

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 409/1 Subject Ramayana
Name of MSS Valmiki Ramayana Balkand Tika
Author _____
Period _____ Folios 391
Script Devnagiri Source Prithipal Singh, Talandhar
Missing Folios 1

16191

Handwritten signature in blue ink, possibly reading "S. K. Singh".

ॐ
बारा
टी.

ॐ श्रीगणेशाय नमः श्रीसरस्वते नमः श्रीरक्तः ॥ आधुनमः श्रीमद्राजवर्षादपस्य गलं पद्मार्चितं पद्मयापमस्येतत्तपम
नेन विनतं पद्माश्रयस्यामये यद्देहं श्रुतं सत्वेकनिलयसर्वीश्रयनिष्क्रियं शशं करं शंकरं सुहृद्देहं त्रैमित्तलब्धये ॥
श्रीमद्राजदेववीजममलयस्यां करीष्यमयः कौटुम्भप्रभिरन्वितोतिविनतोत्पुष्पात्तलोदितः २ पद्मैस्तत्तसद्वसकैः सुवि-
लसत्पुष्पावाशतः पंचभिश्चात्माश्रयिफलप्रदो विजयते रामायणसुल्लसुः २ वाल्मीकिगिरिसंभूतारामोभोनिधिसंगता श्रीमद्रा-
मायणोर्गागाप्रनातिभवनत्रयं ३ वीदेवेदीपेरेषुं सिजाते दशरथात्मजे वेदः प्राचेतसादसीत्साहाय्यामायणात्मना ५ रामोरामा-
नुजंसीतां भरतं भरतानुजं सुग्रीवं वायुसूनुं वप्रणामामि पुनः पुनः ५ कृजेतं रामरामेति मधुरं मधुरस्वरं आरुह्य कविता-
शाखावंदे वाल्मीकिं कोकिल ६ वाल्मीके मुनिं सिंहन्य कवितावनचारिणः शृण्वन्नामकथां नादं कोनयाति परांगतिं यः पिव-
त्सततं रामचरितास्ततसागरे अलमस्तं सुनिर्वंदे प्राचेतसमकल्मषे ८ गोष्पादीकृतवारीशं मशकीकृतगलमं रामायण-
महामालारत्नवंदे निलात्मजे ९ अंजनीनंदनवीरजानकीशोकनाशनं कृपीशमक्षरं तारवंदे लेकाभयं करं १० उल्लुच्चासि ११
योः सलिलं सलील्यः शोकवह्निज्जनकात्मजयाः आदायते वैवददाहं लंकोनमामितं प्राजलिं राजनेयं ११ मनोजवंमारु-
ततत्सर्वेगजितं दिव्यं ब्रह्ममत्तावरिष्ठं वातात्मजवानरपुंयसुख्यश्रीरामहृत्पारसानमासि १२ रामायणमभद्राय रामा-
चंद्राय वेदसे रक्तनाथाय नाथाय सीतायाः यतये नमः १३ जयति रक्तवशतिलकः कौसल्यादयनंदनो रामः द-
शवदनियनकारी दाशरथीः पुंडरीकाक्षः १४ जितं भगवता तेन हरिणा लोकधारिणा अजेन विश्वरूपेण निर्गुणेन ग-
णात्मना १५ नत्वारामेशिवं सांवरामोरामप्रवर्तितः रामायणस्य तिलकं कुरुते रामतृप्तये १६ नच रामायणस्यैहिकामु

2

मिक फलदत्ते मानाभावात्किंतश्चाद्यानेनेति चेन्न ३ दंपवित्रं पापघ्नमित्यादिजनस्य शूद्रोपि महत्तमीयादित्यंतं श्लोके रै हिः
 कार्यसाधकत्वं मस्य स्पष्टमेव श्रूयमानत्वात् शृणुवामायाणं भक्त्या यः पादं पदमेव वा स याति ब्रह्मणः स्थानं ब्रह्मणा पूज्य
 ते स देति मूलरामायणवद्वनेन ब्रह्मलोकावाप्तेः फलस्य स्पष्टमुक्तमुक्तत्वाच्च अपि च गायत्र्या ब्रह्मलोकं संधानाच्च ब्रह्मलोका
 वाप्तिवत्प्रतिपादयस्व लीलावताररूपतया रामस्य विभवैर्भवानुसंधानेन ब्रह्मलोकावाप्तिरुचितैव नवकाव्यालापं
 अवर्जयेदिति निषेधप्रसक्तिः तस्य अत्र विप्रणीतपुरुषार्थसाधनत्वं न काव्यविषयत्वात् तत्रास्याध्ययने वैवर्णिकस्यैवा
 धिकारः गायत्रीप्रतिपाद्यार्थप्रतिपादकत्वात् अत्रोक्तस्त्रीशूद्रादीनामधिकारः अथादिकविवील्मीकिः सर्वोन्नमवत्स्वर्गा
 नापकृतसंकल्पादिव्यतिल्लाघवकृतिशक्तिलाभाय तादृशवत्त्वज्ञानाय च कृतकाष्टसमाधिसाधितपरमपुण्यघयः तत्पुण्य
 चयस्त्रीतभगवद्वियोगसमुपागतं देवऋषिना रदमभ्यर्च्य कान्तस्मिन्नित्यादिप्रकृतं सच देवऋषिः रामकथामुदितसु नारायण
 चरितमनुस्मृतसंक्षेपत उपदिश्यथागतं जगाम ततस्तदनुग्रहलब्धं रामचरितं सरस्वत् निरवशेषं तत्प्रसादा देवसम्य
 कविज्ञाय भूलाकवर्तिनां वत्तुर्गावर्णिनां तापत्रयविमोचनाय ब्रह्मसंभूतपुत्रभगवान् प्राचेतसो वाल्मीकिः संहृतशत
 कोटिरामायणसारभूतं यत्तु विशेयं हारगायत्र्या ब्रह्मविद्याविलासभूतं रामायणं च तद्विशतिसहस्रश्लोकं रूपं कुशल
 वाभ्यामग्राहयत् तस्यासादिव्यकाव्यस्य आयः सर्गो वाल्मीकेर्नारदस्यापदेशरूपः पञ्चनाष्टः कस्यचिद्भ्यादितित्यायेनापेक्षिः
 तत्र प्रश्नोपपेक्षः तपः स्वाध्यायन्यादिश्रुत्या चैतदित्यं तेन संबध्यः तपस्त्वेन श्रुतः स्वाध्यायः तपः स्वाध्यायः तपः स्वाध्याय इति त्रि
 श्रणमित्यापस्तंबोक्तेः स्वाध्यायशब्देनाश्रयणनाथयनकालदेशपरिहारादित्यमोपेततपाफलवदर्थो वचोपपेक्षते सः

जे
वारा
ली.
२

शाखा यन्मुच्यते तस्मिन्निरतः तदभ्यास निरत इति वाच्यं यन्मुत पञ्चसाध्यायश्च तपः साध्यायौ तयोर्निरतः तपः शब्देन विप्रप्रसा
दहेतुभूतं व्रतनियमादिकर्माद्यते यद्वायस्यज्ञानमयं तप इति श्रुतेः तपः शब्देन ब्रह्मविषयज्ञानमुच्यते इति तत्र तयोर्विशिष्टं वि
शिष्टप्रतिदम्बुनिपुंगवशब्देनैव उक्तं तपः संपन्नेः सिद्धत्वादितिकतककृतः पर्वहितपोरनमित्येव सिद्धे साध्यायपदैव यथापत्ति
स्तस्यातपः शब्देन निदिध्यासनजन्यपरिणामकवत् ब्रह्मज्ञानमुच्यते मुनिपुंगवशब्देन मननजन्यपरिणामकवत्तत्संबोध्यते इति नेते
न गतार्थे तेनैव वाग्विदोऽसद्वृत्तोर्यतश्च शब्दब्रह्मतत्त्वविदोऽपारिणिपतं जल्पादीनां मध्ये वा शृष्टं मुनिशब्दोक्तार्थः तेऽपुंगव
शेषपर्वविशिष्टं तारदंतपस्वीकृतं कादशपवासादिसत्तपः तपोनाशनात्यरमिति श्रुतेः साध्यायपदैव तपः

ॐ नमः स्वाध्यायनिरतं तपस्वी वाग्मिद्वंद्वरं नारदं परिपश्यन् बाल्मीकिर्मनि
पुंगव ॥

[illegible]

प्रतिपादितं ॥

अथ प्रश्नमभिनयतिकोचिनिशहोवितर्के सांप्रतं वर्तमानकालेश्चस्मितलोकेभूलक्षणो कोनगुणवानप्रशस्तवद्गुणवानिः
 तर्कः भूमप्रशंसादौ मतप्रश्नस्यैव प्रपंचः कश्च वीर्यवानित्यादि दिव्यास्रवलादिजशक्तिविशेषेण पराभिभवसामर्थ्यवीर्यतः
 हानकश्चैतस्मार्तमकलधर्मरहस्यतः बह्वीमण्ययकृतिसुपेक्ष्यैकामप्युपकृतिंबह्वीमन्यते इति कृततः सत्यवाकः सर्वो
 वस्यास्यपि यथाश्रुतदृष्टतत्त्वार्थवत्तादृष्टवतः अथ यपि धर्मा यपरिगृहीतवतविशेषस्यागारहितः २ चारित्र्येणेति ।

कोनस्मिन्सांप्रतं लोके गुणवान् कश्च वीर्यवान् धर्मतश्च कृततत्त्व सत्यवा
 को दृष्टवतः २ चारित्र्येण च को प्रकृतः सर्वभूतेषु को हितः विद्वा
 नः कः कः समर्थश्च कश्चैकप्रियदर्शनः ३

वरिष्ठमेव चारित्र्ये सार्थिकोण वतः संपादनेनोच्यते सर्वभूतेषु सर्वप्राणिः
 प्रमथोकः प्रमानहितः ऐहिकसमिकहितावह आशुभ्यः यत्तु सर्वप्राणिषु समपसाधिष्ठितकारणशील इति वाच
 क्षते तत्तु हितयोगवत्तु र्थायनेरफक्तं विद्वान् आत्मानात्मसकलपदार्थतत्तः समर्थः लौकिकव्यवहारप्रज्ञारंजनदोषा
 तर्कसामर्थ्यतद्धानकामादिकसौंदर्यवत्त्वेन नित्यसुखरूपत्वेन च एकप्रियं केवलप्रियं तुः त्वांसंभिप्रियत्वं दर्शनं यस्यासः
 यत्तु एकं प्रतिप्रियं दर्शनं यस्यासि तदफक्तं सर्वप्रियत्वं यस्यासि प्रतिपादनात् एकः अहितीयः सवांसं प्रियदर्शनश्च स इत्यन्यः ।

॥
 कुं
 ति
 लः
 कुं

जो.
रावा.
टी.
३

5

आत्मवानिति वशीकृतान्तःकरण इत्यर्थः जितक्रोधः निराहिंसादिजनकचित्रवृत्तिविशेषरहितः क्रोधोत्र कामादीनामप्युपलक्षणं
कृतिसर्वलोकस्यादिहृता जनकोदेहकांतिविशेषः तद्वान् अनसूयकः विषेय्युपादितः सपरोत्रत्यसहनमसूयातद्रहितः अ
सूयतेः कंठादियगंतात् उपतापार्थान्नाबुल संयुगेषु इकाले जातषस्य कस्योषात् देवाश्च पित्रे दायोपि अपि नाश्रयराश
विभ्यति अतिबलवतोऽस्मान्नस्य क्रोधः संहारिष्यति तीभयं प्रामवतीत्यर्थः कस्येति संबंधसासान्नेषष्टीत्यर्थे कस्यसंयोगेन स्मा
हिभ्यतीत्यर्थः ५ एतदिति उक्तगुणसासात्यापेक्षया तपसकं यतद्विद्यपुरुषगुणान्नातं कस्यास्तीति शानमहमिहामि उक्तगुण

आत्मवान्कोतितक्रोयोयुतिमान्कोतसूयकः कस्यविभ्यतिदेवाश्च जातरोषस्य संयुगे ५ एत
दिह्याम्यहं श्रोतं पलं कौतूहलं हि मे महर्षे त्वं समर्थोसि तात्तमेवंविधं नरं ५ अन्तावैतत्रिलो
कतोवाल्मीके नीरदोवचः श्रूयतामिति वामं अप्रत्यक्षोवाक्यमवधीत् ६

सामग्र्यस्य परकउल्लभता तादृश
पुरुषविशेषज्ञाने मे परं सर्वस्मादपि कौतूकान्तरान् उक्तं कौतूकं वर्जते ननु एवं चिन्तयित्वा नरो मयापि उक्तं योनेत्याह दियतः मह
र्षे अपरोक्षीकृता शेषार्थं तं एवंविधमुक्तगुणवतं नरं दिव्यपुरुषं तात्तं समर्थोसि सर्वलोकप्रसिद्धसामर्थ्योसि तस्मात्तत्र पवश्रोत
मिह्यामिति पूर्वोक्तसंबन्धेः ५ अन्तेति एतत् उक्तप्रश्नज्ञानं त्रिलोकजः भूर्भुवः स्वलोकलक्षणान्नाश्रयवलोका नूनतत्रत्यवृत्ता
तं जानातीत्यर्थः पववहिगताभावावृत्तीपनारदः वाल्मीकेः एतद्वचः अन्ता श्रूयतामिति वश्रामेव प्रकाशसिद्धयश्च भिन्नत्वीक

सर्वगतसामर्थ्यस्य विरूपितविषयस्य विविक्तस्य निश्चलभेन
प्रतिष्ठोभूतावस्थायां लक्षणवती ६

ओं
रा.वा.
वा.री.
५

बुद्धिमानिति प्रशस्तबुद्धिः प्रशस्तं च स कृतग्रहीता विस्मरणावायो ह्यावादिशक्तिमत्त्वं सर्वत्र प्रशंसादौ मत्तु न नीतिः कार्यसंपादकादिप्र
सिद्धाराजनीतिः तद्वात्तज्ञानावाग्मी प्रशस्तवाक् श्रीमान् सर्वा निशायिशोभे शर्पादिपुङ्गवः यद्वा अचो यन्मृषिसमानिसाहि श्रीरम्
नामित्युक्तेः श्रौत श्रीमान् शत्रूणां वास्मान् साणो निवहणः नाशवती वाङ्मलकात्कतेरित्युद्बुद्धिपुलांसदत्तादिनासा सुदिक।
लक्षणं कथ्यते विपुलौ मांसलौ ज्वनौ अंसौ भजशिरसी यस्य सः स्क्थो भजशिरो सोऽस्तीति काशः अस्मत्सुलक्षणं त्वववरु

बुद्धिमान् नीतिमान् वाग्मी श्रीमा
नक्षत्रनिवहणः विपुलांसो महा
बाहुः कंबुग्रीवो महाहनुः ५

विनोक्तं कक्षः ऊर्ध्ववत् सञ्चारण
उच्चताले सखप्रदा इति महाबाहुः श्वात्सुहृन् इत्याहं शिरोललायवतो ग्रीवावत् सखस्य तथा उदरं
पाणिपादवत् सखदशमहत्सुखं इति बाले अस्मत्सुलक्षणं त्वमक्तं कंबुग्रीवा कंबुवनरेखा
त्रयविशिष्टग्रीवः महाहनुः मांसलकपोलापरभागः क्षणीमांसलहन्तु स्तभूयतिः इति संक्षिप्ता ५

वहवदति ये वहवो गुणस्त्वया कीर्तिताः ते एकत्राकृतपुरुषमात्रे उर्लभा एव चः पादप्ररोगे अथापि हे मने यस्यैश्वर्यः तं बुधात्तत्वाग्रहे
वत्पामिताहशानरः श्रूयतां प्राप्ताकाले लोहं तस्य श्रवणं तेषामकालमिति शब्दः ॥ इत्यादि इत्यादि वंशान् प्रभवः आदिभो वीर्यस्य
सतथा रामो नाम राम इति नाम्ना प्रसिद्धः जनैश्च श्रुतः अस्ति तस्मिन्नेव एकत्र सर्वे तस्य गुणाश्च नैव गुणा इति शेषः तच्च दं यौगिकं

वहवो उर्लभाश्चैव ये त्वया कीर्तिता गुणाः मने वत्सा
म्यहं बुधातैर्गुरुः श्रूयतां नरः ॥ इत्यादि वंश
प्रभवो रामो नाम जनैः श्रुतः नियतात्मा
महावीर्यो कतिमान् धृतिमान् वशी ८ ।

नाम रामे ते योगिनोऽस्मिन् यदा रामयति स्वकानि तियोगस्य प्रदर्शनात्
तं जानारण्यरुषादिव दत्तेषामपि दृष्टपुत्र इति दीर्घः तानेव गुणानाह नियतात्मानि गृहीतांतः करणः वीर्यं व्याख्या
तं कतिः कातिः आपत्स्य पदो रविकृतिश्चित्रसंभूतिः तद्वात् वशीजिता शेषवद्विद्विद्यः ८ ॥

महोरस्कृति महादिशालमरोयससः उरः शिरोललाटेवेत्तुपक्रमविशालालेखप्रदाइमृक्तः महेश्वरः सहानुदृष्टासोपनरस्पष्टम् ४
तुः दृढमोसलन्तानिमयेजनुणीवहोममथिगतेअस्थिनीयस्य अरिंदमः अरीन निजभक्तानामरीनकामादीननिजभक्तपतेरायकर्त्तुः
पापानिवादमयतीत्यरिंदमः यहा अरिंदमइतिराज्ञान्तर्यसंज्ञाशब्देनयइतिवत् आजानुवाहुः जानुपयीतदीर्घवाहुः दीर्घभ्रुवाहुः

महोरस्कोमहेश्वरसो गूढजनु
रिंदमः आजानुवाहुः सुशि
राः सुललाटस्सु विक्रमः ॥

मृक्कश्चिरेतीवीथनीनरइतिवाह्ये सु शिरासमवृत्तशिराः समवृत्तशिराश्चैवक्षत्राकाः
रशिरास्तथा पवक्क्षत्रासहीभुंकेदीर्घमायुश्च विंदतीतिनारदः सुललाटः रेखाधिकललाटः ललाटेयस्यदृष्टेतेचतुसि।
द्योकरेविकाः शतद्वयंशतेषष्टिस्तस्यायुर्विंशतिसुयेतिकान्यायनः सुविक्रमः गजसिंहादिगतिसदृशगतिः विक्रमः
पादवित्तपः स्वरोगतिश्चगंभीरस्प्रशस्तइतिवाह्ये ॥ ॥

ॐ
रावा.
बाटी.
५ १

समरति समः नाति दीर्घो नाति ह्रस्वः षणवत्तं गुलेने यो यो नाशः स दिवौ कसामित्युक्तेः समाति अत्यन्त अधिक परिमाणानि विभक्तानि
पृथग्भूतानि संगानि अथवा यस्य सः ध्रुवो नासापेटो त्रेकर्णो वोष्टो च ह्रस्वो कर्पणो मणिर्वंधो वज्रान्नी ह्रस्वो कटी करोपा
दौ स्फिजौ यस्य समौ ते यः स भूपतिरित्युक्तेः स्त्रियवर्णः स्त्रियशामलवर्ण इत्यर्थः स्त्रिये इनीलवर्णस्तु भोगे विदति प्रकलमित्यु
क्तेः प्रतापः स्मृतिमात्रेणारुह्य विदारणक्षमं पौरुषं तद्वत् प्रतापौ पौरुषात्पावितिकोशः पीनवत्ताः मांसलसमावृतवत्ताः वि
शालाक्षः विः स्मृतो यतनेत्रः नासिका चक्षुषीकणौ यस्या यतावित्युक्तेः लक्ष्मीवान्सीता इत्यलक्ष्मी शक्तिमान्वा मोपदत्वा हन्ते ।

समः समविभक्तोगः स्त्रियवर्णः प्रतापवान् पीनवत्ता विशालक्षो लक्ष्मीवोक्तु भलक्षणाः ॥ ५

मत्तः सत्यसंयुष्टप्रज्ञानो वह्निरेतः यशस्वीज्ञानसंपन्नः शुचिर्वशः समाधिमान् ॥

पञ्चमुक्तीत्याशुभातिसा
सादिकाशस्त्रोक्तानिलक्षणा नियस्य स शुभलक्षणाः ॥ यमत्तरति सत्यामोक्षासंथासकृदेवप्रपन्नायतवास्मीति वयावते शुभयं सर्वभूते
भ्योददाम्येतद्वत्तमेत्यादिश्रुतिज्ञापस्य यशस्वीरावरावधादिनादियपशः संपन्नः ज्ञानसंपन्नः ब्रह्मज्ञानपरिपरीः अतप्यत
दापुष्पप्रति मयात्वं समनुज्ञाता गच्छतोक्तानुवृत्तमानित्युक्तिः संगच्छते ब्रह्मन्तस्यैव वत्सापदेशे अधिकारात् विना ब्रह्मोपदेशे
ननु मलोकावाप्त्यसंभवात् नवियेते उत माये भयान्ननु माः शात्मानमानुषं मये रामं दशरथात्मजमित्यादिवत्सु माया मात्रमिति ।
अथ वदितुं शक्यः शुचिः प्रतः स्नानादिना प्राणायामाभ्यासादिना प्रत्याहारगह्वरहानेतद्व्यापिक शरीरत्वाच्च नित्यं वात्याभ्यन्तरेण शुद्धः वशः

८ पित्राचार्यदेवेष्टविनीतः समाधिमान् निजतत्त्वसमाधिमान् १२

प्रजापतीति प्रजापतिसमः ब्रह्मसमः पृथग्विनामो ब्रह्मेव तयापि मानुषधर्माणां शोकमोहादीनां मायिकानां तत्र दर्शनेन औपाधिकमेवमा
 दायतत्समत्वोक्तिः भार्गवलोकाप्रतिबंधरूपात्तजराधुर्माक्षप्रदानरूपात्तत्वेन सहसर्वायो ध्यावासिजनस्य सशरीरस्य ब्रह्मलोकनयनरूपाच्च।
 कारणात्समत्वं सर्वथास्तत्वं त्रैलोक्ये देहशेषयोग्यत्वात् श्रीमानित्येवमादीनां पोतः प्रत्येकलैश्चर्यादिमत्तदो धनार्थं आत्मा पितेव सर्वप्र
 जायागणपोषणसामर्थ्यप्रकृतः रिपुनिश्चदनः आश्रितजनस्य नारीपशकः कामादिरिपुनाशकश्च अन्यथा जगदरोर्भगवतो रिपोरेवाभावेन।

प्रजापतिसमः श्रीमान्यातारिपुनिश्चदनः रक्षिताजीवलोकास्य धर्मस्य परिरक्षि
 ता ॥ रक्षितास्य धर्मस्य सृजनस्य च रक्षिता वेदवेदांगतत्त्वज्ञो
 धनुर्वेदेव निष्ठितः ॥ १५ ॥

तद्विशेषणासंगतिः स्यात् बाहुलकात् कर्तरित्युद्गीकस्य प्राणिसमूहस्य सकल व्यवहारप्रव
 र्त्तकत्वेन रक्षिता धर्मस्य तत्तद्वर्णप्रमथर्मस्य मर्यादाय रिपालनद्वारा रक्षितेति स्वस्य धर्मस्य यत्तात्पर्यनदानदेज्जुडादिद्वयस्य रक्षि
 तासाधनमनुष्ठाता सृजनस्य सभक्तजनस्य भाविनोपनिगमपूर्वके परमेश्वरमोक्षदानेन रक्षिता तच्चोवरीषप्रकृतादक्रवादीनोरक्षणेन
 प्रसिद्धमेव वेदानां ऋग्यजुःसामयजूर्वाणोक्तेदः कल्पयाकरणज्योतिषनिरुक्तशिल्पाव्यूयवेदांगानां तत्त्वज्ञः पाठनार्थनश्च
 ज्ञाता शास्त्रास्त्रादिप्रतिपादकं शास्त्रं धनुर्वेदः तस्मिन् निष्ठितः सम्पत्कृतज्ञाता ॥ १५ ॥

ॐ
रावा.
वा.टी.
६ ॥

सर्वेति सौख्ययोगतर्कसर्वेति रमीमांसासूत्राणि स्यात्वा नानिशास्त्राणि स्मृतयश्च तत्तार्थशासकत्वात् सौख्यसर्वमूलशब्दप्रासकत्वात्
करणं च शास्त्रं नयेवाकार्यमंदकारी न्यपि नीतिशास्त्राणि सर्वेषामेषामर्थतत्त्वतः स्मृतिमानुउक्तापीतवदशास्त्रार्थविस्मरणर
हितः प्रतिभानवान् व्यवहारकाले प्रकृतस्य प्रकृतस्य वडितार्थस्य शीघ्रं प्रतिभानेन तद्वत्तत्त्वप्रतीनवनवोन्मेषशालिनी प्रति
भाविरीति सर्वलोकप्रियः इष्टस्मर्त्तलोका नामिहा सुवहिता वहः साधुर्मर्त्तमपुरस्सभावः प्रदीनात्मा सहजा साधारणत्वात् ॥

सर्वशास्त्रार्थतत्त्वतः स्मृतिमान्यतिभानवान् सर्वलोकप्रियः साधुरदीनात्मा विचक्षणः ॥ स
र्वदाभिगतः सद्भिः समुद्रद्वयसिंधुभिः आर्यैः सर्वसमश्चैव सदैव प्रियदर्शनः ॥

भावेन अदीनस्तभावः अवि
यसनपरेपरायामपि अस्त्रभिनांतः करणो वा विचक्षणः यथोचितलौकिकसर्वक्रियासु ऊशालः ॥ सर्वदेति सर्वदा होमदेवपूजास
माधिष्ठानकाले प्रतत्कालोचितैः सद्भिः स्वात्मिकसभावैः पुरोहितद्विजमंत्रिप्रधानादिभिः नदीभिः समुद्रद्वयसिंधुभिः सेवितः य
द्वा सद्भिर्भक्तैः सदा सेवितः भगवत्सेवायां कालनियमात्वात् दृष्टान्तेन तत्प्रामातां सतांतेन सहपेकां धनयति आर्यैः सर्वपूजाः सर्वे ॥
सावहुः सोदकेषु समः हर्षविषादरहितः शत्रुमित्रोदासीने प्रवेष्टस्मरहितस्तत्कमीनद्वयफलदातेत्यर्थ इत्यन्ये सदैवसर्ववस्थास

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

12 सवेतिसगमः सर्वगुणैर्गुणैः उक्तैः वक्ष्यमाणैश्च कौसल्यानेदवर्द्धनमहाकुलप्रसूततायात्महिषीप्रवृत्तादिदृष्ट्याभिषेकोवितथर्मसस
तादर्शिता गंभीर्यमग्राशयत्वं तत्र समुद्रतलः यैर्यमनसापधुषात् इष्टवियोगादोन्नतमिभूतचित्तवशेण्युच्यते तस्यासहाया
भावेऽपि स्थितिश्च तेन हिमवत्सदृशः ॥ विसृजेति यद्यपि मानवोपाधिभेदात्सर्वत्र सादृश्यं दृष्टव्यं यद्वा विसृजनासदृशः

सत्सर्वगुणो येनः कौसल्यानेदवर्द्धनः सम
द्रव्यगंभीर्यैर्यैराहिमवानिव ॥ विसृजना
सदृशा वीर्यैः सोमवत्सि यदर्शनः कालायि
सदृशः को येन मया पृथिवी समः ॥

इति अनन्वयालंकारः चंद्रवत्प्रजाव्यवहारनिरीक्षणकाले सोमदर्शनः को येऽप्युत्कालिके कालायि सदृशः परैरप्युच्यते इति
यावत् क्षमाप्रतीकरसामर्थ्येऽप्युपकारसहिष्णुतातया पृथिवीतलः ॥ ८ ॥ ८ ॥ ८ ॥ ८ ॥

जे
रा. वा.
वा. टी.

७ 13

यनदेति त्यागे यन त्यागे यमार्थं यन यविषये लिख्यते यन संपत्तौ यन देन न वनिधी शेन समः अस्मिन् वेदांशे उपमानेन तत्त्यागोपोतस्य यन संग्रहप
वमहतेः यन दयवहारस्तु कतिपयत्रिदशेभ्यो भगवदाज्ञया कतिपय यन दानमात्रादिति वदतः सत्ये सत्यवचने अपरो यमस्य मूर्त्योरमिदं
त्येता एतदंतं बालकादी यार्थसंग्रहः तमेव मित्यादिना अयोध्याकां दीयार्थसंग्रहश्च अभ्येत तत्र ब्रह्माकृतं शशभवं इत्यनेन भगवदावि
र्भावः सूचितः महावीर्यः शत्रुनिबर्हण इत्यनेन विष्णुमित्राजुह्वनास्त्रास्त्रसंपत्तितादकावयादिसूचिते लक्ष्मीवानित्यनेन सीतापरिणयः

दनदेन समस्त्यागे सत्यधर्म इवापरः तमेव गुणसंपन्नं रामे सत्यपराक्रमम् ॥ ज्येष्ठेष्टेष्टम् ॥
तैर्युक्तं प्रियं दशरथः सतम् प्रकृतीनां हि तैर्युक्तं प्रकृतिप्रियकाम्यया २० ॥ २५ २६

सूचितं सत्यपराक्रममित्यनेन भार्गव लोकप्रतिबंधादिसूचितं पंचगुणसंग्रहेषां गुणकरीत्या संसृष्टीकल्याणगुणयुक्तं सत्यपराक्रमं अमो
चयपराक्रमं ॥ ज्येष्ठमिति ज्येष्ठगुणैः यौवराज्याभिषेकार्हेगुणैः युक्तं प्रकृतीनां प्रज्ञानां हि तैः इहामुवृद्धिनावहेः युक्तं ज्येष्ठसत्तं रामे
प्रकृतिप्रियकाम्यया प्रकृतीनां प्रियं कर्तुमिच्छया चादसः काम्यजिति प्रांचः प्रकृति संबंधेन आत्मनः प्रियं कर्तुमिच्छया युवराजेति
प्रजाकृत्ये संपादिते सति व्यवहारादिनिरीक्षणजन्य अमति हानिरूपे प्रिये स्वस्य भवतीति वयम् २० ॥ २५ २६

14 यौवराज्येति युवराजस्य भावो यौवराज्यं पितरिराज्यं ऊर्वन्नेव सर्वराज्यव्यापारे अभिषेकपूर्वमधिकृतः पुत्रो युवराजः संयोजकं संयोजयितुं म
दीपतिः दशरथः पंचमेतत्प्रयत्नसंयौवराज्याभिषेकेनैव पितृतांसेभारतं श्रौतुं वयोसंदीप्तस्यैव देशमात्राः सूरित्यादिना वरुचं वा
स्मरणेन उपदिश्यमानान् दधिमुसपिं गदीन् संभृतान् दृष्ट्वा संशयवचनात् ज्ञात्वा कैकयीराजः कनीयमीभार्याश्रयकैकयीनेव यपिकैक
यराहादजिकैकयमित्रा पुत्रत्यादिना यादेशे गृणे आदिहृदोऽपीयस्येति लोपे साधुः तथापि अपि मांसं मधुं कुर्यात्तच्छंदाभंगनकारयेदिति

यौवराज्येन संयोजकमैक्यं त्वा महीपतिः तस्याभिषेकसंभा।
रातृदृष्ट्वा भार्याश्रयकैकयी २१ सर्वदत्तवरादेवी वरमेनम
याचत विवासनं च रामस्य भरतस्याभिषेचनं २२ ॥

न्यायेन कैकयीति प्रयोगः प्रयो
ने २१ सर्वसर्वसिन्धुः इन्द्रसहायं प्रवृत्तदशरथदैत्यैर्घृहकाले दशरथे परप्रपुत्रा मासरी मायां धवलांगमनिदत्र विषयानि वारयिष्ये कैकये
तस्मै न दशरथेन दत्तौ वरौ यसौ मादेवी सैव राज्याभिषेकसमये प्राप्ताभिषेको देदीत इत्येतन्मा पुनर्वक्ष्यमाणं लक्षणं वरप्राप्तकालत्वात्
यावत्तदा तं यावेदिकर्मकत्वात् वरद्वयमाह रामस्य रात्रौ जहात न भरतस्य पुत्रस्य अभिषेचनं च २२ ॥

ॐ
स. वा.
वा. टी.
८

15

सदति सत्यवचनात्तथर्मपरिनिर्देशेन सत्यप्रतिज्ञात्वादित्यर्थः अतो हेतोः सत्यरूपेण धर्मपाशेन संयतः वडः सन् दशरथः प्रियं सुतमपि वि
वासयामास २३ सदति वीरः अनेके रपराज्युत्तमया योहापि सरामः पितः प्रतिसो सत्यतया सुविवासनेन अत्र पालयन् यहा के के यी सन्निधौ
पितृवचनपरिपालन विषयो सङ्कतो प्रतिसो परिपालयन् पितृवचनकृतात् निर्देशात् आत्तातः मातृवचनके के य्याः प्रियकारणान् प्रियसिद्धि

ससत्यवचनात्तथर्मपाशेन संयतः विवासयामास सुतं रामं दशरथः प्रिये २३ सजगाम वने वी
रः प्रतिसो मनपालयन् पितृवचननिर्देशात् के के य्याः प्रियकारणान् २४ तं व्रजे तं प्रियो धाता
लक्ष्मणः नजगाम ह स्नेहादिनयसंयतः सुमित्रानंदवर्धनः २५ धातरं दयितो धातः सौधा
त्रमनुदरीयन् रामस्य दयिता भार्या नित्यं प्राण समाहिता २६ ॥ २५ ॥

निमित्तवने जगाम अनेन पितृतत्पत्नी संतोषकरणमेव सतीत्मना पुत्रस्य धर्मदति भगवता उपदिष्टं २४ तमिति व्रजे तं धातरं प्रियः रामे सह
जप्रतिमान् २५ धातरमिति धातः रामस्य दयितः प्रियः सौधात्रं सधातु भावं स्नेहमिति यावत् स्नेहादेव जगाम न पित्रादिति निर्देशादिति
भावः दय रामस्य दयिता इहा प्राण समा निरति प्रायेण मासदा हिता नित्यं हितकारी २६ ॥

16 जनकस्य कलेऽन्ये ज्ञाता य प्रपेक्षा यो निजातयापि सीरधुजस्य देवजने लो गलय हुतावा विभूतत्वा देवमुक्तिः अतएवाह देवमायेवेति सेव
 अचित्पादयस्थितिलपा देवैरेव स्वकार्यसिद्धिर्कोटिभिः निर्मिता आभिर्भविता यद्वा इदं शब्दपदार्थे देवेन भगवता आविर्भविता स्वमाये
 व भगवतोऽनायता सर्वकार्यसहायभूता सहजशक्तिरेव हि माया यत्तु नित्योत्तमाये वस्थितेति तत्र निर्मितपदवैयर्थ्यापत्तेः सर्वैः स्वीत
 दिवत्तदेवमा

जनकस्य कले ज्ञाता देवमायेव निर्मिता सर्वलक्षणा संपन्नानादीनामुत्तमावधुः २० सीताप्यनुग
 नारायणं शशिनेरोहिणीयया पौदैरनुगतो हरे पित्रादृशयेन च २८ शृंगवेरपुरे सूनुरंगगा कूले
 यस्य जयन् गुरुमासा यथमात्मानिषादाधिपतिं प्रियं २९ गृहेन सहितो रामो लक्ष्मणो मवसी
 तथा तेवनेन वने गत्वा नदीक्षीती वरू दकाः ३० ।

लणैः संसीता शशिनेरोहिणीवरा ममनुगता २८ शृंगे
 निगंगा कूले वर्तमानं शृंगवेरपुरे स्थितं निषादाधिपतिं प्रियं दृष्ट्वा सा युतत्मा हितो लक्ष्मणादिसहितः सरामः सूनुरयेन स्वप्रापणा
 यं मागतं गंगा कूले यस्य जयन् परावर्तितवान् २९ गृहेनेति पूर्वार्थे पूर्वश्लोकात् अपि अथ ते सीतारामलक्ष्मणाः वने तेन पुरोवा
 निशम्य वनहारेण परं वने गत्वा तेवने पादचारस्तेन वने गत्वा त्पर्थं दत्तं संप्रदायः ३० ॥ २० ॥ ३० ॥ ३० ॥

ॐ
रा. वा.
बा. टी.
२ १७

विद्येति अनुपपन्नं भरद्वाजस्य शासनात् विवृकृतं प्राणतन्त्रं रम्यमावसथे पार्श्वलोकात् कृतात् तत्र वने रममाणः त्रयः देवगंधर्वसदृशः सति सव
सजित्यन्वयः तथा पुत्रशोकात्तरः अनिवीयपुत्रविषोगजनशोकपीडितः ३१ राजेति तस्मिन् दशरथे गते ते कानरंगते मृते वसिष्ठश्चैति
नैवैवर्णीकैः ददस्य लक्ष्मीं मत्सहितैर्मंत्रिभ्यश्चेति पिवोथ ३२ राज्यापराज्यं कर्तुं नैर्निपुण्यमानः प्रेषमाणः महाबलः समर्थोपि

विवृकृतं सनुप्राण्य भरद्वाजस्य शासनात् रम्यमावसथे कृत्वा रममाणः वने त्रयः ३१ देवगंधर्वसं
काशास्तु तत्र ते न्यवसन् सखे विवृकृतं गते राने रामे पुत्रशोकात्तरस्तथा ३२ राजा दशरथः सर्गः
जगाम विलपन्सतं गते ततस्मिन् भरतो वसिष्ठप्रसवैर्हि जैः ३३ निपुण्यमानो राज्याय नैक्य
द्राज्यं महाबलः सजगाम वने वीरो रामपादप्रसादकः ३४ गत्वा तस्य महात्मानं रामं सत्यपरा
क्रमं श्रयावद्भातरं राममार्यभावपरस्कृतः ३५ ॥

सौभ्रातृराज्यं नैक्यत ततः रामपादप्रसादतः कः पूज्यं रामं प्रसादयितुं वने जगाम पादशब्दः सजगामी ३४ गते तिस्रभरतः महात्मा
नैक्यप्रतिज्ञादिधर्मैः महावैभवं भ्रातरं रामं गत्वा आर्यभावपरस्कृतः विनीतवेषः ते रामं राज्याय प्रतिनिवृत्तिं श्रयावत् याचिहि

॥ ३५ ॥

18 ननु पितृमातृदत्त राज्ञो तदेव योगमिति मम प्रतिनिवृत्तिरनुचित इत्यत्राह त्वमेवेति सर्वगुणश्रेष्ठेन्येष्टे सति कुनिष्ठो न राज्याह इति धर्म
 त्वमेव जानासि इति त्वमेव राजा इति वचो राजा समञ्जो न रामोऽपि मयतीति युक्त्या आश्रितचित्तं रजकोपि पितृरादेशात् राज्ञेनेच्छ
 दित्युत्तरेणान्वयः अत्र हेतुगर्भविशेषणोपरमोदारस्त्वसावसाधनस्य परस्मैदानमौदार्यं तत्प्रतः सुसखः राज्यादयिवने अज्ञानाभा
 थिकसुखप्रसादपुक्तः समहायणाः प्रतिज्ञाशालनरूपयणाभंगाभियानैच्छदितिकतककृतः तीर्थस्तु परमोदारः याचकामीष्ट

त्वमेव राजा धर्मज्ञ इति रामेव वोज्ञवीत् रामोऽपि परमोदारः सुसखः
 समहायणाः ३६ नवैति तुरादेशाद्वा ज्ञे रामो महाबलः ।
 पादकेचास्य राज्याय न्यासं दत्त्वा पुनः पुनः ३७ ॥

प्रधाननिरतः अर्थिलाभे प्रसन्नसुखः सुरुमहायणाः अर्थवैमुखे
 न प्रसिद्धकोर्तिरपि पित्राज्ञेव भरतवाक्येनेच्छदित्याहुः ३६ ततः अस्मभरतस्य राज्याय राज्याय रक्षणसामर्थ्यं लब्धुं अहत्यादोदृष्ट्या
 क्रिकचित्तवैभवस्य पदस्येष्टाङ्केन्यासं रूपेण दत्त्वा पुनः पुनः प्रतिनिवृत्तिं याचतः चतुर्दशसमानतरं सर्वथा प्रतिनिवृत्तितय
 मितभुषेयतनितवर्तयामासुः असेति राज्यापेक्षया षष्ठीदत्तेन त्रयस्मै दत्तयत्नं दत्तं तन्वयेपि संप्रदानस्य शेषत्वविवक्ष
 याषष्ठीत्यने यत्ननिक्षेपे साव्यदानाभावाच्च तृतीयादत्तेन न्येपीति तत्सुखं रिकोपायाय तस्मै च पदाददातीतीमहाभाष्यप्रयो

न विरोधान् ३७ ॥

जें
रा.वा.
वा.वी.
१९

समरतः राम प्रीतिनिवृत्तिरूपं काममनवाप्यैव रामपादौ नमस्तुर्वेन प्रतिनिवृत्तश्रुतिशेषः ३८ ततो नमस्तुत्प्रीतिनिवृत्तः नेदिग्रामे स्थिता
रामः चतुर्दशसुमाह्वयप्रतिज्ञातसमयानंतरं राज्याय आगमिष्यति इति रामारामनकाक्षपापाडके पुरस्तुत्प्राप्तमकरोत् उत्रार्थं
३९ राम इति उक्तं गुणविशिष्टं रामस्तत्रासन्नतया नागरस्य मे विहृद्वादि पौरजनस्य भरतस्य च तत्र चित्रकूट आगमनमालक्ष्य संभा

निवर्तयामास ततो भरते भर्तायुजः सकाममनवाप्यैव रामपादाः उपस्थान ३८ नेदिग्रामे करो।
इत्यं रामागमनकाक्षया गतेन भरतेशीमान्मत्पसंयोजितेन्द्रियः ३९ रामस्तु पुनरालक्ष्य ना
गरस्य जनस्य च तत्रागमनमेकाग्रो दंडकात्या विवेश ह ५० प्रविश्य तमहाराणं रामो राजीव।
लोचनः विराधं राक्षसहन्ता शरभं गेददर्श ह ५१

अनेषो प्रतिनिवर्तनप्रयासाहरमितोपि हरगमनमिति संचित्य दंडकान् दंडकाणामिति अवातर्वनं बहुलाह्वयवचनेने
षारत्तश्चैरादिभूतसंगादपि निर्भयत्वादेकाग्रो भूत्वा प्रविवेश ह इति प्रसिद्धौ ५० प्रविश्येति महाराणमिति आराणकांड
कथासंग्रहः राजीवयमं अनेन राक्षसगुहारेण कृतहर्षो धुनितः शरभं गायाम् अषयः ५१ ॥ २५

चापीतिपातसमुच्चयः पयस्करकः अगस्त्यभातादभवाहननामेतिकेवित्ततोसुमेरगस्त्यसुभातागस्त्यइतिश्रुतः सवित्तु
काननेवयंसखीभिः कोपितोशयदितिमाकीडेयुगणेष्टयतेदियथनुराधिकंकार्यप्रतिग्रहाणतवैदूपादागस्त्यवचनातपेदे
इन्द्रादगस्त्यगतशरासनेयुः जयाह पूर्वभार्गवेजित्वाततः प्राप्तयद्देसवधसुभगवतारामेणवरुणोमस्ततद्विन्देणवरुणादानीया

सतीक्षांवाणगस्त्यवग्रगस्त्यभातरंतथा अगस्त्यवचनाच्चैवजयाहेंदे
शरासने ५२ त्वद्देवपरमप्रीतस्तूणीवाक्षयसायको वसतस्त
सगरामस्तवनेवरचरैः सह ५३ अषयोभागमत्सर्ववधा
यासरत्तसा सतेषोप्रतिअश्रावराक्षसानांतदावने ५४

गस्त्यस्यापितमित्यग्रेभार

५२ त्वद्देवेति अनुहपनिनापुथलाभात्परमप्रीतः अक्षयाः सायकाः वाणाः ययौतौतूणीदृष्टधी वनचरैर्वीनप्रसैः ५३ अषय
इति तद्वदनेवसतोरागमस्यांतिकंअसुराः कबंधादयः रक्षासिहरादयः तेषांवधाय वधंप्राप्ययित्तुसर्वैरुषयः अभ्यागमन्
सगरामः तेषाराक्षसानांवधंतस्मिन्वतेतेभ्योअषिभ्यः प्रतिअश्रावप्राप्तकालमसरत्तयोथमिषेनापेक्षेइतिवहवोमीकृत

एणकांजेसुदंयहाइंदोविसुः

ॐ
रा.वा.
वा.दी.

॥ २१

प्रतिज्ञातइति अर्थकल्याणोपयुक्तदृशानां ऋषीणां सविभाविनिषेधः अपेक्षितरतिवाशेषः संयतिपुत्रे अचिंत्यामितनितुशक्तिवैभवा
न ररत्तसोवधः प्रतिज्ञातश्चेति संवेधः ५५ तेनेति तेन रामेण तत्रैव देउकारणदक्षिणप्रदेशवर्तिपेवद्या अमेजनस्याननामदेउका
रणेरावगसवलनिवेशस्थाने कामदृषिणी इच्छया तानाहुपथारिणीः यदा पुंसोकात्मानान् रूपवती विदूषवती विदूषिताक

प्रतिज्ञानश्चरामेणवधः संपत्तिरत्तसो ऋषीणामधिकल्याणोदेउकारणवासिनो ५५
तेनमत्रैववसताजनस्याननिवासिनी विदूषिताश्रुपेणावारात्तसीकामदृषिणी ५६
ततः श्रुपेणास्वाक्यादुक्तान्सर्वरात्तसान् त्वरेत्रिशिरसैवैवहृषणैवरात्तसे ५७ ।
तिजचारणोरामस्तेषांचैवपदानगान् वनेतस्मिन्निवसताजनस्याननिवासिनो ५८

एनासाच्छेदैर्नवैदृष्यंशपिताश्रुपेणैववसतांस्तस्यामितिद्विषनिषेधः पूर्वयदातसंज्ञायामिति एतदेविरुद्धेदृष्येत्तसंज्ञातम
स्याइतिनारकादिभ्यस्तत् ५६ ततइति ततः तदेदृष्यकरणेनंतरं सर्वरात्तसान् जनस्याननिवासिनइतिशेषः उक्तान्पुडार्थं
सजहान् ५७ पदानगान्श्रुचरान्निवसतारामेणोतिशेषः उत्तरश्लोकान्पि ५८ ॥ २३ ५८ ॥ ॥

22 रत्नसामिति चतुर्दशसहस्राणि तत्संख्यासंख्यातानि सेतानीति शेषः ज्ञातपः खरादयः खरादयो हिरावणस्य वैमात्रेयाः फलार्थेण खरासु
 खरादिति शेषः मूर्च्छितः व्यातविजः ४५ क्रोधेन व्यासः सरावणः मारीचेन वक्रशः बहुवारं परदारहरणस्य परमाधर्मतत्त्ववद्विरोधस्य
 जनाशांतत्वं अतस्तेन रामेण वलवता विश्वामित्रा अमेमदन् भूतवलेन तेन विरोधो न दमो न शक्तः न हितश्च इति वार्यमाणोऽपि

रत्नसंनिहता न्याससहस्राणि चतुर्दश ततो ज्ञातिवधं फलारावणः क्रोधमूर्च्छितः ४५ सहा
 यं वया मासमारीचेनामराक्षसे वार्यमाणः स वक्रशो मारीचेन खरावणः ५० न विरोधो वल
 वताक्षमो रावणतेन ते अनाहत्य च तद्वाक्यं रावणः कालचोदितः ५१ जगाम सह मारीच
 क्षस्याश्रमपदे तदा तेन मायाविना हरमपवाह्यन्तपात्मजौ ५२ ॥ १

मारीचेनामप्रसिद्धे राक्षसे
 सीताहरणे सहायं वरयामास हनवरो इति स्वार्थेणोपि ५० नेति पूर्वाभ्यां वान्त्वपि कालचोदितः मत्प्रप्रेरितः रावणः त
 द्वाकं मारीचवाक्यं तदा अनाहत्य ५१ सह मारीचः मारीचसहितः वोपसर्जनस्येति विकल्पान्तसहस्यसादेशाभावः न स खरादिहं
 तत्तेन प्रसिद्धस्य रामस्य आश्रमपदे ~~चतुर्दशसहस्राणि~~ आश्रमस्थानं जगाम ततः तेन मायाविना भारीचेन तौ न्त्पात्मजौ रामलक्ष्मणौ

हरेः प्रपवाह्यन्तपात्मजौ ५२ ॥

जे
रा. वा.
वा. दी.
१२ २३

जहारेति हताहतप्राणकं वगतप्राणं कृतारामस्य भाष्ये जहारेति संबंधः निहतेति हतप्रापे कृतारामस्य वादिति शेषः ५३ विलुलाप
पर्यदेवयत् आकलेंद्रियः शोकपरवशेन्द्रियः तेनैव शोकेन निवृत्तिहेतुप्राप्तेन अभिभूयमानपवसन् ग्रथं रावणेन सीता अपहृतंति
निवेयस्य भूतिना संस्कृतः ५४ सीतां वने मार्गमाणा इत्यर्थः रूपेण विवृतं कवं यरात्त संददर्शेति संबंधः ५५ तस्मिन्निर्गतं कवं येति हत

जहार भाष्ये रामस्य ग्रथं हता जता जटाप्रभं ग्रथं वनिहतं दृष्ट्वा हृतो कृतार्चमैथिली ५३ राव
वः शोकसंतप्तो विललापाकलेंद्रियः ततस्तेनैव शोकेन ग्रथं दग्धा जटाप्रभं ५४ मार्गमाणा
वने सीतां रात्त संसंददर्श ह कवं यं नाम रूपेण विवृतं चोरदर्शने ५५ तं निहत्य महावाहू र्ददा
हसर्गजस्य सः सचास्य कथयामास शवरीधर्मचारिणी ५६ अमणीयं मनिपुणं मभिगच्छेति
रावव सोभिगच्छन् महातेजाः शवरीश उस्तदनः ५७

ददाह महावाहूः रामः सचकवे
ये गंधर्वदण्डेन प्रवृत्तान् ततः तेन रूपेण अस्म्य रामस्य ५६ अमणीयं तापसी धर्मनिपुणं संकलयं मत्तो धर्मचारिणी मित्यस्य तस्य कलथः
मानुष्यादीनि मित्यर्थः अमणीयं मित्यत्र कर्तृरित्युक्तं तपसा अमनीयं तर्थात् तामभिगच्छेति कथयामासेत्यन्वयः ५७ ॥ २४ ॥

१२

24 शवयेति सम्यक्प्रजितः यथाविधिप्रचीयुषवारैः सजितः पंपेत्पादिनाकिष्किंथाकांडकयासंगतः संगतः मिलितः ५८ हनुमद्वचनात्स
 यीवेषुष्मन्मैत्रीमपेक्षतेइत्यादिदूपात् समागतः मैत्रीकृतवान् हनुशब्दोहसंतोदीर्घोतम् सग्रीवायेति संगतायेति शेषः शंसत्प्र
 कथयत्क्वादसोडभावः महाबलः सग्रीवेण स्वकार्यसाधकमहाबलत्वेन वगतः ५५ आदितइति जन्मारभ्येत्यर्थः तत्पसिद्धत्वेसीयेसी।

शवयोऽजितः सम्यग्यामोदशरयात्मजः पंपातीरे हनुमता संगतो वानरेण ह ५८ हनुमद्वचनाच्चैव स
 ग्रीवेण समागतः सग्रीवाय च तत्सर्वं शंसदामो महाबलः ५५ आदितस्तु यथा हनुमतायाश्च
 विशेषतः सग्रीवश्चापि तत्सर्वं श्रुत्वा रामस्य वानरः ६० चकार सत्यं रामेण प्रीतश्चैवाग्निसादिकं
 ततो वानरराजेन वैरानुकथनं प्रात ६१

तायाश्च हनुमते विशेषतः रावणापहारांतं च शंसत् यथापि महाबलत्वादिनापि सहाये सर्व
 निर्वाहकः तथापि स्तौकरीतिमनुसृजितसग्रीवमैत्रीसुदिशसर्वमकथयदिति बोद्धव्यं वानरः सग्रीवापिरामस्य संवेधितत्सर्वं श्रुत्वा ६० स्वस
 मानदेः तु महाबलसंवेधनाभात्प्रीतः सग्रीवः अग्निसादिकं अग्निरिव साक्षात् दृष्टाय सतादृशं सत्यं चकार ततो वरानुकथनं बालित
 तस्तव वैरं किं कारणमिति रामकृतप्रश्ने प्रतिप्रश्नात्तस्मिन्निवाचन ६१ ॥ २ ॥ ६१ ॥ २ ॥ ६१ ॥ २

ॐ
रा. वा.
वा. टी.
१२ २५

रामायणस्य तृतीयोऽध्यायः रामवत्तदारापहारोक्तैः संजातः खेनसुग्रीवेणायात रामायणावेदितं तदा तदुक्तं अथ
एकाले रामेण वालिबन्धे प्रतिवालिबन्धमुद्दिश्य सुग्रीवः वालिनं वधिष्यामीति प्रतिज्ञाते ६१ वालिनश्चेति तत्र अविमूकपर्वते
वानरः सुग्रीवः वालिनो वनं शरणादयाने तं सुग्रीवो दयायागेव रावणं गृहीत्वा चतुः समुद्रलेखनाविह्वलकथयामास किंच

रामायावेदितं सर्वं प्रणयादुःखितेन च प्रतिज्ञाते वरामेण तदा वालिबन्धे प्रति ६१ वालिनश्च बले
तत्र कथयामास वानरः सुग्रीवः शंकितश्चासीन्नित्यं वीर्येण राक्षसे ६२ राक्षसप्रत्यपार्यं तदुद्गमे
कायमन्त्रं दर्शयामास सुग्रीवो महापर्वतसन्निभम् ६३ उत्सयित्वा महाबाहुः प्रेत्य वासिम
हावल्तः पादो गुह्येन वित्तपसंस्पर्शं दशयोजने ६४

सुग्रीवः रामो वालिबन्धो नेवे
राक्षसेति राक्षसवालिमहबलत्वे विश्वासार्थं मन्त्रं बलप्रत्नाय नोत्ससायनं महापर्वतसदृशं तदुद्गमे दैत्यस्य शरीरं दर्शयामा
स यस्य कायः इदानीमेतादृशः तादृशोऽहं भिवालिना हन्ता यतावत् हरं प्रालिप्तदृशत्कादर्शयामासेत्यर्थः ६४ उत्सयित्वेति वद

तिशंकितः संजानशंकश्चासीत् ६२

५५
रामायणस्य तृतीयोऽध्यायः

26 विभेदेति पुनश्च प्रत्ययं जनयन्सुबलविष्णुसमुत्पादयन्हेतौ शताफलमपि हेतुः तदापेक्षेनैवमहेषणा सकृन्मयोगेनैव समशालानुसमशाल
 वृत्तात् नत्समीपस्थो गिरिपर्वतैरसातलं षष्ठमथोलोके च विभेदः अतलवितलसुतलतलानलमहातलरसातलपाताल इति सप्तथोलोकाः
 एकशालामात्रमेवेतदुच्यते बालिसाम्यं कात्तायेततद्विह्वल्यमनुक्रानामप्यनशालगिरिप्रस्थादीनां भेदमिति मनव्यं ६६ तत इति ततः
 तालभेदानंतरं तेन अतिदृक्करोणकर्मणा बालिवधे विष्णुसंप्राप्तः प्रीतमनाः कपिरान्यलाभोऽचिरादेवेति संनष्टमनाः किंकिदा व्यागहारा

विभेदेव पुनः शालानुसमैकेन महेषुणा गिरिरसातले वैवतनयन्यन्ययेन दा ६६ ततः प्रीतमनास्ते
 न विष्वस्तः समहा कपिः किंकिदारा मसहितो जगाम च गह्वरात् दा ६७ ततो गर्जद्वारिवरः सुग्रीवो ह
 मपि गलः तेन तादेन मरुता निर्जगाम हरीश्वरः ६८ अनुमान्य तदा तारो सुग्रीवोऽसमागतः ।
 निजवानवत वै न शरैरेणैकेन राक्षसः ६९

मसहितो जगाम ६७ तत इति हरि वरः कपिश्चेष्टः अगर्जत सिंहनादे कृतवान् ह
 रीश्वरः बाली ६८ अनु इति तदा अंगदसुखादवगतसुग्रीवराममित्रत्वेन संप्रगतिर्गमने वारयेतीति तारो स्त्रियं मया अकृतापकारोऽथ
 मेतासमो मत्पेनाय करिष्यति इत्यादिवचनैरनुमान्य अनुमतिं प्राप्य कृतानुमतिकारकत्वात् इति यावत् सुग्रीवोऽस
 हबालीशुद्धाय समागतोऽभवत् तत्र सङ्गे पतवलिने ६९ ॥ ७ ॥ ६९ ॥ ७

जो
रा.वा.
वा.दी.
१५

27

नतः सग्रीववचनात् वालिनं जहिका कृत्य मया वल्लोय संजलि रितो वेंद्रपात् सग्रीववचनात् आह्वे गोप्रत्यपादयत् प्रतिष्ठापितवान् स
ग्रीववचनादित्यनेन अनपकारि वालिवयस्यापुक्तत्वेपिमित्रापकारित्येन तदङ्गाहननमिति धनिते ७ सवेतिस सग्रीवः दिदत्तः अने

नतः सग्रीववचनादहत्वा वालिनमाह्वे सग्रीवमेव तद्राज्ये रा
ववः प्रत्यपादयत् ७ सवसवान् समानीय वातगन्धान् वर्षभः रिपुः
प्रस्थापयामास दिदृक्षुर्जनकात्मजा ७ ततीरथ सवचनात्सपाते
हनुमानवली शतयोजनविस्तीर्णोऽसुखे सुखे लवणाणीवे ७ नत्र
लेका समासापपुरीरावणपालिता ददर्श सीतां थायती मशोकव
निकांगता ७३ ॥

वि७ सवीत्मानगन् समानीय सर्वादिशः प्रस्थापयामास ७ नतः इति गृथस्य संपातेर्वचनात् तस्योवसतिवैदेहीनाकोशेण वा सिनीत्येवं
रूपात्तु सवेदं लिखितवान् इतः संदरका उक्त्या संयुक्तः ७२ तत्रेति अशोकवनिकांगता प्रमदावनस्थिता थायती राममिति शेषः

गे 29
रावा.
बा.ली.
५५

तत इति ततः रावणदर्शनादिवापारानंतरं सीता वस्यानप्रदेशं विना लंकादग्धारा मायप्रिये सीता दर्शनं पप्रियवार्तामाख्यातं पुनः रामातिकं
कपिः हनुमान आयात् आगतः ॥ सोभीति प्रदक्षिणं प्रदक्षिणमुपवारं मदात्मानं परमात्मानं अमेयात्मा अपरिच्छेद्य उद्दिष्टो दिव्यभक्तः
तत्त्वतः सार्वविभक्तिं वस्तुसि दृष्टासीति तितत्वे न वेदयदित्यर्थः अत्र दृष्टेति पदस्य प्रथमप्रयोगः रामस्य सीतेति अवगते तद्विषयक्रिया

ततो दग्धापरीं लंकां स्तते सीतां च मेघिलीं रामाय प्रियमाख्यातं पुनरायान्महाकपिः ॥
सोभियममहात्मानं कृतारामं प्रदक्षिणं न वेदयदमेयात्मा दृष्टासीतेति तत्त्वतः
॥ ८ ॥ ततः सुग्रीवसहितो गत्वा तीरं महोदयेः समुद्रं क्षोभयामास शरैरा
दित्यसन्निभैः ॥ ९ ॥ दर्शयामास वात्मानं समुद्रः सरितां पतिः समुद्रव
चनाच्च वनलं सेतुं मकारयत् ८.

पदसंशयो माभूदित्यर्थः ॥ ८ ॥ तत इति ततोऽप्युक्तं कथासंग्रहः क्षोभयामास लंकां गमनमार्गं दानेन श्रौदासेत्यात्समुद्रमापातालमाकुलीचका
रेत्यर्थः ॥ ९ ॥ दर्शयामास समुद्रः शरैराभितदतिशेषः समुद्रवचनात् पक्षसेतुं महोत्साहः करोतु मयि वानरः तमहं शरयिष्यामीत्येव दृष्टान् न

८ लंसेतुं मकारयत् नलेन सेतुं कारितव तित्यर्थः ८

30 तेनेति तेनसेतना आहतेयुहे अत्रकषित्तयेः भिविंदित्यादिसौकहये अभ्यविंदत्सलंकापोरात्तसेंदेविभीषणं कर्मणातेनमहतादेवां
 द्वुरोगेमाः सदेवर्षिगणास्तुष्टाराचवेतेभ्यपूजयन् तथापरमसंतुष्टोः पूजितः सर्वदेवतैः इतिलंकायांलंकाराज्यरात्तसेंदेतत्तव्यवहारेति
 प्रयोभवति यथातयाभ्यविंदत् तेनकर्मणारावणहननादिदूषेण सदेवर्षिसहितागणाः अर्थाद्विगणास्तुत्सहितादेवाइत्यर्थः तदि
 दंशोकहयपूजितः सर्वदेवतैः अभिविच्यैत्यनेनपुरुक्कमितिप्रदिसमेवबोध्यं सीतांप्राप्यअनुयश्चात्परोवीजरत्तोग्रहेविरोधितोपुन

तेनगतापरीलकोहत्वारावणमाहवे रामः सीतामनप्राप्यपरोकी
 डामुपागमत् ८१ तामुवाचतनीरामः पुरुषेत्तनसेसदि अस्
 षमाणसासीताविवेशज्वलनेसती ८२

देहीतवानितिलोकापवादशोकया अतिशयितांलतामुपागमत् ८१ तामिति जनसेसदिवानुरात्तससभायांपुरुषंदीषोने
 वात्तरसेवप्रतिकूलासिमेदृमितादिवचनमुवाच लोकस्यास्यांरासस्यकामादिदोषतः पुनर्जिह्वलासीतिप्रत्यायनार्थेअस्
 षमाणपातिवत्यसंशयजतितमुक्त्ववनेसतीत्यनेनपातिवत्यवला निजेच्छयाअग्निप्राड्दीवनप्राक्किमत्वयोत्तनमितिकेचित्

लसणप्रड्भीषितोमलनमरु ८३

ॐ 31
रावा.
वाती.
१६

ततश्चि श्रिवचनात्विष्णुभावाविष्णो प्रतिग्रहणी यरावेत्येवंपात विगतकल्मषो निष्ठायां सयंताला लोकस्य च तस्या तं प्रत्यापसी
तामंगीवकारे निशेषः कचित्प्रहीदमलं रामो वचनाच्च गुरोस्तेति पश्यते तत्रामला मिति पुनरुक्तमापद्यते च तेन कर्मणा सीता प्रत्यापनते
न कर्मणा ऋषिदेवगण सहितं वरावर प्रजा सहितं त्रैलोक्यं तं ततोष तत्संतोषेण च प्ररुष्टः सतोषवशादेव सर्वदेवैः पूजितश्च रामो बभौ ।

ततोऽपि वचनात्सीतां तात्वा विगतकल्मषो अग्रहीदमलं रामो वचनाच्च गुरोस्ते
दा कर्मणा तेन महता त्रैलोक्यं स वराचरे च स देवर्षिगणं तं हंराचव
समहात्मनः वभौरामः संप्ररुष्टः पूजितः सर्वदेवतैः ८५ ॥

अनकेचित् अचराणं वृत्तादीनां रावणकृतपीडापरिसानाभावेन रावणवधजन्यसंतोषाभावात् एवंवाचक्षेते देवः ऋषिगणमिति
हः ऋत्यकुइति प्रकृतिभावः तत्र देवगण इन्द्रादयः ऋषिगण विष्णुमित्रादयः एतद्वपुत्रै लोकां स वराचरे अवरप्रजाः पतिभक्षणा मातृप्र
थानाः नियुक्तस्तैः पशुपदादयः प्रावतादयः अवरप्रजाः वरप्रजाभिजातान पुत्रप्रजा अर्वाकृत्स्तैः सौमनष्याः पर्ववस्वस्तैः रियगर्वाकृ
त्तैः पुनर्देवर्षिगण इत्येव लोकां तं हंरावणसमर्प्यैत्तात्याथानेन देवः ऋषिग्रहणमित्याहुः ८५ ॥

32 अभिषिच्येति राक्षसेन्द्रं भावितव्यं वहा विषयं कृतकृत्यः प्राक् प्रतिज्ञातविभीषणाभिषेकलक्षणाकृत्यापि कृतत्वात् कृतकृत्यः
 अतएव विज्वरः विगतावश्यकर्तव्यविषयवितातापः प्रसमोदति ह्यदसपदसपरस्मैपदं ८५ देवताभ्यदितिसमोत्पितवत्तुतिष्टतवा
 नगदत्तवत्तुष्टवत्तु रावणावधजनितहर्षवशात्तद्विहयासमागताभ्यो देवताभ्याः प्राणसह्यदिः सग्रीवविभीषणादिभिः सहतः
 पुष्पकेण अयोध्यामुदिष्य प्रस्थितः जगाम ८६ भरहाजेति चतुर्दशोत्तु संश्लोर्वर्षेह निरहृतमः नद्वत्पानियदितां तु प्रवेक्षामि

अभिषिच्य च लंकायां राक्षसेन्द्रं विभीषणं कृतकृत्यस्तदा रामो विज्वरः प्रसमोदह ८५ देवताभ्यो
 वरं प्राणसमत्याप्य चवानरात् अयोध्यां प्रस्थितो रामः पुष्पकेण सह्यहृतः ८६ भरहाजाश्च संगता
 रामः सत्यपराक्रमः भरतस्यांतिके रामो हमाह नू मंतव्यं सज्जयतु ८७ पुनराख्यापिकं जलान्नसग्री
 वसहितस्तदा पुष्पकं तत्समारुह्य नंदिग्रामं गयो तदा ८८

इताशनमिति भरतेन प्रतिज्ञातत्वात् भरहाजाश्चमेव चतुर्दशसमानेतरं सुनिवचनेन एकदिनविवस्य प्राप्तत्वात् स्वागमनप्र
 बोधनाय हनुमद्विहसर्जनं यदा मत्स्यावानरसेनया सहा कस्मात्तु गमने भरतादेः शंका माभूदिति तद्विहसर्जनं ८७ पुनरिति
 ति पुष्पकादवतीर्णत्वात् पुनस्तत्पुष्पकं समारुह्य आख्यायिकोऽर्चवृत्तविषयो कथा भरहाजाश्च मामावरोहात् पूर्वमिव जला

ननु यद्यन सग्रीवेति विभीषणो देह रूप लक्षणम् ८८

जों 33
रा.वा.
का.टी.
१३

नेदिशमेइति नेदिशमेभ्रातृभिः सहस्रस्य पितृवत्प्रपुत्रां जटोहिता नान्कारामः सीतां अनुप्राणमनिवेश्यागेन सीता ननु इपेन्द्रपेणयहा ।
मनिवेश्यागेन ह्यष्टौ सीतां प्राणप्राप्तविस्तृष्टं राज्ञं पुनरवाप्तवान् ८५ पतदंतं चरितं हृतत्वेनोपदिष्टपदेव अचिरतः परस्परं कां उविष
यं भविष्यत्वेनोपदिष्टाति प्रत्युष्टेति अनेन च रावणवधाने तरे रामे राज्ञं प्रशासति वाल्मीकेनारदं प्रतिज्ञापति प्रहृष्टः प्रातिसिक्कपुत्रपः
यादिसंपत्त्या मुदितः कामे दोभराहितेन मुदितो तः करणः लोकाः सर्वप्रजाः तष्टः वज्रप्रदा ह्यगवतः सांसारिकपरमार्थिकार्थ

नेदिशमे जटोहिता भ्रातृभिः सहितो नवः रामः सीतामनुप्राणप्राप्तं पुनरवाप्तवान् ८५ प्रहृष्ट
मुदितो लोकः तष्टः प्रष्टः सधार्मिकः निरामयो ह्यरोगश्च दुर्भिक्षभयवर्जितः ९० न पुत्रमरणकं
चिद्वृत्त्यतिप्रहृष्टाः कवित् नार्यश्चावियवानित्यं भविष्यति पतिव्रताः ९१ न चायिजे भयं किं विना
समजोतिर्नतवः न वा तजे भयं किं विनापि न्वरक्तं तथा ९२ ॥

लाभतष्टः अतएव प्रष्टः दारिद्र्यकार्ष्णरहितः आसयो मनः पीडारोगो देहजो व्याधिः दुर्भिक्षो रोगो देहभयेन वरहितः भविष्यतीति
शेषः यहा रामविरहेन दुःखिताः राममिलनेन तष्टः तथा तहिरहेण कृशः तन्मिलनादेव प्रष्टः ९० नेति सयित्प्रष्टप्रवर्ती वासि
तिशेषः अविद्यवायवं न गमनादुवांशपुत्रसद्भावाहेति शेषः ९१ न चायिजमिति पादत्रयेण व्याधिदेविकदुःखनिवृत्तिरुच्यते चतुर्थे

८ नाथसिक्कतिहसिः ९५

34 भौतिकः स्वाभावमाह नवापीति त्रयं त्रयं पश्यामोपायाभावजननवनेवभाकिषतीत्यनपेगः ॥३॥ नित्यमिति कृतपुगे स्वाभाविकादधनी
 संवंपाजितं प्रजा मोदः उताया अथर्मस्य पादोशेत संवंपेपिरामपालनवैभवान्नदनाक्रमेण नित्यप्रमोदत्वं अथ रामस्य भाविहतांतरगा
 ह असेति शोहोनेतवावी इष्टादत्तेत्यादिसद्वपकयनेन तेषां सलोकशमिप्रतिहेतुतेति बोध्यं यन्न कतकहोतोश्चमेथायनुष्ट
 तश

नवापि त्रयं तत्र नतस्करभयंतया नगराणि वराष्ट्राणि धनधान्यपुतानि च ॥३॥ नित्यं प्रमृदि
 ता सर्वे यथा कृतपुगे तथा अस्ममेधुशतैरिष्टा तथा वरुमवर्णकैः ॥४॥ गवां कोटिषु तंदत्ता
 विदुदभ्यो निति सर्वकं असेत्येयं धनं दत्ता ब्राह्मणेभ्यो महायशाः राजवंशं कृतगणानस्या
 परिष्मति राववः वातुर्वर्णं च लोके स्मिन्नेसेधर्मनियोदयति ॥५॥

नस्य मानवोपाधि प्रपुक्तवत्याचशमनडा
 रावृत्तलोकशमोहेतुमिसुक्तं तत्र भगवदवताराणां पुण्यपापसंवंधस्य सर्वतंत्रविरुद्धत्वात् अस्ममेधुशतैरिष्टा नंतलीलामात्रं
 लोकोपदेशायेत्यत्र विस्तरः ॥४॥ राजवंशानितिकासुद्रपकान्यज्जादिततदाज्यपदस्थानजवंशान्शतगुणान् अनेकगुणान्
 हाद्विद्ययाभवतितस्यापि पतिशसतततदाज्यप्रदानेन निशेषः वातुर्वर्णं च त्वारोवर्णाः स्वार्थेष्वज् नियोदयति शक्तिरस्य

मस्यमेषासपत्नीतिशेषः ॥५॥ ॥५॥

जें 35
रा.वा.
वा.दी.
१८

अवतारत्यागकालमाह देशेतिउपासितानित्यवदनष्टायेत्यर्थः ब्रह्मलोकं मायिकवैजंटादिलोकं अनेन निज नित्य कर्मयोगोपेतस्यैव सा
त्मापरंपरयावाच्यलोक प्राप्तिरित्यनिः ५५ अथ नारदः सोपदिष्टसंक्षिप्तं रामायणाष्टफलमुपदिशति इदमिति पवित्रं वित्तशोधनं
प्राप्तं सकलप्राणसाधनं वेदैः संमितं सकलरहस्यवेदार्थप्रतिपादकत्वात् वेदतत्त्वा ५७ सर्वपापमोक्षद्वारामोक्षफलकत्वं उपपादितं

दर्शवर्षसहस्राणि दशवर्षशतानि च रामो राज्यमुपासित्वा ब्र
ह्मलोकं प्रयास्यति ५७ इदं पवित्रं पापघ्नं प्राणवेदैश्च संमितं ।
यः पठेद्दामचरितं सर्वपापैः प्रमुच्यते ५८ पतदाख्यानमायु
ष्यं पठन् रामायणं नरः स पुत्रपौत्रः स गणाः प्रेत्य स्वर्गं महीयते ५९

प्राणस्यापि त्रिगुणात्मकत्वेन पायतल्यतया हे यत्तात्पर्यं इति प्रमुक्तं फलमुदिश्य मुमुक्षुफलमुदिश्य मुमुक्षुद्वारामपि प्रवृत्तये आह
पतदिति आश्रयं आशुः कारणं आख्यानमाख्यायिको रामोऽपने प्रतिपाद्यो यस्तदा मायाणं संज्ञात्वा सत्त्वं गंगादासीदासादयः
तैः सह ये हि कान्भोगात् भुक्ता ये तस्मै तस्वर्गं महीयते सर्गिभिः सत्कृतो मोदते इत्यर्थः पठति ति हेतौ शता ५९ ॥ ५९

36 परनिनिदिजः सत्वादिजो ब्राह्मणः पदन्वाग्रभूतं शब्दब्रह्मणारगतं प्राप्नुयात् स्यादित्यर्थे यदि त्रिविधः नारायणयोगो यदन्वभूयति तं प्राप्नु-
यात् पापैः कृण्वेयैः सायं मूलान्दिगुणहृद्यादि रूपे फलं यत्प्राप्नुयात् यतस्मद्विंशमयादिति फलितार्थः श्रद्धोपि जनः त्रैवर्णिक-
दासः अत्र स एव त्रितय आहारः महत्तं हि जं नर सर्वप्रजाभ्यः श्रेष्ठं देहं ते स्तोय रिज न वर्ण प्राप्तिस्तत्तं च महत्तं प्राप्नुयात् १५ अस्याय अथ

पदन्वाग्रभूतमीयात्स्यात्त्रिविधो भूमिपतित्वमीयात् वर्णिजनः पापफलत्वमीया-
जनश्च श्रद्धोपि महत्त्वमीयात् १५ इत्यार्षेण नारायणो वालकोऽप्यथमः सर्गः १ नारदस्य
ततश्चाकं कृत्वा वाक्यविशारदः पूजयामास यमोत्सासहृषिषो महामुनिं ॥

प्रणिपादकत्वधननायगायत्रादिमाक्षरेणोपक्रम्यादिति गायत्र्यंतिमाक्षरेण समापितवान् इत्यार्षेण नारायणो वालकोऽप्यथमः सर्गः १
हरिः श्री नारदस्येति विशारदः विनिष्ठाकरणसंस्कारादिविशेषवती विविजार्थी वशा रदावाणीयसः सहृषिष इत्यत्रोपसर्जन-
मेति वै कल्पिकत्वात् सत्ताभावः प्रशास्यं वाक्यगुणसमूहवच्च उन्नतं समकृदन्तमिति पूजयामास अतिविविधं भगवद् वचनमित्यादि

ओं 37
रा.वा.
वा.टी.
१५

यथावदिति आष्टौवसाधुयामीत्युक्तैव अभ्यनुज्ञातः यथासावे विहरतामितिर्वल्मीकिवाच्यमनपूर्वप्रभवज्ञातः अनेन गुरुणि षणोः स्वे
हभक्तिप्रकाशनं विहाय समितिर्पुल्लिंगं २ स इति सवाल्लीकिः तस्मिन्ना रदे देवलर्कं गते सति मूर्हते स्वाग्रमे स्थिता पश्चान्मथाहिकार्यः
जाह्नवा अविहरतः समीयेवर्तमाने तमसा नीरे जगाम यत्ने मूर्हते मात्रेण देवलोकं गते इत्यन्वय इति तत्र चोद सकल कलने मानाभा

यथावत्प्रजितस्तेन देवर्षिनी रदस्तथा आष्टौवाभिनुज्ञातः स जगाम विहाय स २ समूर्हते गते त।
स्मिन् देवलोकं मुनिस्तदा जगाम सा नीरे जाह्नवास्त निहरतः ३ स ततारं समासाद्य तमसाया
मुनिस्तदा शिष्यमाहस्यते पार्श्वे दृष्टानीर्थमकर्दमे ५ अकर्दममिदं तीर्थं भरद्वाज निशामय
रमणीये प्रसन्ना बु सन्मनस्य मनोयथा ५

वात अद्ययकल्पनस्याप्यमतिकरा
अकर्दममिति अवतरणप्रदेशस्यपेकराहित्यमतेनोच्यते तीर्थं अ विजृष्टजले निशामय पश्य अतएव रामोदरी न इति मित्वाभावा
दहसत्तरमणीयत्वे हेतुः प्रसन्नो विनिसन्मनस्य विज्ञस्य कामादिदोषराहित्येन नित्यप्रसन्नतात्मादृष्टं ५ ॥ ८ ५

38 नस्यतामिति वल्कलामिति पादे छांदसे स्त्रीत्वं वल्कलो ह्रियामिति निर्बुद्धः इदमेव अस्यासत्रमपि गांते तीर्थे मथाह कालाति क्रमाद-
 गतेति शेषः ६ पवसिति वाल्मीकेनेति तस्येदमित्या प्रायच्छतेति छांदसे नियतः सेचापरः ७ स इति नियतेन्द्रियः विचारश्च नष्टानयो
 गैकांतदेशनिरीक्षणयेति शेषः ८ नस्येति तस्य वनस्य अभाशे समापे चरनभगवान् तदनाम्ना शपवचरते अनपायिने आधियाधिरा

नस्यतां कलशस्नातदीयतां वल्कलो मम इदमेवावगाहिये नमसा तीर्थमत्र मे ६ पवसतो भ-
 रहा ज्ञो वाल्मीकेन महात्मना प्रायच्छतमने सस्य वल्कले नियतो गरोः ७ ससिष्णुहस्ताशशयव
 ल्कले नियतेन्द्रियः विचचारहपश्येत्सत्सर्वतो विप्रलंबने ८ तस्याभाशे तमिथुने चरेत्तमने पाणि
 वे ददर्शभगवांस्तत्र कौचयोश्चानिखनं ९ तस्मान्नमिथुनादेकं पुमांसे पापनिश्चयः नवानवैर-
 निलयो निषादस्तस्य पश्यतः १०

हितं अतएव चारुतिस्तुते कौचयोर्मिथु

नातविभक्तं एकं पुमांसे पापनिश्चयः नवननरूपपापनिश्चयः एतएवैरनिलयः नित्यमपकारिष्यपि प्राणिषु प्रकारेणैव राशयः सप-
 वनिषादः तस्य पश्यतः तस्यापि तत्र नाह तज्ज्ञानपश्यत इति षष्ठी च नादर १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४

ॐ ३१
रा. वा.
वा. टी.
२.

तमिति चेष्टमानेन तं निहतं दृष्ट्वा निषादेनेति शेषः करुणं गिरं दीनं शब्दं रावकरोदित्यर्थः पादोत्तरे तु परिभ्रमात्वेन काशोपस्थिमणिक
रोति सेत्यर्थः ॥ विप्रकृति सहचारिणा होरात्रमिति शेषः ताम्रशीर्षेण ऊकृतादिवत्ताम्रवर्णशीर्षेण च दण्डाद्युक्तेन सत्तेन कामसंभोगव
शादिति शेषः अत एव पविणसंभोगकालत्वाहिततपत्तवता सहितेन ससंगतेनाप्यारतिना दत्तं तं शाकः इत्यभूतेन यतिना विप्रकृता

तं शोणितपरीतां गे चेष्टमानं महीतत्वे भार्यात् निहतं दृष्ट्वा रावक करुणं गिरं ॥
विप्रकृतापतिना तेन दिजेन सहचारिणी ताम्रशीर्षेण मतेन पविणसहतेनेव ॥
तथा विपं हिजे दृष्ट्वा निषादेन निपातितं ऋषेर्धर्मात्मनस्तस्य कारुण्यं समपश्यत् ॥
ततः करुणवेदिन्या दयमीयमिति हिजः निशाम्य रुदती कौची मिदं वचनमब्रवीत् ॥

रुवावेति पूर्वोक्तान्नयः ॥ तथा विपंकमभोगवशं धर्मात्मनः तथा दाक्षिणाहि संदिधर्मप्रवणचित्तस्य कारुण्यं दयासमजायत ॥ ततश्च
निकरुणवेदिन्यात्मना तत्करुणत्वात् रुसः कादसः निदेः सनायीतलाभार्थं द्वाणिनिः रुदती कौची निशाम्य दृष्ट्वा अयं काममोहित
पक्षिवयं रूपः अयं यवेति निश्चित्य कौची विषयकरुणावत्तेन अर्थान्वापकारिणि निषादेन विभूतकोपद्रवद्वयमाणावचनं ॥

२. मवर्षित २५

40 मानिषादेति कौंचहेनप्रत्यक्षमाननियारशापत्रोः यस्तद्वपव किंचमालत्सीनिषादस्य तन्नेवोयनेमनिषादयद्यस्माहेतोः कौंचमिथुनात्तमंदोदरीरावणरूपात् एककाममोहितंरावणंशुवधीः हतवानसि तस्मात्तत्रशाश्वतीः समाः अनेकानसंवत्सरान्शुद्धितीयां प्रतिष्ठां प्रविष्टैश्चर्यानेरावामिग्रमः प्रामुहितेनायेतः शत्रुतोपिमना क्वायायार्थसूचनेदत्युक्तेः श्रीरामकृतरावणवधरूपकाद्यर्थः कायादौशुवणकर्तव्याशीर्वादश्चसूचितइतितीर्थः कतककृतप्रत्यक्षहेतुनिषादशापत्रोः यस्तद्वपव किंचनितरांसदेवधिगः णैत्रैलोक्यवसादयतिपीडयतीतिनिषादः तस्यसंवहिः हेनिषादरावणयद्यस्मात्कौंचमिथुनात् शुक्लीभावायीत् कुंचैः पेचायनं कुंचैः

मानिषादप्रतिष्ठांत्वमगतः शाश्वतीः समाः यत्कौंचमिथुनादेकमवधीः काममोहिते ॥ १५ ॥

वेतनः स्वार्थिकोश्रुण कौंचैराज्यक्षयवनवासादिः वेनश्रुत्वालीभूतं परमकार्पण्यं गतं यत्तमिथुने सीता रामरूपे तस्मात्पके सीता रूपे पस्मादवधीः वधीः वधा भूयिकपीडां प्रापितवानसि ततस्मात्प्रतिष्ठांयालंकापुरेपुत्रपौत्रभृत्यगणवैशिष्ट्येन उल्लुणा प्रतिष्ठादत्तात्तुतः परमागमइति कायार्थसूचनेत्रैलोक्यपरममंगलरूपवेदसत्यसरस्वत्यापुरस्तादाविर्भावित्वमित्याह अत्रेदमवधेयरावणवधेः जातेश्रयोथा राज्ञा प्रोक्तं न तरेनारदप्रतिप्रश्नइतिसुयमेवाख्यातनात्तद्वत्कारालिकेतन शोकस्य एवंविधित्तरितस्याक्तायस्य कतकमने कथं संगतिः कथं वा सर्वे तासन सरस्वतीभूतमर्थमाशास्यत्वेन निर्दिष्टे इति तीर्थः आख्यानेपि इदं कावार्थसूचनं क ॥ ११ ॥

विनाकार्यमिति तदुक्तं समितिः आकाशोऽस्मिन्नेतद्वत्वात्मीके स्यात्तात्पर्ये किमिदं व्याख्येयं मया इत्युक्तेरसंगतेन च किमिदमित्यस्य पदं यं वे
त्तव्यं तदप्येष आकाशोऽभिगीतो भवति मरुतः परिवेशारो मरुतस्यावसनगृहे इत्यादिवद्भूतः प्रतिष्ठापने भेदे दृशा सन्निवेशस्य आकृत
नमुनेरत्तानामित्यस्यात्मेतमनुचितत्वात् प्राक्तननारदभिसंवादस्यापि आकृत्यपतयानत्रैव संदेह करणोचित्याच्च तत्प्रयोजनस्य
वैकल्यसंस्कृतेरेव पतनस्य आकाशरमेव आकाशस्यापि निवर्धनमिति कल्पनान्नतत्तामानाभात् अत्राप्यप्येतच्च यथैतदुद्दिष्ट
कथितवचनस्य दृशार्थतात्पर्यसमवस्थायाभावाच्च मादोयोगाभावेऽगमइत्येतावन्मात्रेण लडाभूततस्यैव प्रतीत्या आशिषोऽपनी
तिश्च पतनस्यैकनिर्गमकालेकवेः कायकरिषामीति उद्देष्टव्यं भावाच्च ब्रह्मोपदेशानंतरमेव हितया बुद्धिर्वीक्ष्मीकेः ममतप्रतिभा
ति नारदात्स पुनश्चरणानंतरस्मिन्नेः स्वर्णानेच्छात्तात्वात् तद्विज्ञापकं कर्तुं सत्त्वेन तत्राथानकाद्यैः तिकरुणाचितस्यैवाधिकारा
तद्वेषः करुणाचितत्वाजिज्ञासयेव सर्वद्वन्द्वभूतशायस्य पुनरुक्तत्वरूपेण न दाप्यं संपादनाय वृत्तमेतद्विज्ञातव्यं भगवान् रामराचनि
षाद्वृत्तेण पश्यन्तो मुनेः पुनस्तस्मिन्नादयको वरदो विशेषरूपेण ज्ञानततस्तद्विज्ञाशादेतयोर्मितया तथा प्रमाणं समदावयमी
यमनेन कृतइतिरूपाणामेतैः निनिषादयतत्वात् समोहितं को वसिष्ठनात् मिथुनीभूतात् को वसुगात् विभक्तं मेकमवधीः तत्त्व
मपि शाश्वतीः समाः अगुः शेषभूतानि च ह्यनिवर्ध्याणि प्रतिष्ठासंस्तुसाहित्येन स्थितिं इह मागमः माप्राप्तुहि किंचित्तत्त्वका
लमेव तथा वासपेकमिथुनीभावपर्यंतं इति याचत इति शम्बान्मुनिः एकमवधीरित्युक्तेर्यथासत्त्वया स्त्रीविरहितः कृतः सा
चनाय कहीना कृत्वा तथा त्वमपि प्रिययासभाय याहीनाभावः सावत्तयाहीना
भवीति त्विष्येव सामं अगमइत्यादिगमस्तमा इ योगे प्यार्थत्वात् तत्परत्वात्
एतत्तत्पतज्जतरं वल्लणः सकाशात् ॥

कलरामहन्ता तज्ज्ञानवरत्नाभोतरकालं कृतेन स्माद्युमिद्युतादेकमिति श्लोके वैरनिलय इति विशेषेण सूचितं रक्षः स्वतः स्थलौकट्ट्या वैर।
 निलयत प्रसिद्धैः निषादस्यापि प्राणिपुनर्वरे किं ता ह्यराधयन् मेव न ह नमिति प्रसिद्धे अथ न पवारणकादे स्तगयाय सनसुपक्रमवि।
 नौ वैरं चौरा इति तृतीयं यदि देवैः परप्राणाभिहितं न निर्वेरं क्रियते समस्तमित्येव च त्रिणी एव य सना न्युयका मजाति भवेत्सु
 तेति वायुक्रमेऽङ्कनन्वीदृशो र्यस्त्याकेन मानेन निर्णीत इति चेत् शृणु अथ हारसारस्यान् तच्चायेस्फुटं तत्र संदेहश्चेत्सोतर्थाभिणो प्रक
 तदुक्तं यमे शिवशिवा संवादे रामवैभववर्णने चतुर्विंशोऽध्याये ततो ज्ञानपदः कश्चित्पामरः काष्ठविक्रयी स्वधूतर्त्त एवादाय रावणस्य गृ
 होषितो गर्हयामास वेदेही दुर्धृजो लोकनिन्दकः तच्छ्रुत्वा देवि चारेभ्यो भीतो लाकापवादतः ग्राहयत्स्वामिं प्रादुरासीत् राजीवलोचनः शृणु
 मेव च नैगुह्यसीतासंत्पागकारणान् बाल्मीकिनाथं भृगुणाशमोस्मि किल लक्ष्मण तस्मादेनां तज्ज्ञानमप्यज्ञो वाचकारणमिति तथा
 स्फुरेयातालं विद्वेष्योऽप्यामाहात्म्यं तत्र न्यतीर्थं च मवर्णवप्रस्तावशायोऽप्याहृदि संतमं प्राचेतसमकल्याणं प्रावाच च वनं ब्रह्मा तत्राग।
 स्य ससंस्कृतः नु निषादासं च रामो मम याचते मागतः तस्य संवर्णने नैव संसाक्यं संभविष्यति इत्युक्त्वा तं जगामाशु ब्रह्मलोकं
 सनातनः ततः संवर्णयामास राचवेयं यकोदिभिरिति कोटिभिः शतकोभिः चरितं रघुनाथस्य शतकोटिप्रविस्तरमित्यप्युक्तेः
 तच्च संस्पृष्ट्वा ब्रह्मलोके रम्येति ह्य इह तज्ज्ञानलवोपदिष्टा चतुर्विंशतिसाहस्रीत्यलं योगवाप्तिष्ठे तृणापोतराण्युक्तानित्यथादि
 सनत्कुमारो निष्कामश्च वसन् ब्रह्मति वैजंटादागतो विस्मयं लोकाभिपतिः प्रभुः ब्रह्मणः सृजितस्तत्र सत्यलो
 कनिवासिभिः विना कुमारं तं दृष्ट्वा ह्यवाच भरीश्वरः सनत्कुमारास्तु बोसिनिष्कामो गर्वचेष्टया यतस्तं
 भवकामार्तः शरज्मेति नामतः तेनापि शापितो विस्मः सर्वज्ञ ॥ ५

वेतवस्तिष्ठत किं विक्कालं हितं तत्कालं तस्मात्तानी भविष्यति शपः किं विक्कालं मवतारो तरेत्यलकालं तत्कालं तद्गुणं तत्कालं
तानी सदवतथा भृगुभार्याहतां हृष्टाप्रोवाचक्रोधमूर्च्छितः विस्मृतवापि भार्याय वियोगो हि भविष्यति तथा हं दयाशापितो विसृज्य
नेयतया कृतं अतस्त्वस्त्री वियोगं हि वचनात्ममया स्पृशति शापितः प्राप्तात्तलनं पतिवेषेण संभोगं रूपेण भार्या हि देवदत्तस्य पण
स्मीतीरसंस्थिता नृसिंहवेषध्विस्मृष्टा पंचतमाराता तेन शाप्रो नृहरिर्दुःखार्तिः स्त्री वियोगतः तवापि भार्या सार्धं वियोगो
हि भविष्यतीति ३ः खार्तिः तृतीयार्थे प्रथमादुःखार्तो नेत्यर्थः ताराणां यो किं किं दाको देनैव वक्ष्यते इत्यलं विस्तरेण प्राचे
सेनमुनिनारायणजीवलोचनः तमसोपवने शमोवेषधृक्क जानकीपतिः । श्रीरामः प्राकृतो लीलो स्त्रीयो वर्णयितुं तदा मे
दोदरी पतिमित्रं कौचेयुह तवात्मभुः २ अंजने निहते हृष्टा मुनिः शापमथानंदो विरेमातिष्टमात्यात्वे निषाद भविहिंसक ३
शापं श्रुत्वाैव सर्वात्मा तत्रैवांतरधीयत शाकाक्रांतस्त्वल्मीकिर्ब्रह्मणा सुसंवाधितः ४ तत्कार्जणी उग्रवद्वैर्वायुविड्व
द्याणयेण नरत्कयोतकश्च व्यापादिनो रावणः लंकाकापि विभीषणा यसहसामुद्रे बहस्नेयिता श्रुत्वाैव खनायककस्य च
रिते को वानरो नावति १५ ॥

५५

तस्येति मया मुनिना शोतेन तपसि नाशक निशोकपीडितेनेदमीह शंकरं तपोनाशकरं किं व्याख्यत मिति वीक्ष्य तौ तर्क्य मिषे रणयामिषा
 निषादे सर्वतो महत्संभावनया दृश्यमानं कौवेतद्वैपरीत्यसंभावनयाः तिनियमयशस्करं महापातके भ्याप्यधिके पापं हृत्तमिति चिन्ता
 तावभूषययौ तत्सर्वं बाल्मीकि कृतमेव तथापि कुशलवरो यतया स्यात्काव्यस्य करणं न उक्तं येन मुक्तिः श्रव्ययास्वचिन्तायां स्थापरोत्त
 तावभूवेति लिङ्गसंगतिः स्यात्तयहा सर्गवत्तद्वयमाद्यस्योदघातवृत्तं कस्याचिच्छिष्यस्य बाल्मीकीयोपोद्घातनाच्च बाल्मीकीवियोक्तिः।

तस्येत्यनुवृत्तचिन्तावभूवत्तद्विद्वत्तः शोकार्तेनास्य शकुनेः किमिदं व्याख्यतं मया ॥ चिन्तयन्सम
 हाशान्त्रश्चकारे सतिमान्मतिं शिष्यं वैवाव्रीह्यकं मिदं समुनिपुंगवः ॥ पादवद्भोत्तरसमस्तं जी
 लयसमस्तितः शोकार्तेन स्पष्टं हतो मे शोको भवति नान्यथा ॥

पारोक्ष्यमारोप्यसंयमपितथोक्तिरूपोपोद्घातव
 द्योतनायेत्यने ॥ चिन्तयन्निति महदयशस्करमिदं कर्म हृतमिति चिन्तयन्संयमसंकल्पनायादस्य गतिं संकल्प्य चकार तदीभिलाषकंचे
 देवास्तं शिष्यं सववौ रितिसंवेद्यः ॥ पादेति प्रष्टावरचष्टुपादे वैदः उत्तरसमः छंदः शास्त्रोक्तगुरुलन्वृत्तरवेषमरहितः तथातं जीवीणाल
 यस्तालस्तदंगवेपथुस्तान्भिनयानां समकालं विरामस्तान्भाषकः तं नामारोप्यवायेः सहगान्तं योग्यं रितियवत् अतः शोकार्तेन स्पष्टं पश्यतयाः
 नोचितं न प्रवृत्तं पिसममस्योको यशो रूपो भवत्तद्वयमाद्यस्योदघातवृत्तं कस्याचिच्छिष्यस्य बाल्मीकीयोपोद्घातनाच्च बाल्मीकीवियोक्तिः।

शोकार्तेनास्य शकुनेः किमिदं व्याख्यतं मया ॥

शिष्य इति पठेत्तु वतस्तस्य ह्येष वीर्यशोभवति नो वंरूपं हृष्टः सन्नतयेवेदं यशो हृष्टमेवेदमित्युक्तमोदनेन प्रतिजयाह श्रेणी च काशस्त्रादुमो
दनेन गुरुस्वरूपेऽपि यस्य तद्वैभव इति तथैः ॥ स इति अभिषेकमिति मथाह कतर्धाना नृणां पल्लवाणां तमेवार्थं अवशानः प्राप्ता
कारणोक्त्यातिरूपं उपावर्तत न च वर्तत २० कृतवान् वरुः कृतः पृष्टतः पृष्टभागेन प्रसारितकरोपरिष्ठांगकलशमादाय श्रुतपञ्चाजं

ॐ भिनिये शेष २२ ॥

गामेत्यन्वयः २। सरति सारतो न्याः कथाञ्चकार मनसा तत्रापार्थक्ये कश्चिद्विषये ध्यानमास्थितः यत्तु ध्यानमेवानया गायत्र्या
ञ्चतुर्मुखरुद्राया न्योन ध्यानमास्थित इत्यर्थे रतिन उपदा स्थितो न्या कथाञ्चकारेत्यस्या संगे रित्यलं ध्यानपदार्थानाभितद्वेषणा

46 अथतच्चित्तानिर्वर्तयितुं ब्रह्मागमनमाह आजगामेति स्वयंप्रभुः अनन्यसुखनिरीहकतया सर्वलोकदृष्टापयोगितानैश्वर्यादिशक्तिमान् ।
अतएव भूरादिलोकनिमीता तणापवाकोच्चारणवशादतिर्विताक्रान्तं २३ वाग्यतः अतिसुभ्रमवशाद्यतवाक्प्रयतोति नूनः २४ पूजया
मामेति वेदनस्तुतिः प्रणम्येति प्रथमकृतेः एनेमित्याद्युत्तरादयि २५ एनेमनिब्रह्माग्रनामपं ग्रामयः पीडातदहितेन ययहीनमिति यवत्

आजगामततो ब्रह्मालोककृती स्वयंप्रभुः चतुर्मुखो महान्तेजा दृष्टं तं सति पुंगवं २३
वाल्मीकिरयतं दृष्ट्वा सहसोत्थापयामहेतः प्रोन्नतिः प्रयतो भूत्वा तस्योपरमवि-
स्मितः पूजवासासने देवपाद्याद्यासनवेदनैः प्रणम्य विनिवृत्तं न दृष्ट्वा चैव नि-
रामये २५ अथोपि विष्णुभगवान्नासने परमार्चिते वाल्मीकये च ऊ-
षये संदिदेशासनततः २६

तपदतिशेषः तत्तद्वेषे अनंतरं स यमासने उपविश अषये आसने संदिदेश आसने उपविष्टमनुमेन दत्तयथैः वाल्मीकये च ऊषय इति पाठः
एतेन ब्राह्मणं कथनं दृष्ट्वा तत्रैव भगवान्नामयमित्युक्ते ब्रह्मणो प्रत्यप्यग्रः स्माती चारविरुद्धः तदेवमित्यनेने सिद्धपनमित्यस्य वैयर्थ्या

पतिस्मृतिश्रवणं २६ ॥

जो ५७
रा. ना.
बा. टी.
२५

लोकपितामहे भविष्येति तदतस्तथा स्वयमुवा विशदिति संवयः २० तद्गतेन कौवगतेन वैरंगदत्ताति साचा सौवहिसिद्धता कर्तारि लुह
वाक्यलकात् विषादेने निशेषः कष्टकृतं कौचवधूतपोनाशसं पादकशापतिः सारणेन कष्टकृतं समेति शेषः २८ कष्टमेवाह ।
पदति हत्यान् हतवानित्यर्थे द्वादसंस्काराणां तदृशमानकाराणां विना उपसमीपे ब्रह्मणाः समीपे २९ शोकपरापणः कौचवधूत

ब्रह्मण समनुज्ञातः सोऽप्यविशदासने उपविष्टे तदा तस्मिन्नात्मा लोकपितामहे २० तद्गतेनैव
मनसा वात्सोकि ध्यानमास्थितः पापात्मना कृतं कष्टं वैरंगदत्ताति २८ यस्मादृशो चारु रेवे कौ
चद्व्यादकारणात् शोचमेव पुनः कौची मुपश्लोकमिमजगौ २९ पुनरंतर्गममना भूत्वा शोकपरा
पणः तमुवाच ततो ब्रह्मा ग्राह्यं सन्मनि पुंगवम् ३ ॥

तकौचीः तददर्शनजेन स्वस्य सावतस्तपो हानिकरणापार्थक्या वशतोतिः पराजेन च रोकेन व्याप्तः अतएव तर्गतमना अ
तर्गतस्माकार्यपवदतवित्तः श्लोकं जगादिति संवयः ततश्चाशोकयस्तहसनमदिके यावती एते सरसती न जातीति संवयः ३०

२५

जे ५१
 रा. बा.
 बा. टी.
 २५

पूर्वपराप्रवृत्तस्यापि सायस्य भगवद्विद्यते तेन रसकलमन्वाद्युक्तशायश्चिन्तानिवर्त्ती स्येष्टतसौ शापस्तु चरितवर्णितप्रेषा यश्चित्तमया
 दिशति रामस्य चरितमिति लोके रामस्य रमते इति रामः वाङ्मूलकात्कर्तृरिजनेन लोकाधिपत्येन लोकांतर्धामिना अत्र यः ऊरु
 र्गो यस्य यमोत्तम इत्यनेन रावणादिवधवत्कौचवयोपि धर्मफलकपवलो कथं वहा रणलोकहितता तद्वत्कत्वा चेति सूचितं ३

रामस्य चरिते कृतं संजुह्वस्वसि स नव धर्मात्मनो गुणवतो लाके रामस्य धीमतः ३२ कृतं कथपरा
 मस्य यथा तेनारदाच्छतं रहस्यं च प्रकाशं च यद्वृत्तं तस्य धीमतः ३३ रामस्य सहसौ मित्रे रीतस्य नो
 च सर्वशः वेदेत्याश्चैव यद्वृत्तं प्रकाशं यदि वारहः ३४ न चाप्यविदितं सर्वं विदितं ते भविष्यति
 न ते वागन्तका ये काचिदत्र भविष्यति ३५ ऊरुरामकथां पुराणं शोकवद्धामनोरमं यवत्स्यासं
 ति गिरयः सरितश्च महीतले ३६

हनमिति अस्पृश्वेकविशेषपरत्वाद्यौ न रुक्मं धियतीरयमीरयतीति धीरः तेन वृद्धिप्रेर
 कस्येत्यर्थः तेन गायत्री भूतस्येत्तु कं गमलत्सणयो गालुसानो सीतायाश्च युत्यकाशं तदीयां प्रकाशं तदविदितं यदि वा यदपि
 तदीयानां अपिरहः अविदितं तदपि सर्वं ते विदितं तदपि सर्वं ते विदितं भविष्यति अनेन तत्करणयोग्यतादानेन तत्त्वमिति वादोति वदय
 या लोच्यापि वा कृतज्ञानिः सरिष्यति सापि नान्यथा भविष्यति तेनास्मा अपि सत्त्वं भावीति धीनितं ३ एवं सामर्थ्यं दत्तोपसंहरति ऊ

धीनिषावरिमा सुत रावपि ३६ ॥
 २५

50 तावदिति यावत्तत्कृतकथाप्रचारस्तावदथ्युतं दयापूर्वमपि क्रोथकारणात् अयोगमनयोग्योपितं ऊर्ध्वं वर्तमानेषु मूलोकेषु निवासं प्रस्था-
 ति ततो मया सह सोऽप्यमीति तीर्थः श्लोकेऽधितनवयमि प्रायं वद्वचनं ऊर्ध्वमथ्युविपमानेषु मूलोकेषु सन्निर्मितलोकेषु निवस्यसि सर्वत्राशति
 हतगतिः संचरिष्यसिततः परं मुक्तिं प्राप्स्यमीति त्वर्थः तत्र मूलोकेषु सत्यचारितोऽर्थं चिंत्यं इतीति तत्रैवांतरथानेनास्याप्यनर्पसि रूपेणोक्ता ३८
 तत्रति विस्मयं प्राप्स्यं तस्येति प्रीयमाणाः प्राप्स्यंति इमस्मद्गुरोः पयं द्रव्यमाणापि नुमादित प्राद्वश्ववत्समाणा मित्यर्थः ३९ तदेवाह समेति

तावद्रासायणकथालोकेषु प्रचरिष्यति पावद्रामस्य च कथा त्वत्कृता प्रचरिष्यति ३० तावदूर्ध्वम-
 पुऽप्युतं मूलोकेषु निवस्यमि इत्युक्ता मगवात्तत्प्रातः त्रैवांतरथीयत ३८ ततः सशिष्यो भगवान्मुनि-
 विस्मयमापयौ तस्येति शिष्यास्ततः सर्वे नगुः श्लोकमिमं पुनः ३९ मुहुर्मुहुः प्रियमाणाः प्राद्वश्वभृश-
 विस्मिता समासेऽप्युचन्तर्भिर्पः पादो गीतो महर्षिणा सोऽनुव्याहरणाद्भूयः श्लोकः श्लोकः तिमागतः ४०

सा संग्रहं चरैश्च स्मरति यः अर्धं गीतः सः प्रत्युतिशयेन श्लोकोत्पन्नं तद्व्याहरणं भूयः श्लोकः विप्रतः श्लोक एव श्लोकं प्रामृतिव-
 ये मया महर्षेति संबन्धः इत्येतावदेतन्नाम श्लोकस्य कुरुणरसमपवन्धनितः अनुवृत्तौ वा तं वनकः कौची विगवानुदीपितो निदविषयक्रोथय-
 भिचारिको मानिषो देव्यारिवाक्यानभावकः कुरुणारस इति बोध्यं यत्र पूर्वश्लोकैः प्राद्वः इत्यप्युदतीत्युत्तराणां पुनः पादेनानेदं वतोऽभू-
 वन्निति फलितार्थकं यनं यत्र च श्लोकैः भूषणव्याहरणं नम्रमुहुः शिष्यैः पुनः पादात्तलोके श्लोकः श्लोकतेन प्रतिवदो भवत् श्लोकं प्राम

स्य र्थेति तीर्थं दिव्यानेतरतिनिःसारमिति स्पष्टमेव ४०

ओं 51
रा.वा.
वा.टी.
२६

मस्येति ईदृशो मतिषादेति वक्तुं गारसप्रधानैरित्यर्थः अनेवान्नेरसाप्रवृत्ताणी भूता इति धनितं ५। उदारेति उदारस्य यदनेव
स्ति उदारे वायुचरितं तद्रूपार्थवाधकैः पदैः मनोरमैः मृत्तिकडन्तादिशरहितैः अथ यशस्विनो रामस्य यशस्य नारदापदिषु
मस्योक्तशतैरिति शतशब्दोऽनेन वाची ५२ एवं कायतिर्मीणा मत्कातत्र प्रातः तभिषावीकुराति नदिति समासः तत्प्ररुषादिः
संथिरेकादेशादिजयोगः प्रकृतिप्रत्यययोः एते उपगता यथा वा करणालंकारासु मया देस्मिन्काये तादृशं कायं रजुवरचरितं
दृष्टं तद्रूपं समः पतस्य कषादिदोषाहं नो मधुरः करुणरस मङ्गलत्वे माधुर्यगुणप्रधानः उपनतः प्रसन्नतपोः यस्तद्वैधकवा।

तस्य बुद्धिरियं जाता महर्षेर्भोवितात्मनः कृत्स्नं रामायणं काव्यसीदृशैरवाणपहम् ५। उदारवृत्ता
यं पदैर्मनोरमैस्तदास्य रामस्य चकार कीर्तिमान् समाक्षरेः श्लोकशतैर्यशस्विनो यशस्करका
व्यमुदारदर्शिनः ५२ तद्रूपगतसमाससंथिपोगंसममधुरोपनतार्थवायवहम् रजुवरस्तचरि

तमनिर्माणं तदशिरसश्च वधं निशामपथम् ५३
कोर्निवहं उपनतत्वेन सारगु
तिमत्त्वं धनितं रवेर्गतार्थानिषत्ररजुवरशब्देन तस्य सर्वोत्तम्यमित्ये धनिते इदृशस्यापि मिथार्थकत्वेऽव्याप्ये पतेत्यादत्तानि
प्रणीतं ज्ञात्मानुग्रहप्रामस्यवाग्मिप्रणीतं प्ररुषार्थस्वर्गमोक्षादिशेषानुत्पन्नं तत्र रजुचरितमिमेनोक्तमेव दशशिरसश्च वधमित्यने
नतदन्तमिदं श्रोतव्यमिति सूचितं तेनैव सूचितफललाभात् उन्नरकाडं तस्यावलभारतस्य हरिवंशवत् अनेन वा प्रसमर्पे
तस्य चरणपपेन हृत्वा तेषां मनसमाधिना ऋषवेक्ष्यतीति प्राचः परेन दशशिरसो वधं वेत्स्यत्ययः चेतसीतात्यागादिरूपोन्नरकाडी

पृष्ठेति संस्यहृत्वाः ५३

52 शनि श्रीरामायणेति तत्केवालकां देहितीयः सर्गः १ श्रुतेति नारात्कव्यविषयं रामचरितरूपं वस्तुश्रुता समग्रं प्रकाशरहस्यसहितं कुरुर्विति वस्तु
वाञ्छता तस्य धीमनो रामस्य यद्वृत्तं चरितं सरदः प्रकाशं तत्तुभूयः पुनः यत्क्रमेण सात्कारविषयो यथा भवति तथा कर्तुं श्रुतेष्वेते उक्तं सौमित्रैः शेषः य
र्मायेति विवर्गे यत्तत्क्षणं फलते तत्तत्सहितं हितं मोक्षफलं । उद्योगमेवाउपेयि श्रुतेत्यर्थः सम्यक् स्मृत्युक्ता च मनरीत्याश्च मन्येषामपि शय

रम्यार्थरामायणेति तत्केवालकां देहितीयः सर्गः १ श्रुता वस्तु समग्रं तद्वर्मायसहितं हितं यत्क्रमेण तेष्वेते भूयो
यद्वृत्तं तस्य धीमनः । उपस्थादकं सम्पद्भिः स्थिता कृतानलिः प्राचीना येषु दर्भेषु यमिणान्वेषते ग
तिं १ रामलक्ष्मणासीताभीराजादशरथेन च सभायेण सराष्टेण यत्प्राप्तं तत्र नन्नतः ३ हसितभा
षितं चैव गतिर्पावच्च चेष्टितं तत्सर्वं धर्मवीर्येण यथावत्संप्रपश्यति ५

यस्यैषादकानामपत्तत्क्षणं प्राग्येषु दर्भेषु स्थिता यमेण योगजनेन वस्तुप्रसादरूपेण गतिं रामादीनां चरितरूपं श्रुतेष्वेते प्रतिपत्तेन पश्यति
स्म १ रामेत्यादि श्लोकद्वये कंवाकां भार्याः कौसल्यायाः तत्सहितेन रामादिभिश्च पत्न्यामेव च देवचरितं राजपालनादिरूपं हसितादिरू
पंचतत्सर्वं तत्र समादौ तत्ततः धर्मवीर्येण योजनवनेन पश्यति सा ३५

ॐ 53
रा.वा.
बा.टी.
५३

अथोपावासकालिकं च त्रैनिरीक्ष्य तदन्तरं वनकालिकं च निरीक्षितमिमाह स्त्रीतृतीयेनेमिद्वितीयो लक्षणः तत्सर्वे चेति च सप्त उतरका
लिकमुतरकोडस्यैवेत्यर्थ इत्यपरे ५ नेदेदर्शने सप्तवदित्याह तत इति पूर्वोच्यते योगाभ्यासादित्यर्थः योगसमार्पणतत्र समाहोपुराण
तिप्रपञ्चदित्यर्थः यन्निर्हन्ते जाते इदमुपलक्षणं पञ्चभावितच्च विद्वेषशान्तिस्येति यावत् ६ तदिति धर्मेण योगजेन अतस्त्वमहामतिः तत्स

स्त्रीतृतीयेन च तथा यत्प्राप्तं चरता वते सत्यसंयेन रामेण तत्सर्वे चान्ववैलत ५ ततः पशति धर्मा
त्मा तत्सर्वयोगमास्थितः गुरायन्ननुनिर्हन्ते पाणावामलके पथा ६ तत्सर्वे तत्त्वतो दृष्ट्वा धर्मेण स
महामतिः अभिरामस्य रामस्य तत्सर्वे कर्तुमद्यतः ७ कामार्थगुणसमुक्तं धर्माथगुणविस्तरं ।
समुद्रमिव रत्नाब्जसर्वश्रुतिमनोहरं ८ स यथा कथितं सर्वं नारदेव महात्मना रघुवंशस्य च
रितं चकार भगवान्मुनि ९ ॥

वैमती तमता गते वत हिषयं कायं य
कामेति कारुण्यार्थः पुरुषार्थस्तद्वृत्तेण गुणेन फलेन युक्तं धर्माथं पुरुषार्थं फलेन विस्तरपत्तिस्तरेण उभयप्रतिपादकं तद्वात्
चेत्यर्थः इत्येवः कायगुणालंकारार्थं गौराख्यासुगो सर्वश्रुतीनां मनोभूता उपनिषदस्तासां हरं न दर्शयति पादकं तेन मोक्षफलकत्वेन
त्यातांतरत्नचमत्कारित्वेन ८ स इति रघुवंशस्य तदंशावतीति रामस्य नारदकथनक्रमेण वत्तच्चरितेन तत्प्रतिपादकं काव्यं चकार ।

५३
५३
५३

विल्लरेणवर्गानीयानशानरुहंविउषांलोकेसमामयासथारामितुक्तेः समासेनसंक्षेपणह नमेत्यादिनाद्यामस्वयमरुतस्यपरा
 भिभवसामर्थ्यं सर्वानुक्ततां सर्वेषामनुवर्तनरूपं प्रियतांविशेषासहृदयवसापीनीवस्तुसौंदर्यवलाभंघनिवर्त्ताविषयामाना।
 मपिदोषाणामदर्शनकरीत्यसनसहस्रसंघातेष्वनिवर्त्ताण्यनुपस्कृतवस्तुमात्रालविनीरुच्छ्रेमपदवाच्यातद्विषयतांपवेभगवति
 रामेमाणाशवनेजातप्रेमचित्रशुद्धविषयं प्रेमोत्थायतिदिशसनद्वाराभुक्तेजनकज्ञानपर्यवसापीतिबोधंजातिउच्यमानोपिपरुषेनोत्रे

नन्मरामस्यसहृदीयंसर्वानुक्ततां लोकस्यप्रियतांजातिंसौम्यतांसत्यशीलतां १० जाना
 चित्राः कथाश्चान्याविश्वामित्रसहालये जानक्याश्चविवाहंचयनुषश्चविर्दनं ॥ रामरामवि।
 वाहंचगुणान्दाशरथेस्तथा तथाभिषेकंरामस्यैकंकण्डुष्टभावना ११ विद्यातंचाभिषेकस्यरा
 मस्यचविवासनं राज्ञःशेकंविलापंचपरलोकस्यचाश्रपत् १२

रं प्रतिपद्यतेरत्युक्तदूषोसौम्यतांशुक्रदर्शननां १० नानेतिविश्वामित्रसहापने विश्वामित्रेणसहृदयमनेतदुपस्थितिकालेसभापांमार्गंराम
 नकालेचित्रानानाकथापोगवासिष्टाक्राःब्रह्मप्रतिपादेकाःकथाश्चत्रयथेउक्तागंगादिकथाश्चेत्यर्थः एतेनानेचित्रान्यारतिचयर्थमिपास्त
 जानक्याश्चेति वेतोर्मिलादिसंग्रहः ॥ रामेतिद्वितीयः परशुरामः गुणाविद्ययत्तयनूपान् ११ विद्यातंचेति विवासनंवनं प्रतिप्रस्था।
 पनंपरलोकस्यचाश्रपंपरलोकगमनंमरणमितिपावत् १२

ओं 55
रा. वा.
बा. टी.
२८

प्रकृतीनामिति प्रकृतीनां वंशता पूर्वकविसर्जनमयोथां प्रतिपरावर्तने निषादाधियोग्रहः सूत्रः समेवः २५ गंगाया इति अभ्युत्थाने समितिः
वास्तिनि वास्तुन कर्म विवृक्तदेहति माणं निवेशतत्र देवस्थानं एसादनं भयत कर्त्तकं २६ पादुकेति अष्टपादुके पाः भरतकृतेश्च

प्रकृतीनां विषादे च प्रकृतीनां विसर्जनं निषादाधियसंवादे सूतो पावर्तने न तथा २५ गंगायाश्चापि।
संतारं भरहाजस्य दर्शनं भरहाजाभ्युत्थानाच्चित्रकदस्य दर्शनं वास्तुकर्मनिवेशं च भरतागम
न तथा प्रसादने च रामस्य पितृसुसलिलाक्रिया २६ पादुकाया अभिषेकं च नंदिग्रामनिवासनं देउ
कारणगमनं विरायस्य वयं तथा दर्शनं शरभंगस्य सुतीक्ष्णानसमागमं अतस्तूयासमास्यां च अ
गरागस्य चार्पणं २८ दर्शनं चाप्यगस्त्यस्य धनशोभरहाणं तथा सूर्यकर्णस्य संवादे विरूपवरणं त
था वयं वरजिषिरसो रुन्धानं रावणस्य च मारीचस्य वयं चैव वैदेह्या हरणं तथा २० राक्षस्य वि
लापं च गृधराजनिवर्हणं कवयं दर्शनं चैव पपायाश्चापि दर्शनम् २१

भिषेकं नंदिग्रामस्थतितरं अतिशये

नवास्तने भरते तत्र गते सर्वप्रजाः तत्रैव वा संकृतवन्त्य इत्यर्थः २० दर्शनमिति अतस्तूयासमास्यां अतस्तूयासहसीतायाः समास्यास
हासमं यद्यप्येतत् विरायवधान्त्वमेव तथापि क्रमेणान्यर्पाभावाद्वा न्यपेनाभियानं अंगरागः चंदनादि २८ दर्शनमिति अगस्त्यस्य

२५
काष्ठात्तत्रुषोग्रहणं २६ वयमिति उस्थानं जानमीह
रामेयोर्य २० २१
२८

56 मध्येतिप्रमयोत्पादनंशालमेरादिभिः सग्रीवस्यविष्णुसजने विग्रहंयुद्धं १३ वालीतिसग्रीवप्रतिपादने सग्रीवस्यरामेस्यापनंसमये
प्रदियात्राकर्तयेति रामसग्रीवयोःसंकेतः वर्षेतिवषाकालिकवासांगीकरणं १४ कोपमितिउपसंग्रहवानराणांमेलनेष्टथियाश्र

शवरीदर्शनंचैवफलमूलाशानंतथा प्रलापंचैवपायोदनुमदर्शनेतथा ११ मध्यमकस्यपमेस।
ग्रीवेणाममागमं प्रमयोत्पादनंसाद्यवालिमग्रीवविग्रहं १२ वालिप्रमथनेचैवसग्रीवप्रतिपादने
नाराविलापसमयवरोरात्रनिवामने १४ कोपेरात्रवसिहस्यवलानामुपसंग्रहं दिशाप्रस्थापनंचै
वष्टयि—वेदनं १५ अंगुलीयकदानंवसुक्ष्मस्यवलदर्शने पायोप्रवेशनेचैवसंपातेष्टापिदर्श
ने १६ पर्वतारोहनेचापिसागरस्यापिलंचने सप्रवचनांचैवमेनाकस्यचदर्शने १७ राक्षसीतर्ज
नेचैवव्याघ्राहस्यदर्शने सिंदिकायाश्चनिधनलंकामलयदर्शने १८ रात्रौलंकाप्रवेशचपक।
स्यापिविचिंतने आपानभूमिरामनमवरोधस्यदर्शने १९ दर्शनेरावणस्यापिपुष्पकस्यचदर्शने
प्रशाकवनिकायानंसीतायास्यापिदर्शने २० श्रीभक्तानप्रदानंचसीतायास्यापिभाषणं राक्ष।
सीतर्जनेचैवत्रिजटास्वप्रदर्शने मणिप्रदानंसीतायाहृत्क्षभंगतथैवच राक्षसीविद्रवंचैवौकिकराः

निवेदनं सग्रीववानरायतिष्ठसीमेस्याकथनं १५ अंगुलीयकदानंरामकर्तृकं हनुमतिशायोपवेशने शयेतग्रनशनेनवानराणा
मुपवेशनंसप्रसमोपवास २६ एकस्यापिविचिंतने असहायस्यकर्तव्यविचारवेत्तयः अवरोधातःपुर २१ यानगमनं ३

श्रीभक्तानंरामदत्तांगुलीयकं ३१ ३२

जे 57
रा.वा.
वा.टी.
२५

ग्रहणमिति लंकायादाहेनतत्रुत्पन्नामाकंठं लंकादहेहनुमहर्जनमित्यर्थोवा अभिमर्दनमितिपाठेलेकावाः दाहेनअभितोमर्दन
मित्यर्थः प्रतिस्रवनं पुनः सागरांतरणं ३३ मणिनिर्यातनसीतया दत्तसुखिगरत्तस्यरात्रवेदाननलसेतोः नलानिमित्तसेतोः ३४

ग्रहणं वायुसूतोश्चलंकादाहाभिगर्जनं प्रतिस्रवनमेवायमधूनोहरणंतथा ३३ रात्रवासा
सनंचैनमणिनिर्यातनंतथा संगमंचसमुद्रेणनलसेतोश्चयनं ३४ प्रतारंचसमुद्रस्यरात्रौल
कावरायनं विभीषणनसंसर्गव्योपायनिवेदनं ३५ ऊंभकणिस्यनियनंमेवनादतिवर्हणं
रावणस्यविनाशंसीतावामिसुरःपुरे ३६ विभीषणाभिषेकंचपुष्पकस्यचदर्शनं अयोध्याया
अगमनंभरहाजसमागमं ३७ प्रेषणंवायुपुत्रस्यभरतेनसमागमं ३८ रामाभिषेकाभ्युदयसर्व
सैन्यविसर्जनं सगृह्हरजनंचैववेदेत्याश्वविसर्जनं ३८

प्रतारंसेनायादतिशेषः ३५ निवर्हणंमारणं अरेःरावणस्य ३६ अयोध्यायाअगमनं तउद्देश्यकंगमनं ३७ रामाभिषेकाभ्युद
यरामाभिषेकोत्सवंसर्वत्रचकारतनकृष्णने ३८ ॥

२५

ग्रनागतं चेति यत्किंचिदित्यनेन सीता विसर्जनात् पूर्वकालिकस्य भूयस्त्वग्रनंतरकालस्य अत्यन्ताद्योत्यते तत्सर्वमुन्नेरे सर्वतो विशिष्टे।
 काये चकार निवन्धे मयः ॥ १५ ॥ ति श्रीरामायणे तिलके वालकांटे तृतीयः सर्गः ॥ ग्रामेति ग्रनरावणवयोन्नरमेतत्कायकरणमिति स
 चितं वाल्मीकिः तद्विषयवासी ऋषिरिमर्थाद्भवगतये चरितं तस्य तिककायं ग्रथवत्तभयलकारादिप्रशस्तार्थे आत्मवानिति पाठे
 अवदितातः करणः प्राशस्ते मत्तप आत्मशब्दात्तः करणवादी चतुर्विंशदिति चतुर्विंशतिरिमर्थात् कच्छादसः शतामिति पुलिंगोप्येव न
 उपचशतत्रूपसंग संख्याषट्कांशनामेव श्लोकसाख्यातमात्राणामित्याहुः कतककृतस्तुतुक्रसाख्यापेक्षया षट्त्रिंशत्संग संख्यायिका
 दर्शनात् चतुर्विंशत्सहस्रापेक्षया श्लोकसाख्याया अपि प्राधिका दर्शनाच्च उन्नरकोउये सर्गसंख्या उक्तेः प्रदितो यश्लोको नत्वा षड्श

इत्यार्षे रामायणे वालकांटे तृतीयः सर्गः ॥ ग्रामराज्यस्य रामस्य वाल्मीकिर्भगवान् ऋषिः चकार चरि
 तं कृत्स्नं विचित्रपदमर्थवत् ॥ चतुर्विंशत्सहस्राणि श्लोकानां पुक्तवान् ऋषिः तथा सर्गशताये च ष
 ट्कांशानि न योन्नरः ॥ कृत्वा तु तन्महाशतः स भविष्यसहोन्नरः चिंतयामास को न्वेतत्प्रयुजीया
 दिति प्रभुः ॥ तस्य चिंतयमानस्य महर्षेर्भावितात्मनः अग्रहीतां ततपादौ मुनिवेषौ ऊशीलवौ ॥ ५

कृः ॥ कृत्वातिन्वि सहशब्दः सहितपरः भविष्येण सहसहितं विशिष्टं यउन्नरेन सहितं मिदं कायं च लनियोगात्तसमादाचकृत्वा कोनुप्रभुः
 समर्थः एतत्प्रयुजीयात्सभासपटन्त्यावयमेत्सभ्या नितितु चिंतयामास सहोन्नरमिसोन्नरपदार्थस्य स भविष्यमिति सविशेषणत्वे पार्थः
 समासः भविष्यं च सीता विसर्जनमारभ्येतेके तस्याः भूयवेशान्तरकालिकमिति यो प्रयुजीयादिति च्छादसं ॥ तस्येति भावितात्मनः रामच
 रितवन्धनेन शब्दचित्तस्य अग्रहीतामिति च्छादस आवांगता राविसुक्तायादयद्वाणं कृतवन्तो मुनिवेषौ राजनरुमारावणाश्चमस्थिति वशान्ताभू

रुषीलेवोऊशलेवो ऊणशरुसुऊशीभावः एषोर
 रादित्वात् य

ॐ
रा. वा.
बा. टी.
३०

59 ऊशीति ददर्शकाद्यत्रहोयोगतयाः पश्यदित्यर्थः ५ तन्निति धीर्धारणावतीमेधा परिनिष्ठितौ ज्ञातावेधाध्ययनौ उपबृंहणं वेदस्यानन्तर्यं
नात्वर्यग्रहणं तद्व्याख्यायक्ययोजनाय अनेन कृतितात्पर्यविषयीभूतार्थप्रतिपादकतया प्रमाणमस्यापादेयत्वं सूचितं ६ कायमिति
मस्यायतंतत्प्रतिपादकतया सीताचरितप्रतियादकं च महत्कायं पौलस्त्यवयमित्येवं चकारः तत्रावगाहयतेति पूर्वोक्तसंबन्धः

ऊशीलवौ तथर्मज्ञौ राजपुत्रौ यशस्विनौ भ्रातरौ सरसंपत्नौ ददर्शीश्च मन्त्रास्मिनौ ५ सन्तमेधावि
नौ दृष्टावेदसु परिनिष्ठितौ वेदोपबृंहणार्थीयतावगाहयतप्रभुः ६ कायं रामायणं कृत्स्नं
सीतायाश्चरितं महत् पौलस्त्यवयमित्येवं चकारचरितवत् ७ पाद्ये गेये च मधुरं प्रमाणौ स्त्रिभिर
नितं ज्ञानिभिः सप्तभिर्भुक्तं त्रीलसमन्वितम् ८

यथा कृत्स्नचरितवर्णनरूपमाद्यकायस्य शिष्यपालवय इति नाम ७ पाद्ये इति इतः श्लोकवत्तद्विषयमेकात्वर्यं पाद्ये गेययोर्भावेऽप्युक्तं यतो
तेन पादे गाने चेत्यर्थः गानं त्रीनाडी समस्य कृतिभेदोपेतं उभयत्रापि मधुरं श्रोतृस्वास्वजनकं प्रमाणानि इतमभ्यनिलविताति सप्तज्ञात
यः सप्तस्वराः सप्तस्वरविशिष्टगानाचोपीति यावत् ८ ॥

60 रसैरिति वीरादीत्यादिती मंसाज्जतशोतसंग्रहः शुंगारसैरसैर्वीरादिरसैश्च युक्तं नवरसयोगीति यावत् इह शंकायां तावदायतो ५ तौ विमो
षयति तौ त्विति गोथर्वस्य समयेनाद्यस्य तत्त्वोत्पन्नं वस्तु च नावतयाः समाहारः स्यात्तन्मूर्च्छनं तत्र कोविदो ज्ञातव्यो यदर्थं हृदययथैः कपो
लपाकादयः प्राणसंचारणस्यानस्यामिति भिधीयते उरःकदः शिरसेति तत्पुनरिति विधय भवेत् मंदं मध्यं चतारं चैविशोदित्यः तथा यत्रैव सः ।

रसैः शुंगारकरुणहास्यरौद्रभयानकै वीरादिभीरसैर् युक्तं काव्यमेतदगायतो ५ तौ त्रगांथर्वतत्त्व
तौ स्यान्मूर्च्छनकोविदो भ्रातरौ स्वरसंपन्नौ गोथर्वविवक्षिणौ १ उपलक्षणसंपन्नौ मधुरस्वर
भाषिणौ विवादिबोध्यितौ विवौरामदेहान्नयापौ ॥ तौ राजपुत्रौ कान्तेन धर्ममाख्यानमुत्तमं
वाचोविधेयं तत्सर्वं कृत्वा काव्यमिति दितौ १३ ऋषीणां वद्विजातीनां साधूनां च समागमे यथाप
देशं तत्त्वज्ञानं जगत्सौ समाहितौ १३

हरः पूर्णाक्षनासेत्सदास्मृतेति च यत्र गीतिविशेष इत्यर्थः ३ पिणो प्रस्तुतं पर्वतौ
रपेति अत्र हृपमवयवसंस्थानं उक्तं संपन्नौ विदित्यस्यैव विवरणं मधुरस्वरेति विवात्सूर्यादेरुत्पत्तौ विवाविदुत्तिविवाविदतया ।
रामदेहान्नयापौ रामदेहाविदेत्यर्थः ॥ ताविति धर्मधर्मादनयेन वाचोविधेयं विनापि पुस्तकपाठयोग्यं १३ ऋषीणां वद्विजाती
नामिति गोवलीवदेत्यायेन साधूनां वद्विजेतराणामपि यथापदेशं जगतः तत्त्वसौ काव्यस्यानादेशं तत्त्वसौ समाहितौ सतरोस्मि

रविः १३ ॥

गे 6।
रा. वा.
बा. टी.
३१

लक्ष्मणलक्षणेति पादे सा मुद्रिक विद्धि लक्ष्मणपरीक्षे लक्ष्मणसुलक्षणे तेन लक्षितो प्रतो अतएव महात्मा नौ महाभागौ वभागे च गीयतामिदं
मात्मानं भवन्मात्मानं धिंसं सदि राजर्षीणां प्रणक्तं साधुमां च समागमे गुरुणैव मनुजानां प्रकृत्या मधुरसराविति क्वचित्प्रयत्ने तदनन्वर्षी
तिष्ठत्सुमं व भावितात्मनां सुहृद्वित्तानां ॥ मयोसममिदमवर्षीभवः समीपस्थो पाहितावित्यर्थः तद्धानं ॥ १५ ॥ प्रशस्त्या विनीडमात्मनो

महात्मानो महाभागौ सर्वलक्षणलक्षितौ तौ कदाचित्समेतानां मृषीणां भावितात्मनां ॥ मयोस
भंसमीपस्था विदं काव्यमगायतां तज्जन्ता सुनयः सर्ववाष्पपयी ऊलेक्षणाः ॥ साधुसाधितिता
वृजुः परं विस्मयमागताः ते गीतमनसः सर्वसुनयो धर्मवत्सलाः प्रशर्षसः प्रशस्त्योगायमा
नौ ऊशीलेवो अहीगीतस्य माधुर्यं श्लाकानां च विशेषतः ॥ १७ ॥ विरुनिर्वृत्तमप्येतत्प्रत्यक्षमिव द
र्शितं प्रविश्य तावुभौ सुहृद्वित्तानां भावमगायतां ॥ सहितो मधुरं कंसं पत्नं सरसं पदा पदं प्रशस्त
मानौ तौ तपः श्लाघ्येर्महर्षिभिः ॥ १५

पौच्छादसौ ग्रहाश्च मयं ७ चरेति एतद्वा

साह भावं काव्यामिदं ततश्च सुहृद्वित्तानां भूयसु ह्यथा श्लाकानां स्मृतिर्भीवी भवति तथा गायतामिति ॥ १८ ॥ सहिताविति मधु
रं पादतो गानतश्चरकं उच्चैः सरसं पदा षड्हादि सरसं पत्रयथा भवति तथा गायतामिति पूर्वोक्तसंबन्धः एव अहीगीतस्य त्याग्यता ॥ १५ ॥

३१

62 संरक्ततरमसुचनरे तथाप्यन्यथेमथुरं ततो रामायणागानप्रवणानेदपरवशानोमुनीनोवेष्टाग्राह प्रीतइतिसंस्थितःसभायामितिशेषः २० २१ हसी
जषीणामासने २२ २३ स्वस्तीनायाशोः २४ आश्चर्यमित्यादियनोहरमित्यंतमेकवाक्ये २५ परमिति कवीनामाधारवर्णनीयार्थस्यप्रकारभेदलाभद्वारा

संरक्ततरमत्यर्थेमथुरंतावगायतो प्रीतःकश्चिन्मुनिस्ताभ्योमेस्थितःकलशेदरो २० प्रसन्नोवल्कलंक
स्मिददौताभ्योगहायशाः अन्यःकृत्स्नाजितमदायतसूत्रंनयापरः २१ कश्चित्कमंडलं प्रादान्मौजीमन्या
महामुनिः हसीमन्यस्तदा प्रादात्कोपीनमपरोमुनिः २२ ताभ्यांददौतदाहृष्टः ऊवारमपरोमुनिः का
षापमपरोवसुवीरमन्योददौमुनिः २३ जटाबंधनमन्यस्तकाष्टरजंमुदानितः यज्ञभाउमृषिःकश्चि।
त्काष्टभारंनयापरः २४ औडवरीहसीमन्यःसल्लिकेचित्तदावन आपुष्पमपरेप्राऊर्मुदात्रत्रमहर्षयः
दडुश्चैववरान्सर्वसनयःसत्यवादिनः आश्चर्यमिदमाख्यानमुनिनासंप्रकीर्तितम् २५ परंकवीना
माधारसमामेवयथाक्रमं अभिगीतमिदंगीतंसर्वगीतिप्रकोविदो आपुष्पपुष्टिजननेसर्वश्रुतिम

नेहरम् प्रशस्यमानोसर्वत्रकदाचिन्नत्रगायको २६ गीतंगानयोग्यं वस्तु अभिगीतंसुष्ठु
हेसर्वगीतिप्रकोविदोऊशीलवो इदं
गीतंयथाक्रममाप्तं समापितं चवगीतमितिपावेअनवसंयथातथागीतमित्यर्थः २० आपुष्पंआपुर्जनकंपुष्टिरभ्युदयः सर्वश्रुतिमनोहरं सर्व
श्रुतीनांमनासिउपनिषदस्तदर्थहरमित्यनेनमोहदं गीतमित्येवसर्वत्रप्रशस्यमानो नजयोप्यायारय्यासस्तत्परीक्षितं राजमार्गेषुचगायमानो

नैकसविद्वत्प्रज्ञोददर्शिसत्यः २८ ॥

ॐ 63
रा. वा.
वा. सी.
३२

३५ ३. उपोपविष्टसचिवदतिपादेऽपसमीपेऽपविष्टाः सचिवायस्येत्यर्थः उपोपविष्टैः सचिवैरिति पादेरिति पादे समीपस्यैर्मित्रिभिर्भ्रातृभिश्च समन्वि-
त इत्यर्थः आत्मरूपसंपन्नविनिपादेऽपसमीपेऽपविष्टाः सचिवायस्येत्यर्थः दृष्टात्तद्वपसंपन्नविनिपादेऽपसमीपेऽपविष्टाः सचिवायस्येत्यर्थः अनयोः सकाशादेन दात्वानेष्टयतामिति लक्षणा-
दीनुवाच ३. विचित्रार्थपदमिति पूर्वान्वयितता गायको गायकं परयत् सचिवायतनिसनं सस्योत्तविन्नस्य च अनुरूप आयनः तारः निस्तनोः ।

रयासराजमार्गेऽदृशं भरतायजः स्वेष्वस्मचानीयततोभ्रातरौ स ऊशीलवौ ३५ पूजयामास ॥
जाह्नोरामः शत्रुनिवर्हणः आसीनः काचनेदिव्यसुवसिहासने प्रभुः ३. उपोपविष्टैः सचिवैर्भ्रातृभि-
श्च समन्वितः दृष्टात्तद्वपसंपन्नविनिपादेऽपसमीपेऽपविष्टाः सचिवायस्येत्यर्थः ३. उवाच लक्ष्मणः शत्रुघ्नं भरतं तथा ।
अयतामेतदात्मानमनयोर्द्वयवर्चसो ३. विचित्रार्थपदस्य कगायको समवोदयत् तौ चापि म-
परं कसचिवायतनिसनं ३३ तं जीलयवदत्यर्थं विष्णुतार्थमगायतां क्लादयत्सर्वगात्राणि मनो-
सिह्यदयानि च ३४ ॥

नादोयत्रतयास्वत्वात्तद्वपसंपन्नविनिपादेऽपसमीपेऽपविष्टाः सचिवायस्येत्यर्थः ३३ तं जीलयवदत्यर्थं विष्णुतार्थमगायतां क्लादयत्सर्वगात्राणि मनो-
सिह्यदयानि च ३४ ॥

अविषविर्वेवनात्तद्वपसंपन्नविनिपादेऽपसमीपेऽपविष्टाः सचिवायस्येत्यर्थः ३५
क्लादयत्सर्वगात्राणि मनो-
सिह्यदयानि च ३४ ॥

64 ओजं करीग कुलोतदा अये ओजेंद्रियंतससुखे अथात्मानसप्रवणोपयोजनमुपदिशन्तरपिलक्षणादीन्यादरेण प्रवणार्थे प्रेरयति इमावित्यतयस्मात्
महानपसिनो अमवासाज्ञयोऽज्ञौ सवृणस्तु अज्ञानवाहलारिणार्थिवलक्षणानि तौ मुनिशिष्याश्च मुनीहमो प्रवयस्य गायको वरिते गोपं काव्यं म
हावभावशब्दाद्योलेकारललितमरभंतादिवैभवेन सार्वभौमविषयत्वेन च महावैभवे अतः निबोधत आदरेण शृणुत किंच यतः तत्काद्यंतं प्रवणोच

ओजा अयसुखे येत ह भौजन संसदि इमौ मनीषा
र्थिवलक्षणानि तौ ऊशीवौ चैव महानपसिनौ समापित
भूतिकरं प्रवहते महानुभावं चरितं निबोधत ३५

समापि भूतिकरं इहामुज्ज्वलकरं प्रवहते अनेककल्पजीवनोद्बुद्धाः पूर्वपूर्वगमायणस्य तैस्तत्फलतोक्ता अस्यापि तत्फलकत्वमिति भावः अति
शोचः वस्तुतो मम वरितं मत्संबंधितं चरितं मच्चरितार्थं प्रतिपादकं तत्तलोकोत्तरं काव्यं तिबोधत यतस्तत् ओहाण भूतिक समापि भूक्तिमुक्तिदमोप
प्रवहते सर्ववत् अवगमात्रेण सर्वगजालादाय मिश्रणात् आतपवमहानुभावं महाप्रभावं अथ लक्षणादीनामेतत्प्रवणप्रवर्तकार्यकत्वेन

वमवासाज्ञयोऽज्ञौ सवृणस्तु अज्ञानवाहलारिणार्थिवलक्षणानि तौ मुनिशिष्याश्च मुनीहमो प्रवयस्य गायको वरिते गोपं काव्यं म

ॐ 65
रा. वा.
वा. सी.
३३

तत इति अगायतामिति अगायेतामित्यर्थः रामवचः प्रेरितौ तौ मार्गविधानसंपदा गानेष्टिविये मार्गे देशीनेति तत्राकृतावलं विगानदेशीसं
स्कृतावलं वीतमार्गः तयोर्मुपे मार्गीत्यगासामीवलं वनसामग्रा अगायतां परिषद्गतः सभागतः सरामोपि न भूषया सवरितस्य विरकालं
स्थितीच्छया प्रवेधस्य गीतश्रवणो आसक्तमनावभूव शनैः पदेन उन्नमप्रसृष्टतात्स प्रशंसार्थं के अत्र काये शनैः प्रवृत्तिरिति धृतं सयं श्रवण
चोत्तरोत्तरं लोकानामुपादेयतवृद्धो अश्रवणो प्रवृत्तौ तस्य स्थिरतं भवतीति तदाशयः सप्रवृत्तितक विकृतता चैव मिच्छा भगवत इति वाच्यं इहा

ततस्तौ रामवचः प्रवेदितावगायतां मार्गविधानसंपदा सत्तापिरामः परिशद्गतः शनै
र्बुभूषया सक्तमनावभूवत् ३६ अतर्षरामायणो वाल्मीकिः चतुर्थः सर्गः ५ सर्वा
पूर्वमियं येषां मासीत्कृत्स्नावसंथरा प्रजापतिमुपादाय नृपाणां जयशालिनं ॥

मत्र सा भ्यादेयेत्येति यावन्तं नृपं भगवतः स्ताभ्यदेयेत्येति यावन्तं पतेन राताक विकृतसुकाश्रवणमावश्यकमिति स्मृतिर्न ३६ अथायः
एवं सर्गवत्तद्वयेन उपोहानं कृता वस्तुतिर्दिशति सर्वेति कृत्स्ना इयं संथरा प्रजापतिवैव सन्तं मन्त्रोपादाय उपक्रम्य जयशालिनं जयेन शो
भावनायेषां नृपाणां सर्वा पूर्वपेक्षिका मुष्मिकसर्वाष्टवासाभने यथा भवति तथा आसीत् सर्वा पूर्वपेक्षोपादेयपरो नियतनृपसकलिंगर्जा

॥
३३

३३

66 किं येषां वंशोऽस्य गरो नाम भूत सागर इत्यादिना समुद्रे सागरावप्रवृत्तिस्तदर्थेनेति सूचितं षष्टिगणितानि ७३ सहस्राणि षष्टिसहस्राणि क्वचि
 न षष्टिरिति पृथक् पाठः अनेन तज्जहार्यं तद्वंशो जगत्प्रवृत्तिं करणसमर्थो गंगा यद्दशवतारिनेति विज्ञेते ते मवातिशयिते तद्दशमाहात्म्ये
 सूचितं तद्दशमं गंगापरनामकं भगवदतारयोग्यतावनेन सूचिता २ जेयो इत्याहुः एषो वंशविषये रामायणमिति नाम्ना प्रसिद्धं महदाख्यातम्

येषां ससगरो नाम सागरो येन खानितः सष्टिपुत्रसहस्राण्येषां तेषां पर्यवारयन् २ इत्याहुः एषो वंशविषये
 षोरासां वंशमहात्मना महत्तत्त्वमाख्यानं रामायणमिति श्रुते ३ तदिदं सर्वं विष्णवः सर्वं निर्वि
 त्तमाहितः धर्मकामार्थसहितं श्रोतव्यमनस्य यत्ता ४

सप्तमिति योजनादहोकापनेषु इत्याहुः तारोपादिहोकापनेषु इत्याहुः एषो वंशविषये
 दितितदिदं दुहित्ये आदितः आदिमारभ्य निखिलं उन्नरकोऽन्ते सर्वसर्वशब्दोऽवयवकार्त्तस्य सर्वावयवके वर्णपरकतिरहितमिति
 यावत् धर्मकामार्थः सहिताय स्मात्तत्त्वमाहितं इत्यत्र केनेत्याहुः एषो वंशविषये मोक्षोपनिगम्यते तेन प्ररुषार्थवत्तद्व्यसायनमिति फलितं व
 नीयिष्वावः गणावः ततश्च तस्य यत्ता असूयाम ऊर्व ता श्रोतव्यं अनेन असूयाराहित्यमेव पतच्छ्रवणायिकारिविशेषणमित्युक्तं सर्वप्ररुष

यस्य यत्ता च प्ररुषेण प्ररुषादरः सूचितः ५

ओं
स.वा.
बा.टी.
३५

67 कोसल इति मुदितः राजभिर्यमनः परिपालनात् स्फीतः उत्तरोत्तरं वृद्धिं प्राप्नोति सरयुतीरे तद्वपुःस्थितः स्थितः जनपदोऽग्रास्तीति शेषः ५ अयोध्या तितत्र कोसलजनपदे अयोध्या नाम लोकविश्रुता नगरी अस्तियामानवेंद्रेण मन्वनासयं निर्मिता आसीत् पुरीसमप्रयत्नं गता ६ आयतेति सरयुतीरोपस्येण दशयोजनदीर्घा त्रीणि योजनानातीति शेषः विस्तीर्णातिर्यग्निस्त्रास्वती महायथो बहिर्मागीः ७ रा

कोसलो नाम मुदितः स्फीतो जनपदो महान् निविष्टः सरयुतीरे प्रभूतयनयान्वान् ५ अयोध्या नाम नगरी तत्रासीत् लोकविश्रुता मन्वनामानवेंद्रेण या पुरीति निर्मिता सये ६ आयता दशवहे च योजनानि महापुरी श्रीमती त्रीणि विस्तीर्णा सुविभक्त महापथा ७ राजमार्गेण महता सुविभक्तेन शोभिता मुक्तपुष्पावकीर्णनमलसिक्तेन नित्यशः ८ तान्तराजादृशरथी महाराष्ट्रविवर्धनः पुरीमावासायामास दिवि देवपतिर्यथा ९ कपाटतोरणवती सुविभक्ता तरापणा सर्वयज्ञाद्यधवती सुषिता सर्वशिल्पिभिः १०

जेति राजमार्गः सर्वगणशोभितो राजद्वारातरः प्रवृत्तः मुक्तपुष्पाणि विकसितपुष्पाणि ८ तान्ति विदेवपतिरिदं पुरीशमरावती यथा आवासयामास एवे राजदृशरथस्तो पुरी आवासयामास पूर्वाधिकलोकवसतिमती चकार यमेत्याधवलेन योषणात् महतो राष्ट्रस्य विषेण रईनकर्ता ९ कपाटेति तोरणवहिर्दीरालंकारदारुवैयः सुविभक्तं चेतरे येषां नादृशा आपणा येषां सा सर्वयज्ञाद्यधवती प्राका

शेषरीतिशेषः उषितोऽकृतवासा १॥
३५

68 सूतेति सूताः स्तुतिपाठकाः मागधाः वंशावलीकथकाः प्रहालाः उपरिगृह्यः शतद्योनामप्राकारसंरक्षणार्थमयोभारनिर्मिताः प्राकारोपरिस्था-
पिताः आशुयविशेषः ॥ वधिति वधूनां नाटकशालासमुदायैः सर्वतोयुक्ता उद्यामानिकी जायते प्रषादिकाः सालः प्राकारः सालवने वा १२ उर्ग-
ति जलदुर्गं मागधीराश्रमायापरित्यायस्योता अतएव उर्गमित्रे रपिडः त्वगम्यो अयैः शत्रुभिः उरासदाश्रयकसमीपगमनापि वारणग

सूतमागधसंवाधांशीमतीमतलप्रभा उच्चाटालधुजवती शतचीशतसंकुलो ॥ वधूनाटकसं-
घेऽसंयुक्तां सर्वतः पुरी उद्यानास्त्रवणायेतां महतीं सालमेखला ॥ उर्गगंभीरपरित्यादुर्गमस्य ॥
उरासदा वाजिवारणसंस्पर्णागोभिरुष्टैः खरैस्तथा ॥ ३ सामंतं राजसंघैश्च वलिकर्मभिराहृतो ॥
नानादेशनिवासैश्च वणिगिरुपशोभितो ॥ ४ प्रासादैरत्नविभूतैः पर्वतैरिव शोभितो कुरागावै-
श्च संस्पर्णमिंद्रस्यैवामरावती ॥ ५ चित्रामष्टापदाकारं वरेनारीमणायुतां सर्वरत्नसमाकीर्णीविमा-

जाः ॥ ३ सामंतेति समंताद्भवैः राजसमूहैः बलिः करः तद्वान्नूपकर्मयेषो नाट्यैः ॥ ४ रत्नविभूतैः रत्ननिमित्तैः पर्वतसदृशैः प्रासादैः शोभि-
नां कुरागैः अगारैः गृहैः स्त्रीणां जीजगृहैरिति यावत् कुराः शालाः अगारं गृहं इत्यने ॥ चित्रामिति अष्टापदं सवर्णं तज्जलेन कृतं आका-
रः अलंकारोपस्थादमेकं द्युतफलकाकरासित्येव विमानं गृहं समष्टिमिदं विमानोत्ती देवस्थाने समभूमावसमनीति निचंदः ॥ ५ ॥

जें
र. वा.
बा. टी.
३५

69

महेति महेः पौरुषं विमहेः गाढं निविजं अतएव अविच्छिद्रो रक्तकोटरसममानसादकवती ॥ भूशेनादितो पृथिव्यां अत्यर्थं अत्यंतं
अनुत्तममिति निबद्धीतिः तपसा प्राप्ते दिवसि दानां विमानमिव पृथिव्यामनुत्तममिति संबंधः सृष्टिनिवेशितः वेश्मनां अंतः कारुप्रदेशो य
स्यात्तां ॥ ये वेति विविक्तं समसूहादृष्टं सहायरहितं अपरापरं परेपि जादयः तैर्दीनं वंशसं कतं तन्मित्ये के परकीयसकीयभिन्नं केव

महगाढामविच्छिद्रो समभूमौ निवेशितां शालितं इलसंपूर्णमित्यकोटरसोदको ॥ इंडभी
भिर्मुदेगौ श्रवीणाभिः पणवैस्तथा नादितो भूशमत्यर्थं पृथिव्यां तामनुत्तमो ॥ विमानमिव सि
द्धानां तपसाधिगते दिवि सन्निवेशितवेश्मनां नरो मम समावृता ॥ ये च वाणैर्न विधेति विवि
क्तमपरापरं शब्दवेद्यं च विततं लज्जुहस्ता विशारदाः २० सिंहयात्रवराहाणामज्ञानानंदतां व
ने हेतारो निशितैः शस्त्रैर्बलाहाद्बलैरपि २१ ॥

लज्जुहस्तकमित्यसौ तथा शब्दमात्रानुमितसत्तया वेद्ययोग्यं प्रच्छन्नमिति यावत् तथा विततं च विरुध्य गृहे कृतापश्चात्तनेपलायिते ईदृशात्
शक्तवेद्यानपिये वाणैर्न विधेति ये बलजुहस्ताः शीघ्रवेद्यिनः विशारदाः अस्त्रशस्त्रप्रयोगसमर्थाः तेषां सहस्रैः सूर्यामीमित्यत्र रणसंबंधः

सिंहसि वाहुवैरपि महे सुहृदपि २१ ॥
२५

महारथैः आत्मानं सारथिं वास्वानुयुते यो नरः समहारथसंतः स्यात् पको दशसहस्रैर्यो द्वावश्रावासया मासतेषामावासे ननैः पूर्णां चकारेत्यर्थः २२ तामि
ति अग्रिमद्विः आहिताग्निभिः गुणाः शमदमादयः वेदानां षडंगानां च पारंगैः सहर्षिकलैः सहर्षिसदृशैः केवलैः शौचैः ऋषिभिर्मन्त्रद्वष्टभिश्च आहूतं

तारुणात् स हसैस्तामभिः पूर्णं महारथैः पुरीमा वासया मास राजा दशरथस्तदा २२ तामग्रिमद्विर्गुणव
द्विराहतां द्विजीतमैर्वेदेषः षडंगपारंगैः सहस्रदैः सत्परतैर्महात्मभिर्महर्षिकलैः ऋषिभिश्च केवल
लैः २३ इत्यार्षेयमायोगोपेक्षमः सर्गः ५ तस्यां पुर्या मथो ध्यायं वेदवित् सर्वसंग्रहः दीर्घदर्शी महाते
जाः पौरजानपदप्रियः १ इत्वा तूणा मतिरथो यन्वाथमपरोवशी सहर्षिकलो राजर्षिस्त्रिषुला
केषु विभक्तः २ बलवान्निहता मित्रो मित्रवान्विजितेन्द्रियः धनैश्च संवृत्तैश्चान्यैः शक्यैश्च वणोपमः
पथामनुमहातेजा लोकस्य परिरक्षिता तथा दशरथो राजा लोकस्य परिरक्षिता ५ ॥ ५

आप्तो २३ अध्यायः ५ तस्यामिति वेदवित् त्रैवर्णिकमात्रस्य आद्योये गुणाः सर्वसंग्रहः सर्वेषामपरिमितवत्तरंगवत्तराष्ट्रभूमीनां सार्वभौमापेक्षि
तां संयाहकः पवंसामादिप्रयोगे यवं फलं भविष्यतीत्यादिवीचैर्दर्शनशीलः तेजः प्रजापः १ अतिरथः दशसहस्रमहारथैर्यो द्वा वशी स्वायिनः २

यं वेदिराणादि श्रुत्यैः संवृत्तैः शक्यैश्च वणोपमः ॥ ५ ॥

जो
रा. बा.
बा. टी.
३६

७१ तेनेति सत्याभिसंयः सत्यप्रतिपत्तिः धर्मकामार्थस्त्रिवर्गः तत्संपादककर्मी नृपान् प्राथम्येन पालिता अभवदित्योजता ५ यमीत्मानः धर्मवासनावृत्तिः
ज्ञाः बहुकृतादिति बहुव्रीहिः ६ नाल्पसन्निवयः सतां उक्तं वस्तुनं निवयः अल्पसन्निवयो यस्य सनास्ति अभवत्सुखेन सर्वेषां बहुयनवता सूच्यते या
पिशगवादिमान् अर्थभावेयपीभावनचतसृषु वा ततो मत्तय अतएवासिद्धायेः अतिहेहिकासु मिकप्रयोजनः ईदृशः ऊद्वीनकश्चिदासीदि।

तेन सत्याभिसंयेन विवर्गमनुतिष्ठता पालिता सा पुरीषेष्टादं देणे वा मरावती ५ तस्मिन् पुरवरेण
ष्टायमीत्मानो बहुकृताः नरास्तुष्टायनैः सैः सैरल्लवाः सत्यवादिनः नाल्पसन्निवयः कश्चिदासी
त्रस्मिन् पुरोत्तमे ऊद्वीयोऽसिद्धार्थी गवाश्पयनयान्नवान् कामीवानकदर्यागान् शंसः पुरुषः क्वचि
न इष्टे शक्यमयो ध्यायो नाविद्वान्नचनास्तिकः ८ सर्वे नराश्च नार्यश्च धर्मशीलाः संपत्ताः सुदि
ताः शीलवन्नाभ्यां महर्षे पदवामलाः ९ ना ऊद्वीनीनासु ऊद्वीनासु मीना लोभो गवान् नास्तुष्टान्
नलिमोगानासु गंधश्च विद्यते १० नाम्बृभोजीनावातानाण्यनंगदनिष्कथक नाहस्ताभरणाना

तियोजनापवमयेपि १ कामीकामैकतत्परः आत्मानं धर्मकृतं च पुत्रद्वारं च पीडयेत् लोभायः पितरौ धातुस्तददय इति स्मृतः नृशंसो यातकः कृ
रः शक्यमिति सामान्येन प्रसक्तं अन्नं नृणां वा काम्यादिप्रसवयते तेनेकगुणवतासु सुदिनगुणवता वतः सन्ना निषिध्यते ८ सर्वे इति संपत्ता
सुष्टु निवृत्तीति दिवाः ९ भोगाधमी विरुद्धः कामभोगः अस्मृष्टः निर्मलः न नलिमोग इति पादः नलिमोग इति सप्तपत्तिसमासः लेपश्च दनादिना

इदं सत्यं सत्यं यदस्ति १० निष्कथकं भूषणं अनास्यवान् अन्नितो
तः करणः ११

अथ ज्ञातो मया गरहितः तदः अल्पविद्यैः सपीदिमान् अहं ज्ञः सदाचाररहितः न संकरः ऊं उगोलकादिः न वनिर्दत्तसेकर इति पादे तिर्हंतं अनुष्ठितं सां
 कर्यं परते त्रेवीजावापादिद्वयं येन सस्यार्थः संकरशब्दो भावप्रधानः ॥ १२ ॥ सेति दानेनित्यप्राप्तयेथाशक्ति विना परदत्तस्य सीकारः प्रतियहः तत्र सं
 पत्ताः निषिद्धप्रतियहरहिता इत्यर्थः ॥ १३ ॥ नास्तिकः नास्ति परलोक इति बुद्धिमान् अन्तर्ग्राह्यस्य वचनः अन्तर्ग्राह्येति पादेऽपि अशी आश्रयवासरवाथः

नाताहिताग्निर्नायज्ञानत्वेदोवानतस्करः कश्चिदासीदयोऽथायां नवाहन्तो न संकरः ॥ १२ ॥ स्वकर्मनि
 रतानि न्यंबास्मृणा विजिते दिवाः दानाध्ययनशीलाश्च संयताश्च प्रतियहे ॥ १३ ॥ नास्तिको नान्तो
 वापि न कश्चिदवद्वक्तः नासूयको न वा शत्रो नाविहासि यने क्वचित् ॥ १४ ॥ नाषडे गविदत्रास्ति ना
 वतो नावद्वक्तः नदीनः क्षिप्रचित्तो वा वायुचित्तो वापि कश्चनः ॥ १५ ॥ कश्चित् तस्मान् नारीवानाश्रीमा
 त्वाप्यहं पवान् इष्टं शक्यमयोऽथायां नापिराजन्यभक्तिमान् ॥ १६ ॥

अशक्तः स्त्रीयैहिकामुष्मिकार्यसाधनासमर्थः ॥ १४ ॥ नेति व्रतमेकादश्यादिव्रतं क्षिप्रचित्त इति उन्मादादिने विशेषः वायुचित्तः आधियाधिपी
 दितः ॥ १५ ॥ कश्चिदिति तार्थो नाश्रीमतीत्याद्यं श्रीः शोभाकांतिः इष्टं गौरत्वादि राजादशरथः तस्मिन् भक्तिः स्नेहः तदभाववान् माभूत् ॥ १६ ॥

जो 73
रा. वा.
वा. लो.
३७

प्रथमं राजानं स्तुत्वा तस्मिन् सुरवरे इत्यादिभिर्वाल्मीकिप्रशंसाकृतोद्देशनीत्यत्रियादिसाधारणेन वर्णाः प्रशंस्यन्ते वर्णोचितिविभिः अन्यवत्तुर्थेऽग्रजो
ब्राह्मणः सत्तुर्थीयेषां तेऽसर्वे वर्णा इति शेषः वदन्त्यादानशौचः स्यादिति विश्वस्य सर्वत्रासविति शेषः १७ ब्रह्मसंविदात्मण प्रधानं नराणां वर्णोत्तर्यः ।

वर्णोऽग्रजवत्तुर्थेऽग्रदेवतातिथिपूजनाः कृतत्वाऽवदानाश्च श्राविकमसंयुताः १७ दीर्घोऽग्रजो नराः
सर्वे धर्मसत्तुर्थेऽग्रजः संहिताः पुत्रपौत्रानि तं स्त्रीभिः पुरोत्तमं १८ तत्र ब्रह्मसंविदासीदृश्याः त
त्र मनवताः श्रद्धाः स्वकर्मनिरतास्त्रीन्तु गान्धर्ववारिणः १९ सातेनेत्वा ऊना येन प्रसेसपरिरति
ताः यथा पुरस्तात्तु नानामानवेदेण धीमता २० यो धानामयिकल्पानोपशालानाममर्षिणा
संपूर्णा कृतविद्यानां गृहाकेसरिणामिव २१ कां वोजविषये जाते वाङ्मौकेऽसहयोत्तमैः वनो
पुनर्नदीजैश्च पूर्णा हरिहयोत्तमैः २२ ॥

इदानीं स्वकर्महरीति उपचारः सेवा यो धानासीति श्रौयीति शायत अमितत्पानोपशालानोऽग्रजदिलानो अमर्षिणां कृतानामिभवासहितानां क
तविद्यानां अभ्यस्तास्वपत्न्यादिविद्यानो यो धानां संघैः संपूर्णैरियोजना २१ कां वोजविषये का वोजदेषो वाङ्मौकेऽनदेशजैः वाङ्मौकैरिति कचित्पाठः

३७ हरिदः तस्य हयः उचैः श्रवाः महदुत्तमैः नदीजैः सिंघुत्तमैः
योद्धवैः २२ ॥

74 हेमवतैर्हिमवत्सर्वतज्जातैः मातंगैर्गजैः २३ पेरवतादयोदिगाजाः २४ भद्रैरिति भद्रमंद्रासृगाश्चेतिवित्तेयास्त्रिविधागजाः क्रमेणहिमवद्विंध्यस
राजाः भद्रमंद्रासृगाः विसृभावाः संकीर्णागजाः भद्रमंद्रादयोद्विंध्यसृभावाः २५ नित्यमतेः सदासृणीनामैरवलसन्निभैः सा
विंध्यपर्वतजैर्मतैः सृणीहैमवतैरपि मद्रान्वितैरतिबलैर्मातंगैः पर्वतोपमेः २३ पेरवतकुलीनै

समहापमकुलैस्तथा अजनादपिनिष्क्रान्तैर्वीमनादपिवह्निपैः २४ भद्रैर्मंद्रासृगैश्चैवभद्रमंद्र
गैस्तथा भद्रमंद्रैर्भद्रासृगैर्मंद्रासृगैश्चैवमापुरी २५ नित्यमतेः सदासृणीनामैरवलसन्निभैः सा
योजनेनहचभूयः सत्यनामाप्रकाशते २६ तांपुरीसमहातेजाराजादशरथोमहान शशासृषा
मितामित्रानक्षत्राणीववेदमाः २७ तांसत्यनामांश्छतोर्णागंलोहदेर्विविचैरुपशोभि
तांशिवं पुरीमयोध्यान्तसदृशसंजलांशशासवेशकसमोमहीपतिः २८ इत्यार्षेयामाय।
ऐवालकांडेषष्टः सर्गः ६ ॥

तामायोद्धमशकोत्पन्नार्थनामा रातोमूलधामपतावत् २६ तामितिशमिताः तामितामित्रायेन नक्षत्राणिनक्षत्रलोकान् २७ तामिति अर्गः
लनामकशरावष्टभकतिर्यक् स्थापिदारुविशेषः २८ इत्यार्षेयामायऐवालकांडेषष्टः सर्गः ६ ॥

अथ तस्मै विसेष उच्यते तस्मैति गणैः अमात्यापेक्षितैर्गणैश्च ताः इत्याकोः तदंशतः सगणानां ह मंत्राः मंत्राः कायं विचारः हे गितं परमिषातः
यः प्रियस्य राज्ञः हितस्य सः । अष्टाविंशत्युच्यते अमत्यास्तामिदोहादिद्वयवाद्यनसा अचित्तरहिताः नित्यशः आत्मप्रयोजनसमयेपि राजकृत्ये
अतदनुष्ठाने अथ नृरक्षाः तत्पराः २ तावामन आह धृष्टिरित्यादि ३ अभिमता क्रतिजो सुखार्तिजो अपरे उक्ताष्टप्रधानमंत्रिव्यतिरिक्ता ।

तस्यामात्यागणैरामत्रित्वाकोः समहात्मनः मंत्रज्ञाश्चेति तत्ताश्च नित्यं प्रियहि ते रताः । शुभे
बभूवुर्वीरस्य तस्यामात्या यशस्विनः पुत्रयश्चानुरक्ताश्च राजकृत्येषु नित्यशः २ धृष्टिर्जयेतो
विजयः सुराष्ट्राणां वर्यनः शुक्रोपोयर्मणालश्च समंत्राश्चाष्टमोर्यवित ३ अविजौहावभिमतात
स्यास्ताम्रवि सत्तमो वसिष्ठो वामदेवश्च मंत्रिणश्च तथापरे ४ सुयज्ञोऽप्यजाबालिः काश्यपो
पश्य गौतमः मार्कण्डेयस्तदीश्वरौ ५

इत्येके परे मंत्रिणा इत्युक्त्वा वसिष्ठं वामदेवयोर्मंत्रितमपि सूचयति तृतीयः तत्र मंत्रिणा श्रुतयो
 त्रिपादेषाम् त्रिस्तुलाभेपि वसिष्ठं वामदेवयोर्मंत्रितं स्यात्तु मया दयात्वं गमय्या दयात्वात्मा भवतु वस्तुतस्तथा परे इत्युक्तं स्यात् त्रिजद्वयः
 मंत्रिणा श्रुतं स्यादसिष्टाद्या इति शेषः श्रमात्माः देशादिकार्यनिर्वहकाः मंत्रिणा व्यवहारदृष्टार इति भेदः ५ परानेवाह स्यत्त इत्यादि

५८ यत्तमसि विप्रोऽवः ॥

76 पतैर्ब्रह्मर्षिभिर्निर्मितमस्ति जस्तस्य पौर्वकाः प्रपरागताः अर्थकममात्यविजोविशेषणं विद्येति विद्य
यास्तद्विनीताः विद्याविनरयोभयसंपमा इत्यर्थः यथायोगवत्तमाणा निविशेषणानि यन्मात्रेणुमंविषुनयोजनीयाति ६ प्रास्ताः शस्त्रप्रतिपा
दकथनवैदिवः प्रणिहिताः सर्वगजकार्षेणसावधानाः यथावचनकारिणः रात्तइतिशेषः ७ कामात्रकोधार्यहेतोरितिद्वंद्वगर्भः कर्मधारयः

पतैर्ब्रह्मर्षिभिर्निर्मितमस्ति जस्तस्य पौर्वकाः विद्याविनीताहीमेतः ऊशलानियतेन्द्रियाः ६ श्रीमेत
समहात्मानः शस्त्रादृढविक्रमाः कीर्तिमेतः प्रणिहिता यथावचनकारिणः ७ तेजःतमायशः
प्राप्ताः स्मितसर्वाभिभाषिणः कामात्रकोधार्यहेतोरितिद्वंद्वगर्भः ८ तेषामविविक्तं किंचित्तेषु
नास्ति परेषु वा कियमाणं कृतं वापि वारेणापि चिकीर्षितं ५ ऊशला व्यवहारेषु सौख्यदेषु परीक्षि
ताः प्राप्तकाले यथादेयधारयेषुः सतेष्वपि ।

तेषु मित्रेषु पेशेषादुपवारेणकरणेन कृतं कियमाणं मपि वा अपि चिकीर्षितं तेषां न किंचिदविविक्तं मभूदिति शेषः ५ सौख्यदेषु विषयवि
शेषगतदोषानदोषतेमामहानचित्रवृत्तिविशेषस्तत्र परीक्षिताः रात्तइतिशेषः प्राप्तः सापराधतलक्षणः कालोयस्यनधारयेग ऊर्गुरि

ॐ
राजा.
वाही.
३५

77 कोशसेग्रहणवत्तरेगबलपरिग्रहे हेतुः अहितंस्वहितावरणरहितेशत्रुमपिप्रविहृषकंयुतपरायिनंनहिंस्यः ॥ राजशासुंतीतिशासुंअनष्टिताःन
सारिणः अवीनामितिस्नेयान्तरहिताःअवयःविषयोदेशः ॥२॥ब्रह्मेति अभिपूरयन्नितिपावेउभावशार्थः सुतीक्ष्णतिबलाबलशपरायता

कोशसेग्रहणोयुक्ताबलस्यवपरिग्रहे अहितंचापिप्ररुषेनहिंस्युरविहृषिकं ॥ वीराश्चतियतोत्ता
हाराजशासुमनष्टिताः अवीनारहितारश्चनित्यंविषयवासिनां ॥२॥ब्रह्मक्षत्रमहिंसंतस्तेकोशं
समपूरयन् सुतीक्ष्णादंडाःसंप्रेक्ष्यपुरुषस्यबलाबलं ॥३॥अवीनामकनुहीनांसर्वेषांसंप्रजा
नतां नासीत्पुत्रवाराष्ट्रवाम्बावादीनरःकवित् ॥४॥कश्चिन्नदृष्टस्त्रासीत्परदाररतिर्नरः प्र
शांतं सर्वमेवासीद्वाष्ट्रपुरवरंचतत् ॥५॥सवाससःसुवेषाश्चतेवसर्वेअविच्यताः हिनार्थाश्चनरै
इत्यजायतौनयचक्षुषा ॥६॥

रत्नस्यपुरुषस्येत्युपलक्षणं देशादीनांवलामलंसंप्रेक्ष्येत्यर्थः देशकालवयःशक्तीःसंचित्तादेउकर्म
णीतिवचनात् अयंकोशपूरणहेतुः ॥३॥एकबुद्धीनांमरस्यरमेकबुद्धीनां संप्रजानुतांपुरराष्ट्रवृत्तांतंविचारयतां तेषांविचारविषयेष्ट
पुरादोष्टवादिनगणविशिष्टःकोपिनासीत् ॥४॥येति मंत्रिणानीत्यासर्वंप्रशांतंनिवायमासीन्नदत्यर्थः ॥५॥नरैरदस्यहिनार्थाःहि

३५
॥६॥
॥७॥
॥८॥
॥९॥
॥१०॥
॥११॥
॥१२॥
॥१३॥
॥१४॥
॥१५॥
॥१६॥
॥१७॥
॥१८॥
॥१९॥
॥२०॥
॥२१॥
॥२२॥
॥२३॥
॥२४॥
॥२५॥
॥२६॥
॥२७॥
॥२८॥
॥२९॥
॥३०॥
॥३१॥
॥३२॥
॥३३॥
॥३४॥
॥३५॥
॥३६॥
॥३७॥
॥३८॥
॥३९॥
॥४०॥
॥४१॥
॥४२॥
॥४३॥
॥४४॥
॥४५॥
॥४६॥
॥४७॥
॥४८॥
॥४९॥
॥५०॥
॥५१॥
॥५२॥
॥५३॥
॥५४॥
॥५५॥
॥५६॥
॥५७॥
॥५८॥
॥५९॥
॥६०॥
॥६१॥
॥६२॥
॥६३॥
॥६४॥
॥६५॥
॥६६॥
॥६७॥
॥६८॥
॥६९॥
॥७०॥
॥७१॥
॥७२॥
॥७३॥
॥७४॥
॥७५॥
॥७६॥
॥७७॥
॥७८॥
॥७९॥
॥८०॥
॥८१॥
॥८२॥
॥८३॥
॥८४॥
॥८५॥
॥८६॥
॥८७॥
॥८८॥
॥८९॥
॥९०॥
॥९१॥
॥९२॥
॥९३॥
॥९४॥
॥९५॥
॥९६॥
॥९७॥
॥९८॥
॥९९॥
॥१००॥

गुरोः संबन्धसामान्येष्वपि गुरुणा स्वस्वाचार्येण राजावप्रशंसायुक्तं गुणशब्देन गुणावन्तया गृहीतावन्तया गृहीतावन्तयाः तेन गुरुवैभवं प्राप्तं सर्ववि-
द्यत्वरत्नाग्रहप्राप्तं सर्वस्वयन्वचस्त्वितं गुणागुणाहीता इति यावे गुणदोषयहीता इत्यर्थः बद्धवीहावाहिताग्यादित्वात्परनिपातीनिष्ठात्ता-
स विदेशेष्वपि सर्वतोविज्ञातत्वे हेतुः बुद्धिनिष्पत्त्याः बुद्धिसंपन्नाः ७ अभितो गुणवन्तः सर्वदेशे सर्वकाले च गुणवन्तः संधीति संस्थादिविषयकणा

गुरोर्गुणा गृहीताः प्रत्यात्ता अपराक्रमैः विदेशेष्वपि विज्ञाताः सर्वतो नडिति श्रुत्याः ७ अभितो गुण-
वन्तश्च न चासन् गुणावर्जिताः संधिविग्रहतत्वाः प्रकृत्या संपदान्विताः मंत्रसंवरणेषाक्ताः सकाः
सूक्ष्मास्तु बुद्धिषु नोति शास्त्रविशेषताः सततं प्रयवादिनः ॥ ईदृशैस्ते रमात्ये च राजादशरथो-
नयः उपपन्नो गुणोपेतैरन्वशासहसंयसो २० अवेक्षमाणश्चारेण प्रजाधर्मेण रत्नयन् प्रजानोपा-
लनं ऊर्वन्नयसं परिवर्जयन् २१ विष्कृतस्त्रिषु लोकेषु वदान्यः सत्यसंगरः सतत्र पुरुषव्याघ्रः शशा-
सप्तयिर्वीसिमो २२ ॥

समन्वताः प्रकृत्या विपुण्या संपदान्विताः तत्र सात्त्विक्या संपदाणिष्टबालने तामसा संपदा उष्ट्रनिष्ठहकाले राजसा संपदा यन्थान्यादसीतम-
विकाः शगजादिदूपाया १८ संवरणैरत्नां बुद्धिमुखविचारेषु ॥ ईदृशैः प्रागुक्तदूपाः अमान्ये च्छादित्वा विभिः अतएव गुणोपेतैः उपपन्न इति
याजना २० चारेण स्वपरवशवृत्तानं प्रजाधर्मेण गुक्ता यथा भवन्ति तथा पुरुषैरत्नयन् सर्ववहेतोः शशा २१ अतो हेतोर्विष्कृतः सत्यसंगरः रथो

ॐ 79
 रा. वा.
 वा. दी.
 ५.

युधिगमः प्राप्तिः तत्ताः सामंताय सकंदकाः प्राववश्याश्च २३ तैरिति मंत्रो विचारस्तत्ताभ्यहिते उभयत्र निविष्टैः ऊशलैः सूर्यसार्धदशनिष्ठैः
 सूर्यैः तत्ताय नशक्तैः तेजोमयैः प्रचुरतेजोवर्द्धितैः पराभिभवसामर्थ्यगोभिः किरणैर्गुणैः उदितोर्क इव गवामपि तेजोमयैरित्येतत्सार्थं
 कमयंते तं विषयीणामित्येकेतदुच्यते २४ इत्यार्षेणामायणोत्तमः सर्गः ७ एवं समग्रगुणस्याथ प्रवृत्तेनाजितपितृलोकतात्प्राप्त्यर्थम्

नाथगच्छद्विशिष्टे वा तत्त्ववाचा उमातः मित्रवान्नतसामंतः प्रतापहतकंदकः सशशासजग
 हाजादिविदेवपतिर्यथा २३ तैर्मंत्रिभिर्मंत्रहिते निविष्टैर्हेतो नरकैः ऊशलैः समर्थैः सपार्थि
 वोदीप्तिमवाययुक्तस्तेजोमयैर्गोभिरिवोदितोर्कः २४ इत्यार्षेणामायणोत्तमः सर्गः ७ तस्यैव
 वृषभावस्य धर्मस्तस्य महात्मनः सत्तार्थतत्त्वमानस्य नासीदंशकरः सतः । चिंतयानस्य तस्यै
 व बुद्धिरासीत् महात्मनः सत्तार्थवाजिमेधेन किमर्थेन यज्ञास्पदं २ सति श्रितो मतिं कृत्वा य
 दृश्यामिति बुद्धिमान् मंत्रिभिः सह धर्मात्मा सर्वरथि कृतात्मभिः ३

स्वमेधप्रस्तावः तस्यैवादि तत्त्वमानस्य तपः ऊर्वतः । चिंतयानस्य सगभावच्छादितः तपसाप्यसाभ्युपेत्य तत्प्राप्त्यर्थं मार्गमाणास्पद
 वंद्यमाणा २ सतीति यदृश्यामिति मंत्रिभिः सह निश्चितो मतिं कृत्वा तत्त्वयः समं नमानयामासेति शेषः ३ ॥

५.

४० ५ ततश्च विक्रमो ममने सार्कनतातगुष्टुसमस्तान्नेदपारगान्प्रगृहं ५ सयतादयोविद्याप्रवः वसिष्ठोवपुरोहितनेनोपतेत्तयोपनेतरेवाथाय
 कतकगुरुतेपिससमापणाणस्तपोवाद्येयमियातेनेवाथायनेनियोगात्रेवामपि विद्यागुरुतमस्तने ग्रमेष्टसमेयात्विज्ञाकपयुक्ताः ६ धर्मेणा
 येनवमसहितंस्मात्तामधुरं ७ ममेति सतार्थसतमुद्दिशालालपमानस्यपुनः पुनः भृशंचविलपतोराजादिनापिसुखेभवति तातप्यमानस्येति

ततोब्रवीन्महातेजाः समं त्रंमंत्रिसत्रमे शीघ्रमानयमेसर्वान्गृहंस्तान्पुरोहितान् ५ ततः समं
 उत्तरितंगतात्तमितविक्रमः समानयत्सतात्सर्वान्समस्तान्नेदपारगान् ५ सयसंवामदेवकतावा
 लिमयकाशपं पुरोहितंबसिष्ठंचयेवाप्येहिजोत्तमाः ६ तान्मजयितायमीत्मा राजादश
 यस्तदा इदं यमीयसहितंस्मात्तावचनमब्रवीत् ७ समस्तालपमानस्यसतार्थनास्तिवैसुखे त
 दयंदयमेधेनयत्पामीतिमतिर्मम ८ तदहंयष्टुमिच्छामिशास्वदृष्टेनकर्मणा कथं प्राप्स्याम
 हं कामं बुद्धिरत्रविचिंत्यतां ततः साधितितहाकांवाप्स्यामः प्रत्यष्टजयन् वसिष्ठप्रमुखाः सर्वेपा

पोदपुनः पुनर्भेषांचनयः ऊर्वतस्त्यर्थः अपुमेवपायेयुक्तः सर्वेसतार्थतपमानस्येत्युक्तेः पुनस्तदर्थेपुनार्थमतिमथ्यवसायः ८ तदिति शास्त्र
 प्राप्तेनकर्मणसिधिनानेनप्रकारेणाचरणेनग्रहं कामं पुत्रदूषं प्राप्स्यामीत्यत्रबुद्धिरुपायविषयाविचार्यतां कियतां ९ ततश्चतिप्रतिपत्तास्तिः
 पार्थिवस्यसुखरितंसात्तादाज्ञास्वयमेवोक्तं ॥ ॥

जो
रा. वा.
वा. टी.
५१

81

संभाराः अस्ममेयकरलोक्ताः एकविंशतिपद्यादिदूपाः संभियंतां सेपायेतां ॥ सरैतिवौत्तये अभिप्रेतात्मनोभिप्रेतगुणयुक्ता ॥ १२ ॥
मैकीयमप्रयोजनासर्वथाप्राप्यसेदित्तानासेतोषः ॥ १३ ॥ हर्षजनितः नंदाप्रपरिसुवनेत्रः ॥ १४ ॥ समर्थेतिवतः शान्तरक्षेतीति श्रुतेः ॥ १५ ॥
तारासमर्थेभ्यः शानराजपुत्रेदितः सोपाध्यायः उपाध्यायपदेनप्रधानर्तितः अस्ममेयपदेनपदेनहोतीमनित्युक्तदोमनिर्वाहा

ऊचुश्चपरमग्रीताः सर्वेदशारथ्यवतः संभाराः संभियंतांतेतरगश्चविसृज्यतां ॥ सरयाश्चोत्र
रेतीरेयत्तभूमिविधीयतां सर्वथाप्राप्यसेपुत्रानभिप्रेतांश्चपार्थिन ॥ १२ ॥ यस्यतेमैकावुडि
रियेपुत्रायमागता ततस्तद्योभवद्वाजाश्रुतेततहिजभाषिते ॥ १३ ॥ अमात्यानववीद्वाजा
हर्षवाजललेचन संभाराः संभियंतास्मगुरुणावचनादिह समर्थेतिवतश्चाप्यः सोपा
ध्यायोविमुच्यतां सरयाश्चोत्ररेकुलेयत्तभूमिविधीयतां ॥ १४ ॥ शान्तयश्चापिवर्धेतां यथाकल्येव
याविधि शक्यः प्राप्तमयंयत्तः सर्वथापिमहीक्षिता ॥ १५ ॥

यमत्ताहितं ॥ १५ ॥ शान्तयः विघ्ननिवारककर्माणि वर्धनतांक्षारसौगिलोपः यथाकल्यंयथाक्रमंक्रमस्तकथ्यतेकल्येतिभाषुरिः
यथाविधिशास्त्रोक्तविधानतिक्रमेणशक्यइतिकाऊरत्रसर्वेणसर्वगणयुक्तेनापिराताप्रयेयत्तः प्राप्तशक्यः पितृनेत्यर्थः ॥ १६ ॥

५१

किंचित्तर्घस्येति नपि चर्ययेत्तदा एव आशीभिर्मितिशेषः २॥

विधिपूर्वशास्त्रोक्तप्रकारेण नत्तनदपवारेण यथासमाप्ये तथा विधानं यत्नः क्रियतां ॥ नन्वेवं वेदशास्त्रमेतन्न ज्ञाह स्यंन याकारणेषु क्रियावेषु
प्रसमर्थाः शास्त्रादिति इत्येवं प्रकारेण साहचर्यानि राजा चक्रदत्तार्थः तेषां तिष्ठजिताः मंत्रिणस्तथेत्यवदनप्रमक्षजयन्ति तिष्ठवेति शेषः ॥ १५ ॥

84 नान्यमिति जानातीति भविष्यतीवर्तमानसामीप्यात् पित्रनुवर्तनात् पित्रा सहवासान् ब्रह्मवर्गस्य हैविष्यंमेव लाजिनादिधारणं पंसाव्यं ब्रह्मवर्गं
दारेषु कृतगमनं पंसाव्यं परं गौणं न्यकारं ह्यसमपि ग्रस्य भविष्यति द्विविधं शब्दाद् द्वीहेः स्तार्येण च ५ लोकेष्वित्यर्थे पूर्वोत्पि पवपि च ग्यादिसेवयास
संभिवर्ततेति भविष्यति लङ् उभावश्चावः ६ ७ यतिक्रमात् राजो वितथर्मविलोपात् दारुणत्वं बहुकालव्यापित्वात् ८ चोरत्वं सर्वराष्ट्रव्यापत्ता

नात्यं जानाति विप्रेन्द्रो नित्येऽपि ननु वर्तनात् हैविष्यं ब्रह्मवर्गस्य भविष्यति महात्मनः ५ लोकेषु
प्रयित्ते राजन्विप्रैश्च यितं सदा तस्यैव वर्तमानस्य कालः समभिवर्तते ६ अग्निषु सुषमाणाः स्युः
तरे च यशस्विनः पतस्मिन्नेव काले तरो मपादः प्रतापवान् ७ श्रेष्ठेषु प्रयित्तो राजा भविष्यति महा
बलः तस्य यतिक्रमाद् राजो भविष्यति सदा दारुण ८ अनाहृष्टः स चोरा वै सर्वलोकभयावहः अना
हृष्टात्तु हन्ता यो राजा उः खसमन्वितः ९ ब्राह्मणाञ्छतमसं हृत्वा त्समानीय प्रवक्ष्यति भवतः
श्रुतकर्मणा कचारिषु विदितः १० समादिशोतु तियमं प्रो यमं प्रायश्चित्तं यथा भवेत् इत्युक्तास्तेन
ताराज्ञा सर्वब्राह्मणसन्तमाः ॥ ॥

तु हन्ता यो जातायो ९ श्रुतेन वेदाध्ययनेन संवृत्तान् श्रुतकर्मिणः अनाहृष्टिकरः श्रुतमन्त्रकर्मिणः यतो भवेतो लोकव्यवहारज्ञाः १० समेति
तस्य मत्प्रायस्य प्रायश्चित्तं यथा भवति तथा नियममनुष्ठेयां समादिशो नित्यं त्वयः उक्ताः सष्टाः ॥ ॥

ॐ
रा. वा.
बा. टी.
५३

85 तेवच हवस्वचारिणो कन्यादानं प्रायश्चित्तमृचुरित्याह वक्ष्यतीति ॥ अनाप्यतिथिपादः महीपालः कथ्येति भावः ॥ ३॥ ५ राक्षसिन्तामभिनय
ति केनेति वीर्यं जितेन्द्रियत्वं विद्यावृत्ततयो वीर्यं च ॥ ५॥ ५ नतिथि वाणिता अशक्यार्थनियोगतः विन्ताः वनतानमाः नन्वसुखाः अवस्थादे
लोपः अश्वः विभाका तभीताः नगच्छे मसुक्ताः शक्यार्थत्वादेतन्निगो गकरणं दत्तव्यमित्यनुवर्ण्यति ॥ ५॥ एवमनुनीय अथ दत्तमानवि

वक्ष्यतीति ते महीपालं ब्राह्मणवेदपारगाः विभाटकसुतं राजन्सर्वोपापैरिहानय आनाप्यत
महीपालः कृष्णशृंगं सुसक्तं विभाटकसुतं राजन्ब्राह्मणवेदपारगं ॥ ३॥ प्रयच्छे कन्यां शांतां
वैविधिना सुसमाहितः तेषां तवचनं श्रुत्वा विन्तां प्रयत्न्यते कनोपायेन वैशकाहृदनेन
सुवीर्यवान् ॥ ५॥ ततो राजा विनिश्चित्य सह मन्त्रिभिरात्मवान् पुरोहितममात्यांश्च प्रेषयिष्यति स
क्ततां तेन राजा वचः श्रुत्वा वाणिता वनतानना नगच्छे मसुक्ते भीता अनुवर्तन्ते नरपं ॥ ५॥
वक्ष्यतीति चिंतयित्वा ते तस्योपायांस्तत्तत्तमान् आनेष्यामावयं विप्रं न च दोषो मविष्यति एवमं

तान् तान् नगरिकांश्चैवणादिद्रुपान् पायांश्चि वार्य राजानं वक्ष्यति युयुस्म उक्ते शोषासितरातमानेषां मः दोषो स्माकं पाण्डुरद्रुपस्त
स्यतपो वै कल्यादिद्रुपो वा सर्वेषां न भविष्यति ॥ ८॥ एवममात्यपुरोहितवचनांश्च नृणां भिः ततश्चाराः कृषिस्त आनीतः देवदेवः प
जं समवर्षयत् ततश्च शशांतावास्मै प्रवीपते प्रहतावर्तमानसमीपे लङ्घयन् पिसनक्रोक्तान्नुवाच न भविष्यति विदेशं तस्मिन् प्रापिरा

रुः संतोषाधिक्यस्य प्रोक्तमानकाले ह्यनुमेव तदिति श्रुत
निर्देशः ॥ ५॥

ॐ
रा. वा.
वा. टी.
५५

87 अभिमनैः प्राणिमात्रस्येति शेषः इन्द्रियायैस्तु द्विषयैर्द्वितीयगीत्यादिभिः अथ तसीयतो अस्मदुक्तकरणापयत्यतो ५ तदाह गहिका इति सक्त
ताः विविधा चरभरणात्रपातादिभिः ५ अकृतैति राजा परोहितनयेति त्वयेव तथा कृतं यमिति प्रत्यवावत्पत्त्या विषयतादासपवेवाद्ः अ
थ परोहितस्य विप्रत्वात्तगणिकाभिः सवा दोनचितइति सोपिमं विणः प्रत्यवावमं विणः प्रत्यवावमं विणः अते तथा चक्रः सात्ताहणिकाः

इन्द्रियायैरभिमनैरनरवित्तप्रमायिभिः पुरमाताययिष्णामः लिप्रं वाथ वसीयतां ५ राणिकास्त
त्रगच्छन्तद्रूपवत्तः सलं कृताः प्रलोभ्य विविधोपापैरानेषन्तीह सत्कृताः ५ अकृता तथेति रा
जा च प्रत्यवाव परोहितं परोहितो मंत्रिणश्च तदा चक्रश्च ते तथा ६ वारमयास्तनञ्च तावने
प्रविविधुर्गहत् अमस्याविहरेस्मिन् यत्नं कुर्वन्ति दर्शने ७ अथः प्रवस्यथीरस्य नित्यमाश्रम
वासिनः पितुः सनित्य संतुष्टानातिवक्रामचाश्रमात् ८ नतेन जनमप्रभृतिहृष्टहृष्टवत्तप

पेरयन् ६ वारेति तन्मविववः अस्मिन्नेषु घातनपदं शान्तवर्तिष्णं गवेरवने आश्रमस्य विभांडका अमस्य अविहरेनिकटे स्थिताः
विप्रवस्यथीरतादिगुणविशिष्टस्य दर्शने यत्नं कुर्वन्ति स्म चक्रः पितरुपलालनादिभिः नित्य संतुष्टः स आश्रमात्तातिवक्राम
आश्रमात्तहरननिरगात् ७ ८ नेतित्यादिकं जन्मप्रभृतिहृष्टहृष्टवत्तप

इति सप्तमोऽङ्कः ५

४४ ततश्चित्तदेणवास्ती संवा र्देशं यदृच्छ्यो देववशात् १० कश्चि कस्त्वं किं जातिः कस्मिन् अस्ति च किं नाम च किं वतसे किं कर्म
सिद्धयि वाकः सपत्नं विजयेद्वै जनेन वा सद्रूपगामा विभो द्वे वने किमर्थं वसीति प्रश्नप्रयं १२ अदृष्टेति स्थित्यस्तस्य दृष्टा इति शेषः
अनेन हार्दमूलभूता वनसाते तस्योयासा उदासीने प्रवस्तु १३ अवारणीया वृत्तिः सा दृष्टि शब्देन कथ्यत इत्युक्तं लक्षणं

ततः कदाचित्तं देशमाजगाम यच्छ्रया विभोऽकस्ततस्तत्राश्चापश्यद्गताः १० तान् शि
 ५ व्रवेषाः सदा गायन्तो मधुरस्वयं ऋषिपुत्रमुपागम्य सर्वा वचनमब्रुवन् ॥ वस्त्वकिं वर्त
 सेऽन्न न ज्ञातुमिच्छामहे वयं एकस्त्वविजने हरे वने चरसि शंसनः ११ अदृष्टवृषास्तासे
 न काम्पूरुणा वने स्थितः हार्द्यातस्य मतिजाता प्राण्य तं पितरं स्वकः १२ पिता विभोऽकोऽस्मा
 स्माकं तस्याहं स तथैव रसः ऋषयः पृथगिति ख्यातं नाम कर्म च मे भुवि १४

दृष्टास्मात्ततः सर्वेषां नुपेक्षात्मकज्ञानरूपः करिचयो मध्ये ज्ञेयः अतस्मात्सहादीतदर्शनजनितेहात दोषानालोकि
नीप्रीत्यात्यवितृतिर्दादीमिसक्तेः स्वकं स्वीयं अदृष्टस्याः प्रागदृष्टैव रूपाः कासरूपाः कर्मनीयरूपाः पतनद्वयेव स्ते
हकाराण ॥ पितृनिन्नामेत्यनमायप्रप्तीतरेद्वितीयं प्रश्नान्तरमाहाकर्मवमदीयं भुवि प्रसिद्धं तयो रूपमित्यर्थः ॥ ५

ॐ.
रावा
टी.
४५

89

तृतीयप्रश्नोत्तरमाह इति इहवनेष्टाष्टमयदः श्रवणं प्रवर्तत इति शेषः सर्वेषामिदं शेषावस्तुमात्राभिप्रायेण अनेन स्त्रीस्व
पायपरितोत्तरे सूचिते ॥ अस्तीति आसेत्यर्थः वभवेत्यर्थः ततश्च मतिवभवेत्यर्थः ॥ नोस्माकं भक्ष्यमिति शेषः ॥ प्रती
तिसमुत्सकाः अष्टमंगस्य तदा प्रमत्तौ नयने अष्टे विभाज्यता ॥ मुख्यानि प्रशस्तानि स्वादवनि प्रतारणाथि मोदकापवसु
व्यते प्रतिग्रहाणाने मद्रं कस्याणं भक्ष्यस्ववफलातीति शेषः साविस्त्रवेरागमनात्वं मेवमुत्तणीयमिमांशयः ॥ ततश्च
इहाश्रमपदोस्माकं समीपेषु भद्रशानाः करिष्ये वात्र प्रजावै सर्वेषां विधिपूर्वक ॥ अथि
प्रवचः श्रुत्वा सर्वासां प्रतिगमवे तदाश्रमपदं दृष्टं जग्मः सर्वास्मत्तोगताः ॥ गतानां त
ततः पूजाम् अथि प्रवचकार ह इदमर्थमिदं पादं मिदं मूलं फलवतः ॥ प्रतिग्रहस्य ततो प्रजास
वापवसमुत्सवाः अष्टे भीताश्च शीघ्रतगमनाय मतिदधुः ॥ अस्माकं मपि मुख्यानि फला
नीमानि हे हि ज ग्रहाणां विभ्रमदं ते भक्ष्यसवमावि ॥ ततस्तान् समालिङ्ग्य सर्वाहर्ष
समन्विताः मोदकाश्च दत्तस्मै भक्ष्याश्चावि विधानं शुभान् ॥ तानि चास्वादिद्यते जस्वीफ
ज्ञानीति स्म मयते अनास्वादितपूर्वाणि वने नित्यनिवासिना ॥
समालिङ्ग्य शीनापवशीकृतं मालिङ्गनं हर्षसमन्विताः वालवत्स्ववारितो गच्छन्त गतिं गन्तव्यास्वकार्यानुकूलस्पर्श
स्याव ॥ ज्ञानीति भाताः प्रीत्या दत्तानि ते जस्वी वास्वनितास्पर्शयुक्ते तस्वाह्वत्तत्वाच्चादीनतेजाः समन्ते यो मन्यते स इव
व्यवहरतीत्यर्थः एवं मनास्वादितानि अनास्वादितपूर्वाणि नित्यनिवासिनामिति कर्तारि शेषेष्वपि ॥

४५

१० वनवर्धामिष्टेव किंचित् वल्लभमनुष्ठेयमस्माकमिति निवेद्य तापयित्वा तस्मादयदेशात्वाजाततस्पितः विभोडकाङ्गीताः सिधः
गच्छन्ति स्म गताः २२ अस्य स्यात्पदयः अत्र सत्रिवितः आसीत् इः एवातता दशवात्तषादि विषयसत्त्वविशेषज्ञानं परिवर्तने पददेशा
नवस्थितिः २३ तत इति उद्वाहेति मनसा चिंतयन् तासां दर्शनस्य स्पर्शनगमनादि प्रकारानुसरति सार्थः तत्र गमनसेततद्वा

आप्रच्छावतदा विप्रं व्रतचर्या न वेद्य च गच्छन्ति स्माददेशात्वाभीतास्तस्पितः सिधः २२ गता
सतास्तसवीसकाशपपस्यात्मजो हि जः अस्वस्यात्पदयः आसीत् इः एवात्तु परिवर्तने २३ ततोप
रेयुस्तदेशमाजगामसवीयवान् विभोडकास्तः श्रीमान् मनसा चिंतयन् २४ मनोज्ञाय
व्रतादृष्टावारमायाः स्वलंकृताः दृष्ट्वैव व्रततो विप्रमायां तं दृष्टमानसाः २५ उपस्य सततः
सर्वास्तान् चुरिदं वचः पृषाप्रमपदं सोमप्रमाकमिति वाबुवन २६ चित्राण्यवहनि
सुर्मूलानि च फलानि च तत्राष्टे च विशेषेण विधिर्हि भविता बुवम् २७

हास्वमवशं भावीति चिंतयन्ति सार्थः २४ तं केतव्रह्म मनोज्ञा इति २५ उपस्य सज्जस्य २६ चित्रीणीति यदि अत्रैव चित्राणि मू
लानि फलानि भवेयुः संभावनायां लिङ्गः अतः तत्र गमनं व्यर्थमिति चेत् तत्रापि पञ्चविधिः विविधमूलफलभक्षणविधिः
विशेषेण इतोऽप्याधिको न भविष्यति २७

ॐ.
रावी.
वाली.
५६

१। अत्रात्रिणि गंगायां पूर्वस्थापितं नाममारोप्य प्रवाहेणैव अंगदेशं तिसुरिति महाभारते १० तत्रेति अंगदेशे वर्षाणामेव विषयं
स्वदेशः आगते विप्रं प्रसृज्य प्रसृजः अंजल्यादिष्वेव नमोज्ञात इति शेषः शिरसा महीगतं असाष्टागतं मस्कोरं च कृतवानित्यर्थः १०
अचंचेति अर्घ्यादिपूजितात् विप्रं दातुं प्रसादं सयिषा परायेषु भवान्निमेषसमोस्ति मेवं सोमं मुखं वव किमर्थमिति तत्राह

अत्रात्रवचने तासां सर्वासां हृदयंगमं गमनाय सति च केतं च निसृज्य स्थित्वा १० तत्र वा
नीयमाने तु विप्रेतस्मिन्महात्मनि ववर्ष सहस्रादेवो जगत्प्रजादयं यदा १५ वर्षाणो वाग
ते विप्रं तापसे सनरायिणः प्रसृज्य मुनिं प्रह्लादः शिरसा च महीगतः १० अर्घ्यं च प्रददौ तस्मै सा
यतः सुसमाहितः वव्रे प्रसादे विप्रं दातुं सा विप्रं मसुराविशत् १॥ अंतःपुरं प्रवेश्योस्मै कन्या
दत्तायथाविधिः शांतां शांतेन मनसा राजा हर्षयवा सतः १२

मेतितु यस्मिन् गणिकाभिः स्नानयनं व्यवहारकाले तां विप्रं अर्घ्यं गंगं विभां उकंच मसुरो यः आविशे तस्मात्प्रविश
त्वित्यर्थमिति भावः १॥ अंतरिति प्रसन्नत्वादेव तदनुज्ञाया अंतःपुरं प्रवेश्य हर्षवृष्टिजं अर्घ्यं सवंधं जव १२ ॥

॥

॥

॥

५६

१२ एवंमिति ननुगमिकासर्गातस्सष्टफलभक्षणदिभिरम्यतेतोपोहानौकधंतद्भनमोत्रादृष्टिः नवसीतायत्तानात्रतथातपो
 हानिः शेषदोसप्येवदग्धरतिवाचं निर्मलब्रह्मचर्येणविदितनिखिलवेदशासुतत्वस्यशासुतः सीस्वरूपतानस्यब्रह्मचर्येणतप
 सिद्धिराज्ञानसचडः निर्वाहत्वात् वनेवनवरसीणामनुभवाच्च सर्वाथाग्रतत्वेग्रनुग्रहात्पभावायतेष्टेतिवेतनिर्मलब्र
 ह्मचर्येणब्रह्मज्ञानयासर्वत्रवत्सादृष्ट्यावदोषलोपसायर्शात् प्रारब्धवशान्त्वियसीसंबंधंभावितेनद्वारकजानत्रेवरा
 णिकाभिस्तथाव्यवजहे तासांभयानुसमेष्टतएवंनतेनेतिनवमश्लोकेतथाव्यवह्रियतेरतिशेषः धरितोस्माभिः

एवंसम्यक्सत्तत्रसर्वकामैः संपन्नितः ऋष्यशृंगोमहाते
 जाः शान्तया सह भार्यया ११ इत्यार्षेवात्सीकीदशमः सर्गः १०

शक्यं पतत्सर्वजाननपिज्ञापितमनुयातोतशतमनुयायनशमवानराजानमित्येवात्रतत्वं अनेनतत्तत्तस्यसर्वदोषासंबं
 योधनितः ब्रह्मज्ञेदानसंकल्पमोत्राफलसिद्धिरित्यादिवस्तुवितं यत्तद्वचित् विभोऽकस्यप्रज्ञान्वेषाणक्रोधेनततो
 मार्गेऽऋष्यशृंगायणादादनादिद्विज्ञानलाभेनप्रनराश्रमं प्रतिपरावृत्त्यागमनवर्णिने नदृष्टितत्तत्तपवोपुष्टपते अय
 यास्वप्रसगणिकाद्वारकब्रह्मचर्यविलोपकृतोरोषः तस्यतस्यकेनाश्रयायेनवानरपितृमशक्यरत्यल ११ इतिरामा

१०
 इत्यार्षेः

१५ तं यत्तं पुत्रकामेष्टिद्वयं ७ वरयिष्यति वरं कथिष्यति तत्करोतीति णिच् ८ वरयिष्यमाह यत्तेति यत्तः प्रसर्वकारणं प्रसः सर्गका
रणमिति बोध्यं लभते लसते तं कामं प्रार्थितं काम्ययत्तं ५ उग्र इति वरं प्रतिष्ठानं वंशविच्छेदस्तकाराः १. एवमिति पूर्वपूर्वमिच्छा
लेकमिच्छा काले तत्राह उग्रदेवयुगे एतच्चतुर्थी प्राक्तनचतुर्थी गायसमसयुगे रमथः ॥ एतत्कथा कथनस्य विवक्षितं

प्रतिगृह्य च तं विप्रं सराजा विरातञ्चरः आह रिष्यति तं यत्तं प्रहृष्टेनोत्तरात्मना ७ तं च राजा दश
रथो यशस्कामः कृतांजलिः ऋष्यमृगं हि जश्रेष्टं वरयिष्यति यमं विन ८ यत्तार्थं प्रसवार्थं च
स्वर्गार्थं च नरेश्वरः लभते च सत्तं कामं हि जसु व्याहिणोपतिः ५ उग्रश्चासभविष्येति च त्रा
रोः मितविक्रमाः वंशप्रतिष्ठानकरास्तं भूतेषु विष्कृताः १० एवं स देवप्रवरः पूर्वकथितवा
क्त्या सनत्कमारो भगवा सुगदेवयुगे प्रभुः ॥ सत्तं उरुषणाहं लसमानयस्यत्कृतं
स्वयमेव महाराजा गत्वा सवलवाहवः १२ सुमंत्रस्य वचः श्रुत्वा हृष्टो दशरथो भवत अनुमा
न्य वसिष्ठं वसूतवाक्यं निशाम्य च १३

मर्थमाह स इति स्वयमेवेति नत उरोहितादिद्वारा ११ अनु
माय कृतानुमति कृता अमथामयि उरोहिने स्थिते यत्तार्थं कथमयानयनमिति तस्य कोऽर्थः स्यात् अनुमतो हेतुः सूत
वाक्यं निशाम्येति प्रावयितेत्यर्थः १२ १३

ओं-
रावा-
वाटी-
५८

१५ यत्रामेययादराष्ट्रे ॥ अमिचक्रामनगामतेदेशेआसयप्राण्युद्योअनेतोरोंमपादसमीपेहिजश्रेष्ठंअपिपुत्रंददर्श ततःतदागतना
नेतराजारोमपोदः तस्यराजेःदशरथस्ययथा न्यायंयथाविधि विशेषतः अत्तादेराणापूजाचक्रेशमत्वयः आदरेहेतुःसावितं ॥
साव्यमिति संख्येमैत्रीसंवंधकं यौनादिसंवंधः अविपुत्रारोमपोदेनाख्यायते तदातच्छ्रवणानंतरकाले नेदशरथप्रतिपू
जयत्तुष्टमंगारतिशेषः तेनसहरोमपोदेनसाह संवंधश्चायेतादृशः येनदशरथस्यापिजामात्तत्तववहारयोग्यः अथ

सांतःपुरःसहामातःप्रययौयत्रसहिजः वतानिसुरितश्चैवयतिकम्पशनैःशनैः ॥ अमिच
क्रासतंदेशेयत्रवैमुनिपुंगवः आसायतंहिजश्रेष्ठंरोमपादसमीपं ॥ अविपुत्रंददर्शाथो
दीप्यमानमिवानलं ततोराजायथान्यायंपूजाचक्रेशिवेशतः ॥ सखित्वात्तस्यवैरातः
प्रहृष्टेनांतरात्मना रोमपोदेनवाख्यातमपिपुत्रायथीमते ॥ साव्यसंवंधकंचैवतदा
तंप्रत्यपूजयत् एवंससक्ततस्तेनसहोषितानखर्वभः ॥

मंगःपतदेवाभिप्रेक्तं प्रोक्तवजामातेनिकाविचैवंप्रथमतेपि अनेनमेनयत्यापदतेयंवरवर्णिनीपाचनेपुत्रसुल्लेखा
शांताप्रियतरात्मजा सोयंतेमृशुरोवस्त्रगंधेवाहंतथान्यपरीति अत्र्याचतेइतिचतुर्थ्यं त अतपवशाकसोतः पुत्र
स्यागदेशेगमनमुक्तंकस्यास्त्रहादिनासंगमनमितिभावः ॥

५८

उद्यतेपक्रांतंश्रुत्यप्रतिज्ञाय २० प्रतिश्रुत्याश्रयार्ण ॥ सश्रवणं गजैरोमपाददशरथैः २२ सत्यदंशोमपादं २१ २४ सलं

96 ससाष्टदिवसानराजानमिदमब्रवीत् शान्तातवसुताराजनसहभर्त्राविशंपते ॥ सदीयंत
गंयातकार्येहिमहउद्यते तथेतिराजासंश्रुत्यगमनंतसधीमनः २० उवाचवचनंविशंप
व्यतंसहभार्यया ऋषिपुत्रःप्रथिश्रुत्यतेत्याहन्त्येतदा २१ सत्येणाभ्युत्तानःप्रय
यौसहभार्यया तावमोमंनलिकुतास्त्रेहातंसंश्रिण्वोरसाः ननंदतर्दशरथोरोमपा
दश्चवीर्यवान् ततःसत्यदमाष्टव्याप्रस्थितोरुचुनंदनः २२ पौरेषुप्रेषयामासहतास्त्रेशीघ्र
गमिनः क्रियमाणंनगरं सर्वदिप्रमेवस्वलंकृतं २३ धृषितेसिक्तसंमष्टेपमाकाभिरलंकृ
ते ततःप्रत्यष्टःपौरास्त्रेष्कृत्वारानामागतं २४ तथावक्रश्चतत्सर्वराजायत्येषितंतदा
ततस्वलंकृतंराजानगरंप्रविवेशह २५ शालंडुडमिनिह्लादैःप्ररुक्तादिजर्षभं ततःप्रमु
हृतवकारमाह धृषितमित्यादि आदौसिक्तंतोषैःपश्चात्संमष्टं २४ प्रेषितमित्यासउक्तेत्यादिः २५ द्विजंश्रवणं २०

श्री-
रावा-
वाटी-
५५

१७ इदिकर्मणां देहसहायार्थं कर्मयस्य तापो नराज्ञासक्त्यप्रवेशमातं हि जंष्टुदेवैर्देहास्व नगरं प्रवेशमानं काशपं वामनं दृष्ट्वा
यथासर्गवासिनो मुहिताः तथा उता गरा मुदिता इति सर्वे एवा न्वयः इदं कर्मणो मनेन राज्ञः सम्यो मदिमतिशयो धनितः २८
उपवाहनात् स्वसमीपानपनात् २५ तथा गमनमेव व्याचष्टे सहभर्त्रेति प्रेत्याशां ताया श्रीमावद्रुकोलविस्मेषो नरमिति ला

प्रवेशमाने सक्त्यनरेन्द्रेणोदकर्मणा यथादिविसुरेन्द्रेण सहस्राक्षेण काशपं २८ अं
तः पुं प्रवेशेन जाता कृतावशासतः कृतकृत्यं तदात्मानं मेनेतस्मापवाहनात् २५ अंतः
पुराणि सर्वाणि पाताहृष्टा तथा गतां सहभर्त्रा विणालाक्षी प्रीत्या नंदमुपासीत १० पूज्य
माना तताभिः सराज्ञा वैव विशेषतः उवाच तत्र सुविता कंचित्काले सहहिजाः ११ इत्यार्षे
रामायणो वाल्मीकीयकादशाः सर्गः ११ ततः काले वलेति ये कस्मिंश्चित् समनो हरे व
सेते समनुग्रामे राज्ञो यष्टु मनोभवत् १

ते चानेदामिरंतः पुरस्य १० सह हिजा सपुत्रभर्तकेति यावत् ११ इत्यार्षे रामायणो वाल्मीकीयकादशाः सर्गः ११ एवं निश्चितम
वगतं पुत्रदातृत्वं यस्मात् दृष्ट्वा मृगं श्रानीते सकलपापक्षकारितया सर्वसंकल्पितत्वेन वशुम्वमेधं प्रस्तेति तत इति बहु
तिथे अलेकाले गत इति शेषः समनो हरे शास्त्रोक्तदोषरहिते मनः अभवत् शर्वर्तते १

५५

ततश्चिदेववर्णिनेदेववर्षेकलस्यसंतानार्थेकलाविक्लेदरूपप्रयोजनशुद्धिणचेनस्वर्गार्थेवयत्ताययत्तार्थेविप्रेक्ष्यष्टंगं २३ ५

१८ ततःप्रणस्येशिरसातेविप्रेदेववर्णिने यत्तायवरयामाससंतानार्थेकलस्यच २ तथेतिवसराजा
नमुवाचवसुधाधिपे संभारःसंभितंयंतांतेतरगश्चविश्वतां ३ सरद्याश्चोत्तरेतीरेयत्तभूमि
विधीयतां ततोब्रवीत्रपोवाक्यंवास्त्राणान्वेदपारगान् ४ सुमेत्रावाहयद्विप्रमविजोबल
वादिनः सुयज्ञंवाग्देवंचजावालिमथकाश्यपे ५ पुरोहितंवसिष्ठं चयेवाग्रेहिजसतमाः
ततःसुमेत्रस्मरितंरत्नावरितविक्रमः ६ समानयत्समानास्वांसमस्तान्वेदपारगान् तान्
जयित्वाथमात्मा राजादशरथस्तदा ७ धर्मार्थसहितंभुक्तंश्रद्धां वचनवतीति ममता त
त्पमानस्यपुत्रार्थेनास्मिन्वेसुखम् ८ पुत्रार्थं हयमेधेनयत्पामीनिमतिमर्म तदहंयष्टमि
हयमेधेनकर्मणा ५

ग्रावाहयमत्समीयंशपय ५ ततश्चादिवाच्यातप्रापे ९०८ पुत्रार्थं हयमेधेनकर्मणा तदाख्येनकर्मणा ५

ॐ-
राधा-
वाटी-
५-

अनुष्ठानं मायपुनरुपमासः ऋषिपुत्रोऽष्टमंगः १॥ १२ धार्मिकीप्रतापेक्षारूपधर्मप्रयोजना १३ १४ संरक्षयेत्तुं शयं

११

ऋषिपुत्रप्रभावेन कामास्याप्यामिवापहं ततः साधितितहा कंठाभ्याः प्रमृजयन् १-
वसिष्ठप्रमाणाः सर्वेणार्थिवसमुदायुतं ऋषमंगपुरोगाश्च प्रसूतं पतितं तदा संभाराः सं-
भियंतां ते तरेणश्चाविसृज्यतां सरसाश्चोतरे वीरेयस्तभूमिर्विधीयतां सर्वथा प्राप्स्यसे पुत्रांश्च
तरेण मितविक्रमान् यस्मै ते धार्मिकी बुद्धिरेयं पुत्रार्थमागताः १२ ततः प्रीतो भवद्वाजाः क्र-
तातु हि जभाषितं अमासान्नव्रीदा जाह्नवी गोदे शुभाक्षरे १३ गुरूणां वचनात्कीदं संभा-
राः संभियंतां मे समर्थायिष्ठितश्चासः सोपाध्यायो विमुच्यतां १४ सरसाश्चोतरे तरेयस्तभू-
मिर्विधीयतां शांतपश्चाभिर्वर्धंतां यथा कल्पं यथाविधि १५ पाक्यः कर्तव्यं यस्तः सर्वेणा-
पि महीक्षिता नापराधो भवेत्कष्टो ययस्मिन् कृतसत्तमे १६ छिद्रं हि मया यत्नेन विदुः सोऽव-
लोक्यतां विधीयन्त यस्स यः कर्ता विनश्यति १७

तो गुरूणामिमादयो व्यात प्रायाः १५ १६ १७ १८

५-

॥ २० ॥ गतानामिति गतेषु हितादिष्वित्यर्थः समसर्गाषष्टी विसर्जयित्वा संवत्सरोत्तेषां गार्धमिति शेषः ॥ २१ ॥ इति द्वादशाः ॥
अथ संवत्सरोत्तेषां दीप्तेति सूत्रान् सर्ववसंतविसर्गाश्च सप्तः संवत्सरोत्तेषां संतेषां मेदीक्षाप्रवृत्तिरूपदिश्यते पुनरिति

100 तद्यथा विधिपूर्वमेकतरेषां समाप्यते तथा विधौ न क्रियतां समर्थाः करणो विद् ॥ तथेति
चततः सर्वे मंत्रिणः प्रत्युपजयन् पार्थिवे दस्यत हाकां यथा ज्ञातममकुर्वत १० ततो हि जास्तय
मं ज्ञातमस्तु वन्यार्थिवं भं अनुत्तातास्ततः सर्वे पुनर्जगमर्थायागतं २१ गतानां तेषु मंत्रिणां
स्नात्रार्थायः विसर्जयित्वा स्ववेपथुप्रविवेश महामतिः २२ इत्योषं गमायणो द्वादशाः सर्गाः ॥ २३
पुनः प्राप्ते वसंते तेषां संवत्सरो भवत प्रसवार्थं गती यष्टे ह्यमेयेन वीर्यवान् १ अग्निवा
यवसिष्टं च मायतः प्रतिपूज्य च अग्नीवस्य तित्वा कं प्रसवार्थं हि जेतमम् २

प्रसव इत्यप्यफलं ह्यमेयेन भावयितुं गतो वसिष्ठं तिकमिति शेषः १ वसिष्ठं च वादरुथंती प्रश्नितं विनशुक्तं २

श्रीः
राजीवः
बाटीः
५१

यथोक्तं शास्त्रोक्तप्रकारानतिक्रमेण यज्ञोपवेशादिष्टयावत्समाप्तसादिभिर्विज्ञानक्रियंते तथाविधीयतां क्रियता-
मित्यर्थः १ भवानितिसुखदः स्निग्धतावभिवापदतियज्ञेषुनः स्निग्धेति विशेषणं सुखमित्यस्यैपरमो महानितमभि-
ग्यपदवत् विसृष्टपुनः प्रामाश्रकताडयतः आख्योयज्ञसंबंधं गान्ध्यानरूपोभारः भवतैव सर्ववेदशास्त्रेन बोद्धव्यः

१०१ यज्ञोमेक्रियतां वत्सम्यथोक्तं मुनिपुंगव यथानविद्याः क्रियते यज्ञोपवेशविधीयतां १ भवान्स्नि-
ग्धः सुखमस्यं गुरुश्रुपरमो भवान् बोद्धव्यो भवता वैवभारो यज्ञास्य चोद्यतः भूतयेति वसरा
जानमववीद्विजसत्तमः करिष्ये सर्वमेवैतज्जवतायत्समर्थितं ५ ततो ब्रवीत हि ज्ञान्द्वय-
ज्ञकर्मसुनिष्ठितान् स्थापयेतिष्ठितांश्चैव ब्रूयात्समर्थितान् ६ कर्मांतिकान् शिल्पका-
रान् ब्रूह्मीकीन् वा नानानपि गणकान् शिल्पिनश्चैव तथैव नटनर्तकान् ७

वाहुमर्हः ४ समर्थितं सम्प्रकृष्टार्थितं ५ ब्रूवीदिति वसिष्ठोऽत्र कर्ता स्यापत्यं स्पष्टताकारस्य कर्मतन्निष्ठितान् प्र-
वीणान् ६ कर्मांतिकान् आममासिकर्मनिर्वाहकान् भूत्यात् शिल्पकारान् शिल्पिचित्रादि वयं कीन्तत्ताः खनकाः
रूपवापीनिमातारः गणकान् ज्योतिर्विदः शिल्पिनश्चैव कारणाः तदाः सूत्रधाराः नतकाः नमकारिणः ७

५१

समीहेतोर्कर्मजुर्वेदिसत्रवीदितिशेर्वेणान्वयः एते कर्मस्य निर्वर्तयितुमिति शेषः ८ इष्टकारि वदुसाहसी वदुसहस संखेया
शस्यः ज्ञातावेकवचने राज्ञो योग्याः औपकायाः राजसुमानिगणाः सुत्रपानाद्युपकरणानि सवदुसुवदुदिसनुकषः ९ सुनिष्ठि
ताः महावर्षवातादिनिवारणादमाः १० कर्तव्या इत्यस्यावासा इति शेषः पार्थिवानामस्य मांडलिकानां ११ वैदेशिकनिवासि

102 तथा शुची नशास्त्रविदः पुरुषान्सवदुसुतान यत्तु कर्मसमीहेतोर्भवतो राजशासनात् ८ इ
ष्टका वदुसाहसी शीघ्रमानीयतामिति औपकायाः क्रियेता वराज्ञो वदुगणात्विताः ५ बाले
णावसथाश्चैव कर्तव्याः पातशः शुभाः भक्ष्यान्नपानैर्वदुभिः समुपेताः सुनिष्ठिताः १० तथा
पौरजनस्यापि कर्तव्याश्च सुविस्तराः आगतानां सुहृदश्च पार्थिवानां पृथक् पृथक् ॥ वाजि
वाराणशालाश्च तथा शयागृहाणि च भगानां महदावासा वैदेशिकनिवासिनां आवासाव
दुभक्ष्या वै सर्वकामैरुपस्थिताः तथा पौरजनस्यापि जनसवदुशोभने ११

नो वैदेहिकानां स्वदेशवासिनो वैत्यर्थः महदावासा इत्यत्राताभाव आर्षः १२ सर्वकामैरुपस्थिताः काम्यमानैः सर्वपदार्थैः युक्ताः
जनस्य इतरत्नौदजनस्यापि वदुशोभनयथा भवन्ति तथा आवासाः कार्य इत्यर्थः १३

ओं.
रावा.
टी.
५२

वातव्यमितिसत्कृतपरलोकप्रयोजनबुद्ध्याः शास्त्रोक्तसत्कारपूर्वकं देवयमित्यर्थः नतलीलया उक्तवसा उद्धृष्टा अनादरेण
यथा पूजां प्राप्नुवन्ति पूजां प्राप्तां सम्यं ते तथा सत्कृताः कार्या इत्यर्थः ॥५॥ तेषामपीति अर्थस्तथा यथाक्रमेण क्रमेण तत्र
उपपीतमाह येवस्यभिर्भोजनैः भोजनादिभिश्च पूजिताः सेवकाः तेषां सर्वे कार्यसु विहिते भवन्ति किंचिदपि कार्यं न परिहीयते

103

दातव्यमन्त्रं विधिवत् सत्कृतं नतलीलया सर्वे वर्णायथा पूजां प्राप्नुवन्ति सत्कृताः ॥ नवाव
ताप्रयोक्तव्या कामकोपवशादपि यज्ञक्रमेण ये यथाः पुरुषा शिल्पिनस्तथा ॥ तेषामपि वि
शेषेण पूजा कार्या यथाक्रमे येस्यः स पूजिताः सर्वे वस्यभिर्भोजनेन च ॥ यथा सर्वे सुविहि
तेन किंचित्परिहीयते न यो भवेतः कुर्वन्त प्रीति युक्तेन चेतसा ॥ ततः सर्वे समागम्य वसिष्ठ
मिदमब्रुवन् यथेष्टं तत्सर्वं विहितेन किंचित्परिहीयते ॥

नहीनं भवन्ति तस्मान्नमपि प्रीति युक्तेन चित्तेन भवंतः नथा कुर्वन्त यथा सर्वे सरुदः ते च शिल्पा दयश्च वस्त्रादिभिः पूजि
ताभिः सुरितिः ॥ ५ ॥ १० ॥ १८ ॥

५२

यद्योक्तमिति यत्र पाठोक्तं न यद्योक्तं तदुक्तानतिक्रमेण सुविहितं न किंचित् तत्र तुल्यतेति शेषः किंचोक्तं भावेनः वचने
यथा कथयिष्यसि तच्च तथैव करिष्यामः तत्रापि न किंचित् हीनं भाविष्यति ततः नियोजनानंतरं १५ मानवाः चतुर्वर्णाति
रिक्ताः संकरादयः २१ तमिति मिथिलाधियं स्वयमेव ज्ञानेयति संवेधः न तद्वदस्मात् प्रेषणो न कृतपदेति शेषः कृतम्

104 यद्योक्तं तत् करिष्यामो न किंचित् परिहास्यते ततः समेत्तमाह्वयवसिष्टो वाक्यमब्रवीत् १५ नि
मंत्रयस्व नृपती नृपयिष्याद्येव धार्मिकाः ब्राह्मणान् त्रिद्यान् वैष्णव्यान् क्षत्रियान् शूद्रान् शैवसूक्तसंज्ञाः २०
समानयस्व सत्कृत्य सर्वदेशेषु मानवान् मिथिलाधियतिं पुराजनेन के संसर्वादिनं २१ तमानय
महाभागं स्वयमेव सत्कृत्य पूर्वसंवधिने ज्ञाता ततः पूर्ववचीमि ते २२ तथा काशीपतिं सि
र्यं सततं प्रियवादिनं सह तं देवसंकाशं स्वयमेवानय सह २३ तथा केकयराजानं बृहत्परम
धार्मिकं स्वपुरं राजसिंहस्यं स २४ तमिहानय २५

काले भाविने संवेधिने समस्तपादे मयूरव्यं सकादि तात्समासः तयोः गः वलेन ज्ञाता ततो हेतो भावि संवेधित्वा हेतोः सर्वेभ्यः पूर्व
पूर्वकाले न शनयने वचीमीत्यर्थः २२ केकयराजानमिति अनित्यत्वात्समासोत्ताभावः २५

ॐ.
रावा.
वाटी.
५६

105

सकृतं यथा भवति तथानयस्वेति स्वरोषः २० प्राचीनान् प्राप्तेषावर्तिनः सुराष्ट्रे भवानित्यर्थे ऋगावः २० ११ स्वयमेवेति वसिष्ठेन वि
मृगोच्चरं महेश्चासंरोमपादं ससकृतं वयस्यं राजसिंहस्य संपुत्रं तमिहानय २५ तथा कोमलरा
जानं भानुमेतं ससकृतं मगधाधिपतिं शूरं सर्वशास्त्रविशारदं २५ प्राप्तिज्ञं परमोदारं सकृतं
पुरुषर्षभं राज्ञः शासनमाधाय चोदयस्व नृपर्षभान् प्राचीनानि संधुसौवीरान् सौराष्ट्रेयान् अथा
र्यवान् दाक्षिणात्यातरेन्द्रेण समस्तानानयस्व ह २० संतिस्त्रिग्याश्च ये वा मे राजानः पृथिवी
जले तानानययथा क्षिप्रं सानुगात् सह बाधवान् २५ पतानहतेर्महाभागैरानयस्व नृपाक्षया १०
वसिष्ठवाक्यं तच्छ्रुत्वा समं त्रस्वरितं तदा वारिणोऽसुरुषास्तत्र राज्ञा मानयनेषु भान् ११ स्वयमे
व हि धर्मात्मा प्रयोतो मुनिशासनात् समं त्रस्वरितो भूत्वा समाने तं सदा मतिः ११ ते च कर्मा
निकाः सर्वे वसिष्ठाय महर्षये सर्वे नैव दयेति स्म यज्ञेय उपकल्पिते ११ ततः प्रीता हि जग्
मुस्तान् सर्वान् अनिरवधीत् अवज्ञया न दातव्यं कस्य विह्वलीलयापि वा १५

शिष्योक्तानि निषेधः ११ ते वेति पूर्वनिवृत्त्यर्थः वसिष्ठाय महर्षये इति पादः ११ अवज्ञया च नादरेण लीलया अथ दया

प्रावश्यकत्वादेतस्मिन् शिष्ये २५

५३

तदेवाह अवज्ञयेति १५ रत्नानिउत्तमवस्तूनि १६ यत्तियंयत्तोपयोगिस्तुक्खुवादिसंभारं प्रतिकृतसमीपेवर्तमानपिस
र्थः १८ मनसेवेनित्तिप्रसिद्धतोपकरसौष्टवज्ञापनायोमेदेयं १९ वसिष्ठवचनादित्यत्रवसिष्टेतिनुमविभक्तिकेष्टयक

106

अवयत्ताकृतं हन्यात्तातारं नात्र संशयः ततः केचिदहोरात्रैरुपयातामहीदितः १५
वह्निरन्त्रान्मादायराज्ञोदशरथसह ततोवसिष्टः सप्रीतो राजानमिदमब्रवीत् १६
उपायानरता व्याघ्रराजानस्तवशासनात् मयापिसकृताः सर्वयथाहं राजसत्तम १७
यत्तियंचकृतं सर्वपुरुषैः सुसमाहितः निधातुं च भवान्यष्टयज्ञायतमं त्रिकात १८ स
र्वकामैरुपहृतैरुपेतैर्वै संमततः द्रष्टुमहं सिराजं इमं न सेवीदिति निर्मिते १९ तथा वसि
ष्टवचनादृष्ट्यष्टंगस्य चोभयोः दिवं स शुभनक्षत्रे निधातो जगंती पतिः ५० ततो वसिष्टप्र
मुखाः सर्वपवहिजोतमाः ऋषिष्टंगपुरस्कृत्य यज्ञकर्तारं भंसदा ५१

पदं वसिष्टः ऋष्टंगस्य च प्रत्येकं उभयोश्च मिलितयोर्वचनात् ५० आरभन्ति तिष्ठादसम् ५१

ॐ.
रावा.
वा.टी.
५४

यज्ञवाटमित्यर्थं पूर्वोक्तविधानां संकलनसूत्रादिविधिस्तदुक्तप्रकारः ५१ इति श्रीरामायणो रामायणातिलके त्रयोदशः सर्गः
अथेति अथोत्तरगंगानंतरं वर्षेणोत्तस्मिन् अथेति सदा प्राप्तमतिकर्मपावनं तेनार्थः अत्र त्रिंशद्दिनात्मकककस्मादनमास
परिच्छिन्नो वत्सरः । अथ मंगमिति अनेन प्रयाना विज्यं बलवतः सगस्यते इति कतकः अथेति त्रैष्टुके विष्टेतेर्दक्षिणा

107

यज्ञवाटंगताः सर्वे यथाशास्त्रं यथाविधि श्रीमंश्च सदा पत्नीभी राजादीनामुपाविशत् ५२
इत्यार्षे रामायणे वाल्मीकीयसर्गः ॥ अथ संवत्सरेणोत्तस्मिन् प्राप्ते तरे गमे सरयाश्चोत्तरे ते
वेराज्ञो यज्ञो भवतेत । अथ मंगं पुरस्कृत्य कर्मवक्तुं हि जघभाः अथ मेधे महायज्ञो गतो
स स महात्मनः । कर्म कुर्वेति विधिवत् याजका वेदपारगाः यथाविधियथाभ्यासं परि
कामतिशाम्यतः ।

मीति अथ मंगो कर्त्तव्यो वते जस्वीति अथ मंगं प्रकस्य वालीका के आधर्य
वमस्येति । कर्मेति वेदशरणः अथीतवेदस्य फलवदर्थः ववोयंगच्छंति प्राप्नुवन्ति ते याजकाः अतिजः य
थाविधिकल्पसूत्रार्थकस्युत्पत्तिक्रमेण यायातत्रिंशद्दिनादिका एव मीमांसा तं नानतिक्रम्य परिक्रामति शास्त्रोक्तस्य

॥
संक्रिया कमाका लस विस्सस्यवते ॥

५५

प्रवर्ग्याराउपकारकं कर्मविशेषं उपसदंष्ट्रविशेषे अधिकं प्रकृत्यपदिष्टो गतिदेशात्ततश्चिह्नप्रत्येक्षितो विशेषः
कं कर्म ५ अभिपूज्येतिः तत्तत्कर्मपूज्यादेवतामिति शेषः यथा प्रातः सवनं दिकर्मविशेषः ५ येदः इंद्रे देवताको हविर्भा
गः दतः राना सोमलता च अभिषतः प्रावभिः सैत्तयुनिः सारितसारः ६ तृतीयेति यथेयस्य यथाविधौ तथैः ७ शि

108

प्रवर्ग्यारासुतः कृत्वा तथैवोपसदंष्ट्रिजाः चक्रश्च विधिवत्सर्वमधिकं कर्मणा सुतः
अथ पूज्यतदाहृष्टाः सर्ववक्रयथाविधि प्रातः सवनपूर्वाणि कर्माणि मुनिपुंगवाः ५ ये
दस्य विधिवदृत्तो राजा चाभिषतो नक्षः माघं दिने च सवनं प्रावर्तत यथाक्रमे ६ तृतीयसव
ने वैवराज्ञेऽस्य समहात्मनः चक्रस्ये शासतो दृष्टायथावाहना पुंगवाः ७ आह्वयो चक्रि
रेतत्राक्रादेन विबुधोत्तमान् ऋष्यमृगादयो मेघैः शिलाक्षरसमन्वितैः ८ गीतभिर्मधु
दैः स्त्रियैर्मंत्राह्वानैर्यथाहृतः ९ होतो रोदउरावाह्या हविर्भागान् दिवौकसो ५

क्षेत्रसमन्वितैः शिलाभ्यासकालः तत्र मृत्हीतानि भ्यासकालः क्षराणि तत्समन्वितैः स्वरतो वर्णितं शुभ्रहीनैरि
तियावत् ऋष्यमृगादय इत्यादिशब्दः प्रधानवाची भीष्मादिश्च सुयोधनराजिवत् ८ गीतिभिः सामभिः ५

ओ.
रावा.
वाटी.

५५

109

नवेतिप्रज्ञतेप्रमथाद्रंतसवलितंप्रज्ञाननोनकिमपिकर्मयक्तंवलवत मंत्रवत हेमैयुक्तंहेमोविध्यपराधराहितं यद्वा
हेमोविद्यराहितं १० नेतिप्रज्ञातः स्वस्वार्तिप्रज्ञाशक्तः प्रज्ञातानुचराः शतसेवकरहितः वस्त्राणां श्रुतिवैवर्तिकोपलक्षण
दिनत्वात् नार्थवन्तः दासाश्च द्राष्टिपावत तापसाः शौवादिस्मार्गमाश्रिताः शूद्राः प्रमणाः वौद्धसंन्यासिनः यद्वाप्र

नवाङ्गतमभूतप्रसवलितंवानकिंचनं दृश्यतेवलवत्सर्वहेमयुक्तंदिचकिरे १० नतेषहः
सप्रज्ञातोवाद्यथितोवानदृश्यते नाविद्वानवास्त्राणाः किंचिन्नाशतानुचरास्तथा ॥ वास्त्राणांभु
जतेनित्यंनायवेतश्चभुंजते तापसाभुंजतेवापिप्रमणाश्चैवभुंजते ॥ दृष्ट्वाश्चवायिताश्च
वस्त्रीवालाश्चतथैवच श्रुतिशंभुजमानानाननरुमिरुपलभ्यते ॥ दीयतां दीयतांमंत्रवा
सांसिविविधातिव इतिसेवोदियामातास्तत्रयाचकुरेनेकशः ॥ ५५ अत्रकृदाश्चदृश्यते
वहवःपर्वतोपमाः दिवसेदिवसेतत्रसिद्धस्य

विद्यिवत्स

मणापरंसेत्यास्पृश्यपलक्षणं ॥ नरुमिरुपलभ्यते
भोज्यसोष्टवत् उदारपत्नीरपिरसातिशयलोभनमानसीरुसितोपलभ्यतेत्यर्थः यद्वाश्रुतिशंभुजातेषुपित्तानेषुयजमा
नसरुमिरुलंबुहिनासीदित्यर्थः ॥ अनेतिलुमषष्टौकंएथकपदंतस्मांसिद्धमेतिपक्वस्यत्यर्थकविशेषाणोविद्यिवत्स

दशासोक्तपकाराणसिद्धस्यत्यर्थः ॥

५५

सुविहिताः सुविहितमिकाः ॥ अत्रमिति स्वाहंभुक्तेति शेषः प्रशंसाकारमाह अहोत्तमाः समभदंशति इति प्रशंसंसा राघवः शु
आवेमनयः यदा विधिवत् स्वाहंभुक्तेति प्रशंसाकारः २० स्वलंकृता इति अनेन राजकृतो यज्ञोपविचारक सत्कारो धनिनः तानप
रिवेषयित्वा अमेतत्सहायभूतः भोक्तृवाङ्मनोपरिवेष्टास्य अस्यासाध्यत्वात् पाकशाला नोन्नपकासस्य सहायाः अने

110 नानादेशादनुग्रामाः पुरुषाः स्त्रीगणस्तथाः अत्रपानैः सुविहितास्तस्मिन्नेमहात्मनः अ
त्रेदिविधिवत् स्वाहंभुक्तेति द्विजसंभवाः अहोत्तमाः समभदंशति शुश्रावराघवः १० स्वलंकृता
अपुरुषावास्त्राणामप्यवेषयन् उवासेतव तानमे समष्टमीणकंडलाः १८ कर्मांतरेतदा
विप्रहृतेन वादानवहृनपि प्राज्ञः सुवामिनो धीराः परस्परं निगीषया ॥ दिवसे दिवसे त
त्र संस्तरे ऊशलाहिजाः सर्वकर्माणि च कुले यथाशास्त्रं प्रचोदिताः २० नाघं दं गविद
शसीनप्रतोना वज्रश्रुतः सदस्यास्तस्य वेराज्ञो नावाद ऊशलो द्विजः २१

यवस्तस्य साध्यत्वात् पुरुषकृतकत्वं १८ कर्मांतरे इति एकसवनं समाप्य पुनः सवनांतरारंभकालारामात् पूर्वस्मिन्नेन
रालकालदेतवाहानदेतपस्या सपर्वकानवादानवज्रः १९ संस्तरे यज्ञे प्रचोदिताः शासीयैः ब्रह्मिषेणादिशब्दैः प्री
तास्तथैः २० सदस्याविधिदर्शनः २१

ॐ-
रावा-
वाटी-
५६

सपोल्लयेसपोल्लपणप्रेषकाले तथात्वादिरास्तावंतः षट्संख्यकाः विल्लिसहिताः पकेकविल्लसमसमीपेस्थिताः परे
अमेपारिणितः पालाणाः यूपान्नेषिषडितितथाशब्दाः २१ श्लेष्मातकोरनुदालसुतयपकोरूपः अमृमेयेदिष्टया-
धः श्लेष्मातकमयोप्रिप्रतिपटेप्रिष्टः अग्रभिर्भुवः तथादेवदारुमयोपास्त्रिष्टः सचनेकानापिषड्कित्तो-
चयसुवाङ्गभ्यातावदायामेनपरिग्रहः स्वीकाकाराययोस्त्रोपवचकविंशतिरमृमेयेयुपास्त्रिष्टः तेवैतत्सुत्रश्रुत्याः

प्रामेयपोल्लयतस्मिन्षट्हेलाः सादिरास्तथा तावंतोविल्लसहिताः पारिणितश्चतथापरे २२ श्ले-
ष्मातकमयोदिष्टीदेवदारुमयस्तथा द्वावेवतत्रविहितौवाङ्गव्यस्तपरिग्रहौ २३ कारिकाः
सर्वपवैतेशासुज्ञैर्यज्ञकोविदैः शाभाथितस्यसुकोचनालंकृताभवत् २४ एकविंशति
यूपान्नेपकविंशतिरेतयः वासोभिरेकविंशतिरेकैकसमलंकृताः २५ विन्यस्ताविधि-
त्सर्वशिल्पिभिः सङ्कृतादृष्टाः अष्टाश्रयः सर्वपवस्तदाहूपसमन्विताः २६

प्रसिद्धारत्नमत्रविल्लः २७ कांचनालंकृताभवन्निमग्नप्रभावः त्वादशः शासुज्ञैः शासुशिल्पशासुशुलशासुच २८
महोच्छ्रायपरिणामोयुपोयः सर्वकांचनः यत्तेसमभनत्रशाभाथिसुपकल्पितरति कवितपादः पकेति अरान्तिनामच
नविंशतेष्टयः २९ अष्टाश्रयः अग्निः कोणः तद्वत्ताविशेषेणसदासुपावतास्वरूपेणयुक्ताः २९

यथासमर्षयोविराजंतेतथापूणावराजंतेत्यर्थः २० इष्टका इति यथाभ्यायं यथास्त्रं अर्थेष्टकामंडलेष्टकादयश्चकारिताः
 सुल्बविदिरिति शेषः अग्निः अग्न्याधारभूतो देशोः सत्रात्मनोः इष्टकामिच्छितो वह इत्यर्थः सुल्बकर्मणि पाठसुल्बसूत्रो
 क्तकर्मणिमर्थः केचित्तत्र इष्टकावहे देशे अग्निः वितः स्थापित इत्यर्थः इत्याहुः २८ संचितः अग्निसंचितः स्थापितः क
 थं संचित इत्यत्राहुः गरुडः गरुडसंस्थानः रुक्मपक्षः सहसंहिरण्यशलैः प्रतिदिशमग्निं प्रोक्षतीति सत्राहुः कपक्ष

112 आच्छादितास्तेवासोभिः पुष्पैर्गंधैश्च पूजितः समर्षयोदीमिर्मनोविराजंते यथादिवि
 इष्टकाश्चक्राद्याभ्यायंकारिताश्च प्रमाणातः चितोऽग्निर्वत्सलोऽस्तत्र ऊशलैः शिल्पक
 र्मणि २८ सचितो राजसिंहस्य संचितः ऊशलैर्द्विजैः गरुडैरुक्मपक्षो वैत्रिगुणोऽष्टा
 दशात्मकः २९ निष्ठास्तत्र पशवस्तत्र इक्षिपदेवतं उरगाः पक्षिणश्चैव यथाशासं प्र
 चोदिताः १-

तमिति केचित् अत्र पक्षे त्रिगुणोऽष्टादशात्मक इत्यस्य असंज्ञसंज्ञावितदेशविशेषणा
 नीमानि स्वर्णेष्टकाभिः पक्षिनिर्माणा दुक्मपक्षत्वमित्यने त्रिगुणः त्रिगुणप्रस्तारः तदेवाह अष्टदशात्मक
 इति षट्चितयो भवन्तीति प्रकृतौ रिति भावः २९ यथाशासं इत्यादि यानैरभ्यायचुवाकैः प्रतिपादिताः १-

ॐ-
रावि
वा टी-
५०

शामित्रे माराण विशासनादिकर्मणि १॥ नियतं वदं अस्मरन्नेषु तमं श्रेष्ठं नियतमित्यनुकर्षः १॥ कौसल्येति परिवर्धप्रो-
त्साहनादिना संस्कृत्य विभिः कृपाणैः अशिभिः पने अस्मि विशासास अस्मि विशासनं कृतवते मदिष्टा अस्माभिना कल्य

113

शामित्रे तद्वयस्तत्र तद्याजलवराश्रये ऋषिभिः सर्वमैवैतत्रियुक्तं शासतस्तदा १॥
पशूनां विशातं तत्र प्रयेषु नियतं तदा अस्मरन्नेषु तमं तत्रातो दशरथसह १॥ कौसल्या
तद्वयं तत्र परिवर्धसमेततः कृपाणैर्विशाशासेने विभिः परमया मुदा १॥ पतत्रिकात्
दासार्थं मुस्थितेन वते जसाः अदसद्गजनी मेकां कौसल्याथ मे कामया १५

तीतिस्तु ज्ञात १॥ पतत्रिणेति प्ररा अस्मानोपताः संतीति प्रसिद्धा एवं वादः पतत्रिणा गरुडवेगेनेन रथीत्यने सस्थि
तेन स्थिरेण चेतसा उपलदिता सती कौसल्याथ मे च्छयापकारं नी अस्मेन सह अथ वसत १५

५०

अथ होत्रादयः महिषाकृतभिषेकयापरिहृत्याराज्ञोभोगाहृदिष्णुतयादासाचसहवावाताज्ञोवल्लभाभुजिष्ठाग्रसेनस
मयोजयन्नितिसंवेयरीतकेवित् अपरेतुवाचाताशहोराज्ञः मध्यमजातीयद्वितीयभार्यावाची तदुक्तमेतरेयब्राह्मणभा
ष्येद्वितीयंयविकासदाविशतिंविद्वस्यवातेतिप्रतीकव्याख्यानावसरे राज्ञोहिविधासियः उतममध्यमाधमजातीयास्त
सामथ्येउतमजातीः क्षत्रियामहिषीतिनामध्यमजातेर्वैश्यावाचातेति अथमजातेः मृदायाःपरिहृतिरिति अतए

॥५॥ हेनाध्वर्यस्नयोद्वाताहयेनसमयोजयन् महिषापरिहृत्याथवाचावातामपरोतथो १५
एतत्रिणस्तस्यवणमुद्रुमनियतेन्द्रियः अतिकपरमसंपन्नाः अययामासशास्ततः १६ धूम
गंधेवपायास्तस्मिन्निचनिसमनराधिपः यथाकालेयथाभ्यायेनिनुंदन्यायमस्तजः १७ ह
यस्ययानिचंगानितानिसर्वाणिवाह्मणाः अग्नौशसंतिविधिवत्समस्ताः षोडशर्तिजः १८

वाचलायनसूत्रेदशमाध्यायोः एतत्तद्वस्यवाचेततिप्रतीकं गृहीताद्वितीयाभार्येतिव्याख्यातंनारायणहृत्तिकृता
वपंवैद्वाय्वेमेदः चेदं नाममेथोस्ति तद्वज्रनिनास्यवियतेरतिसूत्रात् परमेणाश्रितमप्रयोगवातर्येणसंपन्नोयुक्तः
नराधिपोदशरथः १८ हयसेतिसर्वाणिवाह्मणा इत्यत्रउरोरधिलक्ष्म्वाराणतयालक्षुकार्यकारत्वसेर्छंदः शासेउक्तत्वा

१५
१६
१७
१८

ॐ-
रावि-
वादी-
५८

अदोति अमेधो अम्यमेधातिरिक्तयत्नानां पाप्मकं हविः सदशावासा निधाय अवधीयते अम्यमेधे प्रधानस्य पशोरम्यसाहविर्भा-
गः वैतसेकदेति धाय अवदातव्यते १५ पदं हति अम्यमेधस्य जीणि सवनीया महा निरुति कल्पसूत्रेण तन्मूलबालाणाम्
अम्यमेधः अहः संख्यातः उक्तः सवनीया ह्योपाध्यासात् तानि अहोरात्राणि गणयन्ति चतुष्टोमशब्देन अग्निष्टोमः ५० उत्तरं ह

115

सदशावासा यत्नानाममेधो क्रियते हविः अम्यमेधस्य यत्नस्य वैतसो भाग इष्यते १५ अहो-
म्यमेधः संख्यातः कल्पसूत्रेण बालाणैः चतुष्टोममहस्तस्य प्रथमपीरकल्पिते ५० उद्दिती च
यं संख्यातमतिरात्रं तथोत्तरं कारितास्तत्र वहवो विहिताः सासदृशानात् ५१ ज्योतिष्टोमायु-
षो चैव मतिरात्रौ च निमित्तौ अभिजिह्विभ्यजिह्वैव ममोर्ध्वमो महाकृतः ५२ प्राचीदोत्रे
ददौ राजादिशं स्वकुलार्थनः अर्धयवे प्रतीचीं तत्र बालो दक्षिणो दिशं ५३ उद्गात्रे च तयोदी-
चीर्दक्षिणोष्ठा विनिर्मिता अम्यमेधमहायज्ञे स्वयं भूमिहिते पुरा ५४

तीर्थेण सासदृशानादिहिताः वहवः प्रधानाः कृतः वतत्र कारिताः ५१ तानाहरोति विष्वादि आ पुरा अष्टोमः अतिरात्रा विनि-
हिर्वचनात् अतिरात्रस्य हिः प्रयोगः तथा अमोर्ध्वमा विनिमहाकृतं विनिजातावेकवचने एते महाकृतवद्वयः ५२
प्राचीमिति ५३ विनिर्मिता कल्पसूत्रेण विहिता स्वयं भूमिहिते प्रजापतिरम्यमेधमसृजतेति श्रुतेः ५४

५८

कृतमिति यरोचतुर्दिगवच्छिन्नो ५५ भवानिति भोगैः प्रयोजनकताद्भूमेत्यास्माकं न किंचित्प्रयोजनं नापि दोषा
दिभ्यो रक्षणे यथाशक्ताः ५० तत्र हेतुमाहरता इति स्वाध्यायो वेदाध्ययने तेन दद्यादावस्माकमधिकारोपि नेति
धनितं भूमिपेत्यनेन तवैवैषायोग्येति त्वमेव निश्चियेण पुनरिमां गृह्णारो निसृजितं नदाह निष्कयमिति मस्य

॥६॥ कृतं समाप्य तदा न्यायतः पुरुषर्षभः अतिरभो हि ददौ राज्ञा यरोत्तं कलवर्धनः ५५
पुंवदत्ता प्रहृष्टो भूच्छीमानित्वा कनंदनः अतिजस्त्रुवन्सर्वराजानं गतकिल्बिषं ५६
भवानेव महीकृत्स्ना मेको रक्षितुमर्हति न भूम्ना कार्यमस्माकं नदिशक्ताः समाल
ये ५० रताः स्वाध्यायकाराणो वयं नितं विभूमिप निश्चियं किंचिदेवेह प्रयच्छत भवा
निति ५८ मणिरत्नं सर्वार्णवाणां वायव्याससमुद्यत तस्य च्छन्त्वा पश्येद्यथापानमयो
जने ५५ एवमुक्तेन रपतिर्वाल्मीकिर्वा दपारगैः गवाशतसहस्राणि दशतेभ्यो ददौ नृपः ५७

मित्यर्थः न न भूवो मूल्यं दातुमशक्यं अतः किंचिदेवेति ५८ किंचित्पदार्थानाह मणिरत्नं अनर्क्यत्वं तस्यापि राजा हे
त्वादाह सर्वार्णामिति यद्वा समुद्यते उपस्थितं य किंचिदेव भवच्छक्यमित्यर्थः ५५ शतसहस्राणि दशलक्षमिति

योवत् ५७

जे.
रावा.
वाटी
५९

सुवर्णोषोडशमाषकचतुर्गुणवतारिणोकोटितः सर्वेऽतिजः सहिताः दक्षिणाप्राप्तं वसं यने प्रंगीकृत्य विभागाय अष्ट
गवसिष्टभ्यो प्रदत्तः ५१ तदा ह अष्टोतिप्रविर्वांगे कृत्वा वसिष्ठादिहारा विभाज्य गृहीतैः सथैः ५२ सुप्रीतेति संतष्टाः सं
तः प्रसृते मुदिताः स्मरन्तुः स्मरन्तुः राजानमिति शेषः प्रसर्पकेभ्यः अभ्यागतेभ्यः ५३ जाह्ननदे जेह्ननदे प्रभवसुव

॥७

दशकोटीः सुवर्णस्य रजतस्य चतुर्गुणं अतिजमृततः सर्वे प्रदत्तः सहिता वसु ५१ अ
ष्टमं गायमुनये वसिष्ठाय च ये मते ततस्तेत्यायतः कृत्वा प्रविभागे हि जेतमाः ५२ सुप्री
तमनसः सर्वे प्रसृते मुदिता मृशं ततः प्रसर्पकेभ्यः स्तुतिरापेक्षसमाहितं ५३ जाह्ननदे
कोटिसंख्यब्राह्मणोभ्यो ददौ तदा दरिद्राय हि जायाय हस्ताभरणमुत्तमं कसौचि
याचमानाय ददौ राक्षसे नदनः ततः प्रीतोषु विविधवतः हि जेष्ट हि जवत्सलः ५५ प्राणा
मम करोतेषां हर्षव्याकुलितेन्द्रियः तस्मादिषोष्य विविधा ब्राह्मणैः समुदाहृताः ३
दारस्य नवीरस्य धराणापातिनस्य च ततः प्रीतमनो राजा प्राप्य यज्ञमनुत्तमं ५६

र्णकोटिशतैः नंतवावी अथ सर्वदक्षिणादानानंतरं याचमानाय दरिद्राय कसौचित् दत्तं यवस्वंतराभावात् हस्ता
भरणामेव ददौ ५४ ततस्तेन हस्ताभरणदानेनैत्यर्थः ५५ विविधा आशिः आब्रह्मत्रायुर्मेतस्यायाः ५६ ५७

५५

स्वर्नयनं स्वर्गप्रापकं इत्यस्यैवैराजभिरप्राप्तसमाधिकं ५८ ऊलसवर्थनं तादृशं कर्म ५९ पुनरमुवाच पुत्रजनककर्म
णो पुनरपि प्रेरयामासेत्यर्थः ६० यद्यपि पुत्रकामेष्टेयैव पुत्रावाप्तिः संभवति तथापि तयो रतस्य वेष्टस्य मरणस्य वेष्टनतः
द्विगोणात् रतयो रततन्मातापितृमरणेन च वृत्तव्यसमयाद्योत्पत्त्या यश्चित्तेनाश्च मेधा नृष्टाने बोध्यं ६१ इति रामाय

118

पापापहं स्वर्नयनं इत्यस्यैवैराजभिरप्राप्तसमाधिकं ५८ ऊलसवर्थ
नं तत्र कर्तुं मर्हसि सुव्रत तथेति वसराजानमुवाच द्विजसतमः ५९ भविष्यंति सर्वे राजंश्च ताः
त्वास्ते ऊलो हृद्वाः ६० सतस्य वाक्यं मधुरं निशाम्य प्राणायामं तस्मै प्रयतो नृपेन्द्रः जगाम हर्षं
परमं महात्मा तस्मै स्युः पुनरमुवाच ६१ इत्यर्थे रामायणे वाल्मीकीये चतुर्दशः सर्गः ॥
मेधावीत ततोऽथात्वासे किं विदिदमुत्तरं लब्धसंज्ञं सततं वेदज्ञो नृपमब्रवीत् ।

एव चतुर्दशः ॥ मेधावीति मेधावीश्वरोऽष्टवेदशाखाधारायोग्यबुद्धिमानवेदज्ञः स्वरूपतोऽर्थतश्च वेदततवित् सस्वरूप
स्युः प्रतिश्रुत्वा र्थनिवादाय किं कर्तव्यमिति निश्चेत्तुं कं वित्कालं ध्यात्वा समाधिकृत्वा इदं स्मरं रदमिहं उतरानुष्टेयक
त्यमिति निश्चितपश्चात् लब्धसंज्ञः समाश्रितः तं नृपमब्रवीत् ।

ॐ-
रा वा
वादी-
६

किमवतीतदाह इष्टिमितिपुत्रीयापुत्रकारणाभूता पुत्रकारणात्पुत्रासिहेतोः अथर्वदेदप्रोक्तेर्मत्रैः विधानतः क
त्यसूत्रतः सिद्धो नियतफलत्वेन प्रसिद्धो इष्टिकारिष्णामीत्युक्तेति शेषः २ तत्र इति मंत्रदृष्टेन मंत्रदृष्टेन मंत्रपूर्वकतया कल्पसूत्रे

इष्टितेहं करिष्यामि पुत्रीयापुत्रकारणात् अथर्वणिरसिप्रोक्तेर्मत्रैः सिद्धो विधानतः ततः प्रा
क्रमदिष्टितापुत्रीयापुत्रकारणात् जुह्वावागौचतेजस्वीमंत्रदृष्टेन कर्मणा ततो देवाः सगो
धर्वाः सित्वाश्चण्डमर्षयः भागप्रतिगृह्णार्थं वै समवेता यथाविधिः ५ ताः समेत्य यथाया
यंतस्मिन्सदाधिदेवताः अत्रुवल्लोककनीरं वल्गाणां वचनं ततः ५ भगवंस्तत्समादेन रा
वणो नाम राक्षसः सर्वाभेवायते वीर्याच्छासितं तेन शक्रमः ६ त्वया तस्मै वरोदतः प्री
तेन भगवांस्तदा मानयेत्तच्छ्रुतामिह संवत्सत्तमामहे ७

दृष्टेन १ तत्र इति तत्रेयः ५ तत्र इति समेत्य अंतर्धानात्प्राप्तानवल्लोकमिति शेषः ५ ऊतस्तस्य युष्महाय नक्षमदी
र्यलाभ इत्यत आह त्वयेति मानयंतिः सर्वदेवतावत्पुत्रपुत्रदत्तवत्परिपालयत इत्यर्थः ७

६

उद्धितातसंपत्तादिभिरभिक्तात्रिदशराजानमितिसमासांतोऽनित्यत्वात्कृतः प्रथर्षयितुमिच्छतीत्युक्तेतदुत्तरकालमिदंनितकुरंदवं
यश्चित्तायते ८ असुरानराज्यमुखात् ५ प्रतयतिप्रजापयतीत्यर्थः क्रौंथातिशययोतकमेतज्जातोतिनाधिकवाति चंचलार्मिमाला

120 उद्देजयतिलोकांस्त्रीनुद्धिताद्वेष्टिर्मुमतिः शक्रंत्रिदशराजानंप्रथर्षयितुमिच्छति ८ ऋषीन्त्य
त्तात्सगंधर्वान्वात्सगानसरासथा अतिक्रामतिदुर्धर्षावदानेनमोहितः ५ नैनंसूर्यःप्रत
पतिपाशेवानिनमारुतः चलोर्मिमालीतेदृष्ट्वासमुद्रोपिनकंपते १० तन्महत्रोभयंतस्माद्वात्
सातक्षोरदर्शनात् बधार्थतस्मभगवानुपायेकंतेमहंसि ॥ पवसुक्तःसुरैःसर्वैश्चित्तयिवात्
ताव्रवीत् हंसायंविदितस्त्वसवधोपायोऽरात्मनः १२ तेनगंधर्वयत्नाणादेवतानांचरत्
सां अवधोसीतिवायुक्तातथेसुक्तंचतन्मया ११ नाकीर्तयदवज्ञानात्द्रुतोमानुषंस्तदा
तस्मात्समानुषाद्वधोऽस्तुर्नामोऽस्यवियते १५

स्वभावोपितकंपतेतिविरोधालंकारः १० ततस्मात्
कारणात्तस्मादुक्तगुणविशिष्टात् ॥ पवमितिभगवान्ब्रह्मेतिशेषःहंतेत्यनुकंपयात् १२ तेनेति ततथास्त्वित्युक्त
मितियोजना १५ नेतितदावराणसमयेस्तुर्हस्तर्जनकः १५

ओ.
रावा.
वादी.
६१

पतस्मिन्त्रेते सर्वदेवतासंतोषकाले विष्णुः सदाभूभारोद्गारादिकर्ता ॥ वैनेते योगारुहः केयूरवाद्भूषणं ॥ ब्रह्मणावेति वं
यमानश्चतुर्दशते समागत्येति समागत्येति सवत्सभिर्देवैर्मिलित्वा समाहिताः देवकायैतत्पराः समभिष्टुयसमकस्तता

121 पतच्छ्रुत्वा प्रियं वाक्यं ब्रह्मणा समदाहृतं देवामर्हयः सर्वे प्रहृष्टास्तेभ्यस्तदा ॥ पत
स्मिन्त्रेते विष्णुरुपयातो महायुतिः शोखचक्रगदापाणिः पीतवासा जगत्पतिः ॥ वैनेते
यं समाहृत्य भास्करस्तोपदेयथा तमहाटककेयूरोपयमानः सरोतमैः ॥ ब्रह्मणा व
समागत्य तत्र तस्यो समाहितः तमब्रुवन्सराः सर्वे समभिष्टुयसत्रताः ॥ त्वानियोक्ष्यामहे
विस्मै लोकांनाहितकाम्यया राज्ञोदशरथस्य त्वमयो ध्यायिष्यते विभो ॥ धर्मज्ञस्य
वदान्यस्य महर्षिसमेतेन सः अस्मभार्यासति सृष्टृही श्रीकीर्त्तयमासुव २-

समाताः प्रणताः ॥ त्वामिति अस्मदः खहरणस्य त्वदेकसाध्यतात् अत्र तर्तनियोक्ष्यामहे तदेवाह राज्ञश्च ॥
धर्मज्ञस्येत्यादिराजपत्नीविशेषणव्यवतास्योपताधुननाय २- नमः कमलदत्तविपुलनयनाभिरामाय नमः २-

६१

आत्मानं सोपकरणमात्मानं आयेद्युः पांचसामात्माकेकेयामवतोभवत् तदयेद्युः सुमित्रायामंत्रतात्माचलदसाणः सुद
 र्शनात्माशत्रुघ्नोद्दौजातौपुगपत्प्रियेऽतिपाप्मोतेः आत्मानमित्युक्ताशेषवचनानामपि भगवद्वृत्तासु चित्ता
 इंकारेण भगवानिव पांचजन्यः शब्दमात्रेण सकलभवनोद्दोभकत्वादिस्तत्त्वपदेनिबोधं चतुर्विधमिति चातुर्विध

122 विस्मोपुत्रतमागच्छकृतात्मानं चतुर्विधं तत्र त्वं मानुषो भूत्वा प्रहृष्टं लोककण्ठकं ११ अथ
 धं देवैर्न विस्मोसमरेजद्विरावाणं सहिदेवान्सगन्धर्वा निसंजाश्रुद्धि सतमान् १२ राक्षसो
 रावणो मूर्खो वीर्यो देवेणावाधते ऋषयश्च ततस्तेन गोधर्वा सरसस्तथा १३ क्रीडंतो न
 दनवनेरौ देवा विनिपातिताः वधार्थं वयमायातास्तस्यैव सुनिभिः सह १४ सिद्धगोधर्व
 यस्ताश्च ततस्त्राणराणां गताः त्वंगतिः परमा देव सर्वेषां न परंतप १५ वधाय देवशत्रु
 णां लोकी न माः ऊरु पवेस्तु तस्तु देवेशो विस्मसि दशपुंगवः १६

विधानं रावणो दनि लुवाणगंधर्ववर्धनीनां प्रत्येकं देवकार्यरूपाणां सद्भावात् ११ ऊतोमैव नियोगस्तत्राह अथ
 मितिः १२ १३ यै देवा कृताकृतमविचारभूमेन वधार्थं वधप्रार्थनार्थं १४ १५ वधोयेति त्राणां लोके रस्य अथ वत रितमि

लिखितः २६

जे
राय.
वादी.
६२

123

धर्मसंहितान् धर्मसंहितानिरर्थः धर्मसंहितमिति वा पादः २० इति दत्तावत्स्यामीति योजनम् २५ मानुषे इति मनुष्यलो
के यथा देवराज्ञमन्तरा आत्मनः जन्मभूमिं न्यासास्योग्यत्वेन विचारयामास तत्र विचारान्तरं ११ रोचयामास्येषाब्ज
स्तुतिभिस्तृष्टुः १२ कृतावयवसु सदा हतमिति रावणोऽप्यसमूलमन्त्रजयविरावण विशेषेणारिलोकीकृतं तप

पितामहपुरोगोस्त्वात्सर्वलोकनमस्कृतः प्रवृत्तिदशात्सर्वान् समेतान् धर्मसंहितान्
भयं त्यजत भद्रं वोदितार्थं युधि रावणं सुप्रवृत्तौ तं सामास्यं समं विज्ञाति वां धवे २० हत्वा
कृदेऽराथं देवर्षीणां भयावहं दशवर्षसहस्राणि दशवर्षशतानि च २५ वत्स्यामि
मानुषे लोके पालयनं पृथिवीमिमाम् पवन्दसावरे देवो देवानां विस्मयान्त्वान् १. मानु
षे चितया मासजन्मभूमियथात्मनः ततः पश्य पलाशाक्षः कृतात्मानं च त्रिविधं ११
पितरं रोचयामास तदा दशारथं नृपं ततो देवर्षिगोपदाः सरुदाः साहस्रगोमाणाः १२ स्तुति
भिर्दिग्दर्शनाभिस्तृष्टुर्मधुसूदनं तमहन्तं रावणमुग्रं तेजसप्रवृद्धं दृष्ट्वा त्रिदशैश्चरहिष वि

पस्विनाभयावहं मितन्वयः रावणस्त्ररणेनातिभीतविमानो देवा
नां मुक्तो तमित्यस्य अनरुक्तिर्न दोषाय अत्र इंद्रादिदेवानां सपितामहानां नियोजकत्वं विभोश्च नियोज्यत्वं न दोषः लीलात्वादि

रत्नमयावह २१

तस्य च विस्मयः २२

६२

तमिति तंहतंवेत्यन्वयः सवांथवमित्यनेन लवणगदिव्यसूत्रं न हे सुरे द्युमं प्रयातयेति शेषः गतदोषकल्मषे दोषा रागादयः तद्वप
कल्मषहीने स्वर्तीकै वै ऊढा विगतज्वरः स्वभावतो निवृत्ता शेषतापः ३५ इत्यर्थे चालकादेपचादशः सर्गः ॥ तत इति निपु
क्तः प्रार्थितारोपः यद्वा आज्ञा मरुतयः अतएवाज्ञानत्रपिवयोपापमहा इव तेषां मविनीत तल जापविहारायतामप्रच्छत्यर्थः जा

124 तमेव हत्वा सवलं सवांथवं विरावां रावाणामुग्रपौरुषं स्वलोकमागच्छ गतज्वरश्चिरं सुरे
द्युमंगतदोषकल्मषे ३५ इत्यर्थे रावाणो वालकादेः सर्गः ॥ ततो नारायणो विसृनि युक्तः
सुरसुतमैः ज्ञानत्रपि सुरा नैवं स्मृतां वचनमववीत् १ उपायः को दधेत सराक्षसा
थिपतेः सुराः यमहेतुं समास्थाय निहत्या सखिकंढकं १ यत्नमुक्ताः सुरा सर्वे प्रसूचुर्वि
स्ममवये मानुषं रूपमास्थाय रावाणं जहिसंयुगे १ सहितैषै तपस्वी ब्रह्मादीन् कालमरि
दमः येन ततो भवद्ब्रह्मालोककलोककूर्वजः ५

तन्वयोपापयमिति शेषः १ उपाय इति यमुपायमा
स्थाय तमहं निहन्मो सतस्पथे इपायः कश्चिदन्वयः ११ सहीनिलोककूर्वजः सर्वलोकसमष्टित्वात् दिराणगर्भः समवर्तता
मैरतिश्रुतैश्च यद्वा ब्रह्मावतुर्मातृलोककूर्वजतं वहिराणगर्भतादात्म्याभ्यासेन ५

ॐ-
रावा-
वाटी-
६१

संतुष्ट इति मानुषमित्रेभ्यः प्राणिमात्रेभ्योभयं न भवेदिति वरं ददाति तन्वयः ५ दृष्टः निश्चितः - सचापीति दशरथोपीत्यर्थः तस्मिन्का-
ले भगवदवतिषा कालेषु विद्यामिति ह्रस्वसंज्ञादसः ५ स इति निश्चयं अवतारविषये आसंज्ञसाधयामेत्युक्तेत्यर्थः अंतर्धानगत
इति तस्मादेव समाजादिति शेषः १० तत इति अंतर्धानानंतरमित्यर्थः अंतर्थाय भगवानेव स्वतजः संभृतपाय समादाय
संतुष्टः प्रददौ तस्मै राक्षसाय वरं प्रभुः नानाविधेभ्योभूतेभ्योभयं नाम प्रमानमान ५ सुवज्ञा
तापुरातेन वरदाने हि मानवाः पवेपिता महातस्माद्ददानेन गतिर्वितः ६ उत्सादयति लो-
कांसीति यश्चाप्यकर्षति तस्मात्सर्वयोऽदृष्टो मानुषेभ्यः परंतप ७ इत्येतद्वचनं श्रुत्वा
सुराणां विस्मरात्सवान् पितरं रोवयामास तदा दशरथेन्द्रप ८ सचाप्युत्रोत्पत्तिस्त-
स्मिन्काले महायुतिः अयजसु विद्यामिष्टिषु त्रेष्वरिस्तदनः ९ सकृत्तानिश्चयं विस्मरामं
अवपितामहं अंतर्धानं गतो देवैः पूज्यमानो महाविभिः १० ततो वै यजमानस्य पावकादत-
लप्रभं प्रादुर्भूतं महद्भूतं महावीर्यं महाबलं ॥ कुस्मरकावरयोररकासं दुंदुभिस्वनं सि-
द्धताप्रेः सकाशात्प्रादुर्भवति स्म न स्य स्य भगवते जोधारणे शक्तिरस्ति तदेवाह महद्भूतमिति पको विस्म महद्भूतमित्युक्ते ॥
नलप्रभं विद्युदादिव तदृष्टं प्रतिष्ठानकते जोविशेषवत् भूते प्राणि ॥ कुस्मं कुस्मवर्णं सिग्धाः चिक्काणाः हर्यक्षस्य सि-
द्धमेव ननु जालोमानि पमश्च वसरः सूर्याजाः केशश्च यस्ततः स्यात्स्य रोगो माणिश्च वरो मावस्य यो नरो म ॥

सिद्धताप्रेः सकाशात्प्रादुर्भवति स्म न स्य स्य भगवते जोधारणे शक्तिरस्ति तदेवाह महद्भूतमिति पको विस्म महद्भूतमित्युक्ते ॥

६१

समुत्पेयउच्छ्रायः दृष्टशार्दूलवतविक्रमः पादविशालोयस्यततः ॥ दिवाकरोति तद्वत्समामेदलव्याप्तैस्तप्येदृष्टं तोदीमा
नलेत्यादिसंप्रति राजतोऽनतविकारः अतपीच्छदः पितानपाउयस्यासास्तः ॥ पात्रीति लिंगसामाया उतेक्षतेपत्नेमेवे
ति प्रसत्तेति स्वयंदोर्भाष्यप्रसत्तुप्रामृतमित्यतः मायामयीमिव शब्दपवाधे भगवतो मायैवेत्यर्थः ॥ दशरथं स

शुभलक्षणसंपन्नं दिव्याभरणभूषितं शैलसंगसमुत्पेयदृष्टशार्दूलविक्रमं ॥ दिवाकरोति
माकारं दीप्तानलशिखोयमं तस्य ज्ञानदृष्टमयी राजते तपरिच्छदः ॥ दिव्यायससंश्रिता
पात्रीपत्नीमिव प्रिया प्रसत्तुविपुलादाभ्यां स्वयं मायामयीमिव समवेत्ता ब्रवीद्वाक्यमि
दं दशरथं नृपं प्राजापत्यं नरो विदुषि मां मिहाभागतं नृप ॥ ततः परंतदा राजा प्रसुवाच कृतो
जलिः भगवन्स्वागतं ते स्तुतिकमहोकारवाणीते ॥ अथापनरिदं वाक्यं प्राजापत्यो नरो ब्र
वीत् राजा ब्रवीत्ता देवाय यथा ममिदं तया ॥ इदं तत्प्रणालं लयापसं देवनिर्मितं प्रजा
कारे रक्षाणां त्वं यमाशेयवर्धनं ॥ भार्याणां मनुष्याणां मय्यीतेति प्रयच्छेत् तासः

समेदयेत्यतः प्राजापतिं प्राजापतिनाप्रेषितं प्राजापतेः प्राजापालकादिसौः संभूतं तद्वपमित्यर्थः ॥ ततः परंप्राप्तं सोवि
हीनितउत्पन्नं तं पूर्वकृत्या तद्वभीतः पतद्वचनप्रवाणो तं निर्भयं उवाचेत्यर्थः ॥ देवो न च यता हयमेथेनेति शेषः ॥
देवनिर्मितं देवेन प्राजापतिनार्मितं यमं प्रणालं मय्यीतेति प्रयच्छेत् भार्याभ्यस्तथः आनुरूपं मां हि वीतयथाः

श्री.
ग वा.
वादी-
६५

127

हिरण्यमयी हिरण्यविकारा ॥ मुदेति अभिप्रदत्तिणां पुनः पुनः प्रदत्तिणां ॥ विनयेन ॥ अद्भुतप्रत्ययं अद्भुताकारं संवर्तयि
त्वा समाम्य कर्मपायसदान्नरूपं तत्रैव अग्निकेन्द्रपव ॥ हविर्गमिभिः हविर्गम्यतां कतिभिः उद्योतेद्योतमानं अतः पु
नरद्वर्तिस्तीजानेनारदचंद्रस्य अंशुभिर्नभस्वेतस्त्वयः ॥ २५ ॥ कोसल्यायैरिति अर्थः प्रहोत्रसमप्रविभागावाची अर्थः

अथेति रूपनिः शीतः शिरसा प्रतिरुह्यतां पांती देवात्र संस्पर्शां देवदत्ता हिरण्यमयी ॥ अभि
वाद्य चतुर्भुजं मद्भुतां प्रियदर्शनं मुदा परमया युक्तां श्रुत्वा काराभिप्रदत्तिणां ॥ ततो द
शरथः प्राणपायसं देवनिर्मितं वभूव परमप्रीतः प्राणवित्तमिवोद्यतः ॥ ततस्तदद्भुत
प्राणभूते परमभास्वरं संवर्तयित्वा तत्कर्म तत्रैवांतराधीयत ॥ हविर्गमिभिरुद्योतेत
स्यातः प्रसमावभो शारदस्याभिरामस्य चंद्रस्य वनभो अंशुभिः ॥ २५ ॥ स्नातः पुनः प्रविश्यैव को
सल्यामिदमब्रवीत् पादयं प्रतिरुह्यतां अग्निकेन्द्रपव ॥ कोसल्यायैरिति
निःपायसायैर्देवोतदा अर्थः अर्थे ददौ चापि समिश्रयेन राधिपः ॥ केकेयो चावशिष्ट
यैर्ददौ प्रार्थकारणात् अददौ चावशिष्टार्थं पायसस्यामृतोपमं ॥
दर्थं तरोयाशमित्यर्थः ॥ अवशिष्टार्थं अवशिष्टस्य च तं द्याशस्य अर्थं अष्टमं शमित्यर्थः पुनरवशिष्टार्थं अष्टमं श

म. २८

६५

अनुविंसेतिकैकेयपेक्षयाज्ञेष्टत्वंकोसत्यापेक्षयाकनिष्ठत्वंचसमित्रायाविचार्यापादोनाशार्थदानेनसकनिष्ठत्वाच्चकैकेये
 अष्टमंशदानेवल्लभायांभोगकर्मणि। एवंचभरतशत्रुघ्नौपादयार्थमर्थमित्याहुः। अपरेतरामभरतौप्रमेकंशौ लक्षणा
 शत्रुघ्नौअष्टमंशौतथाहिकैसत्यापेक्षयासमिधार्थचतुर्थीशत्रुसंसमित्रायेदत्तवान्कोसत्यायादापितवानित्यर्थः। प
 वकैकेयेकोसत्यादत्तायावशिष्टमर्थदत्ततःकोसत्यादत्तावशिष्टसकैकेयेदत्तस्यपदार्थानदर्थवितार्थपुनरपिसमि
 त्रायोददौतयादाययामासेत्यर्थः। अत्रार्थयदावृत्तिर्दीयातउक्तंकालिदासेन सतेजोवैस्मवंपत्नोर्विभजेचरुसंज्ञितंया
 वाएधिद्यौःप्रत्यग्रमहर्षतिरिवोतयं अवितातस्यकोसत्याप्रियाकेकयवशजा अतःसंभावितोतोभ्यांसमित्राभेज्जदी

अनुविंसेसमित्रायेपुनरेवमहामतिः पवन्तासोददौराजाभार्याणांपायसंष्टथक २५

श्वरः तेवज्जसचित्तज्ञेपत्नोपत्तुर्मदीक्षितः चरेर्यार्थभागाभ्यांतामयोजयतामभे साहिप्रणयवत्यासीसपत्न्योरुभयो
 रपीति अर्थार्थभागाभ्यामित्यस्वलज्जाशसंवध्यार्थभागाभ्यामित्यर्थः। दृष्टिगिति विभज्यतिशेषः कतकस्यापेवंश
 तिरेवसंमतेत्याहुः कुचिह्नइत्युक्ताप्रददौतसहविषेधनराधिपः स्वयमेवससकृत्ताभागभागवतावरः पृथीदर्थददौ
 चापिकैकेयेसनराधिपः चतुर्भागद्विधाकृतामित्रासुयोददौतदेतिदृष्टपतेयाहः सत्संप्रदायिकपव तत्तद्वत्तभाज
 मस्यतत्सुवैकवाक्यतोविसेनअपरेतराकोवात्रज्यायसीपादांतेरवलक्षणासमयोरेवभरतशत्रुघ्नयोरेवैकवाक्यता
 यावीजालामः उक्तंचपात्रेषुगंवभूवत्सत्तससिग्योरामलक्षणा। तथाभरतशत्रुघ्नौपायसोशवशात्सतृतीतिदिक

ॐ.
रा. द.
वा. दी.
६५

तां प्रेति प्राण्य हर्षेण उदितं चेत्ताया सांताः सियः तरेन्द्रसंमानं उपक्षपानेन यथोचितं व्यवहारं मे निरेक्ष्यन्त्ययः १ ततः
तिमहीपतेः सियः सत्ययः उत्तमपायसं उत्तमवंचनस्य विस्मृतेनः संभृतज्ञानं इताशनादिसंमानने जस इति गर्भी
णां सीणां च तत्रेण विशेषणं ॥ प्रतिलब्धमानसः प्रतिलब्धराहः प्रतिलब्धास्वास्थायरः तादृशमानसं यस्मैत्यर्थः य

129

तां प्रेति वं पायसं प्राण्य नरेन्द्रस्योत्तमसियः संमानं मे निरेसर्वाः प्रहर्षेण दितचेतसः १ ततस्त
ताः प्राणितमुत्तमसियीमदे पतेरुत्तमपायसं पृथक् इताशनादिसंमानने जसाचिरे
णागर्भांश्च निषेदिरेतदा ॥ ततस्तृतीया प्रतीतीत्यतां सियः प्रहृष्टगर्भीः प्रतिलब्धमा
नसः बभूव ह्यष्टसिदिदेयया हरिः सुरेन्द्रसिद्धिर्षिगणाः भिक्षुजितः ॥ इत्यार्षगमाय
णोष्ठादृशः सगीः ॥ पुञ्जं तं गते विस्मृतैः राजसस्यमहात्मनः उवाच देवताः सर्वाः
स्वयं भूभगवानिदं । सत्यसंयस्य वीरस्य सर्वेषां नाहितैः षिणाः विस्मोसहायान् बलिनः
दास्यं मनोरथः सत्यः यथाशब्दश्चाद्यैत्रिदेवहरीरिंद्रश्च ह्यष्टस्यर्थः सुरेन्द्रेण तादृशं विरोधं भगवदंशगर्भी
संभवेततैः प्रजितो मनसा स्तुतः ॥ इति षोडशोऽसर्गः ॥ १५ ॥ अत्र मिति गते गंतमुपक्राते । सहायान् सहायकरणसम
र्थान् ननु कदाचित् भगवान् पतिताया पितावतरे दत्त उक्तं सत्यसंयस्येति सति प्रतिलब्धस्येत्यर्थः २

प्रहर्षेण दितचेतसः १ ततस्त

६५

मायाविदः प्रसङ्गादिमायासंहारसमर्थदेवमायाशक्तिमः जवेवेगविषये १ असंख्यानिनिर्घोरैरिति शेषः संहननं शरीरं
वासुगणसंपन्नान्सर्वासु निवारणसामर्थ्यरूपगुणयुक्तान् यद्वाप्रयोगोपसंहारादयस्तुङ्गणः अस्तप्रशानो देवः ५
मेथर्वीगंधर्वपत्न्याः ५ वानरीणां तनूषु वानरीशरीरसदृशशरीरास्तु असुरः प्रवृत्तिविषयः हरिरूपोऽणोत्तितस्मा

130 मायाविदश्च सूर्यश्च वायुवेगं समावृजे नयज्ञान्बुद्धिसंपन्नान्विस्मयं करोमान् १ असंख्य
यानुपायज्ञादिव्यसंहननान्वितान् सर्वासु गुणसंपन्नान् अस्तप्रशानानिव ५ असुरः स
वमुत्थासु गंधर्वीणां तनूषु च यत्तपत्रगकन्यासु अक्षविद्यायरीषु च ५ किन्नरीणां च गु
त्रेषु वानरीणां तनूषु च सज्जधं हरिरूपेण पुत्रास्तत्पराक्रमान् ६ पूर्वमेव मया स्पष्टो
ज्ञो ववान्दत्तपुंगवः जंभमाणस्य सहसाममवक्रादजायत ७ ते तथोक्ता भगवता त
स्यतिश्रुतशान्तसं जनयामास देवते पुत्रान्वानररूपिणः ८

नहपसंप्रक्तामहीर्यसमतेजसः उत्पत्त्येति वथार्थं तज्जलस्य तव वानरा इति रावणा विषये नंदिके श्वरणापो देवमुक्तं त
त्पराक्रमान् स्वतुल्यपराक्रमानि मर्थः ६ ननु त्वया विणोस्वाशः सृष्टय इति च तत्राह पूर्वमेवेति सर्वपुंगव इत्यर्थः त
उत्पत्तिप्रकारमाह जंभमाणस्येति सहस्रात्मनो ७ एवं वत्पराणप्रकारेण ८

जो-
रावा-
वादी-
६६

॥३॥ वामरेन्द्रमिति ननु राहुवसहायार्थं तत्तत्त्वावतारकराण्येराणां तत्वालिनेव तारस्य तदसहायान् किमर्थं यमवतार इति चेत् देव-
भ्यादिव धार्थं न दावतारस्यावश्यकत्वात् पुत्रद्वारा तस्यापि राहुवसहायता च देवभ्यादिव देनापि तत्सहायकराणां च स्यापि भ-
गवदवतारान्पूर्वमुक्तिं विज्ञेयात् तपनस्यैः ॥ दावकस्य अग्रेः अतः रिच्यत तोयिको भवदिसर्थः ॥ रूपेति रूपलक्षणो नदवि

अथ यश्च महात्मानः सिद्धविद्याधरो रगाः चारणाश्च सतात्वीरास्तस्मै जव न चारिणाः ॥
वानरेन्द्रमहेन्द्राभिमिंदोवातिनमात्मजं सद्यैव जनयामास तपनस्तपतां वरः ॥ ब्रह्मस्यति
स्तज नयतां स्नाम महाकर्णं सदा वानरमाख्याना बुद्धिमेतमनुभवं ॥ यनदस्य सतः श्री
मात्मानयोगायमायनः विष्णुकर्मातजनयत्र लज्जाम महाकर्णं ॥ पावकस्य सतः श्री
मात्री लोप्रिसहस्रप्रभुः तेजसाय सावीर्यादपरिच्यत वीर्यवान् ॥ रूपद्विणसंपन्नो व
श्चिनौ रूपसंभूतौ मैदं वहि विद्यं वैव जनयामास तः स्वयम् ॥ वरुणो जनयामास सुषे
णां नाम वानरं शरभं जनयामास यजं यस्तु महाबलः ॥

देविणो न पुनो रूपं समतौ रूपवत्त्वेन सर्वलोकसंभूता विसर्गः ॥ यर्जयः तदभिमानिनी देवताः यर्मपुत्रोः परः सुषेण इति
पुहको देवद्विणश्च वरुणो पुत्रः ॥ १५

६६

132 वज्रसंहननं वज्रवदभेयं शरीरं तेनोपेतो युक्तः ॥ दशग्रीववधो यतास्त्यस्येभविष्यतीति शेषः ॥ गजागजसंकाशाः गज
सदृशाः पर्वतसदृशाश्चेत्यर्थः ॥ गोपुच्छावानरविशेषाः क्षिप्रमेव तत्तयो नैवेवानोरस्य वीहि तोतरकालमेव रूपेण वै
वः संस्थानविशेष ॥ तस्य तत्पुत्रस्य तेन तदीयहृदयेषादिना समं रूपेणादिकं पृथक् पृथक् सांकोयणात्तापकिं विदुर्न तवि

मारुतस्योरसः श्रीमानहन्मात्रासिवांतरः वज्रसंहननोपेतो वै न ते यस्य सोमोजवे ॥ सर्वावा
नस्मृतिषु बुद्धिमान्बलवानपि ते सद्यः वज्रसाहसादशग्रीववधो यताः ॥ अप्रमेयव
लावीराविक्रान्ताः कामरूपिणः ते गजावलसंकाशा वपुष्मन्तो महाबलाः ॥ अक्षवात
रगोपुच्छाः क्षिप्रमेवाभिजजिरे यस्य देवस्य हृदयेषां येषु पराक्रमः ॥ अजायत समं
तेन तस्य पृथक् पृथक् गोलारलेषु चात्मनाः किंचिदुन्नतः विक्रमाः ॥ अक्षौष्यचत
था जाता वानराः किन्नरीषु च देवा महर्षिगंधर्वास्तादीयता यथाश्विनः ॥ नागाः किं
पुरुषश्चैव सिद्धविद्यायशोरगाः बह्वोजनयामासुर्लक्षणसहस्रशः ॥ चारणाश्च स
क्रमाः देवा वस्यानेपि किंचिदधिकपराक्रमास्त्यर्थः ॥ अक्षौष्य अक्षशरीरासवस्तान्वीरान्स्सज्ज्वनचारिणः
यै किन्नरेष्वित्यर्थः एवमग्रेपिता रक्षाः वंशजाः ॥ नागाः सर्पाः ॥ चारणा देवदेविनः वनचारिणः वनवासिन इत्येकपत्रपरब्रवनस्य

फलमदकनित्यर्थः ॥

ओ.
रावा
वाटी.
६३

133 सर्वासकोविदा इति स्वयंप्रतिभातसर्वासुपरिहारोपायः तर्थाः शिलाप्रहरणरसकेनः तेषामसुप्रयोक्तृत्वाभावात् विवालयेषु रि
त्यादेशकार्ये लिङ्गविवालयनशक्ताः तर्थाः आश्रयेयुः सन्तरेयुः १० प्रव्रजतः स्वच्छंदगतीन ११ नादेनेमस्य पातयेयुरित्यनेनान्युः
असरः सवसायासतया विद्याधरीषु च नागकमासवतदारोयवीणांतनूषु च काम
रूपवलोपेता यथा कामविचारिणः १५ सिंहशाहलसदृशादर्पणचवलेन च शिलाप्रहर
णाः सर्वे सर्वपर्वतयोधिनः १५ नावदंष्ट्रायुधाः सर्वे सर्वे सर्वासकोविदाः विवालयेषु
शैलेंद्रः भेदयेयुः स्थिरानडुमान् दोभयेयुश्च वेगेन समदं सवितोपतिं दारयेयुः दितिपञ्चा
मासवेयुर्महाग्रीवान् १० नभस्सलं विषोषश्चरत्तापीपुर्णितोयदान् महर्षिपुर्णिमा
तंगान्मतास्वव्रजतोवने १८ नदंमानश्च नादेन पातयेयुर्विहंगमान् इहृणानाप्रसृता
निहरीणां कामरूपिणो १५ शतशतसहस्राणि पृथपानां महात्मनां ते प्रधानेषु यथेषु
हरीणां हरिपुष्पाः १० वभ्रुयुथपश्चेष्टान्वीरांश्चाजनयनहरीन् अमेअक्षवतः प्रस्थानुपत
शतशतसहस्राणि कोटिरित्यर्थः १० तेषां कृताः हरीणां स्युः सहस्रशः अमेनानाविधां छैलान्काननानि च भेजि
प्रधानेषु यथेषु मध्ये हरिपुष्पावभ्रुः यथपश्चेष्टान्वीरांश्चाहरीन् अजनयनित्यर्थः अक्षवतः पर्वतविशेषस्य प्रस्थान्कानन उपत

१५

सुः आसेवतेस १११

१६

134 आतरोसग्रीववालिनोसर्ववसर्वेपिउपतस्युः केवित्तात्ताकेचित्रलादिद्वारेणाहृतलमित्यादि ११ अर्दघनअर्दघनमित्यर्थः अर्द
 भावग्रहः १५ वालीजगोपेतनवः देवराजावतारतादितिभावः १५ विविधसंस्थानैः नानाप्रकारसमिवेषैः नानाव्यंजन
 लक्षणैः परस्परभेदव्यंजकतत्रलक्षणयुक्तैः १६ अवलङ्कृतः पर्वतस्यंगेयुष्मत्पाथिपैः मूयथापानामथिपैरित्यर्थः भीम
 आतरोपतस्यलेसर्ववपरिपुष्पाः नलेनीलहनुमंतंमन्योअहरिपुष्पान् ११ तेनादीव
 लसंपन्नः सर्वेपुद्गविशारदाः विचरंतोदयन्सर्वास्मिंदव्यावृत्तमहोरगात् १५ महाबलाम
 हावाहवालीविपुलविक्रमाः जगोपभुजवीर्यपात्रतगोपुच्छवानरात् १५ महायपरिवी
 श्वरैः सपर्वतवल्गवा विकीर्णविविधसंस्थानैर्नानाव्यंजनलक्षणैः १६ तैर्मेवहंदाचलक
 टसन्निभैर्महाबलैर्वीर्यनरपुष्पपाथिपैः वभवभूमीमशरीररूपैः समावृतामसहायहेतोः १७
 श्मार्चरासायणोवालकांडेसप्तदशः सर्गः १ निर्वृतेतत्रतोतस्मिन्हयमेधेमहात्मनाः पु
 शरीररूपैः भयजनकशरीराकृतिभिः १७ इतिरामदशः सर्गः १ निरुत्थामराभागात्यतिजगमुर्यथागतम् १
 प्रासंगिकदेवतारमुक्ताप्रकारप्रथानावताउच्यते निर्वृतेश्मादि निर्वृतेसमानेषुत्रोत्पत्तिविविधेयत्रित्यंतोहतानुवादः हयमेधे
 रयस्यपुत्रेष्टिपुत्रेष्टिणेषः १

ॐ.
रावा
वादी-
६८

135 प्रविवेशप्रवेशाभिमुखोवभूव २ मुनिपुंगवंवसिष्टंऋष्यम्पंगं १ शुभ्राणिदशरथदत्तवस्त्राभरणादिनाः प्रसज्जालानिप्रतप
वप्रहशानि ५ द्विजोत्तमान्वसिष्ठादीन् ५ शान्तयात्रेणसम्यक्सेनराजादशरथेनब्रतुगम्यमाश्रमोष्यपंगःप्रययौसस्थानमि।

सप्राप्तदीप्तानियमःपत्नीगंगासमन्वितः प्रविवेशपुंरीराजासमस्तवलवाहनः २ यथार्हापुनि
तस्तेनराजावष्टोषवीचरः सुदिताः प्रययुदेशाश्रमाम्मुनिपुंगवं १ श्रीमन्नारायणतानेषांस्वर
होणपुगन्तः वलानिराज्ञांशुभ्राणिप्रहृष्टानिवकाशिर ५ गतेषुष्टथिवेशेषुराजादशरथः
पुनः प्रविवेशपुंरीश्रीमानपुरस्कृतद्विजोत्तमान् ५ शान्तयाप्रययौसार्धंऋष्यपंगः सपुनितः
ब्रतुगम्यमानोराजाचसाधुपात्रेणधीमतः ६ एवंविरज्यतासर्वानाजासंहरिमानसः उवाच
सगिवतस्तत्रपुत्रोयतिविवितयन् ७ ततोयज्ञेसमाप्तेतुऋतूनाषट्समात्युः ततश्चदशेमा
सेचैत्रेनावसिकेतिथौ ८ नक्षत्रैःदितिदैवसेस्वाचसंस्पृष्टपंचस ग्रहेषुकर्कटेतमेवाक्यतावि
जुनासह ५

तिशेषः ६ सवीवसिष्ठादीनमित्तपुरे ७ ऋतूनामितिप्रथमार्थेवष्टीसमस्तपुनः समतीताः नावसिकेनावसांतिथौस्वा
र्थेदक् ८ अदितिदैवसेपुनचसौपेवसरविभौमशानियरुमुकेषुचस्येषुमेघमकरतलाककमीनस्थेषु सचंदे

२
६८

136 प्रोद्यमाने तत्संज्ञेऽदं गच्छति सतीत्यर्थः सर्वलोकतमस्कृते अस्मिन् सर्वलोक रूपश्चासौ नमस्कृतश्च तमित्यर्थः तेनादौ प्राउ
भीवसमये मात्राविराट् रूपस्य दर्शने तत्संज्ञापदं न विस्मयानमस्कृतः सन्मायया बालभावदभावितिसूचितं १० वि
स्मोः शावचक्रानंतविशिष्टस्य विस्मोरित्यर्थः अर्थं किंचित्मूनसंर्धमित्यर्थः शावचक्रादेरभावादिनिभावः रक्षाकृति
पाठः पेक्षाकृतिव ॥ देवानां वरेण देवेष्वेतेन ॥ चतुर्भागाः चतुर्दशभागश्चतुर्भागाः पायसार्थस्य चतुर्थपायसूनाभा

प्रोद्यमाने जगन्नाथं सर्वदेवनमस्कृतं कौसल्याजनयशमंदियलक्षणसंयुतं १० वि
स्मोर्यं महाभागं पुत्रमैवाकनंदनं लोहिताक्षं महाबाहुं रतौष्टं उष्टं भस्वनं ॥ कौ
त्स्यासुभेतेन पुत्रेणामिततेजसा यथावरेण देवानामदिति वज्रपाणिना ॥ भरेता
नामकैकेयां जज्ञे सत्यपराक्रमः साक्षाद्विस्मोश्चतुर्भागाः सर्वैः समुदितो गुणैः ॥

गः अतएव साक्षाद्विस्मोः सर्वैः गुणैः समुदितः युक्तः अस्मिन् च तस्यावतारतया सधारकस्य विस्मोः साक्षाद्विस्मृतमृतं अ
नेन पांजमस्यापि विस्मृतमेवेति सूचितं तदीयसर्वगणवता सूचते नास्यापि रामतुल्यं रामयायसांशसमयायसांजा
शजसत्वं च सूचितम् ॥

ओ.
रावा.
वासी.
६५

137 विसोर्थेति विसो रामस्य अर्थशब्दो भागवाचीनसंभांशवाचीतेन पायसाष्टमोपौलक्षणाशुवाविति वाच्यं ॥ सार्यग्रामे
षाऊलीरककटः शुभुदितेशस्य उच्यते इत्यर्थः सोमित्री इति इति द्विवचनेन तयोर्धर्मजननसूच्यते ॥ राजरिति एष कृष्ण
वंतः प्रमेकं प्रनमसाधारणगुणवंतः अनुहृपाज्येष्टकनिष्ठत्वादियोग्यव्यवहारवंतः रुच्यांकात्सामोष्टपदारिति पूर्वभाद

अथ लक्षणाशुद्धौ सुमित्राजनयत्सुतौ वीरौ सर्वासकशलो विसोर्थसमन्वितौ ॥
पुष्पेजातस्तुभरतोमीनलये प्रसन्नधी सार्येजातौ तसु मित्रीकुले रेभुदिते रवौ ॥ राजः पु
त्रमहात्मानश्च तारोजतिरेष्टयक गुणवंतं सृष्ट्वा अरुचा प्रोष्टपदोपमा ॥ जगुः कले
वगंधर्वानन्दतश्चाप्सरोगणाः देवदंभयोनेष्टः पुष्पादृष्टिश्च वासतत ॥ उत्सवश्च
महानासीदयोध्यायाजनाकुलः रथ्याश्च जनसंवाधानदनर्तकसंकलाः ॥

पदोत्तरपदयोर्नामनयोश्च प्रमेकं हेतोतेरिति ज्योतिषासु प्रसिद्धं तैरितीयश्रुतिरपि चत्वारण्यकमभिकर्मदेवाः प्रोष्टपादा
मरुतियान्वदेतीति तदुपमा इत्यर्थः ॥ जुगुरिति रामाद्यत्यंतिकाले इति शेषः पतदित्यत्र अरुभावश्चादयः ॥ १० ॥

६५

138 गायनैः गायकैः वादनैः वादकैः विराविणः सशब्दाः रघ्ना इति विशेष्यसर्वरत्नसमन्विताः नदाद्युद्देशेन तन्निर्देशेयुक्ताः ॥
 प्रदेयान्मारितोषिकान्सूताः पौराणिकाः मागधवैष्णवलीकीर्तकाः वेदिनः स्तुतिपाठकाः संबन्धसामान्यवृष्टीसूता
 दिसंबन्धियदेयं पारितोषिकं तत्रेभ्यो ददावित्यन्वयः २० श्रुतीत्येति पक्षादराहणशब्दः सूतकांतोपलक्षणान्यथा च
 त्रियसहादशाहं सूतकमिति स्तुतिविरोधः स्नातृत्वाच्च रामजन्म तस्योद्देशे दिनेनामकरणमकरोदित्यर्थः अथ

गायनैश्च विराविणो वादनैश्च तथा परैः विरजेर्विपुलास्तत्र सर्वरत्नसमन्विताः ॥ प्रदे-
 यांश्च ददौ राजा सूतमा गय वेदिनां ब्राह्मणेभ्यो ददौ वितं गोथानि सहस्रशः २० श्रुती
 तैकादशाहं तु नामकर्म तथा करोत् ज्येष्ठराभं महात्मानं भरतं कैकयी स्वतः २१ सोमि
 त्रिलक्ष्णमिति शत्रुघ्नमुपरंतथा वसिष्ठः परमप्रीतो नामानि ऊरुते तदा २२

निरुक्तिः पूर्वदर्शिनश्चियः कमलवासिण्या रमणोयं यतो हरीः तस्मात् श्रीरामा मइत्यस्य नामसिद्धं पुरातनं सहस्रना
 मसदृशं स्मरणान्मुक्तिदंष्ट्रणमिति पाद्ये उक्तं ॥ नामानि ऊरुत नामरणमुकारयदित्यर्थः वर्तमानसामीप्ये लट् अ
 तर्भाविनस्पृष्टात्वाच्च कतकेन राज्ञो नामकरणदावनधिकारसक्तः अकरोदित्यत्र पुरोहितद्वारा रोहितद्वारे

विशेषरूपेण कृतं तत्र मानं विषयं २२

139
 ओं.
 रावा.
 वादी.
 ब्राह्मणान्भोजयामासेति राजा जयेति शेषः वद्भवद्भवान्पूर्वकमित्यर्थः २३ जन्मक्रियादीनि तदाद्युपनयनोत्तानीत्यर्थः शुक्रा
 रयत्सुसिष्टो राजेति शेषः केतः विरुद्धजः सियथाश्रुतदानादिकीर्त्यापयति पवस्त्वाकृज्जलवैभवप्रकाशकः
 रीतिः प्रीतिः ॥ स्वयंभूः हिरण्यगर्भः सपत्न्यसर्वशक्तिमत्तेन संवतः २४ ज्ञानोपसंपन्नाः तत्तज्ज्ञानमुक्ता इति कवित्

ब्राह्मणान्भोजयामास पारजानपदानपि अददद्ब्राह्मणानां चरन्तो च मम लंबवद् २३
 तेषां जन्मक्रियादीनि सर्वकर्माणि कारयत् तेषां केतुर्विवर्ज्यो ह्येवामोरति करः पितुः २४
 वभूवभूयो भूतानां स्वयंभू रिव संमतः सर्वदेवविदः शूराः सर्वलोकहिते रताः २५ सर्व
 ज्ञानोपसंपन्नाः सर्वसमुद्दिता गुणैः ते ज्ञामपि महातेजसमः सत्यपराक्रमः २६ इष्टः स
 वैस्पलोकस्पर्शपाक इति मलः राजसंकेतश्चष्टे चरय चर्या समततः २७ यनुवदे
 चनिरतः पितुः शुश्रूषणो वत बाल्यासभ्रतिसस्त्रिग्योलत्सगालत्सवर्धनः २८

गुणैः साधारणैः लज्जसाधारणैश्च समुद्गुणैर्वितर्कः तेषां मिति निर्धारणार्थं ह्येवामोरति शेषः २६ इष्टः सर्वस्य
 त्यादिगुणकथननैरुक्तं दार्ढ्याय चरय चर्या सराणो वितरय प्रचारेषु २७ लक्ष्मिवर्धन इति ह्रस्वस्यार्थः २८

रामस्यसुस्त्रियरतिशोक्तनेनावयः स्वशरीरादपितसस्वात्मभूतस्यरामस्यप्रियंकरः २५ रामस्यप्रपरः वह्निः संवत्सराणां व
लक्षणाः प्रियः तदेवाहनचेति १- मृगयां आवेदमुदिशेत्तथः ११ परिपालयन् रामशरीरमिति शेषः अनेन लक्षणा
संभक्तानि शयउक्तः हियतः शत्रोद्धो लक्षणावरजो तो रामावरजस्य भरतस्य प्रियरतिशेषः रामलक्षणा विवभ

140

रामस्यलोक रामस्यभ्रातृज्येष्ठस्यनित्यशः सर्वप्रियकरस्तस्यरामस्यापिशरीरतः २५ ल
क्षणां लक्षिसं पत्रो वह्निः प्राणा इवापरः न च तेन विनानि दोलभते पुरुषोत्तमः १- मृष्टम
त्रमुपानीतमश्रान्ति तद्विना यदा हि हृदयमाहो मृगयायातिरात्रवः ११ अथैनेष्ट
तोभ्येति सधनुः परिपालयन् भरतस्यापिशत्रुद्धो लक्षणावरजो हिसः १२ प्राणैः प्रियत
रो नित्यंतस्य वासी तथ्या प्रियः सवत्सर्भिर्महाभागैः पुत्रैर्दंशरथः प्रियैः १३ वभूव परम
प्रीतो देवैरिव पितामहः ते यदा ज्ञानसंपन्नाः सर्वे समुदिता गुणैः १४

रतशत्रुद्धो परस्परप्रियावितथः १५ तस्य शत्रुद्धतस्य भरतरतिशेषः तथ्या तस्य शत्रुद्धः प्रिय आसीत् ११ देवैः चतुर्भिर्दि
क्षपालैः यदा वसरुद्रादित्यविष्णुदेवैः ते सर्वे रामादयः गुणैः समुदिता यत्ना आसविति शेषः १४

ॐ-
रावा-
वादी-
७

एवंप्रभावाणां प्रागुक्तप्रभावतां लभेनेति शेषः पिता ह्यष्टमन्वयः १५ दैविकाप्ययतं वेदसंबन्धयते १६ दारकियाविवादः क्रमा-
दस्य विशालाक्षोऽप्युक्तो भवति माददेकपोलतलसंलेनयानिः पद्यासनस्थितरस्यादियोगवासिष्ठोक्तरीत्या संसारासारत्वदर्शनेनाज्ञा

१५ हीमंतः कीर्तिमंतश्च सर्वज्ञादीर्घदर्शिनः तेषामेवंप्रभावाणां सर्वेषां दीप्ततेजसां १५ पिता दश-
रथो ह्यष्टी ब्रह्मा लोकाधिपा यथा तेषां पितृमनुजया च वैदिकाप्ययने रताः पितृसुश्रूषण-
वता यनुवैधे चानिष्ठिताः अथ राजा दशरथस्तथा दारकियोपति १० चितया मासय मात्मा
सोपाध्यायः संवाधवः तस्य चितयमानस्य संविमथो महात्मनः १८ प्रभ्या गच्छन्महातेजा-
विष्णामित्रो महासुनिः सराज्ञो दर्शनाकांक्षी ह्याराधयन्नुवाच ह १५ श्रीं ह्यमाख्यातमप्राप्तं को-
शिके गायिनः सतं तच्छ्रुत्वा द्रवन्तं तस्य राज्ञो वैश्वमप्रहृष्टुम ४० संभ्राता मनसः सर्वे ते नवा-
नवोदिताः ते गत्वा राजभवनं विष्णामित्रमर्पितदा ५१

ज्ञानो भवत्युक्तत्वादीनां कामकृतत्वसंभावना विवादकिया चित्तनमिति बोध्यं १० सोपाध्यायः संमुपोदितः १८ कौशिकं कौ-
शिकगोत्राय तं विलपेण पत्रासात ह्याराधयत्ताः राजवेष्टमन्त्रया प्रविष्टिः तदा गमनं निवेदनायेति शेषः ४० संभ्रात मनसः ५१

भित्तविताः तेन तदीयं विष्णामित्रं संबोधिता ५१

इत्वाकवेतद्देशजत्वात्वाच्चुं समाहितः पकाग्रचित्तमः ५१ ब्रह्माण्डवृहस्पतिर्वृहस्पतिर्देवानो ब्रह्मेति श्रुतेः संशि
तव्रतं तीक्ष्णनियमं ५२ उपहारयदिनि बसिष्टेति शेषः अदभावश्रावः राज्ञोऽप्येव राजप्रेरणया वसिष्ठानी ५५ ऊश

142 प्राप्तमावेदयामासर्नपयेत्वाकवेतदा तेषां तद्वचने श्रुता सप्ररोधाः समाहितः ५१ प्रत्य
जगाम स ह्यष्टौ ब्रह्माणामिव सा सवः सहष्टौ ज्वलितं दीप्याताप सं संशितव्रतं ५२ प्रत्य
ष्टवदनो राजा ताततोऽर्घ्यं सुपहारयत् स राज्ञः प्रतिगृह्णात्वा चांशां सहष्टेन कर्मणा ५५ ऊश
लं चाययं वैवर्ष्यं दृष्ट्वा त्रयिपं प्रकोशे जनपदे वा धवेषु सत्यं च ५५ ऊश लं कोऽर्घ्यं
राज्ञः पर्यष्टुत्सु धार्मिकः अपि ते सत्ताः सर्वे समंतारिपवो जिताः ५६

लपदं प्रनामयोपलक्षणं तत्र वंधुमनामयमिति स्मृतेः अथ यं दृष्टिं ५५ अनविशिष्टं दृष्ट्वाति ऊशलमिति विशेषप्रका
रमाह अपि ते इति अपिः प्रप्रेषवमप्रेषि संमंताः सन्नताः तान्त्राः अपरिपवो जिताः ५६

ओं-143
रावा
वा।ये-
७२

अथिदैवंकर्महोमदेवतार्चनादिकंमानुषंकर्मसामभेदादिकंराजप्रेरितार्थादात्तेनमथमतोराज्ञेनामयादिष्टाततोवसिष्टेनसमा
गम्यालिंगनादिकृताकुशलमित्यस्यपष्टब्धेतिशेषः अनेनराजपुरोहितवक्तुतःपूर्वस्यार्थयेषदपमानोवसिष्टविष्णुमित्रकृतः
सूचितःवसिष्टश्चसमागम्यप्रहसन्निपुंगवः यथाहंभूजयित्वेनष्टपञ्चकुशलंतेदेतिक्वचित्पादःतत्रपूर्वमोस्यधमा
नोपिमदानसन्निधावागतइतिहासः ४० ऋषीन्वामदेवादीन् यथास्यायंसंगम्यकुशलंवावाचमुत्रवामदेवादिभिःस

दैवंवमानुषंचैवकर्मतेसाधुनुष्ठितं वसिष्टंवसमागम्यकुशलंमुनिपुंगवः ४० ऋषींश्च
त्वायथास्यायंमहाभागउवाचव तेसर्वेहृष्टमनसस्तस्यराज्ञोनिवेशनं ४० विविशुःपूजि
तास्तेनविशेडश्चयथाहंतः प्रथमहृष्टमनाराजाविष्णुमित्रमुनिः ४१ उवाचपरमोदारोहृष्ट
स्तमभिपूजयत यथास्तस्यसंश्रामिर्यथावर्षमनूदके ४० यथासदृशदोरेषुपुत्रजन्ता
प्रजस्यवै प्राणष्टस्यगयालाभोयथाहवौमहोदयः ५।

स्थानस्यैरेवसमागम्यस्वाकार्यसिद्धयेनानगरहीनैवतेस्वयंचराजसदनंविश्विरित्यन्वयः ४० पूजिताइत्यस्यराज्ञेति
शेषः ४१ परमोदारःपरमदाताहृष्टाःपुलकितः अनूदकेऽस्यार्षदीर्घत्वं ५० सदृशदोरेषुजातावयोद्वयगुणतल्ये
सुप्राणष्टस्यनिष्पादेरितिशेषः महापुत्रजन्तायुत्सवः तस्माद्दद्यायस्यमहर्षः ५।

७२

यथा तथा ते प्रागमने ममेष्टु स्वकार्यं हर्षसादृश्यागमनेऽक्ता तवागमनजहर्षस्यानिवाच्यतेऽज्यते स्वागतं ते रतिभिर्मेवाकां
चयं कं कामे किमु केन प्रकारेण करोमि कुयामित्यर्थः वर्तमानसामीप्ये लुह ५० पात्रभूतः सर्वमेवाद्योम्यः दिष्टा सुभादृष्टेन स
जीवितं प्रयैव तत्फललाभादिति भावः ५१ पूर्वमिति राजर्षिणा हृतं तपसा एवं प्रतिपादितं कानिमान् ५२ अनुपपन्नात्
ब्रह्मर्षिस्तथाप्येन तपसा ब्रह्मर्षित्वं प्राप्नोतीत्येवावज्ञयावद्भूतं प्रकारेण राजर्षिर्ब्रह्मर्षिप्रकारेण एज्योसीत्यन्वयः तदिति परमं प

144 तथैवागमनं ममेस्वागतं ते महामुने कंच ते परमं कामं करोमि किमु हर्षितः ५१ पात्रभूतोसि
मेव ब्रह्मन् दिष्ट्या प्राप्तो सिमान् अयमेव सफले जन्मजीवितं च स जीवितं ५२ यस्माद्विप्रेन्द्रमहादत्तं
स प्रभातानि शामसं पूर्वं राजर्षिणा हृतं तपसा द्योतितं प्रभुः ५३ ब्रह्मर्षिस्तनुप्राप्तः एज्योसि व
द्भ्यामया तदद्भुतमभूद्विषयवित्रं परमं मम ५४ सुभद्रे त्रगतस्माद्विद्वत्तव सदर्शनात्सुभो ब्र
ह्मि यस्मादर्थितं त्वं कार्यमागमनं प्रति ५५ वित्रं मिदं तदागमनं यत्समं पुरेः भूतं तदद्भुतमगम्यर्थमित्यर्थः ५५
हे प्रभो तमवसं दर्शनात्सुभद्रे त्रसकलपापाभावविशिष्टसकलशुभसाधनप्राप्तवद्देहगतः प्राप्तवान् तेन सफलजन्मता
निष्ठापता च धनितारदेशरीरकौ ते यत्तत्र मित्यभिधीयते रतिमगवद्गीतोक्तेः ब्रह्मिनि त्वमिति वक्ष्ये च तर्थात्ते यत्कार्यं प्रति
यत्कार्यमागमने तत्तया प्रार्थितं स तद्ब्रह्म कथय ५६

ॐ.
रावा.
वायी.
५३

145

स्वाभिमतकार्ययोगेन अनुगृहीतो हंत त्वयोजनपरिवृत्तिनिष्पत्तिं कर्तुमिच्छामि विमर्शं करिष्यति न वेति संदेहः ५० तत्र हे
तुमाह देवते हीति इतश्च न संदेह इत्याह मम चेति न वागमनजः कृत्स्नायमः मम महान् भुदयः प्राप्तः हृद्यातिशया हिजेति प्र
नरुक्तिर्न दोषः ५८ इति तीयतो ह्यदयस्त्वं अत एव श्रुतिस्त्वं आत्मवतो स्वाधीनेन वितात विनययुक्तं प्रथितैर्गुणैः त्रिषं

इच्छाम्यनुगृहीतो हंत त्वय परिहृये कार्यस्य न विनयं च रोतुमर्हसि सुव्रत ५० कर्ता चाहम
शेषेण देवते हि भवात्मस्य मम वायमनुप्राप्तो महान् भुदयो हि जः ५० तवागमनजः कृ
त्स्नायमश्चानुत्तमो हि जः ५८ इति ह्यदयस्त्वं निशम्य वाक्यं श्रुतिस्त्वं आत्मवता विनी
तमुक्तं प्रायेत गुणयशगुणौ विशिष्टः परमऋषिः परमं जगाम हर्षं ५५ इत्यार्षेण मायणो
बालकौंडीनः दशः सर्गः १८ तच्छ्रुत्वा राजसिंहस्य वाक्यं मज्जत विस्तरं ह्यष्टो मासं महान्ते
जाविष्णुमित्रो भूभाषत । सहस्रं राजशाहं लतवैव भुवि तापतः महावंशः प्रसूतस्य

तस्य वसिष्ठस्य पदे शितः २

ऊर्ध्वगोरोहणादिभिः यशोयस्यगुणैः मशदमादिभिः परमऋषिः ऋत्यक इति प्रकृतिभावः ५५ इति श्रीरामायणे वात
कौंडेयुष्टादशः सर्गः १८ तदिति मज्जत विस्तरं देवते हि भवात्ममेत्यायुतिरूपमाश्चर्यं प्रपन्नं । एतत्तवैव सहस्रं नामतः
नामस्य तत्र हेतुगर्भं विशेषणं महावंशेत्यादिवसिष्ठस्य पदे शितः वसिष्ठनियोगवर्तिनः २

२५

यस्य तित्तस्य तत्पतिपायस्य कार्यस्य निश्चयं कर्तव्यं तन्निश्चयं सर्वथा करिष्यामीत्येमीकारं कुरुष्व कृत्वा वसुसतप्रतिश्रवः सप्तप्र
 तित्तो भव १ ग्रहमिति विध्यर्थं यागार्थं नियमं दीत्ता आतिष्ठे आस्थितो सितस्य यत्तस्य ५ चतेति वदशास्त्रीणां समा
 मिकले समामिसमये ५ नियमनिश्चये च तस्य कले प्रवृत्ते तस्मिन् तत्संकल्पविषये यत्ते च तथा भूते नाशिते सति ६ क
 तप्रमः कृतदृष्ट्या प्रयासः अतपव निरुत्साहः तस्माद्देशादशाक्रमे निगते सि ननु भवति शपेनैव कृतसौतनाशि

146 यत्तमेव कृतं वा कृतं तस्य कार्यस्य निश्चयं कुरुष्व राजशार्दूल भवे सप्तप्रतिश्रमः १ ग्रहे निय
 ममातिष्ठे विध्यर्थं पुरुषर्षभ तस्य विद्वकरो द्वौ त्वात्तसौ कामरूपिणौ ५ चते तव दृष्ट्या शीर्षा
 मांशराक्षसा विमो मारी वश्च सुबाहुश्च वीर्यवतौ सशितौ तौ मांसरुधिरौ चेण वैदिता
 मभ्यवर्षता अवपूते तथा भूते तस्मिन् नियमनिश्चये ६ कृतप्रमो निरुत्साहस्तस्माद्देशादपा
 क्रमे नवमे क्रोथसुत्सष्टुभिर्जुवति पार्थिव ७ तथा भूतादि सा चर्या नशापलत्रमव्यते स
 पञ्चराजशाहलराससर्पराक्रमं ८ कामपक्षयं वीरज्येष्ठमेदातुमर्हसि शक्तो ह्येष मया
 तौ ग्राह नवेति क्रोथसुत्सष्टुप्राप्तं ७ तत्र हेतमाह तथा भूतेति शापादि प्रवृत्त्यनर्हस्यः अतः स्वपुत्रमित्यादि ८ वा
 लानां कपाले समीपं शिवाका कपलः ९ अनुश्रुनेन बालन किं करिष्यतीत्यत्र शक्त इत्यादि मया पितृस्थानीयेने
 ति शेषः दिव्ये तेनैव सवतेन युक्त इति शेषः ९

ॐ 147
रावा
वादी-
७४

विकर्तारः विविकर्तारः तेषां विनाशेन पिशक्तः किंपुनर्मयत्तरतो मारीवसवाऽमेनाभिप्रायेण तेषां मिति बद्धवत्तं रासो
दानश्रोवनायाऽश्रेयश्चेति विदुः रूपं असदानविवाहारीदृशं किंच सुखपांशुतादिति वतं कं वदुः रूपविपुलतं परमा
र्थरूपं वश्रेयश्चात्मस्वरूपं प्रदास्यामि वसिष्ठः हाहाययिष्णामीत्यर्थः तस्य सुदुः सुखभावोपेलाकानानवद्यनमे
वगमवोधनसफलसनत्कमारणापवणातिरोहितसत्तानस्य प्राज्ञभूतिस्तु फलमिति बोध्यं तदुक्तमादिमपुत्राणो वि
ज्ञानेमेतदविलं विद्याकारमवुद्ध्यः पश्येति ज्ञाननिजस्वेकमात्मरूपमिदं जगत् उविज्ञेयवसिष्ठे न रामायकथिते
रेस्कंदं प्रतिशितोक्तेः योगः वासिष्ठे वस्तुतमेतत्तद्व्याप्तिं ज्ञाणामित्यादिमुख्यश्रेयश्च विस्तुपुत्राणो द्वितीयेशे
तस्मात्प्रणताय त्वं यच्छ्रेयः परमं हि ज तद्व्याप्तिं विज्ञाने जलवीच्युदधिर्भवादि निराजप्रप्तेषु स्वर्गादीनामायेति

राक्षसाये विकर्तारस्तेषां मयि विनाशने श्रेयश्चास्मै प्रदास्यामि वदुः रूपं न सशयः १-

कश्चेयस्तेपि न परमार्थरूपं श्रेयस्त्वमित्युक्तापको व्यापी सतः शुद्धो निर्गुणः प्रकृतेः परः जन्मवृत्त्यादिरहितः प्रात्मा सदा
गतोऽव्ययः परं ज्ञानमयो साक्षिना मजात्यादिभिर्विभुः न योगवात्रपुक्तो भूत्रैव पाथिव्योजते तस्यात्मपरे देहेषु सतो
पेकमयं हियत् विज्ञानं परमार्था साविति जगुभरतोत्तात्मस्वयमेव परमार्थयस्त्वेन दर्शितं तथा तत्रैव आत्मा ध्येयः स
दाभूययोगे युक्तैस्तथा परं श्रेयस्तस्मै व संयोगः श्रेयोयः परमात्मने निरुक्तं प्रवृत्तकान्तरे तथा जीवपरमात्मनो र्यः संयो
गउपाधि निर्गमरूपः सपरं श्रेय इति तदर्थः विभेदजनके ज्ञानेनाशमायेति कंगते आत्मनो ब्रह्मणो भेदमसंतेकः करि
ष्यतीति प्रवृत्तकान्तरोक्तेः परमात्मनो योगः परमार्थ इति र्यते इति तेनैवोक्तत्वाच्चेत्यने १-

अथाणंविष्टिमर्थः येनमहन्नास्वादित्वा अथप्रहेरतिशेषः ॥ नवेनितत्रहेतुमामवीर्येणादिरामस्तर्हि कथंरुसादित्यत्र
कालेति ॥ २ रामस्यरामवीर्यस्यपुत्रगतं पुत्रविषयंरामेशतिशेषः नायंतवपुत्रः किंतर्हिदिवमेततेजरतितामर्थः ॥ ३ न
त्रहेतुमा अहमितिहताविति भूतप्रतियेनवयस्यसुकरत्तंधनतेरामेनरतिशयवैभवतिस्मृतेजोशावताररूप ॥

148 अथाणामपिलोकानांयेनख्यातिंगमिष्यति नचतौराममासायशक्तौस्यात्तंकथंचन ॥
नचतौरात्रवादयोहंतमुत्सहेतुमुपातं वीर्यात्सिक्तौहितौपापौकालपाशवशंगतौ ॥ २ राम
स्यराजशार्दूलनपथामौमहात्मनः नचपुत्रगतंस्नेहंकर्तुमहंसिपार्थिव ॥ ३ दशरात्रस्तय
नश्चतस्मिन्नामणराक्षसो हंतयोविचकतीरोममत्तस्यवैरिणौ ॥ ४ अहंतेप्रतिजानामि
हतौतौविद्विशदसौ अहंविद्विमहात्मानंरामंसत्यपराक्रमं ॥ ५ वसिष्ठेपिमहातेजायेवमे
नपसिस्थिताः यदित्रेयर्मलामंतयशश्चपरमंभुवि ॥

सज्ञानेसंवादमाह वसिष्ठोपीत्यादितेष्वेवंविड
रितिशेषः नेरतित्वमित्यर्थे धर्मलामंपरमंयशश्चयदिस्थिरमिच्छसीत्यन्वयः नेतरामदानतवापिफलदमित्याशयः ॥

ओं.
गवा.
टी.
७५ १४९

मेमल्यं किं च मे गीणां संमते दातुमर्हसीत्याह यदि सादिश्रुभ्यनज्ञाता सदानविषयकानुमति ॥ ततः तदाश्रुभिप्रेते मेष्टं तु च श्रुसं
कंश्रुतीत्वा सतात्मापि दसक्तिरहितश्च तातकाप्यनासक्तप्रतिवेग्य ॥ नापिश्रुतिविशिष्टप्रयोस्त्रेणो हृदयाति यत्
संदेहिदरायात्मकः कालपवराममपेक्षानरतिरोषः हेरावममश्रययत्तसकालः यथाकंकालेन मेतिनातिक्रमति

स्थिरमिच्छसिराजेंद्रगमेमंदातुमर्हसि यद्यभ्यनुज्ञां काजुत्स्यददते वमंत्रिणाः ॥ वसि
ष्टप्रमुखाः सर्वे ततो रामं विसर्जय शुभिप्रेतमसंसक्तमात्मजं दातुमर्हसिः ॥ दशरात्रं
ह्रियत्तस्य यथायं समराव ॥ त्रयाजुरुक्षमंदते मावशो के मनः कथाः इत्येवमुक्ताथ
मात्माधर्मात्मसहिते वचः ॥ विराममहातेजा विष्णुमित्रो महामतिः सति मिशमरा
जेंद्रो विष्णुमित्रवचः शुभे ॥ शोकेन महता विष्टस्त्रालवममाहव लज्जं तत्ततोऽप्या
यद्यधीदत भयान्वितः ॥

ततोऽधिको विलंबो यनमवतीत्यर्थः ॥ तथेति श्रुतापि पूर्वश्लोकात्पार्यं आ
वृत्त्या संवध्येते पर्वचं हेरावममाययत्तसकालेनात्येति यत्ततथाजुरुक्षे मन्त्रयः धर्मार्थसहितं प्रथोरामस्या स्यादि
लाभश्च ॥ वलनं कंठः ततोऽप्यायेति श्लोदसं व्यधीदते मयेवं भयान्वितः रक्षेति निमित्तप्रवृत्तियोगभयान्वितः ॥

इतीति प्रतीवस्यर्थं हृदयश्च हृदयपुंस्त्रीकवत्मात्मनः मनसोतः करणस्य विदारणं पीडाजनकं शुश्रुवान् शुश्रावम
 हात्रापि सार्वभौमरतियावत् महात्मा महाबुद्धिः व्यधिममनाः मूर्च्छितचित्तः शुभवत् अवस्थातमशक्तः आसनात् च
 चालचतिः सज्जः पापातेत्यर्थः २२ इति टीकायां पकोनविंशः सर्गः १९ तदिति निमित्तवरा मे प्राकृततत्त्वज्ञानात् स
 भ्यो भयसंभावनादानप्रतिज्ञा च वा कलता मूर्च्छितरत्यर्थः ततः संज्ञावातगतमूर्च्छा इदं वक्ष्यमाणमवधीत (कने

150

इति स हृदयमनो विदारणं मुनिवचनं तदतीव शुश्रुवान् नरपतिरभवत् महात्मा व्यधि
 तमनाः प्रवचालचासनात् २२ उपाधिरामायणे वालकांटे पकोनविंशः सर्गः १९ तच्छ्रुत्वा रा
 जशार्दूलो विस्मामित्रसभाषितं मूर्च्छितमिवानिः संज्ञावानिदमवधीत २ कुनषोऽशवर्षे
 मे रामो राजीवलोचनः न युद्धयोग्यतामस्य पश्यामि सह राक्षसेः २

निकिंचित्कृतानि षोडशवर्षाणि यस्य सः इदं व युद्धयोग्यत्वप्रतिपादकं षोडशवर्षः क्षत्रियकुमारपक्षवचनो युद्धार्ह इति
 शास्त्रादिति कृतककृतः अयेत कुनषोऽशवर्षेण ह्यस्य दशवर्ष इत्यर्थः कौशिकयागरत्नार्थमागतस्य रामस्य वयो
 विशेषमुद्दिश्य वालोद्दशवर्षेण मकृतास्तु श्रुत्वा च वरस्यारण्यकांडे रावणप्रतिमारीचोक्ते रिसाद्रः आरण्ये वालोद्द
 शवर्षेण मियेव पादो रावणस्य भयतिशयाद्यवामारीवस्यात्सुक्तिः सार्थकतकाशयः २

ओ-
रावा-
वाटी-
७६

इयमिति पकोरथोगजश्रेकोनराः पंचपदातयः इयस्तत्रसास्ततैः पतिरित्यभिधीयते पतितत्रिगुणोमेकं विदुः सेनासत्वं
बुधाः त्रिणिसेनासुतामेको गुल्मश्चभिधीयते अयो गुल्मागोनासवाहिनीतगणासुयः स्यतासिखस्तवाहिमः २
तनेतिविवक्षाणोः चमस्तदततास्तस्यस्वस्तस्वनीकिनी अनीकिनीदशगुणाप्रारक्षोहिणीबुधा इति यस्मात्

151

अयमदोहिणीसेनायस्याहं पतिरीश्वरः अतयासहिजोगतायोद्वाहंतै निशावरैः १
उमेश्वराश्चविक्रान्ताभृत्यामेसुविशारदाः योग्यारक्षोर्गोर्धोर्धुनराभेनेतमहंसि ५ अ
हमेवधुनुष्णाणिगोमासमरमूर्धनि यावत्प्राणाधरिष्णामितावतयोत्पेतिशावरैः ५
निर्विच्चाव्रतचर्यासाभविष्यतिसरहिता अहंतत्रगामिष्णामिनराभेनेतमहंसि ६ वा
लोत्पकृतविषश्चनचवेतिवलावलं नचासवलसंयुक्तो नवप्रहविशारदः ७

मिति संधिरार्षः पतिः पालकः ईश्वरः स्वामीयोद्देश्यस्य प्रसीतिशेषः १ गोमायसेतिशेषः प्राणाधरिष्णामिजीष्णामीत्यर्थः
रामगमने अनुपपत्तिमाहवालः सादि कुतश्चावधवादेववालनव्यवहारः स्वेदानिषयेनचेतेनैवअकृतविद्याव
यवहाराः अमयासर्वेवेदविदः शूराः सर्वज्ञानोपसंपन्ना इति पूर्वोक्ताविरोधः स्यात् ७

नवेत्यरत्नसामित्यस्परिणेशः कूटं कूटयदंगमनयनेवायकमण्यहविषेत्यादि ८ उक्तानुपपत्तिपरिहारायदिवेति ॥ श्लो
 ॥ १ ॥ अरत्नमनयनमुयुक्तमित्याह षष्टिरिति श्रुतेतानीतिशेषः ॥ कूटं कूटयदंगमनयनेवायकमण्यहविषेत्यादि ८ उक्तानुपपत्तिपरिहारायदिवेति ॥ श्लो
 रमिकाप्रतिशयितास्वाथकः चतुराणामिति निहोरोषष्टौतेषामथेयसिन्धुमपीतिरधिकेतथः ॥ श्रीत्याधिकेकराणामा

152

नचासौरत्नसंयोगः कूटयुद्धाहिरात्तसाः विप्रसृक्तोहिरामेणामुहूर्तमपिनोत्सहे ८ जी
 वितेसुनिषाहलनरामेतेतमहंसि यदिकाराजवंदलमेतमिच्छसिस्वत ५ चतुरंगस
 मायुक्तमयासहचतेनय षष्टिर्वैषसहस्राणिजातसममणिषक १० कूटं कूटयदंगमनयनेवायकमण्यहविषेत्यादि ८ उक्तानुपपत्तिपरिहारायदिवेति ॥ श्लो
 श्रांयनरामेतेतमहंसि चतुराणामात्मजानादिप्रीतिः परमिकामम ॥ ज्येष्ठधर्मप्रथा
 नेचरामेतेतमहंसि किंवीर्यारत्नसामेवकस्यपञ्चाश्रकेचते ॥ १२

ह ज्येष्ठेति श्रुतेनराज्ययोग्यताधनिताधर्मप्रथात्रेतिप्रपुरुषार्थेषुधर्माधीनप्रवृत्तिकेरासेयुद्धेदिपातिकनाशसंभा
 वनायाराज्यविक्षेपवभवेत् धर्मेणप्रजापालनचनान्यतोनिर्वहेत् श्रुतेरामेतेतमयोग्यः अथरामनयनस्यस
 वेद्यांश्रयोग्यत्वेप्रतिपादयित्वरत्नः स्वपुण्येच्छति किंवीर्यारतिकेचतेकिनामातः ॥ १२

जे.
रावा.
वादी.
७७

कथं प्रमाणाः कीदृक्परीरमाणाः रक्षन्ति स्वामित्वेनेति शेषः प्रतिकर्तव्यं प्रतिविधेयं संहाः कथं कर्तव्यं तथैव ॥
मवारणोऽस्याप्रतिकर्तव्यमिति अनुषंगः ॥ ५ स्यात्तव्यमिति उष्ट्रभावात् नोतेषां संबंधिनिराणे कथं स्यात्तव्यमिति वशं से-
तिसंबंधः तत्र हेतुः वीर्यादि ॥ ५ ॥ प्रसिद्धा यथा वारणा रक्षा श्रूयते इत्यादि ॥ यतो महाबलः ततो यदा अनाद

153

कथं प्रमाणाः केवितान् रक्षन्ति मुनिपुंगवः कथं च प्रतिकर्तव्यं तेषां रामेण रक्षसां ॥ माम
कैवावलैर्ब्रह्मन्मया वाक्यो धिना सर्वमेषां स भगवत्कथं तेषां मयारणो ॥ ५ स्यात्तव्यं
उष्ट्रभावात् नो वीर्यादिसिक्ता हि राक्षसाः तस्य न हवनं कृत्वा विष्णुमित्रो भ्यभाषत ॥ यौलस्य २
वशा प्रभावो रावणो नाम राक्षसाः सर्वस्मिन् दत्तवस्तु लोकां वाप्यते भ्रंशे ॥ महाबलो
महावीर्यो राक्षसैर्बद्धमिह तः श्रूयते च महाराज रावणो राक्षसाधिपः ॥ साक्षाद्देष्टव्यं
एवाभाता पुत्रो विप्रवत्सो मुनेः यदा नवल्लयस्तस्मिन् विद्वकर्ता महाबलः ॥ तेन सेचोदि
नौ तौ तस्य दत्तौ च महाबलो मारी वसुसवा इत्युच्यते ॥

विष्णुमित्रो भ्यभाषत ॥
यौलस्य २
साक्षाद्देष्टव्यं
विष्णुमित्रो भ्यभाषत ॥

राक्षस्ये यत्तु विद्वकर्ता नवल्लय अनादरात्
ये विष्णुयना गच्छन्ति तदा ॥ तेन रावणेन प्रेरितो मारी वसुसवा इत्युच्यते विद्वं करिष्यत इति संबंधः ॥ ५ ॥

५३

अथरावणनामश्रुत्वा स्वयमेव निहतप्रतीकारप्रत्याशो राजा आहसुकरति २० अल्पभाग्यस्य तत्रियोग्यकथादिनिषे-
धः प्रसादयितुमाह देवतमित्यादि २१ सत्त्वनिवीर्यमादत्तेनाशयतीत्यर्थः अतस्तत्संग्रामाद्वैमुख्यमपि न दोषयेति भावः
तस्य बलैः मारीचादितिः २२ हे मुनि श्रेष्ठ सवलः ससैन्यः मम पुत्रैः सहितो भवामवानपि तेन योद्धुं न शक्नुयः

154

इत्युक्त्वा मुनिना तेन राजो वाचमनिंतदा न हि शक्तोऽस्मि संग्रामे स्थातुं तस्य उरात्मनः २०
सत्त्वं प्रसादय मत्ते ऊरुषु मम पुत्रके मम चैव अल्पभाग्यस्य देवतं हि भगवान् २१ देवदा
नवगंधर्वाः यक्षाः यतगयत्रगाः नशाकारवणां सोढुं किं पुनर्मानवा युधिः २२ सत्त्व-
वीर्यवता वीर्यमादत्ते युधि रावणः तेन चाहं न शक्तोऽस्मि संयोद्धुं तस्य बलैः २३ सव-
लैः वा मुनि श्रेष्ठ सहितो वाममात्मजैः कथमप्यमरप्राप्य संग्रामाणामकोविदम् २४

अस्य वाक्यं विज्ञवत्सलया सामर्थ्यं पुत्रं सर्वथानदासामीत्याह कथमपीत्यादि अमरप्राप्यं अमरत्वं रूपमेव
त्वमरमिति तात्पर्यं नैव दासामीत्यन्वयः २५

ॐ
रावा
बादी
७८

अतिरुहितोक्तिस्तानतपत्रकशाहयोः पौनरुक्त्यनदोषः पुत्रकमित्यनुकंयापाकत् स्रनादेहेतंतरमप्राहअथेसादि
यतः संदोपसंदपुत्रो कालोपमोपमतत्सोमारीचसुवाहदसकुलजसंदोपसंदाभ्यापदकन्यायाजाततेनअरासपा
पेनअतिकुरतमोराससतंशमोयतसोयज्ञविचकरोअतः सततेवदास्यासीत्ययः २५ अथयाभवनाममानेयते

155

वालंमेतनयंव्रह्ममैवदास्यामिपुत्रकं अथकालोपमोपुद्देशतोसंदोपसंदयोः २५
यज्ञविचकरोतेनेवदास्यामिपुत्रकं तौतरासकन्यायाजातोदैत्यकुलाद्भवौ
मारीचश्चसुवाहश्चवीर्यवंतौसगित्तौ २६ तयोभयतरंयोहुंयास्यामिससस्रु
णाः अमयात्तनुतस्यामिभवतेसहवांधवः २७ इतिनरपतिजल्पनादिजेंद्रंऊशीक
सतेसुमहाविवेशमसुः स्रुतश्चमवेगिराज्यासितः समभवत्तुलितोमहर्षिवाहः २८
इत्यार्षेवालकांडेसर्गः २० तद्वत्तावचनंतसस्त्रेहपर्याकुलेक्षणाः समसुःकोशि

पुत्रनेष्यामिनारागमनायेतिशेषः २९ इतीतिस्मृतः अथमं कोवाकंप्रसुवाचमहीपतिं ।
सुष्कसमिद्धिज्ञतः पश्चादाज्यसितोअग्निरिवेतियाजनाउत्तज्वलितःरोषज्वज्वालाव्यवित्तवृत्तियुक्तः इत्यार्षेसर्गः २०
तदितिस्त्रेहेपुनपुत्रस्त्रेहेनपर्याकुलानिगद्गदानिअक्षराण्यस्मिन्ततेसवनम्प्रवेत्ययः ।

७८

अयं विपर्ययः प्रतिज्ञादानिरूपः राववाणमयुक्तः यतोऽयं अजलस्य विपर्ययः नाशः विपर्ययदृष्टावृत्तिर्वीथ्या २ यदि दं
प्रतिज्ञादानिरूपं च मंयुक्तं १ दंतफलं च यदि दंतं संप्रतदायथागतं मिथ्यामिथ्यावादीनस्तत्पुनः सखीभवेति वि

156 पूर्वमर्थप्रतिश्रुत्यप्रतिज्ञादानमिच्छसि राववाणमयुक्तोऽयं अजलस्य विपर्ययः २ यदि
दंतं दंतं राजनं गमिष्यामि यथागतं मिथ्याप्रतिज्ञाः का अजलस्य सखीभवस्तत्पुनः ३ तस्य
रोषपरीतस्य विस्मयमिदं स्थीमतः च चालवसुधाहृतस्य देवानां च भयं महत् ४ अस्तु रूपं त
विज्ञायन्न गतं वेदं महादधिः नृपतिं सव्रतोऽधीरो वसिष्ठो वाक्यमब्रवीत् ५ इत्वा कृणां
कुले जातः साक्षाद्भवेत्वा परः धृतिमान् सव्रतः श्रीमान्नयमं हातुमर्हसि ६ त्रिषु लोकेषु
विद्यातो यमात्मा इति राववः स्वयं प्रतिपद्यस्व नायमं वोढुं मर्हसि ७

परीतलक्षणयोक्तिः १ धीमतश्च सव्रतोऽष्टेति शेषः जगदमथाकरणमसंशयमयुक्तः किं करिष्यतीति देवानां भ
ये ४ अस्तु रूपं प्रतिपद्येन तस्तेन गतं त्रैलोक्यं ५ साक्षात्तयमं श्वश्रुपुष्पार्थं दृष्ट्वा रोषं रूपकमिदं ६ स्वयं मंसु सप्रति

नरस

जो.
रावा.
गोटी.
७५

इष्टं प्रष्टुमेधांतयातः आर्तं वापी कृपादिनिर्माणंतदयः तत्फलनाशः भूयात् भवेत् भविष्यतीति यावत् भविष्यते यावत् क
रिष्येति कृतिप्रतिज्ञाय संधिर्गर्भः उक्तवाक्यं युज्यतेः अननुतिष्ठतः ८ कृतास्तं शिवास्तं संप्रति स हि ष्यते प्रथमं यितमि
ति शेषः अग्निना रक्षितं मम तमिवेत्सुपमा अनेन प्रवेदिपतिभीत्यपनयः ९ न केवलं विश्वामित्रकृतं संरक्षणेनैव रामस्य

प्रतिश्रुत्य करिष्येति उक्तं वाक्यं युज्यतेः इष्टार्थं वयो भूयात् स्मादामं विसर्जय ८ कृता
सुमहतास्तं वानेनं शब्दं ति राक्षसाः गुप्तं ऊषिक पुत्रेण ज्वलेत नाम तं यथा ९ पृथ्विग्रह
वान्यमप्यवीर्यवतो वरः पृथ्विद्याधिलोके तपसश्च परायणं १० पृथोस्त्रान् विविधाने
ति त्रेलाको स वराचरे नैनमस्याः प्रमात्वेति न च वेत्स्यंति केचन ॥ नंदेवानर्षयः केचिन्ना
मरान च राक्षसाः गंधर्व दक्षप्रवराः सकिन्नरमहोरगाः १२

यर्षत्वे किंतु स्वतोपीत्याह रामविक्रमामित्रयोः स्मिष्टवर्णनेन पृथः रामः विश्वामित्रश्च रामपक्षे विद्याधिकः सहजज्ञान
शक्तिः तपसः मनसा देव परायणं प्राप्य विश्वामित्रपक्षे तपसश्चाश्रयः १० रामपक्षे अत्यः पुमान् अविद्याकृतः पुमानित्य
र्थः विश्वामित्रपक्षे पनश्च स गणम् ॥ १२

ननु देवाय नवगतसर्वास्तु प्रमिः ऋषेः कथिमिस्यत आहः सर्वास्माणीति कृष्णायः प्रजापतिश्चेकपरमथार्मिकारतिपादेपर
मथार्मिके प्रतिष्ठावंत इत्यर्थः यतेनापि दुर्लभतं धनितं दत्ताः शिवेति शेषः प्रशासति प्रशास्तिस्मैत्यर्थः शवाधः ॥ अस्माणा
माह प्रजास्यमप्याहतेपीति प्रजापतिस्ते दत्तकमेतेषाः सन्तानैककृपाः ॥ ते सन्ते सवातेरत्यर्थः शास्त्राणि परविशस

158 सर्वस्माणि कृष्णाय प्रजापतिः परमथार्मिकाः कौशिकाय प्रदाता यदाराज्यं प्रशासति ॥
तेपि प्रजाः कृष्णाय प्रजापतिस्तुतासताः तैककृपामहावीर्यादीभिर्मते जयावहाः ॥
जयावसुप्रभाचैव दत्तकमेतुमध्यमे ते सन्ते स्माणि शास्त्राणि यानि परमभास्करं ॥ पंचाशानि
सन्तानानि जयावसुवराय रान वयायासुरसैन्यानामप्रमेयानरूपिणः ॥ सुप्रभाजन
यच्चापि प्रजास्यं चाशानं पुनः संहारा नाम उर्थयान् उराक्रामान्वलीयसः ॥ तानि वास्त्रा
णि वेत्सेष यथावत् कृषिकात्मजः अस्माणां च जनेन नशक्तो भूयश्च धर्मवित् ॥

नकर्तुमि ॥ वरान् श्रेष्ठान् प्रमेयान् उलोय मया अपरिच्छेयात् अरूपिणः अदृश्यमानरूपात् ॥ संहारात् अन्व
र्थसंहारनामकान् उर्थयान् परैः सोढुमया क्वात् उराक्रामान् दीर्घाधः उराक्रमात् अमोचान् ॥ अस्माणां च अस्त्रविद्यावि

शेषाणां मिश्रः ॥

ॐ.
रावा.
वादी.
८

वस्तुतोरोनिग्रहोशक्तोपि विष्णुमित्रः तस्मानुग्रहायेव तं यावत्स्याहतेषामिति हितं प्रतिदृष्ट्वा न सङ्गलभाने क्व विष्णु
प्रदानादिरूपं ॥ सुमोदेति परस्मैपदमाधेवस्तुथः प्रसन्नचित्त इत्यन्तर्याम्यः राक्षसस्य रामस्य कृष्णकात्मजाय रामेदांतव
ध्याप्रवृत्तयदिति शेषः ॥ इति टीकायां एकविंशः ॥ तथेति सलक्षणां रामं प्राजुहावतयोः विनाभावज्ञानादिति शेषः ॥

159 तेनास्मृतिमुत्पद्यमानं तस्मात्तनः न किंचिदस्मविदितं भूतं भव्यं च राक्षसे ॥ एवं वी
र्यो मदातेना विष्णुमित्रो महायशाः न रामस्य मने रामस्येष्टं यथा तमहेति ॥ तेषां निग्रह
तो शाक्तः स्वयंच कृष्णकात्मजः तव पुत्रहिताया यत्नामुपेयाभिषेचते ॥ इति स्मृतिवच
नात्प्रसन्नचित्तो रक्षुहसभस्य सुमोदपार्थिवः रामनमभिरुचो च राक्षसप्रथितयशाः कृष्ण
कात्मजाय वुष्ठा ॥ इति रामायणे सर्गः ॥ तथा वसिष्ठे च वृत्तिराजादशरथः स्वयं प्र
त्यष्टवद नो राममाजुहावतसलक्षणां । कृतस्वस्त्रियनं मात्रापीत्रादशरथेन च पुरोधसाव

कृतस्वस्त्रियनं कृतं मंगलाचरणं मंगलैर्मंगलसूचकैः मंत्रैः किंच सिद्धेन मंगलैरभिमंत्रितं ॥
तत्तत्तानप्रतिपादकवाक्यैरभिमंत्रितं बोधितमित्यर्थः तद्बोधने च योगवासिष्ठे मति ॥

राजापितृहत्याप्रवृत्तिनप्रतीतमनाः सनरासंददौः १ यात्रायांशुजनमाह तत इति ववोरत्नसष्टत इतिशेषः विष्णुमि
 उगतत्संवदंराजीवंपमं ४ प्रयातेप्रयाणोन्मुखेस्वप्रयोजनीयक्रमात्तदेवानां उंउभिस्वनसंहितापुष्पाद्यष्टिः शांतादि
 तोपस्तस्वनगरजः ५ यन्वीथन्विद्याकृतश्चमः ६ कलापिनोसत्तणीरोभयानोप्रकाशयेतौ शास्त्रेजसा
 सगभावश्रावः त्रिशीर्षाविपत्रगौ स्कंधस्थितयनुषाष्टवहृत्तणीरेणमस्तकेनवित्रिशीर्षतयहा प्रत्येकं

160

सपुत्रंमर्धुपात्तायराजादशरथसदा ददौऊरुशिकप्रभायसुप्रीतेनांतरात्मना १ ततो
 वायुः सखस्येष्टानेराजसौववौतदा विष्णुमिउगतंरामंदृष्ट्यागनीवलोचने ४ पु
 ष्टष्टिर्महत्पासीदेवउंउभिनिस्वनेः शांत्वउंउभिनिद्यौषः प्रयातेतमहात्मनि ५ विष्णुमि
 ज्ञेययावयेततो रामोमहायणाः काकपक्षयद्योयन्वीतेचसौमित्रिबलगात्र ६ कला
 पितौयनुषाणीरोभयानोदिशोदश विष्णुमित्रेमहात्मानेत्रिशीर्षाविपत्रगौ ७

तूणीरद्वयधारणात्त्रिशीर्षतं यनुषापाणिदुक्तत्वात् अत्रेदंरणीरादिदेस्ववंगरुडेनदत्तंरामायतारकास
 वद्रवथायसारीचससमदेपातनायतुनाहिशकृतणाससाधमेतत् तउकेपाद्येपथिताद्यः समागम्यत्रीणिका
 मुकं सर्वभूतैरदृष्टतः सनदत्ताजाभ्यापुनर्ययाविनि अणसाणिशस्त्राणिबद्धचर्मतूणीरव्याणि ७

ओं.
रावा.
वादी.
८१

अनुदो अनस्य रूपवीर्यादिमंतौशोभयंतौविश्वामित्रमितिषोः ८ वदंगोधावर्मकृतंशंगुलित्राणंयथैस्त्रो गोधाहू
त्राणस्यौनरुक्तापतेस्तुतिं ९ शोभयेतामित्रउभावच्छांदसः १० स्याणोरुद्रेपावकीस्कंदविस्कंदविशाखी
अथयथोजनंषट्क्रोणमितियावत् ॥ तावत्तद्वर्गमनेनवालकयोः क्षत्रतट्टपीडापाडभाचस्यावश्यकतामद

अनुजगमतरक्षद्वैपितामहमिवाश्विनौ अनुयातौश्रियादीमोशोभयंतावनिंदितौ ८ त
दाकृशिकप्रचतुधनुष्याणीखलंकृतौ वदंगोधांगुलित्राणोखद्वतौमहायुती ९
ऊमादौवारुवपुषोभ्रातदौरामलक्ष्मणौ अनुयातौश्रियादीमोशोभयेतामनिंदितौ १०
स्याणंदेवमिवाचितंऊमाराविवणावकी अथयथोजनंवात्सासरादक्षिणेनदे ॥
रामेतिमधुरंवाणीविश्वामित्रोभ्यभाषत गृहाणवत्ससलिलंमाभूत्कालस्यपर्ययः १२

धिविनायत्रंपरमहंसयेदिवेविद्येउपदेष्टुमाह वत्सरामेत्यादिसलिलंगृहाणसुहावमनंकरु कनकसुअत्र
भोजनकालस्यपर्ययोःतिक्रमः १२

मंत्रग्रासंवलवियो संज्ञकं मंत्रसमूहं तथा प्रतिबला संज्ञकं च अथेत्यागुक्तदिव्या सशत रूपं मंत्रसमूहं तथा प्रकृतोपयोगि
 शोवला प्रतिबलाखेव विद्येत्यर्थः परंतु प्रतिबला निबलयोरेवदाने अथेष्टांतदानं अथेभविष्यतीत्याहुः गृहाणा तमिपल
 दाणं लक्ष्मणा सापित्तमिणा साक्षाति रूपफलस्य उभयोरपि दर्शनात् अथेष्टाणां च अथेभो वदूरागमनादौ तत्कलको ज्यो
 पिनविपर्ययः अस्याभावः तद्विधा जपेन भविष्यतीति शेषः ॥ प्रसक्तं प्रकृतवमनादिकं यथैषां समिभवः प्रसीति

162

मंत्रग्रासं गृहाणा तं वला मतिबलां तथा न अथेभो न चरो वाते न रूपस्य विपर्ययः ॥ न च
 सुमे प्रसक्तं वा यथैषां ति नैर्ज्ञाः न बाहोः सदृशो दीर्घो एषिद्या मस्तिकश्चन ॥ त्रिषु
 लोकेषु वागमन भवेत्तदृशास्तव वला मतिबला चैव पटत सात राचव ॥ न सो भागे
 न दादिणेन ज्ञाने बुद्धिनिश्चये नेतरे प्रतिबलकयो समो लोकेतवानच ॥ पतद्विद्याह
 ये लखेन भवेत्तदृशास्तव वला चानिबला चैव सर्वज्ञान समातरो ॥

वर्तमाना सामीप्ये भविष्यति लट् सर्वत्र तद्विद्या लाभो हेतोः ॥ त्रिषु लोकेषु वागमन भवेत्तदृशास्तव वला चानिबला चैव सर्वज्ञान समातरो ॥ तद्विद्याह
 तज्ञानं बुद्धिनिश्चयः रोदिक विषयकः वादिन प्रतिबलकं यंतरे इत्यर्थः ॥ तव सदृशाने केनापि गुणेनेति शेषः
 सर्वज्ञान समातरो विति अप्रतिभा मूल स्यादिनिवृत्ति साधन मर्त्य वलात् सर्वज्ञान जनक इत्यर्थः ॥

ॐ-
रावा
वाटी-
८२

विद्याद्वयमधीयानेन त्वयीति शेषः यथाश्चाप्यतलं भुवीति पादे भविष्यतीत्यपिशेषः ततोर्विद्ययोः तादृशसामर्थ्यकारणा
माह पितामहेत्यादिना त्रिर्मितत्वात् तत्सते ॥ प्रदातं सममुदिरिति शेषः सदृशः तद्दानयोग्य इत्यर्थः यत्तादृश्याप्रदानयोगाः
वद्विनिस्त्रयमविभक्तिकं बहव इत्यर्थः विप्रलारति यावत् १० तपसामधीयेन संभृतेषां वज्ररूपेणासौ कफलाद

१६३
क्षयिणासेन ते राम भविष्येते नरोत्तम बलामतिबलं चैव यद्वत्तस्मात्त राचव १८ वि
द्याद्वयमधीयानेन यथाश्चाप्यभवेद्वि पितामहसतेत्येते विद्येतेजः समन्विते ॥ प्र
दातं तव काकुत्स्थसदृशं ह्यपार्थिव कामं वज्रगणाः सर्वे त्वये तेनाऽसंशयः २०
तपसा संभृतं च ते वज्ररूपे भाविष्यतः ततो रामा जलं स्पृष्ट्वा प्रहृष्टवदनः सुविः २१ प्रतिज
ग्राहते विद्ये महर्षे भावितात्मनः विद्यासमुदितो रामः सुसुभेभीमविक्रमः २२

धिकफलप्रदेयदा तपसः सर्वतपः प्राप्य तेन तपो रूपेण भवता संभृते धृते इत्यर्थः जलं स्पृष्ट्वा वस २१ विद्यास
मुदितः विद्यासंवृद्धः स्वतो विक्रमवानपि विद्यासंवेधात् अथिकविक्रम इत्यर्थः २२ ॥

॥

॥

॥

८२

सहस्रेणादिष्टोत्तियिऊशिकात्मजोविष्णुमित्रः गुरुकार्याणिगुरुविषयाणिकार्याणिपूर्वोक्त्यावपश्चात्समिवेशीत्यादी
नितानिसर्वाणिनियुज्यउपदिष्टेत्यर्थः समस्यतपादेगुरुकार्याणिपादोपसंग्रहाणादीति ऊशिकात्मजेनियुज्यक
तेत्यर्थः सरद्योततेरि ११ दशरथेणादिषष्ट्यर्थेचतुर्थः रणयनुचितव्यतोषतयोरपिगत्रेसखयुष्टेनेहेतःऊशिकस
तवचोनुलालिततेविवभौमुष्टेतियावत् १५ इतीटीकायोद्गाविंशः २२ प्रभातायामितिपर्णसंस्तरेऽप्यर्णदिपरि

164 सहस्रविमभिगवान्पारदीवदिवाकरः गुरुकार्याणिसर्वाणिनियुज्यऊशिकात्मजे ऊ
शिकात्मजेनीतत्रसरद्योससखिवयः ११ दशरथनृपसूतसप्तमाभ्याह्ननशयेनेतचितेतेतदे
षिताभ्या ऊशिकसतवचोनुलालिताभ्यासखमिवसापिवभौविभावरी १५ इत्यर्षेणामाय
णोद्गाविंशःसर्गः २२ प्रभातायांनशर्वर्षाविष्णुमित्रोमहामुनिः प्रभभाषतकाऊत्सेपोशः
यानौपर्णसंस्तरे । कौसल्यासप्रजारागमपूर्वसंध्याप्रवर्तते उतिष्टनरणाहलकर्तव्येदेव
कल्पितेशयीनेयेपूर्वश्लोकद्वाराशयनरखपलद्वारांवाच्यं । कौसल्येतिहरारात्रयापुत्रैणको माहिकं २
सत्यासप्रजासप्रजोभनप्रवतीप्रतस्तादृशस्यसप्रवसतवप्रस्मिनसमयेनिदाप्रनुवितायतःपर्णसंध्याप्रातः
संध्यायंप्रवर्ततेप्रतउतिष्टदेवंदेवताध्याने आहिकंशौवादिजिया २

ओं-
गवा-
वाटी-
८३

165

स्वात्ताह्नातोददौ कौकृतार्थदोनो र्देतापवसंयतकर्मवक्रियामात्रोपलक्षणे परमं जपं सावित्री १ अभितस्तस्य तः संप्र
त्योस्थितावितर्थाः ४ प्रयोनौ गच्छतौः ५ तत्र गंगा सरयु संगमप्रदेशे तप्यतां पः छांदसः ऋषीणां माश्रमपदं ददृशा
तेऽमनुकषः ६ ते परमाणीये वसते वसन्तिलङ्छांदसः ८ प्रहस्य बालकवचनं प्रावणजसतो वाहासः सर्वतो
तस्यै परमोदाखवः श्रुत्वा नरोत्तमो स्त्रात्वा कृतोदकौ वीरौ जेपेनः परमं जपं १ कृत्वा हि
कौमहावीर्यो विष्णुमित्रं तपोयनं अभिवाद्या तिसृषुष्टो गमनाया अभितस्तः ४ तौ प्रया
तौ महावीर्यो दिव्यां त्रैपदगोत्रदौ ददृशा तैतस्तत्र सरयुः संगमेषु मे ५ तत्राश्रमपदं प्राप
मृषीणां भावितात्मनो बह्वर्षसहस्राणि तप्यतां परमं जपः ६ तं दृष्ट्वा परमप्रीतौ राव
वौ प्राप माश्रमं कुचुतस्तं महात्मानं विष्णुमित्रं त्रिदिवचः ७ कस्यायमाश्रमा प्राप
को न्वस्मिन् वसते पुमान् भगवन् द्वातुमिच्छावः परं कौतुहलं हितौ ८ तयोस्मद्वचनेन
त्वा प्रहस्य मुनिपुंगवः श्रुत्वा ब्रूयतां गमयस्यायं सर्वं आश्रमः ९ कंदर्पो मूर्तिमानासीत् का
येवं तोटयतीति वायसं सर्वकालाधिष्ठी मरुत्तु च ते बुधेः तपस्यतमिहास्यागंतियमेन समाहितो १
यः प्रभृतसंश्रयेतामित्यन्वयः ५ मूर्तिमानशरैरथः समाहिते समाहितवित्तस्याणं रुदे १

८१

कृतोद्वाहं समोयः कृतपुत्यानं कालोचितविलासदेशं गच्छन्तं देवेशं इमेधाः कामधर्षयामासचित्तविकारोत्पादनेन प्र
भिभूतवान् ततो महात्माना रुदेणाज्ञातापराधेन जं कृतः चक्षुषाश्रवणातो दृष्टश्रुतरेणान्वयः ॥ व्यशीर्ये विपीणानि
सर्वगात्राणि सर्ववयवाः ॥ तत्र प्रसिद्धतरेः सिनाश्रमे दत्तेन दंष्ट्राहः प्रसिद्धौ ॥ ततो भयात्पलायमानो यत्र देशस

166

कृतोद्वाहं तदेवेशं गच्छन्तं समरुद्धां धर्षयामास इमे मां कृतश्च महात्माना ॥ श्रवणा
नश्च रुदेणावक्षारचुनंदन व्यशीर्यंत शरीरात्त्वात्सर्वगात्राणीदृमतेः ॥ तत्र गात्रं हतं
तस्य निरर्थक्यं महात्माना प्रशरीरः कृतः कामः कोपादीवैश्वरेणाह ॥ पुनर्गतिविख्यात
सदाप्रभृतिरावव सत्तागविषयः श्रीमानयज्ञोऽसमुच्चद ॥ तस्यायमाश्रमः पुण्यस्तु
स्वमेसुतयः पुरा शिष्याधर्मपरावीरतेषां पापेन विद्यते ॥ इहाद्यरजनीयामवसेमशुभदर्शने
पुण्ययोः सवितोर्मध्ये च स्तुरिष्यामहे वयम् ॥ कामः संगदमोचसोंगविषयः संगदेशरतिविख्यात इति

विख्यात इति शेषः ॥ तस्य स्याणोः इमे सुतयः उदांनीमिहतपस्यातः तत्पुरुदस्य पुरा पूर्वकालसंतानपरपरया शिष्याः अ
तपवधर्मपराः श्रुतपवनेषां पावनविद्यते ॥ सवितो गंगा सरयोः ॥

ॐ.
रावा.
बाटी.
८५

ज्ञातकामश्चस्मज्जातश्चिरोषः ८ भिद्यमानस्य परस्परं सञ्चदमानस - निश्चयं निश्चयजनकदेवं ८ तेन मनो निर्मि
तत्वेन तस्मात्सारसः यासु सावसे मन्वयः ९ सरसो योतिः प्रवर्तत इति सरसः सरः प्रवृत्तेनितयो गतिर्वचने पुण्यत्वेन बल

169 ज्ञातकामो महान्तेजाः सहस्रमाः कनीयसी अथ रामः सरिन्मध्ये पप्रच्छ मुनिपुंगवं वारिणोभि
यमानसकिमयत्तमुलेभ्रतिः राघवानां वचः श्रुत्वा कौतूहलसमन्वितं - कथयाथ मीत
सातस्रश्वनिश्चयं कैलासपर्वतो गमनसामिनिमित्तं परं ८ ब्रह्मणानरणाहंलतेनेदं मान
संसारः तस्मात्स सावसः सायोऽप्यामुपग्रहते ९ सरः प्रवृत्ताः सरसः प्राणवाहस सरश्चुता तस्या
यमतलः शब्दो जाह्नवीमभि वर्तते १० वारिसंज्ञो भजो रामप्राणसंनियतकुरु ताभ्यां ततावभौ
कृता प्राणममति धार्मिकौ ११ तीरं दक्षिणमायायजम्मुतलं च विक्रमौ सवनं चोरे सकाशं
दृष्ट्वा नखरात्मजः १२ अप्रविहृतमैच्छेकः पप्रच्छ मुनिपुंगवः अनो वनमिदं दुर्गं किं हि कारणा

सरश्चुतत्वं तस्या अयं संधिराघः व्याजाह्नवीमभि वर्तते तया सह संगच्छते तस्या अयं शहरमर्थः १० ताभ्यां सरस्यं
गाभ्यां ११ विक्रमः पादविक्षेपः चोरसंकाशं भयं करदर्शनं १२ अविशदं तासां ध्ये गमागमाभावात् अक्षसंकीर्ण

काकीरविशेषः ८६

८५

भेरवैः भयंकैः पञ्चायदानि उष्टसभाः दारुणारवैः दारुणशब्दैः शकुलैः भातैः शकुलैः सर्वपद्मिभिः भैरवस्वनेनैर्वाणद्भिः श्रुतिभैरवं
शब्दकुर्वद्भिः ॥ शोभितं युक्तं यथादयो ह्यत्र विशेषाः ॥ किंतु कुतो न ॥ यस्मिन् प्राणितं स प्रयत्नामिष्यन् यः स्पीतो सम्यहो ॥

170 भेरवैः पञ्चायदैः कीर्णशकुलैर्दारुणारवैः नानाप्रकारैः शकुलैर्वाणद्भिर्भैरवस्वनेनैः ॥
सिंहयान्नवदाहैश्च वारणोवापिशोभितः धवाश्रुकर्णकजभैर्विल्वविडकपाटनैः
सकीर्णवदरीभिश्च किंतिदं दारुणावने तमुवाच महाने जाविष्मामित्रो महासुनिः ॥
श्रीयतां वत्सकाज्जल्ययस्यैतदारुणावने पतौ जनपदं स्पीनौ एवमास्तानरोत्तम ॥
मलदाश्च कङ्कशाश्च देवनिर्माणानिर्मितौ पुरा हतव्ये रासमलेन समभिसृतं ॥ क्षपावै
वमहस्ताक्षवत्सहस्रासमाविशत तस्मिन् मलिनं देवाः उष्टयश्च तपोयतः ॥ कल
शैः स्नापयामासुर्मले चास्पृशोचयन् इह भूम्यो मलं दत्वा देवाः कामरूपमेव च ॥

मलदाः कङ्कशायतिवद्भवन् शब्दसमावृत्तं देवनिर्माणेन देवयत्नेन निर्मितौ मलेन अश्रुचाचारेण ॥ क्षपावुभुक्षया सम
भिसृतमित्यनुकृष्यते वत्सहस्राष्ट्रसंवलसंतानत्वात् देवाः वस्वादयः ॥ कलशैः गंगाजलप्राणाद्यैः प्रमोचयन् प्रमोचय

नकाशं सत्तदवाप्तैः सधैः २

ॐ-
रावा-
वाटी-
८५

शरीरजमितिपूर्वोन्वपिप्रपेदिदेवातिशेषः २॥ ततःतदेतर्थाः २॥ यस्मात्संसागमनयारिणोतस्मात्ताव्यातिंगमिष्य
तश्चिष्टैर्वैणान्वयः २॥ पाक्रेणकृतादेशस्यपूजादृष्टापाकशासनंसाधितिशुभ्रवर्तितैर्वैणान्वयःकस्यचित्प्रियतः

171 शरजन्ममहेंदस्यततोहर्षप्रपेदि निर्मलेनिष्कनृपाश्चसुहृद्दोयदाभवत् २॥ ततोदेशेस्य
सुग्रीतोवरंमादादनुतरे श्मोजनपदोस्फीतोव्यातिलोकेगमिष्यतः २॥ मलदाश्चक
नृपाश्चमतांगमलधारिणो साधुसाधितंतदेवाःपाकशासनमनुवन् २॥ देशस्यपूजा
तंदृष्टाकृतोशक्रेणधीमता एतौजनपदस्फीतोदीर्घकालमरिंदम २५ मलदाश्चक
शाश्चमुदितायनयान्तः कस्यचित्तथकालस्ययत्तिणीकामनूपिणी २५ बलंतागस
हस्यस्यधारयंतीतदाहभूत् तात्कानामभद्रंतेभार्यासुंदस्यधीमतः २६ मारीचोरादसः
पुत्रोयस्याःशक्रपराक्रमः वृत्तवाद्भर्महाशीर्षाविपुलास्यतनुर्महत २७

कालस्यअपगमेतिशेषः २५ भद्रंतेतिविश्यामित्रस्यआणीर्वचनं वालिकत्वेनतादृशायत्तिणीनामप्रमणेनआसोमा
भूदितियद्वा तात्कानामभद्रंप्रथमोयस्यस्यानन्तेनशौचप्रसिद्धिकरत्वरूपंभद्रंमम्यातिवोथं २६३

८६

मेयंयाविनाशयतिसेत्यर्थः आहत्यनिरुध्यप्रयंप्रतिज्ञांतमत्यर्थतादृशेयोजने २५ यतश्चेदं नाटकावनं प्रसाभिर्गोतव्यं प्रतयव
हेर्तेर्देरामसुवाङ्गवलमाश्रितमोजहिः ननुस्वीकयेहेतव्यातत्राहसत्रियोगादिति मदाज्ञयास्वावयशकात्यज इदंशता

172 राक्षसोभेववाकारो नित्यं त्रासयते प्रजाः इमौ जनपदो नित्यं विनाशयति राक्षसः २८ सलदा
श्रुकरूपांश्च ताटका उष्टचारिणी देयं पंथानमाहृत्य वसत्यर्थं योजने २५ अतएव च गंधं
ताटकाया वने यतः सुवाङ्गवलमाश्रितमोजहिः उष्टचारिणी १० अत्रियोगादिमंदेशं कुरु
निष्कंठकं पुनः तद्विक्रिदिमं देशं शक्रोत्पादोत्तमेदृशे ११ यत्तिगणघोरयारा मउत्सादि
तमस्यया एतत्ते सर्वमाख्यातं यथेतद्गुरुणा वने १२ यद्यप्येवोत्साधितं सर्वमथापिन निव
र्तते इत्यार्षे रामायणे चतुर्विंशः सर्गः २५ अथ तस्य प्रमेयसमुनेर्ववनसुतमं श्रुत्वा
रुषणाहलः प्रत्युवाच शुभांगिनि १ अल्पवीर्या यदा यदीश्रुयते मुनिपुंगवः कथं नागस

ताटकाक्रांतं १२ अथोपनिवर्तते अथ पूर्वस्थितो जनरतिशेषः ११ इति दीका चतुर्विंशः सर्गः २५ अथेति प्रमेयसमु
प्रमेयप्रभावस्य शाहलः श्रेष्ठः १ यदा यतः यदीयदजातिः श्रुयते उराणादाविति शेषः अवलेति साभिप्रायं २

ॐ-
रावा-
वादी-
८७

कीर्यैशैर्यादिवलमात्रप्रशेवीभिधानैर्यौद्यादयैपिगणाः नृणां संतीतितापतार्थे ४ वस्त्रासिम्बलमादृष्टमितिने
पेपुगार्थपितामहमुद्रिणैतिशेषः ५ कन्यारत्नदिवाश्चवतीकन्या ६ तदभिरुहितगणवतापुत्रेणात्यंतजन

१ सुतं वचनं श्रुत्वा रात्रवस्त्रासितौजसः हर्षयन् श्रुत्वा याचाचासलक्षणा मरिदं १ विष्ठा
मित्रो ब्रवीद्वाक्यं मृगायेन वलौकटा वरदो न कृतं वीर्यं थारय स वलावलं ४ पूर्वमासीत्
महायज्ञः स केतनीमवीर्यवान् अनपत्यः शुभाचारः स च ते ये महत्तमः ५ पितामहस्तस्य
प्रीतस्तस्य यत्तपस्तस्तदा कथं रत्नं ददौ रामतादकांतामनामनः ६ ददौ नागसहस्रस्य व
लचास्यापितामहः न ते व पुत्रं यदाय ददौ तौ सौ महायशाः ७ तां त्रवालां विवर्धती नृण्यो
वनपालिनी जंभपुत्राय सदाय ददौ भार्याय शस्त्रं ८ कस्य वित्तक कालस्य ही पुत्रं
जायत मारीचं नाम इत्यर्थः शापाद्वात्तसो भवत् ९ संदेत निहते राम अगस्त्य उवाच सत

पीतामहेदिति विचार्य पुत्रं ददौ ७ विवर्धयिष्यामि तं जंभपुत्रायैतत्तत्तं पुत्रायैति पादे वंजोः पुत्रः एवं पुत्रः अस्य स
योः देवयोनि त्वे निवितः संवंधः ८ वजायत प्रामोष्ठसूत ९ शायं दपीयति संदेति निहते अगस्त्येन शापे दत्तेति

म तादकासहस्रपुत्रेण प्रयत्नं विनमिच्छ

८७
ॐ-
रावा-
वादी-
८७

जातसंसाधमर्तवधजकोपवती ॥ भजस्वष्टुहदेवयोनिस्वरूपं मुक्तेति शेषः ज्ञात्वा नराक्षसं भजस्वेति ॥ तदेव विस्मरेण
हृष्टरुषादिति भवेति शेषः तदेवोपपादयति इदमिति इदं रूपं विहाय त्वाजयिष्यादाहूणां रूपं राक्षसे रूपं अस्वभव
तपते देवाभिप्रेत्यायेत कंतौ रामलक्ष्मणौ वीरवायंती पथिरात्सी तारका नाम चोरांतं स दभार्या स केतुजा मिति ॥

174 भक्षार्थं जातसंभा गंर्जती सा भयावत आपतंती ततो दृष्ट्वा अगस्त्यो भगवान्दधिः ॥ रा
क्षसत्वं भजस्वेति मारीचं व्याजहार सः अगस्त्यो परमा मर्षसाटका मयि शमवान् ॥
पुरुषादी महायती विहृता विहृतानना इदं रूपं विहाया शुदारुणां रूपं स स्मृते ॥ सेवा
शापकृता मर्षा साटका क्रोधमूर्छिता देशमुत्सादयत्येनमगस्त्या चरितं शुभं ॥ यतो रा
क्षव उर्वृता यदीपमदारुणां गोब्राह्मणादि ताया य न हि दृष्टपरा क्रमा ॥ न ह्येनं शाप
संस्पृष्टं कश्चिद्भुत्सहते प्रमान् निहतं त्रिषु लोकेषु त्वास्ते रघुने दन ॥

अमर्षात् अमहनात् देशोत्साधने हेतुगर्भे विशेषणं अगस्त्या चरितमिति अगस्त्यतपः स्यात्तमित्यर्थः ॥ गोब्राह्मणादि ताया
येति स्त्रीवथ शकानिरासाय न हि ता य क्रियमाणं पापवदाभा समान मयि धर्मा येति भावः ॥ शापसंस्पृष्टं अगस्त्यं शायमा मां

जे.
रावा.
दायी.
८८

हेरोतमतेसीवधिनिमिताह्णानयाकार्या अत्रनरोतमेमतेनयुरुषोतमेमरूपतात्रवपायसंवंधाभावशतिधनितेवा
तर्वाणहितार्थेनदितायकतेव्यमित्यसत्तणसमित्याद्युतरेणान्वयः वाशवृश्मवार्थे अन्तशंसमिवत्तणसंक्रापिका
र्यमित्यर्थः १० प्रजारक्षणाकारणान्प्रजारक्षणादेतोःपथमर्थित्यर्थमवदलकत्तरितिभावः रत्ततासदेतिरत्ताथम
सिद्धिषेधत्वेनेतिशेषः १० पातकैवामुख्यपातकंताकंवा सुदोषंवा यज्ञादिवत्सरोर्ध्वंषत्पापुनेथर्मवासदोषवधत्

175

नहितेसीव्यकृतेह्णानकार्यानरोतम चातर्वाणहितार्थेहिकर्तव्यंराजसन्तना १०
त्तणसमन्तणसंवाप्रजारक्षणाकारणान् पातकैवामुख्यपातकंताकंवा सुदोषंवा यज्ञादिवत्सरोर्ध्वंषत्पापुनेथर्मवासदोषवधत्
भारनियुक्तानामेषधर्मःसनातनः अथम्याजहिकाकृत्यधर्माह्यसानविषते ११ अथने
हिप्राणकोविरोचनसुतांतप एधिवीहंतमिच्छंतीमेधरासभ्यसूदयत् १० विसृतांच
पुरारासभ्यपत्नीपतिव्रता अनिंदेलोकमिच्छंतीकाव्यमातानिष्टदिता २१

पसितियावत् अयोपसावधोम्याप्यस्याह अथर्ममितिधर्मादपेतांतदोवोय्यादयतिधर्मेहेति ११ अथसन्ती
वयोपिधर्मपवेत्यर्थसंमतिभिरुपपादयतिपूयतेहेति एधिवीनदधिष्ठात्रीदेवतायद्वातस्याः प्रजारत्यर्थः १० अनिं
दंनिंदासस्वरहितंअतिंदमितिपादेइंदरहितेकाव्यशुकः २१

८८

येतेः पतादृशैः घट्टाग्रार्धवद्भवं पताभ्यां शक्रविस्मृभ्यामित्यर्थः मच्छासनादिति यथापरशुरामस्य जमदेयैर्गुरोरात्तयादवधेपि
न दोषस्तथावतादिविद्यारात्वेन गुरोर्ममात्तयासीवयेतवनदोष इति भावः २२ इति पंचविंशः २५ मुनेरिति अज्जीवधृष्टेपि
तुरितिकौशिकस्य वचनं अविशंकया कर्तव्यं त्वये त्वेवं कृपात्रिदेयात्तनियोगात्तपित्वं वचनं गौरवान् परमात्मवाक्येन प्रति

176

पतेः श्रान्तेः च वद्भूमी राजपुत्रैर्महात्मभिः अथर्मसहिता नार्योदताः पुरुषसत्तमेः तस्मा
देनां हृणां तत्ताजहि मच्छासनात् २२ इत्याषेयमायोगो पंचविंशः सर्गः २५ मुनेर्वच
नमत्तैवेकत्वा नरावरात्मनः रात्रवः प्रजलिर्भूत्वा प्रसुवा च दृष्टवतः । पितृर्वचनं
हृशात्पितृर्वचनं गौरवान् वचनं कौशिकस्येति कर्तव्यमविशंकया २ अनुशिष्टोऽस्य
यो ध्यायान् गुरुमध्ये महात्मना पित्रादशरथेनाहं नावहेयं हितद्वयः १ सोऽहं पितृर्वचः
श्रुत्वा शासनाद्ब्रह्मवादिनः करिष्णामिनसंदेहस्नाटकावयममम ५

प्रमाणत्वात् ब्रह्मवतं अवश्यं कर्तव्यतेन निश्चितमिति शेषः २ कौदेवं नियोगः कृतस्य ग्राह्य इति गुरोर्वसिष्ठवामदेवा
याः अनवज्ञाने हेतुरुक्तपदः ब्रह्मवो विष्णुमित्रवत्सनुशिष्ट इत्यन्वयः १ सोऽहमिति ब्रह्मवादिनः तस्याप्यस्य नत
संकल्पादयमस्यापि पापमपापं प्राणं वेत्याह उक्तमिति उक्तं अथर्ममित्यर्थः ५

श्री-
रावा-
वादी-
८५

प्राणतमेवोपपादयति गोब्राह्मणेति अग्रमेयस्य तव च हिताय अस्मदितं स्वात्मापरिपालनेन संतोषं रूपं इदमावर्ततव
चनं कर्तुं मुयते विविक्कि सारहितो हं तादृकावयं करिष्यामीति एवं लान्वयः ५ तीव्रं परुषं च वारं ६ विस्तारं भी-
ताः मोहिता व्याकुलविता जाता ७ तं शब्दं श्रुत्वा च कुदासराद्येयत्रयतो निःसृताः तं तमभिनिधाय शब्दनिःसृताः

177

गोब्राह्मणादितायां यदेतस्मिन् च हिताय च तव चैवाग्रमेयस्य तव चनं कर्तुं मुयतः ५ एव
मुक्ताधनुर्मथेव धामुष्टिमरिंदमः ज्याचोषमकरोती वेदिषाः शब्देन नादयन् ६ तेन श-
ब्देन चित्रस्तात्तादृकावनवासिनं तादृकावसं संकुदातेन शब्देन मोहिता ७ तं शब्दं
भिनिधाय राक्षसोकोयमूर्च्छिता श्रुत्वा च भ्यदवकुदायत्र शब्दे विनिःसृताः ८ तां ह-
ष्टाराववः कुहं विहृता विहृतानना प्रमाणेनानि हृद्वाचलक्षणां सोभ्यभाषत ९
पश्यलक्षणा यद्विण्णो भैरवं दारुणं वयुः भिद्ये रत्नदर्शनादस्याभीरुणां रुदयानि च १-
एतां पश्यन् राधं वीरामायावलसमन्विता विनिवृत्ता करोम्यस्य तत्करणाननासिकाम् ११

वधिदेशं लक्ष्मीकृतमभ्यदवदितियोजना ८ प्रमाणेन शरीरप्रमाणेन ९ भैरवं भयं करं दारुणं चोद्यस्वपुष्पः
वोप्यर्थः अभीरुणो मयी मर्थः १० एतां विनिवृत्ता अस्मात्समुत्वागमतां त्वराहृता पलायितासि तायावत् ११

८५

कारिदिहणामात्रेहेतुमाह नहीति वीर्यपरपरभवशक्तिगतिंशुकाकाशादिगतिंपाणिपादच्छेदेनेतिशेषः तावतेवेदेशहिता
सप्रवृत्तवनानुष्टातस्त्वसिद्धाश्चविगर्हितः स्त्रीवधोनुवितरतिभावः रामवेधविश्यामित्रस्यद्वयधत्तेनतेविस्तृत्यमानुषबुद्ध्या
मेवेत्यर्थः ॥ तारासंसृजमभिधावतीजयवयविषयकारिषेव ॥ ५ ॥ चारंरजःप्रदुत्तानेनयः रजोमेवेनरजोयकोरेण ॥ ५ ॥ मा

178 नरोनामृत्सदेहेतुंसीस्वभावेनरदिता वीर्यवास्यागतिंचैवद्वन्यामितिहिमेमतिः ॥ २ ॥ एवं
बुवाणोदामेतुताटकाकोयसूक्ष्मिता उयम्पवाङ्गर्जनीराममेवाभ्यधावन विश्यामित्रस्त्व
बालर्षिङ्ककारेणाभिभर्त्स्यता स्वस्तिराचुवेयोरस्तजयेदैवाभ्यभाषत ॥ ५ ॥ उदुत्तानारजो
जोचोरताटकाराचवाउधो रजोमेवेनमहतामृहतेसायमोहयत ॥ ५ ॥ ततोमायांसमास्यायमि
लावर्षेणराचवौ शुवाकिरत्समहताततश्चक्रोथराचवः ॥ ५ ॥ शिलावर्षमहत्तस्याः शारवर्ष
णराचवः प्रतिवार्योपधावेत्याः करौविच्छेदयत्रिभिः ॥ ५ ॥ ततश्चिन्नभुजांश्रातामभ्याशेष
दिगर्जती सोमित्रिरकरोक्तेथाहृकारिगुनासिकाम ॥ ५ ॥
यांसमास्यायग्रन्तर्यानेतिधावन चुक्रोथस्त्रोत्रप्रदुदादितापविस्तृत्येतिशेषः ॥ ५ ॥ पत्रिभिरितिपकेकस्यवद्वथाखंड
नाभिप्रायेण ॥ ५ ॥ ह्यतेकाराग्रेनासिकायवस्यांतां ॥ ५ ॥

जो.
रावा.
वादी.
५०

अनेकशः रूपाणि कृत्वा अंतर्धानं गता सती स्वमायया रावौ मोहयंती ॥ भैरवं प्रमथं मित्रमन्वयः २० दृष्ट्वा या अने
सीति दृष्ट्वा मास्ति न्ययः ३ राष्ट्रवारिणी माया शक्त्या अंतर्धानेन पाषाणादि दृष्टि कृतं अतो दृष्ट्वा अनुविताः २१ दृष्ट्वा नो
चिते मत्र हेतुतः साहयं विवृकरी निमायया अंतराया वर्धयंत ता वत कालासु तेरेव पूर्वमेव एषा वध्यता सायसंध्यापरा
कामरूपयरा सात कृत्वा रूपाण्यनेकशः अंतर्धानं गता यत्ती मोहयंती स्वमायया ॥ ११ अ
स्मकं विमृशंती भैरवं विचवासा ततस्तावत् प्रमथं दृष्ट्वा कीर्यमाणो समेततः २० दृष्ट्वा राधि
सतः श्रीमानिदं वचनमबवीत् अलंते दृष्ट्वा या रास पापेष्वा उष्ट्रवारिणीम् २१ यत्तु विवृकरी
यत्ती पुरा वर्धयंत मायया वध्यतां तावदेव सा पुरा संध्या प्रवर्तते २२ रक्षांसि संध्यां तत्तु उर्थं
णि भवेति हि इत्युक्तः सततां यत्ती मग्मदृष्ट्वा मित्रविणी २३ दृष्ट्वा यत्तु दृष्ट्वा विधितं तं रुरोय स
सायकैः सारुद्रा वाणजालेन मायावलसमन्विता २४ अभिदृष्ट्वा वका ऊत्स्य लक्ष्मणां ववि
नेदुषी तामा पतंती वेगेन विक्रांता मशानीमिव २५
प्रवर्तयिष्यत इत्यर्थः किंतु तत्तु ग्राह्यं तं सीति अग्मदृष्ट्वा कुर्यात्तु सीया २६ राट्मात्रेण लक्ष्मणे सम्पत्कनिश्चि
तवेधकं तत्तु सामर्थ्यं दर्शयन्ति न्ययः २७ अभिदृष्ट्वा वेति अंतर्धानं हितेति शेषः २४

५०

भीमसंकाशाभीमहृयां २५ अभिपूजयन् अट्भावप्रार्थः सहस्राक्षः विष्णुमित्रमुवाचे तन्वयः २० किं मुक्तवंतस्तदाह पुनरिति २५
तोषितावयमिति शेषः अनेन कर्मणा तत्प्रवर्तिततादकावयवस्ये एतत्सहस्रं दर्शयामदीयाय मातः शिष्य इति स्नेहमूलं व्यापारं

180

शोणोरमिविद्यायपणतचममारव त्राहतांभीमसंकाशादृष्टासुरपितिसुदा २५ साधुसा
धिनिकाकृतस्यसुरायापिभिपूजयन् उवाच परमप्रीतः सहस्राक्षः प्रेक्षः २० सुराश्च सर्वे सं
ष्टाविष्णुमित्रमद्याब्रुवन् मुने कौशिक भर्तते सैन्दाः सर्वे मरुद्गणाः २५ तोषिताः कर्मणाने
नस्नेहं दर्शयन् राक्षसं प्रजापतेर्भृशं सप्तपञ्चासत्पराक्रमात् २५ तपोवलभ्यतो ब्रह्मेन
राक्षसाय निवेदय पात्रभूतश्च ते ब्रह्मं ब्रह्मवानुगमने रतः १० कर्तव्यं समहकर्मसुराणां राज
सूनुना एवमुक्ता सुराः सर्वे जगत्पुंष्टाविहाय स ३१ विष्णुमित्रं पूजयन्तस्ततः संस्थाप्रव
र्तते ततो मुनिवराः प्रीतस्तदाटको वयोतं धितः २२

प्रवर्तयतमेव व्यापारमाह प्रजापतेरिति २५ तयसाज्ञानेन ब्रह्मेन बभूवः पूर्णः तेन वदानस्य पात्रभूतश्च राक्षसः अतस्त
स्नेहशास्त्रनिवेदय तद्यालब्धानामेवास्त्राणां कार्यक्षमत्वमिति भावः अनुगमने च श्रवणे दृष्टेन अयः ३१ पूजयं
तस्तवतो जगत्पुंष्टाविहायः प्रवर्तते इत्यस्यैति शेषः २५

जो.
रावा.
वादी. ५१

मुक्ताशापे उपगतो पदव्यहलस्मशापयताटकया मुक्तं १५ प्रभातवेला प्रतिवाध्यमान इति विष्णुमित्रेणोत्पादितजागरे
तिशेषः १८ इत्यार्षे रामायणे षड्विंशः २८ अथेति उषेति आर्षप्रहस्य विजयणालिरामदशनेन जसंतोषजोहासः । सर्वांशः

मूर्धिराममुपाज्ञाय इदं वचनमब्रवीत् इहायं रजनीरामवसाममुभदर्शन ११ मयः प्रभाते गमि
ष्यामि स्तदाश्रमपदं तम विष्णुमित्रवचः श्रुत्वा हृष्टो दशरथात्मज १५ उवाच रजनीतत्र
ताटकायावने सारं मुक्ताशापे वनतस्तस्मिन्नेव तदाहनि १५ रमणीयं विवभ्राजयथा चेद
रथं वने १५ निहत्य तोयक्षमां तोसरामः प्रणम्य मानः सुरसिद्धे सदैः उवाच तस्मिन्मुनिना
सहैव प्रभातवेला प्रतिवाध्यमानः १५ इत्यार्षे रामायणे षड्विंशः २८ अथ तारजनीमुख
विष्णुमित्रो महायशाः प्रहस्य रात्रववाक्यमुवाच मधुरसरं १ परितपोस्मि भद्रं ते राज
पुत्रमहायशाः प्रीत्या परमया युक्तो ददाम्यस्त्राणि सर्वशः २ देवा सुरगणा त्वापि संगथ्य वीर
गान्धर्वि यैरमित्रा त्वस्मात्पाजो वशीकृतजयिष्यसि ६

सर्वाणि २ देवा सुरगणा त्वापि वाशह्वयार्थं गंधर्वीरगसहिता देवा सुरगणा दूषापहून अपि प्रसह्य वलेन जयिष्य
सि यदि वं ये दयातदा वशीकृत्य संमोहनास्त्रादिना जेष्यसि अथेवा तत्का गणनेति भावः ६

५१

दंष्ट्रवक्रादयोऽसुभेदाः ५ मूलवतं मूलवतनामकं कृचित्रमूलवरमिति पाठः ब्रह्मशिरोस्त्रं ब्रह्मासादमत ६ गदेहे मोदकीणि
खरीसुहेहे गदेगदासंज्ञकेऽसुभे ॥ असं च वारुणासंवेत्यर्थः शुष्कारं सत्तकेहे अशनीशुरातिसत्तकेऽसुभे ५ पिनाकि

182

नातिदिद्यानिभंदते ददास्पसाणि सर्वशः दंष्ट्रवक्रं महत्स्वित्तवदास्पमिराचव यमं च
कृततो वैरकालवक्रं तथैव च विष्णुवक्रं तथा त्वग्रमंदेवकृतं तथैव च ५ वज्रमसंनरं श्रेष्ठं
शैवं मूलवतं तथा असं ब्रह्मशिरोऽवेषीकमपिराचव ६ ददामिते महावाहो गदमसं
मनुतं गदेहे वैवकाज्जत्यमोदकोणि खरीसुभे ७ प्रदीप्ते नरणाहे लप्रयच्छामिन्
पात्मज धर्मपाशमंहरामकालपाशं तथैव च ८ वारुणापाशमसं च ददास्पहमनुतं अ
शनीहे प्रयच्छामि शुष्कोर्देखुनेदन ५ ददामि वास्त्वमेनाकमस्वना रायाणां तथा आग्ने
यमसं दयितं शिखरं नामनामतः १० वायव्यं प्रथमं नाम ददामितवचानच असं हयशि
रोनामकौ च मसं तथैव च ॥ शक्तिहं यवकाज्जत्यददामितवराचव के कालं मुसलं चो

नंदं येनाकं दयितं अग्रे रिति शेषः शिखरं नाम शिखरमिति प्रसिद्धं १० प्रथमं मायं ॥ के कालादीन् सरथार्यासाणि १२

ॐ.
रावा.
वाटी.
५२

यानिरत्तसोवथार्थसमर्थादिदामीत्यन्वयः ॥ वैद्योथरंविद्याथरं सर्वथिनेन्दनं नामप्रसिरत्तमित्यन्वयः यतोस्वादा
सीनोप्राड्भीवरनिभावः ॥ दधीत्सर्वप्रशमनंरिपूणांकोथशामकमस्त्रविज्ञापनंपरिदेवकारकं ॥ मादनंश
वथार्थरत्तसोयानिददाम्येतानिसर्वशः वैद्याथरंमहास्त्रंवनन्दनं नामनामतः ॥ असिरत्तं
महावाहोददामिन्वरात्मज गार्थवर्मसंदयितंमोहनं नामनामतः ॥ प्रस्वादनंप्रशम
नंदमिसौम्यवराचव वषाणंशेषाणंचैवसेतापनविलापते ॥ मादनंचैवउर्यधैकंदर्प
दयितंतथा गार्थवर्मसंदयितंमानवं नामनामतः ॥ पेषाचमसंदयितंमोहनं नाम
नामतः प्रतीकनरणाहंलराजपुत्रमहायशः ॥ तामसंनरणाहंलसौमनंचमहाबल
संवर्तंचैवउर्यधैमौसलंचवत्पात्मज ॥ सत्यसंसंमहावाहोतथा मायासंययौ सौरेते
जःप्रभंतामपरतेजोपकर्षणं ॥ सौमस्त्रंशिशिरंतामनाष्टमसंसुदारुणं दारुणंचभग
स्वापिशीतेषुमथमानदे २० पतानराममहावाहो कामरूपोत्सहावलान गृह्णाणपरमो

त्सृणांसदजनकंउर्यधैमिनायसविशेषणं ॥ प्रतीकगृह्णाण ॥ सौसलंचासुरससुलादत्यत ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

५२

मंत्रगामं प्रसाणं मंत्रस्मृतिनात् ननु वलातिवलादानप्रसंगेपि मंत्रगामं प्रहारेण कृमिति प्रतरत्रदानं विफलमिति चेन्न
हाण्येव तेनोक्तत्वात् ननु ददाविति तेन तत्कालोपयोगिवलातिवलयोरेव तत्रदानं उतरेषामस्येति विवेक इति कतककृतः
वस्तुतो वलातिवले मंत्रसमूहात्मके इति न ह्येवं मंत्रगाममिति तत्रार्थ इति न दोष इति परे २२ सर्वे नित्येषां उक्तदिव्यास्वाणामेव धारा
णाम् कर्तृदेवतैरपि तुल्यं मंडकं देवाग्रपि यत्किंचिदस्यैव ज्ञानं नीतिभावः तानि सर्वाण्यस्वाणिराद्यवायरा मायविश्वामित्रः

184 स्थितस्तथास्तु बोधो भूतास्तु चिन्मिव रस्तदा ददौ रामायस्तु प्रीतो मंत्रगाममनुत्तमं २२
सर्वसंग्रहणं येषां देवतैरपि तुल्यं नानास्वाणि ददाविप्रो राक्षवाय न्यवेदयन् २३ जपत
स्तुमते तस्य विश्वामित्रस्य धीमतः उपतस्युमहार्हाणि सर्वाण्यस्वाणिराद्यव २४ ऊच
श्च मुदितारामं सर्वे प्राजलयस्तदा उमेव परमो हारकिंकरास्तवराद्यव २५

निवेदयन् दत्तावान् राक्षवाय रामलक्षण्यचेत्यपि बोध्यं युगपदेवोभयोरुपदेश इति बोध्यं २२ जयतः रामाय दत्तं तेषां
वीर्यवता संपादनाय तान्यस्वाणि जयत इत्यर्थः उपतस्युः गृहीतमा मंडलवभूषित उपतस्युः उपस्थितानि विश्वामित्रनि
योगेन रामे च उपतस्युः २४ सर्वे अस्य देवाः मुदिताः स्वार्थिदेवतारामसंवेधेन तस्याः किंकराः श्रंगीकृतदासताः २५

ॐ-
रावा-
वादी-
१६

समालम्भ उपसृष्टमानसाः सदा मनःस्थिताः यद्यपि भगवतो रामस्य सर्वं विदितमेव तथापि विद्यागुरुपदेशमृहीतैर्वलदा
नामधेनिलोका नवोद्ययितुं विद्यामित्रत उपदेशगुहामिति बोध्यं २० इति सप्तविंशः सर्गः २० गच्छन् गमिष्यन् संहारा
नत्तातमिति शेषः उपसंहारापरित्ताने पुनः प्रयोगान् हेतुया अत्राप्तप्राप्तप्रायवान्न तत्तानेच्छा संहारो नाम प्रयुक्तस्यास

185

यद्यदि ह्यसि भद्रे ते तत्सर्वं करवा मवै ततो रामा प्रसन्नात्मानैरित्युक्तो महावले २६ प्रति
गृह्यवकाजकस्यः समालम्भवपाणिना मानसामेभविष्यधमिति नात्मभ्यवोदतत २०
ततः प्रीतमना रामो विद्यामित्रं महासुनिं अभ्यवायमहातेजा गमनायोपवक्रमे २० इत्यार्षे
सर्गः २० प्रतिगृह्यततोऽस्मात्प्राप्तवदतः सुविः गच्छन्नेव वकाजकस्याविद्यामित्रमथा
ववीत । गृहीता सोऽस्मि भगवन् उवाच यः सुरैरपि प्रस्ताणां तदमिच्छामि संहारान्मुनिं पु
गवः २ एवं ब्रुवति काजकस्ये विद्यामित्रो महीतपाः संहारान् व्यानहाराद्यधुनि मां सुवतः सुविः ३
समंत्रविशेषेण पुनः स्वात्मनि स्थापनं २ पवमिति उपस्थाणां संहारार्गं मुपदिशपद्य अतन्तरं तस्य संतष्टः परमा
ऋष्टिः अन्त्यामस्य स्थापपदिशति स्म ते ३

५३

तदोहससवंतमिमादिदमिति सर्वत्रशेषः ५५८० सार्विमाल्यादयोमेतोश्चदामीत्यर्थः ८५ भास्वरानतेजोमयान्
 प्रतीच्छादहाणपात्रभूतः असदानस्येतिशेषः १० वाङ्मिमेगीकारेप्रत्यष्टेनातरात्मप्रत्यरहोदितिशेषः मूर्तिमं
 ससवंतंससकीर्तिंधृष्टंपरसमेवच प्रतिहारातरंनामपरात्सुखमवांसवं ५ लक्ष्म्या
 लक्ष्म्याविमौवैवदृष्टनामसनामको दशाक्षरातवज्रोवदशशीर्षपातोददौ ५ पश्मना
 भमहानामोउंडनामसनामको ज्योतिषंशकुनवैवतैराण्यविमलाबुभौ ८ योरोयरावि
 निदौचदैत्यप्रमथनौतथा शुचिवाङ्महावाङ्मनिष्कलिविरुवसथा ९ सार्विमालीधृतिः
 मालीधृतिमानरुचिरस्तथा पित्रःसौमनसश्चैवविभूतसकदाबुभौ करवीरंरतिवैवयन
 यामौचराचव ८ कामरूपेकामरुचिंमोहमावराणेतथा हंभकंसर्वनार्थवपंथानवरु
 णान्तथा ९ मृणाश्चतनयारागभास्वरात्कामरूपिणः प्रतीच्छमभमंदतेपात्रभूतोसिरा
 चव १० वाङ्मिमेवकाजुत्यःप्रत्यष्टेनातरात्मना दिव्यभास्वरदेहाश्चमूर्तिमंतःसावप्रदाः ॥

तःसखदेवतारूपेण ॥ प्रह्लाजलिपदाःप्रह्लाजन्माःतेवतेःग्रंजलेः७८संश्लेषोयेषोतादशाः ॥

जो.
रावा-
वाटी-
५५

187

इमेस्मसमिदितावयमितिशेषः शाधिआज्ञापय ॥ गम्पतोरहदातीमितिशेषः कार्यकालेषुमानसाः मनसिसमिदिता
भूतामहायंकरिष्यथ ॥ प्रदत्तिणंसकलसुदेवताः धिदेवतरूपवादात्म्यप्रदत्तिणकराण ॥ पतउत्तरं तत्स
रामः काऊत्त्यः शासनाहलवादिनः लक्ष्मणयचनासर्वात्सवास्त्रानरचुनदनः ससहाराससंख्यष्टः श्रीमोससंसेद
हामेप्राजलयोभूताबुवनमधुरभाषिणः इमेस्मनरशाहलशाधिकंकरवामते ॥ गम्पता
मितितानाहयश्रेष्ठरचुनदनः मानसाः कार्यकालेषुसाहाय्यमेकरिष्यथ ॥ अथतेराममा
मंत्रकृत्वाचापिप्रदत्तिणं पवमस्त्वितिकाऊत्त्यमुक्ताजर्मर्यथागतं ॥ सचतानराव
वोतात्वाविश्वामित्रेमहामुनि गच्छत्रेवायमधुरमदाववनमब्रवीत् ॥ किमेतन्मेव
संकाशोपर्वतस्याविहरतः वृत्तवर्द्धमितोभातिपरंकोत्तुहलंदिमे ॥ दर्शनीयंमृगाकी
र्णमनैाहरमतीवच नानाप्रकारैः ऊशलेर्वल्यभाषैरलंकृतम् ॥

नवेदयदित्यधिकदृश्यतेतत्प्रतिमे वलातिवलयेरिवास्त्राणामपियुगपडमयोविश्वामित्रेणोवोपदेशदानसं
भवात् सतानुपदिष्टानुग्रहानराववोरामः ज्ञात्वामंत्रतोमूर्तितः प्रयोगतश्चेतिशेषः ॥ मेवसंकाशका
र्णान्तलेविद्यावृत्तवर्द्धमहत्समूहः किंवन्सेधितवंप्राश्नमसंबंधीतिप्रश्नः ॥ वल्यभाषैः मधुरभाषैः ॥

५५

रोमहर्षणात् ताटकायानिर्जनीकरणात् तस्मभयानकत्तेनुरोमर्षहणात् अनयादेशस्यसुखवर्तयादृष्टमश्रमयदंतम
गच्छामिग्राश्रमपदत्तनिर्णीयतकस्येतिशोसेतिदृच्छातिसर्वचशंससर्वशहृविवक्षितेनित्तासांतरंस्वयमेवाहसंप्राप्ता

188 निःसृताःस्मृतिश्रेष्ठकांतारादोमहर्षणात् अनयात्ववगच्छामिदेशस्यसुखवर्तया ॥
मेशंसभगवत्कस्याश्रमपदंतिर्तं संप्राप्तायत्रतेपायावत्तद्वाडृष्टवारिणाः २० तवयत्त
स्पविद्यायज्जगत्मानोमहामने भगवंत्सस्यकोदेशाःसायत्रतवयाज्ञिकी २१ रक्षितव्या
क्रियावत्तनमयावथाश्रुतात्से पतत्सर्वंमुनिश्रेष्ठश्रोतमिच्छाम्यहंप्रभो २२ इत्यार्षे
रामायणोष्टाविंशः सर्गः २० अथतस्याप्रमेयस्यवचनेपरिदृच्छतः विष्णामित्रो
महानेजाव्याख्यातमुपचक्रमे १

इति नेत्रस्वत्वाःतवयत्तस्पविद्याययत्रसंप्राप्ताःसदेशःकः २
यत्रवतवयाज्ञिकीक्रियामयारक्षितव्यायत्रवरात्तसावथाःभगवंत्सस्यतदाश्रमस्यकोदेशःकःप्रदेशइत्यन्वयः २१
इतिटीकायांष्टाविंशः २० तस्मरामस्यपरिदृच्छतोवाचनंश्रुतेतिशेषःव्याख्यातंष्टोत्तरमितिशेषः १

जे.
रावा.
वादी.
५५

इहमेरुप्रदेशे २ तपश्चरणायोगार्थस्वचरेणलोकप्रवर्तनायसतपश्चरणावामनस्यकरिष्यमानवामनाःवतारस्य
विष्णोःशरणोप्रमःवामनावतारस्यवकालतयोयोगार्थपरिगृहीतश्रमः १ सिद्धाश्रमव्यवहारेजीवमाहहि
यस्मात् अत्रमहातपाविष्णुःतपःसिद्धोत्तातरतिपतस्मिन्कालेविष्णुःकाले ५ मरुद्गणानव्यावहादिवायुगर्भा

१८९ इहाममहावाहोविष्णुर्देवनमस्कृतः वर्षाणिसुवहूनीहृतथायुगपातानिव २
तपश्चरणायोगार्थमुवाससमहातपाः पञ्चपूर्वाश्रमोरासवामनस्यमहात्मनः १ सि
द्धाश्रमश्रुतिव्यातःसिद्धोत्तातरमहातपाः पतस्मिन्नेवकालेतत्राजाचैवरोनिर्वली ५
निर्निस्पदेवतगणानैर्दोस्तहमरुद्गणान कारयामासतद्राज्येविष्णुलोकेप्रविश्रुतः
यज्ञं चकारसमहानसरेन्दोमहाबलः वलेस्तयजमानस्यदेवाःसाग्निपुरोगमाः समाग

नूकारयामासस्वर्धिणिच चकारेत्यर्थःयद्वा ईशदिराजं स्वयं चैवविष्णुश्चरित्वाश्रमे ६
केशिदेवकारयामासेत्यर्थः ५. वलेयजमानस्यव्यवहारं दृष्टेतिशेषः साग्निपुरोमनेनाग्निनासहितेत्यर्थः अग्नि
मावतासुदेवानांतस्मिन्पुरोगमतस्वयमेवागम्य नतहतमावते ६

५५

यजते कर्तृभिः प्रायत्वा दात्मनेपदे ननु असमवलेर्देवहिषोयोगायनुपपत्तिः यागतर्थाणीयदेवताभावात् इत्यादीनां त
 नद्वेषात् न च शेषमात्रं देवतेति पुनः अथ वा त्रयमात्रेण देवताया विग्रहवत्तस्यांतरमीसायासिद्धान्तितत्वात् चेन्न
 कर्मदेवजानदेवमेदेन देवानां देविध्यात् तत्र ये कर्मणा देवत्वे प्राप्ताः नैकर्मदेवाः प्राज्ञानदेवास्तु यज्ञमंत्रार्थभूताः
 मंत्रेणानि तत्संबंधाः कर्मदेवेभ्यः प्राचीनाप्यतत्कर्मदेवानां हेतुर्न दोषः विष्णुकर्मणाप्यतत्कर्मदेवाप्ययज्ञा
 यथिकाराभावोप्याज्ञानदेवानामेव यद्यप्यदेवतांतरा भावात् कर्मदेवानोरत्वस्त्वैव अतएव देवादीनां यज्ञादिप्रव

वलिर्वैरोचते विस्मोयजते यज्ञमुत्तमं असमाभवते तस्मिन् स्वकार्यमभिपद्यते ॥
 येनैव नमो भवति तेनैवाचिता रश्मिस्ततः यच्च यत्र यथावच्च सर्वं तेभ्यः प्रयच्छति ८

एतानामप्यत्र इत्यत्र विस्तारः असमाभवते असमाप्तयस्वैस्वकार्यं प्राप्तीयानां देवानां कार्यं अभिपद्यते संपाद्यते ॥
 असमाभवत इत्युक्तेः प्रजाजनं दर्शयंतस्तत्संपादने उपायमिच्छयामेव वदन्ति ये चेति अभिवर्तते प्राप्नुवति रश्मि
 तः नानादेशेभ्यः यत्रोभूतिराणादिविषये यच्च वस्तु यार्चते तेभ्यः तत्संबंधं यथावत् यज्ञमाहुः पायश्चमातादि
 रहितं सस्कारं प्रयच्छति चोपवाये ८

मायास्वतवाच्छादनेन प्राकृतमस्यादिभावप्रकाशक्तिः तस्यायोगः संवन्धः तमाश्रितः वामनतत्प्राप्तावयं हेतुः वामरूपस्यासा
श्रुत्यनेन तस्या धना विषयस्यावयं यजमानकर्तव्यतया तद्व्यप्राप्यनं ५ पतस्मिन्नेतरेः देवैर्वा मना वतारप्राप्यनसमये रामेति हि
संवन्धने स्वाश्रमस्वमिथ्यानेन रामपृष्टतन्महवकथनेन हर्षा निपायांश्च बोध्यं १० आदित्या सहितौ वतंसमाप्य देवी सहायस्त्व
ष्टावेमर्थः देवीशुदिरितेव यद्वा देवीसरस्वती वरदेवि स्वरूप उत्र प्राप्य देशान् कृतवन्तौ ते वरदानौत्तरं ॥ स्तोत्रप्रकारमाह

तपोमयस्यादि अन्नमयोयत्तशतिवत् प्रचुरतपोयुक्तिमित्यर्थः तावतापरेषो किमत आह तपोराशिंदष्टद्वयोसक
लतपोजफलप्राप्त्या भगवतपोराशितेन नुतपसोमत्वे अद्वैतश्रुतिवोयः अत आह तपोमूर्तिमिति एवं च तपस्तवनस्य
त्वेन नान्द्वैतज्ञातिः तपास्तकमिति च मर्थे कावैथानमिति कप्रस्येत्तयनेतपः ज्ञानेतप आलोचनश्रुतिधातनुसारात् न
दात्मकं ज्ञानस्वरूपमित्यर्थः अतपव अतमतसादष्टमशक्य इत्यतस्तपसा ज्ञामिति १२

दृश्यमानं च वैराज इयमित्यादि शरीरेत्यादि अनिर्देशः अशक्यपरिच्छेदः ॥ वरं प्रभीष्टं वरार्हः दिव्यवर्षसहस्रत
तपसा वरदानयोग्यः ॥ मारीचः मरीचिपुत्रः आदित्यादौ याचमानाया इत्यादिशेषः ॥ याचमानवरमाहः पुत्र

192 शरीरेतव पण्यमिजपत्सर्वमिदं प्रभो त्वमनादिरनिर्देशस्तु महं पारांगतः ॥ त
सुवाच हरिः प्रीतः कण्ठपंथुतकल्मषं वरं वरय भद्रे ते वरार्हसि मतो मम ॥ तच्छ्रुत्वा
वचनेन तस्य मारीचः कण्ठपोववीत् आदित्यादेव तानां च मम चैवानुयाचितं ॥ वरं वर
दसु प्रीतो दातुमर्हसि सुव्रत पुत्रत्वं गच्छ भगवन्नदित्या मम वानव ॥ भ्राता भव यवी
यास्त्वं शक्रस्यासुस्तदन शोकार्ता नो देवतानो सहायं कर्तुमर्हसि ॥ अयं सिद्धाश्च
मोनामप्रसादान्ने भविष्यति सिद्धे कर्मणि देवेश उतिष्ठ भगवन्निः ॥ अथ विस्म
महातेजाश्चदित्या समजायत वासनं रूपमास्याय वैरोचति सुपागमत ॥
मित्यादि ॥ यवीयान् कनिष्ठः साहाय्यं वलिच्छल रूपं ॥ अथ यथा प्रमेत यो मवस्तं मया देवैश्च अनुभूयसे तर्प्यः
सिद्धे पतदाश्मस्थिति सायेतया कर्मणि सिद्धे सति निष्पत्ते सति प्रयोजनाभावात् इति उतिष्ठ देवकायाद्येति शेषः

अथ देवकायां गानंते ॥

ओ-
रावा-
वादी
५७

193

आक्रमविभिः पादैरिति शेषः लोकार्थीत्रैलोक्याक्रमणार्थः १० नियम्यवद्वा ११ तेनैव वासनावतारकर्ता मया विष्णो
मित्रेण ११ पूर्वसंगीतकृतद्वितीयप्रश्नोत्तरमाह पुनरिति ११ अत्रुतमसेवा नमहेतानतदेतदाश्रमपदेयथाममस्व
३ श्रीमदानर्थभित्तिप्रसरत्तुचमेदिनी आक्रमलोकानलोकार्थीसर्वलोकहितैरतः १०
महेन्द्राय पुनः प्रादाभियमवलिसोजसा त्रैलोक्यं समहाते जाश्रुकेशकवशं पुनः ११ तेनै
व पूर्वमाक्रांता आश्रमः प्रमनाशनः मया पिभक्त्या तस्यैव वासनस्योपभुज्यते ११ एतमा
श्रममायातिराक्षसा विव्वकारिणः अत्र ते पुरुषा ब्रह्महंतव्या इष्टचारिणः ११ अथ गच्छा
महेन्द्रासिद्धाश्रममनुत्तमं तदाश्रमपदेतानतवाप्येतयथामम १५ इत्युक्त्वा परमप्रीतो
गृत्वरामं सलक्ष्माणं प्रविशन्नाश्रमपदेकरोचतमहासुनिः १५ शापीवगतनीहारः पुनर्व
स्वसमलितः तैट्ट्यामुनयः सर्वे सिद्धाश्रमनिवासिनः १५ उत्पत्योत्पत्य सहसा विष्णो मित्र
मपूजयन् यथाहं वक्रिरेह जाविष्णो मित्राय धीमते तथैव राजपुत्राभ्यां मज्जर्वमतिथिक्रियां
भूतं नष्टातवापि विष्णावतारत्वादिति गृह्येभिसंधिः १५ पुनर्वसूहेतारे १५ उत्पत्योत्पत्य संतोषातिशयादिति शेषः

५७ २८

अथैवप्रवेशदिनपवकालविलंबेफलाभाषात् सिद्धाः त्वयत्तसिद्धाश्चतुर्थसिद्धसंज्ञाः तंवचनः अत्रैवपुरुषव्यावृत्तं
यादृष्टचारिणश्चतुस्तत्समस्तु राक्षसाश्चतुर्थाहनिघोरतिभावः २५ नियतातिग्रहीतांतःकराः १० ऊमारावि
वस्कंदविषाणाविव ११ प्रभुवीप्रवतारतादशुचितसंभावताराहितेनप्रकर्षतः शुचीनियमेनकर्मव्यंजयेसमा

194

प्रयवदीक्षाप्रविशमदंतेमुनिपुंगवः सिद्धाश्चमोयंसिद्धः स्यात्तत्समस्तववस्तव २५
एवमुक्तोमहातेजाविष्णुमित्रोमन्त्रिः प्रदिवेशतदादीक्षांनियतोतिग्रहेदियः १० ऊ
माराविवतोरात्रिमुषितासुसमादिनौ प्रभातकौलेचोत्थायपूर्वोसंथासुपासव ११
प्रभुवीपरमंजयसमाप्यनियमेनच कृताग्रिहोत्रमासीतंविष्णुमित्रमवदतां १२ ३
सार्धैरामायणेवाल्मीकीएकौनविंशः २५ अथतौदेशकालहोराजप्रवरिंदमौ देशे
कालेववाक्यज्ञावहतांकोशिकंववः ।

पेत्यन्वयः दीक्षामयेनाग्रिहोत्रमितिनिषेधादिग्रिहो
त्रपदसौपासनहोमपरमितिकेचित् ११ इतिवाल्मीकेसर्गः २५ अथेतिकोशिकंवचोऽहतामित्यन्वयः ।

ओ. 195
 रावा-
 वादी-
 ५८

तौ निशाचरो संरक्षणीयो यत्तु संरक्षणा यनिवाणी योगादिवाक्यः तत्तु संरक्षणः यद्यनातिवर्तेत नानि क्रमेत तथा
 हीत्यर्थः २ एवं विष्णुमित्रेष्टे दीक्षया तस्मै नित्यादृष्टयुक्तुः अयेति मौनित्वं च गमिष्यति अथापि दीक्षतत्वात् नोपवृत्तः
 परमपिषद्वा उपर्यंतं मौनित्वं प्राप्स्यतीत्यर्थः ५ यतौ सत्रं होपरमध्वनिना विमर्शः विष्णुमित्रं तयत्तु ६ काले पंच होरात्रल

भगवंच्छोतमिच्छावोयस्मिन्काले निशाचरो संरक्षणीयो तौ ह्यदिनातिवर्तेत तत्तु २ एवं
 वाणीकाकृत्योत्तरमाणौ युयुत्सवौ सर्वे ते सतयः प्रीताः प्रशंसं सत्पतात्मजौ ३ अथ प्रम
 तिषद्वात्रे रक्षतां राक्षसौ युवा दीक्षां गतेषु विष्णुमित्रे मौनित्वं च गमिष्यति ५ तौ तत्र द्रुचनं क्र
 त्वा राजपुत्रौ यशस्विनौ अतिदंष्ट्रहोरात्रं तपो वनमरक्षतां ५ उपासां च कृतवीर्यौ यतौ परम
 धान्तिनौ रक्षतं मुनिवरे विष्णुमित्रं मरिंदमौ ६ अथ काले गते तस्मिन्ष्टे हति तथा गते
 सौ मित्रि रविवीदमौ यतौ भवसमाहितः ७ रामस्तेवं पुत्राणां स्ववितस्य युयुत्सया प्रज

त्वल्लिखितं तौ विदिः सोपायाय प्रवेदि

क्षणोष्टे हनि आगतेरतिच्छेदः प्राप्ते इत्यर्थः यदाष्टे हरति गतेरात्रा विमर्शः यतः सजः समाहितः पकाग्रचितः ७ उपाया
 यो ब्रह्मापुरोहित उपदष्टाः इदं कृति गंत राणां मयुष्यलक्षणां इदं चलनं राक्षसागमनं सूचक इत्यान इत्याहुः ८

५८

दर्थसहितचमसस्नुतो समीकसमोचयेश्चसहिता इदं वदीचलनं यज्ञोद्देशकं ॥ संप्रवर्तते संप्रवर्ततेस आकाशोम
हान्नाहः प्रादुरासीच्च ॥ यथाप्रादुर्गमनमवीर्यगमनमादृत्यमहाशक्तिमहागर्जनमहावर्षादिविचित्रकार्यकारीह
श्यते तथा माया प्रकटीकृती राक्षसौ अभ्यभावता ॥ कौतौकाचसामायेमत्राहमावश्यादि अवास्तजनवदृष्टः ॥२॥

196

सदभिवमसस्नुक्ताससमित्तमोचयौ विष्णुमित्रेण सहितवेदिर्ज्ज्वालसर्जिता ॥
मेत्रवच्चयथायाययज्ञोसौ संप्रवर्तते आकाशे च सहान्नाहः प्रादुरासीच्च यानकः ॥
प्राचीयगमनं मेहो यथाप्रादुर्गमनं तथामाया विजृवीणो राक्षसावभ्यधावता ॥
सारीचच्चसवाङ्मुतयोस्वरवरास्तथा आगम्यभीमसंकीर्णारुथिरौ चानवास्तजन ॥२॥
ज्ञातेन रुथिरौ ह्येण वेदिवीक्ष्य समुदितौ सहस्राभिदुतौ गमस्तान् पश्यततो दिवि ॥
तावापतंतौ सहसा दृष्ट्वा राजीवलोचनः लक्ष्मणां त्वभिसंप्रेक्ष्य वामो वचनमब्रवीत् ॥३॥
पश्य लक्ष्मण उर्ध्वं तान् राक्षसापिशिताशतान् मानवाससमाधृतान् निलेनयथावृत्तान् ॥४॥
समुदितो अभ्याशेति शेषः अभिदुतः अभितः शालोप्रधावात् तत्रादृष्ट्वा ततो दिवितान् पश्यत् ॥ आपतंतौ स्वसंमुख
मागच्छतौ ॥५॥ मानवाससमाधृतान् करिष्णामि पश्येति योजना ॥५॥

जो.
गवा.
वद्ये.
५५

इदृशानस्थितायुःशेषानुर्वलाना २८ परमोदारपरमश्रेष्ठं १० सतेतेनिसमारीचःसागरसंस्पृष्टसमुद्रमये १८ विवेतनंवेतनर
हितंशतपवविद्वर्णमानंशीतेषुरिनिमानवासनामोतरंदृष्टदृष्टा १५ शीतेषुशीतेष्वित्यपरनामकं मानवासंमनुसंहितेम

१९७

करिष्णामितसंदेहोनात्सहेहेतुमीदृशान रसुक्तावचनंरामश्यापेसंथायवेगवान् १५ मान
वपरमोदारंमंसंपरमभास्वरं चित्तेपपरमकुडोमारीचोरासिगच्छवः १० संपूर्णोयोजन
शतंक्षिप्तःसागरसंस्पृष्टं सतेनपरमासेणमानवेनसमाहतः १८ विवेतनंविद्वर्णोयोज
नंशीतेषुवलपीडितं निरस्तंदृष्टमारीचंरामोलक्षणाभवतीत् १५ पश्यलक्षणाशी
तेषुमानवंमनुसंहिते सोहयितानयसेनेतचप्राणैर्विद्युज्यते २० रमानपिठयिष्णामिति
हृणानदृष्टचारिणाः राक्षसापकर्मण्यत्तज्ज्ञानरुयिराशनात् २१ रसुक्तालक्षणा
चाशुलाचवंदर्शियमिव विरहसमहत्वास्वमाप्रेयंरसुनेदतः २२ सुवाहरसिविद्वेष
सविद्वःप्रापतद्भुवि शेषान्वायव्यमादायनिजज्ञानमहायणाः राक्षवःपरमोदारोमनी
नामुद्रमावहन २३

उप्रसप्तकंविद्युज्यतेवियोजयतीति यावत् २०२१ निजज्ञानहोत्सारणपूर्वकं नाशानंवायव्यास्रफलं बोध्यं २६

५५

निरीतिकाः निरावायाः २५ संप्रकृतं प्रत्यर्थनामकं कृतमित्यर्थः २६ इति टीकायां त्रिंशः १ एवं स्वयं ज्ञाविद्विनाशक
लसर्वासं संबंधानुग्रहं कृतामगवानविष्णुमित्रः सहजलक्ष्मीशक्तिसंबंधाग्रहाय प्रवर्तत इत्याह अथेति तत्र यत्त

सहजाराक्षसास्सर्वात्मज्ञानरत्ननेदनः ऋषिभिः पूजितस्तत्र यथेष्टे विजये पुरा
यथयत्तो समासेतु विष्णुमित्रो महासुनिः निरीतिकादिषोडशाकाकृत्यमिदमब्रवीत् २५
कृतायास्मि महावाहो कृतं गुरुवचस्त्वया सिद्धाश्च समिदं सत्यकृतवीरसहायणः सहित
मंप्रशस्येवंताभ्यां संध्यामुपागमत् २६ इत्याधेरा मायणे वालको देसर्गः १ अथ तारंजनी
तत्र कृतायां रामलक्ष्मणे उषत्तुर्मदितो वीरौ हृष्टेनांतरात्मना । प्रभातायां तशर्वयोः
कृतपौर्वाहिकक्रियो विष्णुमित्रमृषीं श्रान्तात्सहितावभिजसुतः २ अभिवाद्य मु
ष्टेष्टं ज्वलंतमिव पावकं उच्यते मधुरोदारं वाक् संयुग्माविति ३ इमौ समुनिः शार्दूलकिं
शालायां । इमौ पौर्वाहिकी क्रियायाभ्यां तौ अभिवादार्थं करोसमुपागतौ अज्ञाययमुनिश्चेष्टशास
मिति शेषः न उक्तं सर्वसंगात्ते संध्यामुपागमदिति सहगतौ विष्णुमित्रो होमार्थं तस्यां शालामागत इति बोध्यम् २ स

विष्णुमित्रो विष्णुमित्रः २ सौम्यप्रयम् ५

ॐ-
गवा-
वाशे-
१००

तयोदितिताभ्यामिसर्थेविष्णुमित्रेपरस्करूपकृतविष्णुमित्रानुमतिकारित्यावत् ५ मेथिलसमिधिलाधिपतेः परमथर्मि
ष्टः उक्तदाशयित्थम्वानपरमेतिष्टयकपदवायपरमरासायस्मिन्मिथ्यैकरामसंवायने ६ पूर्वपूर्वस्मिन्कालेदेवरा
तात्पराचीनजनकस्ययत्नेसदसिदैवतैर्हृत्तयत्तवेधसादितास्त्रिवाल्लेखयत्तप्रसादितैः शिवसहितैर्देवैर्दत्तं प्रतस्त

पदेसक्तेतयोर्वाक्येसर्वपदमर्हयः विष्णुमित्रं परस्करूपरामं वचनमब्रुवत् ५ मे
थिलस्यनरश्रेष्ठजनकस्यभविष्यति यज्ञः परमथर्मिष्टस्तत्रयास्यामदेवयं ६ त्वं वै
वनरगार्हलसहास्माभिर्गामिष्यसि प्रवृत्तं च यत्नरत्तं तत्र त्वं द्रष्टुमर्हसि - तदिपूर्वेन व
श्रेष्ठदत्तं सदसिदैवतैः अप्रमेयवलंबो रमावेपरमभास्वरं ८ नास्य देवानगं यत्वाता
स्वरानचरात्तसाः कर्तमारोपणं शाक्तानकथंचनमानुषाः ९ यत्तु वस्तुस्य वीर्यं हि
जिज्ञासंतो महीदितः न शोऊरा रोपयितुं राजपुत्रा मत्तावलाः १० तदनुत्तरगार्हलमे

व्रतिष्टतीतिशेषः ८ तस्याद्भुतत्वमाहनामेतिशारोपणं श यिलस्य महात्मनः तत्र द्रष्टव्यस्य काजस्य
रप्रज्ञेययोग्यज्ञासंबन्धः न कथंचन न कथमपीत्यर्थः ९ तत्र मिथिलायां यज्ञेवेति यज्ञं द्रष्टव्यमिति चेन्न यः चकाराज

॥ त्वं च परस्माद्भुवत् ॥

नकीसीकारसमस्तयः ॥

ऊतस्मादशस्य यनुषस्तत्रस्थितिस्तत्राहतहीति अमंतदनुः मेथिलीननिजयज्ञपीतदेवेभ्यः यज्ञफलत्वेनयाचितं पुद्गेरि
 पूर्णानयाय सर्वदेवतैः शिवसहितैः सर्वदैर्दत्तं अतस्तत्र तिष्ठतीत्यर्थः तदुक्तं पाद्ये चाप्यंशोभोदयादनीमितिकोर्मेषीतश्च भू-
 गवातीशसिष्मूलीनीललोहितः दददौशत्रुनाशांधंजनकायाजुतंथुरिति सनाभंशोभनमुष्टिवधनस्थाने ॥ आ-

तद्वियज्ञफलं तेन मेथिलीनोत्तमंथनुः यावितं नरणाहंलसमुभं सर्वदैवतैः ॥ आणाग
 भूतं न्यपतेस्तव वेषमनिराद्यव अर्चितं विविधैर्गंधैर्धूपैश्चागरुगंधिभिः ॥ पवसुक्तासु
 निवराः प्रस्थानमकरोतद्रा सखिसंघः सकाकृतस्य ग्रामं प्रवत देवताः ॥ स्वसिबोस्त
 गमिसिद्धः सिद्धाश्चमादह उमरेजाहूवीतीरे हिमवतं शिलोच्चयं ॥ प्रदक्षिणांततः क
 तासिद्धाश्चममनुत्तमं ॥ इत्युक्तासु निशाहंलः कोशिकः सतपोधनः उत्तरादिशसु ।

यागभूतं यजनीयदेताभूतमित्यर्थः वेषमनीत्यस्य तिष्ठतीति द्विष्य प्रस्थातुमुपचक्रमे ॥
 शेषः अतएवाह अर्चितमित्यादिसासभूतं नरपतेरिति क्वचित्पाठः तत्रापि न्यस्यते अस्मिन् देवते निवस्यत्यासु पवार्थः
 देवतायासच्चयागार्थपवप्रतिमादौ ॥ पवसुक्तेति महर्षिगणाहोरेति शेषः मुनिवरो विष्णुसिद्धः वनदेवताः व
 नदैवताः वनउर्गाद्याः ॥ सिद्धः निर्विघ्नयतासिध्येति भावः कृगमिष्यसीमत्राहउतरेति ॥ ५१६

उ. ११
गवा.
वासी- ११

अनुसारं उक्त दिगनुसारिणां पञ्चाङ्गापिनामिति वा शकटीशतमात्रं परिच्छिन्नशकट्यारोपिताग्रिहोत्रसंभारादिमतं
स्मवादि कं पृथं अनुगादितिसंबंधः ११८ यद्विष्णोनिवर्तयामासेत्यनेन अर्षणासनिवर्तनमुक्तं तदेवाह ते गतेति ११९

तत्र जेतं मुनिवरमनुगादत्तसारिणां शकटीशतमात्रं प्रयाणो ब्रह्मवादिनां १२ मृगप
क्षिगणाश्चैव सिद्धाश्चमनिवासितः अनुजगमुर्महात्मानो विष्णामित्रं तपोयने १८ निवर्त
यामासततः सर्षिर्षुवः सयत्तिणाः ते गता ह्यसंधानं लंबमाणो दिवाकरे १५ वासं च कुर्व
निगणाः शोणा क्लृप्ते समाहिताः ते सं गते दिनकरे स्नात्वा ज्ञताशना २० विष्णामित्रं प्रसू
त्य निषेडरसितौ जसः रामोऽपि सहसौ मित्रिर्मुनेः स्नानमिष्टं च अग्रतो निषसादाय वि
ष्णामित्रस्य भीमतः अथ रामो महातेजा विष्णामित्रं तपोयने २१ पप्रच्छ मुनिपाहं लेको
तूहलसमन्वितः भगवन्कोत्त्वयं देशः समुद्रवतभितः २२

यः इमे उरसमर्गे स्पष्टं अलंगते अलंजितमिषतीत्यर्थः २० २१ २२ अयं देशः शोणा क्लृप्तस्यः २३

११

निविलं वैभवमिति शेषः २५ इत्यार्षेण मायागोपकविंशः सर्गः ३१ यो गान्धर्वस्य देवो वैभवप्रप्रेमहंशमात्रमयं देश उत
रमाद ब्रह्मयोनिरिति ब्रह्मपुत्रमित्यर्थः अलिष्टव्रतश्चासौ यमश्चेति विग्रहः १ युक्ताया प्रशेषस्त्रीयण युक्तायामित्य

202

प्रातमिच्छामि भद्रं ते वक्तुमर्हसि ततः नोदितो रामवाक्येन कथयामास स ब्रतः त

स्य देशस्य निविलमृषिमध्ये महातपाः २५ इत्यार्षेण मायागोवालकोऽपकविंशः ३१

ब्रह्मयोनिरिति मीहानासीत्कशोनाम महातपाः अलिष्टव्रतयमस्तः स जनप्रतिपन्नकः १

स महात्मा कुलीनाया युक्ताया समहावलान् वैदर्भीजनयामास वतुरः सदृशात्सतान् २

कृपायं कृशतामं च अमूर्तरजसं वसं दीप्तिपुक्तात्सहोत्साहान्त्रयमं चिकीर्षया ३

तानुवाच कृशः पुत्रात्पामिष्टान्सत्वादिनः क्रियतां पालनं पुत्राय मं प्राप्स्यथ पुष्कलं ४

शस्य वचनं श्रुत्वा सुलोको लोकासतमाः निवेशं चक्रिरे सर्वे पुराणां नटवरासदा ५ कृशा

वल्लमहातेजाः कोशावीमकरोत्पुंरी कृशतामस्त्वथ मीत्वा पुंरचक्रे महोदयं ६

मर्थः अमूर्तरजसेन विद्यते सूर्तप्रसृतरजो यस्य तं अजिनियोगविभागादवत्तत्रयमं चिकीर्षया तद्वह्मं हृदिकरणोच्छ्रया

पालनप्रजापलनम् ५ निवेशं सनिवेशं ५ महोदयं महोदयनामकम् ६

२६

ओं-
रावा-
टी-
१२

203

एषागिरिवजापरपर्यया ८ समागथीतसंज्ञाप्रययावितिपदद्वेत् ५ समागथीमागथादागतनयासागथीनेनप्रसि
हायासापषाणाणा तस्यमहंशपस्यवसोभेवति पूर्वदिचोतापूर्वादिहूगामिनीसुह्रीत्राणामर्चद्वयेपीतिशेषः १०
असुतंरजसोनामथमारण्यमहामतिः चक्रेषुवरंराजावसनामगिरिवजं ७ एषावसम
तीनामवसोसुसमहात्मनः एतेशैलवराःपंचप्रकाशंतेसमेततः ८ समागथीनथोर
ग्यामगथानिष्कृताययौ पंचानांशैलमुत्पानांमध्येमालेवशोभते ५ सैषादिमागथी
रामसुदोत्रासुसमालिनी कृशानाभस्तुवजर्षिःकन्याशतमनुतमं १० जनयामासथ
मात्मातृणावोरुतेन्दन ॥ तासैयौवनशालिन्योरूपवयःसुलेकताः ॥ उद्यानभूमिमा
गम्यमाहृषीवशतहता १२ गायन्त्योत्पमानाश्चुवादयंसस्तुवराश्चव आमोदंपरमंजगमु
वराभरणभूषिताः ११ अथताश्चारुसर्वांग्योनूपेणाप्रतिमाभुवि उद्यानभूमिमागम्य
तारावचतांतरे १५ ताःसर्वगणसंपन्नारूपयौवनसंसर्तः दृष्ट्वासर्वात्मकोवायुरिदंवच
हृताद्यंतत्रामिकासंस्तु ॥ ताःशतंकन्याः १२ आमोदसोतोर्ष ११ वृतांतरेमे नमब्रवीत् १५
चमध्येतारावरोचुरिशेषः १५ १५

१२

मकासनाशोममदेवसमानुषोपिभार्यामविषयेत्यादिर्वशीकरणापार्थवादः ननुमानुषीणां देवसंबंधोऽनुवित-
 लनाह मानुषस्य ज्यतां भावश्चिदंगीकारमात्रेण विलक्षणाशक्त्या विभावान्मानुषभावस्यागे स्वतः पदमवतीतां सामर्थ्यं
 भविष्यति तत्फलमाह दीर्घमिति ॥ मानुषेषु हि तः विशेषेन नित्यमनुक्षणां यो वने वने वने वने लक्ष्मीयमाणा मिति यावत्
 अतः मत्संवेयेन अक्षयं यो वने मित्याद्यन्वयः ॥ अपहास्यमहासपूर्वकमपमात्य ॥ अंतश्चरसीति पूर्वार्थेन स्वभावज्ञ

ग्रहं वः कामये सर्वा भार्या मम मविष्यथ मानुषस्य ज्यतां भावो दीर्घमायुरवाप्स्यथ च
 लक्ष्मि यो वने नित्यं मानुषेषु विशेषतः अक्षयं यो वने प्राप्ता मय मय मविष्यथ ॥ तस्य तव
 चने अक्षयं वा यो रक्षिष्ट कर्मणाः अपहास्यततो वाक्यं कस्याशातमथाब्रवीत् अंतश्चरसि
 भूतानां सर्वेषां सरसतम प्रभावज्ञा अन्ते सर्वाः किमर्थं भवमन्यसे ॥ ऊशनाभसुतादे
 वसमस्ता सरसतम स्यानात् व्यावयितुं देव रक्षामस्ततः पावये १-

तावयोः सूचितानुपुष्पस्य भावायेक्षयामस्य भावोधिक इति चेत् तत्राह प्रभावज्ञा अन्ते सर्वा तथा प्रश्नमंसा कां वीरिति भा-
 वः तस्मादवमनुवितप्रार्थनया प्रसादवमाननमनुवितमित्याह किमर्थमित्याह किमर्थमित्यादि ॥ स्वप्रभावं दर्श-
 यंति ऊशनाभेत्यादि स्यानात् व्यावयितुं समर्थी इति शेषः रक्षामस्ति निपायेन तथा कारणे हि

ॐ.
रावा.
दासी.
१-६

हेतुर्मयः इवैवे यत्र काले पितरमवमन्य अपमानविषयं कृत्वा स्वधर्मेण कामेन स्वयंवरमुपास्महे आत्मना स्वातंत्र्येण
वयं वरं संगीकृतमः सकालः कदाचिदपि सत्यः नावमेमि पादस्तकाविकोः पपादः तथा पादेन इति छेदः छेदसंदे
हतेतः अस्माकं सकालो माभूदसत्यः क्वचित्तनो वमन्यस्वेति पादः अतएव माभूत्सकालो यद्वा तो पितरसमवादिने

माभूत्सकालो इर्मयः पितरं समवादिनः अतएव स्वधर्मेण स्वयंवरमुपास्महे ११ पिता
हि प्रभुस्माकं देवतं परमं वराः यस्मिन्नेति पितरसतो भर्ता भविष्यति १२ तां तां व
चनं श्रुत्वा हरिः परमकोपनः प्रविश्य सर्वगात्राणि वभंज भगवान्स्वभुः १३ ताः कस्या वायु
ना भगवा विविशुर्न पतेरहं प्रविश्य च सुसंभ्राताः सलज्जाः सलोचनाः १४ सचतादयिता
भग्नः कस्या परमशोभताः दृष्ट्वा दीनास्तदाराजा संभ्रंत इव मब्रवीत् १५ किमिदं कथ्य
तां पुत्रः को यर्ममवमन्यते ऊज्जाः केता कृताः सर्वांश्चेष्टं न्योनामभाषय १६

कामतः सत्यमिति क्रम्य अवरेये मस्वयं वरं इत्येदं तथैव विवराणां को दृश्यते क्वचित् ११ तत्र बीजमाह पिता हीति १२
हरिः वायुः क्वचित् वायुरित्येव पादः १३ सलज्जाः अन्याप्यपतिप्रसंगतः सलज्जाः १४ भग्नः भग्नगाः १५ यर्ममव
मन्यते वलात्कारं करोति नियावत् रोदनादितावेष्टयः किन्नामिभाषयत्यन्वयः १५ १६

१-६

पदेष्टेतिशेषः समाधिंसंदधति तद्वचः श्रवणौकाग्रचितोभूदित्यर्थः २० इत्योर्ध्वरामायणोसर्गः १२ तस्येतिवशोऽसृष्टान
मस्तुत्य १ प्रसूयितं अभिभूतं इच्छतिस्म अशुभं वलाकाररूपं अवेदतस्म २ पितृमत्तः पितृधीनाः स्वच्छंदेपतिः
स्वीकारविषयं स्वातंत्र्येन स्थिताः नवतामहेयतः अतो नः पितरं दृष्ट्वाणीष्टं यत्तदिनः अस्मान् नृभ्यः सदास्पतिनदातवत्तदीयाः

206 एवं राजा विनिश्चयस्य समाधिंसंदधेत्ततः २० इत्योर्ध्वरामायणो वाल्मीकीये द्वाविंशः सर्गः १२
तस्य तद्वचनेन श्रुत्वा ऊरुना भस्मयीमतः शिरोभिः श्रवणौ सृष्ट्वा कन्याया तसमाधतः १
वायुः सर्वात्मको राजस्य यं धियं मिच्छति अशुभं मार्गमास्थाय नयं मम प्रत्यवेदते २
पितृमत्तः समभदंते स्वच्छंदेन वयं स्थिताः पितरं नो दृष्ट्वाणीष्टं यदि नो दास्यते तव १ ते
न पापानुबंधेन वचनेन प्रतीच्छता एव बुवतः सर्वास्मदायुनाभिहता भूताम् ५ तासां
तवचनेन श्रुत्वा राजा परमथामिकः प्रत्युवाच महातेजाः कन्याया तमनुत्तम ५

भविष्यामः तेन भदंतस्मृतिरित्योजना १ एवं बुवातीनां नो वचनेन प्रतीच्छता अनंगी ऊरुता पापानुबंधेन अथर्मवद्
चित्तेन एवेथर्मबुवतः सर्वायुना अभिहताः स्मृतिरित्योजना ५ ५

अं-
रावा-
वादी-
१४

207

हेपुत्रः क्षमावतो क्षमावद्विः कर्तव्यं स महत्कृतं महती क्षमा कृतेति यावत् गात्रं भोगोऽप्यत्रोद्योगसद्वम
तिउक्तरमिति भावः यच्च कुलं अवेदितं कामवेगसहनं कृतं तदपि समहत् ६ पुरुषस्य वेति अविशेषेति शेषः तदुक्तं
स्वरं यत्त्रिदशविषये क्षांतं कामवेगसहनं कृतं तत् अतिउक्तरं तेषां अमिहृषादिकामनीयगुणवाङ्मयात् ७ स्वक
न्यानां क्षमायाश्च यथादृशी क्षांतं स्वकुलं प्रार्थयते यादृशी पुष्पाकं क्षमायादृशी अस्मात्कुले सर्वा सामस्विति शेषः

क्ष्मांतं क्षमावतो पुत्रः कर्तव्यं समहत्कृतं ऐकमत्यमुपास्य कुलं चावेदितं सम ६ अलं
कारो हि तन्मयीणां क्षमात पुरुषस्य वा उक्तरं तच्च वै क्षांतं त्रिदशेषु विशेषतः ७ यादृशी वः क्षमा
पुत्रः सर्वा सामविशेषतः क्षमादानं क्षमासत्त्वं क्षमायज्ञश्च पुत्रिकाः ८ क्षमायशः क्षमाध
र्मः क्षमाया विहितं जगतः विसृज्य कर्णका कुत्सया जात्रिदशविक्रमः ९ मंत्रतो मंत्रयामास
प्रदानं सह मंत्रिभिः देशकाले च कर्तव्यं सदृशे प्रतिपादतम् १०

अथ वा विशेषतः सकलस्य पुरुषाविशेषेणोत्पथः क्षमायाः प्रार्थनीयतेति मितमाह क्षमेत्यादिना न सत्यवचनयज्ञ
समाधिजसकलयर्मफलाक्षमासकेलजगदाधारभूता च क्षमातः सोपादयोत्पथः ८९ प्रदानं कन्याप्रदानं चित्ते देशे
काले सदृशे स्वकुलादि सदृशेण प्रदानं कर्तव्यं इति मंत्राप्रक्रमः १०

१४

कुर्धरेतावल्गचारी ब्राह्मंतपःब्रह्मविषयेचित्तेकाग्रंमनसश्चंद्रियाणां वपेकाग्रं परमं तपश्चरति ॥ यदाचूलीतपश्चरति तदा
 कुर्मिलातनयासोमदानामगंधर्वी तं पायुपास्तेमपनुग्रहं कर्तुं विप्रार्थनया सेवते स पायुपास तत्पुण्यं बलं गार्धः ॥ अथ
 तस्मिन्प्रतियोगो द्वितीया तत्समीपे प्राप्ते तर्धः ॥ कालयोगेन सुश्रूषाजनितं यमं परिपाकं कालसंबंधेन ब्रूते न दिव्ययो

208

एतस्मिन्नेव काले तच्चूलीनाम महायुतिः कुर्धरेताः शुभाचारो ब्रह्मंतप उपागमन् ॥ तप
 संतम्रं चित्तं त्रगंधर्वी पायुपासते सोमदानां मभदंते कुर्मिलातनया तदा ॥ सावते प्रणताभू
 ता सुश्रूषाण्यरायणा उवास काले यमिष्टा तस्यास्तृष्टो भवदुःखः ॥ सवतो कालयोगेन यो
 वाचरचुं न दत्तं परितृष्टो स्मिभदंते किं करोमि तवंप्रियं ॥ परितृष्टं सति तां गंधर्वी मधुर
 स्वरं उवाच परमप्रीता वाक्यज्ञा वाक्यकोविदम् ॥ लक्ष्म्या समुदितो ब्रह्म्या ब्रह्मभूतो म
 हातपाः ब्राह्मेन तपसा युक्तं पुत्रमिच्छामि धार्मिकम् ॥

गितोः अकल्मषतपः प्रवृत्तिः स्तुतिः ॥ ब्राह्म्या लक्ष्म्या ब्रह्मवर्चसेन ब्रह्मभूतः ब्रह्मात्मभावतया अतएव महातपाः यतः
 स्तमीदृशः अतः ब्राह्मेण तपसा युक्तं पुत्रमिच्छामि ब्रह्मंतपः ब्रह्मविषयमेकाग्रं यदा ब्राह्मंतपः स्वाध्यायः ॥

ॐ.
रावा.
वादी.
१-५

ननुप्रवर्षादीनायस्यावृत्तितातत्राह अपतिश्चास्मिन्तः परमपि अस्मिन् न कस्याचित् भार्याया भविष्यामीति शेषः अनेन नैष्टिक
कवत्तवर्षिणी तं सचितं अणपियथा प्रजावामिर्मवतितया ते भद्रं अनुग्रहोक्तं नन्वेव नैष्टिकवत्तवर्षे कथं पुत्रलाभः स
भायेत अतः प्रजावृत्त्येति उपतायाः किं करितं प्राप्तायाः ब्राह्मणवत्तवर्षिणा उपायेन मे सुते दातुमर्हसि सुतका
दद्वमानसः प्रजो देय इति भावः ॥ तस्याः सोमदादाः किं नाकामाप्सतेः ब्रूलिननामा ब्रूलिभिः ब्राह्मणवत्तवत्तपसा ७

209

अपतिश्चास्मिन् भद्रं ते भार्यावास्मिन् कस्याचित् ब्राह्मणेणोपगतायाश्च दातुमर्हसि मे सुतं
तस्याः प्रसन्नो ब्रूलिर्षिदं दौ ब्राह्मणमनुतमं ब्रूलिदत इति ख्यातं मानसं ब्रूलिनः सुतं १८ सराजा २
ब्रूलिदतस्तु प्रसीसथ्य वसतदा कांपिलं पश्यालक्ष्म्या देवराजो यथा दिवि सवर्द्धिकृतवा ३
नाजा ऊशनाभः सयार्मिकाः ब्रूलिदताय काकृत्य दातुं कन्याशतं तदा २० तमाह्वयम
हाते जा ब्रूलिदतं महीपतिः ददौ कन्याशतं राजा सप्रीतेनांतरात्मना २१ यथाक्रमेण तदा पा
के ब्राह्मणदत्तत्वात् ब्रूलिदत इति ख्यातं मानसं सुतं ददावि ॥ ११ ॥ अजगाम ननु नंदनं ब्रूलिदतो महीपालस्ता
तन्वयः फलीफलिन इति वत्तुलीचलिन इति वत्तुलीचलिन इति अर्षिर्नाम द्वयं साधु २२ राजा गंधर्वाः सोमदायाः क्षत्रि
यात्वात् कांपिलं कांपिलेन निवृत्ता ॥ १२ ॥ देवपतिर्यथा रं दृष्टशो महीपाल इत्यर्थः २३

२
३
४
५
६
७
८
९
१०
११
१२
१३
१४
१५
१६
१७
१८
१९
२०
२१
२२
२३

१-५

अ.
रावा.
वादी.
१५

ब्रह्मदत्तेवेति चत्वर्यः कथाशतसमुच्चयार्थोवापुत्रलाभायपुत्रप्राप्तये । कुशाः कुशताभयिता २ कुशावाक्यमाह
पुत्ररत्नादिसदृशः तत्सदृशः कौशौतवाहगायिगायिनामानं प्राप्स्यसितेनलो केशाश्रुतीकीर्तिचप्राप्स्यसि । कुशेना
मेतिपादेपतकशब्दतं नामप्रसिद्धमित्यर्थः आकाशासाविश्वप्राकाशद्वयोभूताश्रुतेनतस्यसुकृतंस्त्वितेतैतत्सर्वश

कृतोद्वाहेगतेतस्मिन्ब्रह्मदत्तेवराचव अपुत्रः पुत्रलाभायपौत्रीमिष्टिमकल्पयत । ३ रक्षात
वर्तमानोयाकुशनाभमदीपतिस्. उवाचपरमोदारः कुशाब्रह्मसुतस्तदा २ पुत्रसदृ
शः पुत्रभविष्यतिसुधार्मिकः गायिप्राप्स्यसितेनतंकीर्तिलोकेचप्राप्स्यती ३ एवमुक्ताकुशा
रामकुशनाभमदीपतिं जगामाकाशमाविश्वब्रह्मलोकं सनातनं ४ कस्यचित्तथकाल
स्यकुशनाभस्यधीमतिः जज्ञेपरमधर्मिष्ठेगायिरीत्येवनामतः ५ सपिताममकाजस्यगा
यिपरमधार्मिकः कुशवंशप्रसूतोस्मिकौशिकोरचुनंदन ६ पूर्वजाभगिनीचापिममरा
चवसवता नाम्नासत्यवतीनामऋचीकेप्रतिपादिता ७

समदात्म्यातिशयःस्त्वितः ४ कस्यचि
तथकालस्यकथचित्कालश्चनंतरमित्यर्थः ५ ममविश्यामिउसकुशवंशप्रसूतत्वादहंकौशिकः ६ तकेवलमहमेव
गायपुत्रमएवजानेष्टानाम्नासत्यवतीतिप्रसिद्धनामाऋचीकेप्रतिपादिताऋचीकायदत्ताईतिनामप्रसिद्ध ७

सपारीसगीगतौहेतुभर्तामनुवर्तिनीतिसहगमनंकातवतीत्यर्थः अपिचअप्यदपितस्याश्रितिकौशिकीनास्त्रीमहानदीत
हृपाप्रवृत्तावजाता ८ हितकार्यार्थहितकामार्थमितिपाठेहितेआशुभिककामः चेदिकंतउभयदानी ९ यतोमिन्यास्त्रे
हंसपुक्तःअतःहिमवत्यार्थेकौशिकानियतःनित्यंसावंवसामित्यत्रः १० इतश्चतस्यावासइहासासाविति सत्येयमेव

212 सपारीसगीगतास्वर्गभर्तारंमनुवर्तिनी कौशिकीपदमोदाराप्रवृत्तावमहानदी ८ दिव्या
पुण्योदकारस्याहिमवतमुपाश्रिता लोकसहितकार्यार्थप्रवृत्ताभरिनीमम ९ ततो
हंहिमवत्यार्थेवसामितियतःसावं भगिन्यास्त्रेहंयुक्तःकौशिकारचुनंदनः १० सातस
त्यवतीपुण्यसत्येयमेप्रतिष्ठिता पतिव्रतामहाभागाकौशिकीसरितांवरा ॥ अहंदि
नियमादादिहित्वातोसमुपागतः सिद्धाश्रममनुप्राप्यसिद्धोस्मितवतेजसा ११

प्रतिष्ठितातज्जलणानादिनासत्यात्मनोननिवर्ततइतिभावः ॥ तत्वेवंकथंसिद्धाश्रमेस्थितिरतश्चाह अहंहीति नियमात्
गयापिंदानवसिद्धाश्रमेकसाध्ययागजयसिद्धिहेतोः आगमनकार्यवत्तदनुग्रहात्सिद्धिमिमाह सिद्धाश्रममिसादि १२
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय नमो नमः १२

ॐ-
गवा-
वादी

उपसंहरति पेषति समगोयः सकाशात् सतिः कीर्तिता स्वस्य वंशस्य उपतिः ब्रह्मपुत्रात् कृशात् उपतिः कीर्तिता देशस्य शो
णाकूलीयगिरिजदेशस्य पृच्छसि पर्यपृच्छः तत्सर्वमुक्तमिति शेषः ॥ अतः परं न प्रष्टव्यमिति गत इति विदुः गतया ध
नि निदाभावप्रयुक्तजात्यमलः ॥ अर्थरात्रविह्वलाहनिष्पंदारतिपक्षिचलनाभावादिति भावः तदादनिलीना इति

१५

१० २१३

पषारामसमोत्पत्तिः स्वस्य वंशस्य कीर्तिता देशस्य हिमहावाहोयनात्वे परिपृच्छसि ॥
गतोर्धरात्रः काजत्स्य कथाः कथयतो मम निदामध्यो हिमं दत्ते माम् हिमो धनी हिनः ॥
निष्पंदारस्तवः सर्वतिलीनास्तव पक्षिणः नैशेत तमसा व्यासादिशचरन्तु नंदन ॥ शनैर्वि
सृज्यते संस्थानभो नैवैरिवावृते नक्षत्रता रागहनं ज्योतिर्भिरवभासते ॥ इति पृष्ठे वशीतो
शुः शशीलोकतमो नुदः क्लादयत्याणि नो लोके मनांसि प्रभया स्वया ॥ नैशानि सर्व
भूतानि प्रचरन्ति ततस्ततः यत्तदा तसं वा श्वरौ दाश्वयि

॥ इति पृष्ठे ॥

शनैर्विसृज्यते विद्युक्तेत्यर्थः वर्तमानसामी
प्येभूतेषु संस्थापिते नक्षत्रासु न योग्यगौणकालसाहित्ये न सार्थया रूपः नक्षत्रता रागहनं भूतसहसादावृते नैवैरावृते
मिव तत ज्योतिर्भिरतदपि मभिः अवभासते ॥ इति पृष्ठे उदोऽसूय कर्मणि शतित् इति नैशानि निशा प्रभवानि ता मेवाहय द्योत्या

॥ इति पृष्ठे ॥

अभ्यस्य नयनं अस्त्रवत् ॥ स्तुतिप्रकारमाह ऊशिकानामित्यादि ब्रह्मोपमाः ब्रह्मर्षितल्पाः २० हेमयाणो यविष्णामिभवा नेव
विशेषेण महात्मैति शेषः यस्य सा ब्राह्मणा तं प्राप्स्यति भावः किंच यस्य तव भगिनी तव कुलस्योत्तकरी उत्तरकरी स

214

एवमक्ता महातेजा विराममहासुनिः साधुसाधितिते सर्वे सुनयोऽस्य भ्यपूजयन् ॥ ऊशि
कानामयं वंशो महात्म्यमपराः सदा ब्रह्मोपमामहात्मानः ऊशवंशानरोत्तमाः २० विशेषे
ण भवानेव विष्णामिभमहायणः कौशिकीसरितां श्रेष्ठं कुलयोत्तकरी तव २१ सदितैर्म
निशादूलैः प्रशस्ताः ऊशिलात्मजः निदामुपागमच्छीमानस्तंगतश्चां शुभात् २२ रामोपि
सहस्रोमितिः किंचिदागतविस्रयः प्रशस्तमनिशादूलं निदाममुपसेवते २३ इत्यादि रा
मायणोचतस्रिंशः २४ उपास्य रात्रि शेषं तपोणा कूले महर्षिभिः निशियो सुप्रभातायां वि
ष्णामिभमभाषत । सुप्रभातानिशारा मरुवा संस्थापवर्तते उतिष्ठोतिष्ठ भद्रं तं गमानायाभि

रितां श्रेष्ठं अनेन सकलजगद्व्याकृतं तस्याः सूचितं २५ प्रशस्ताः स्तुतः अस्तंगतश्चां शुभं निति पादः २६ सेवते सेवते स
२७ इत्यादि रामायणोक्तिलके बालकांटे चतस्रिंशः सर्गः २८ रात्रि शेषं उपास्य निदया अतिवाह । गमनाय गमने कर्तुं २

ॐ-
गंगा-
वादी-
१-८

अयं शोणारति शोणो वणोणारतिव्यदिष्टा करोयथा संतरिष्यामहे रमत्वयः प्रमवीजमगाथरति अतलसर्ग इत्यर्थः ५
उद्दिष्टः संतव्यतेनानिश्चितः ५ सारसः पक्षिविशेषः ५ वासपरिग्रहसमार्जनादिनाश्रावसंस्थाने च कुरित्यर्थः ८ अस्तवत्

तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य कृतं शोणारति कक्रियः गमनं शोचयामास वाक्यं वेदमवाच हः अयं शो-
णः शुभं जलो गायः पुलिनमंरितः कतरो गायथा वल्लभस्तं तरिष्यामहे वयं ५ एवमुक्तस्तु
रामेण विष्णामित्रो ब्रवीदितं पृषपं यामयोद्दिष्टो येन योतिमहर्षयः ५ ते गता हरमध्याज
गते धादि वसेतदा जाह्नवी सरितां श्रेष्ठादशुभं निसेवितो ६ तादृशं प्राणसलिलाहं ससा
रसवेवितो वभूवुर्मुनयः सर्वे सदिताः सह रात्रवाः ७ तस्मात्सेरेतदा सर्वे वक्रुवांसपरिग्रहं
ततः स्वात्वा यथा न्याये संतर्प्य पितृदेवताः ८ इत्वा वैवाय्विहोत्राणि प्राणपचारतव उचिः
विविधं जह्नुवीतीरे शुभासदितमानसाः ५ विष्णामित्रं महात्मानं परिवायं समंततः वि

अस्ततस्तत्पंचयता प्रवशिष्टमंत्रं यद्वाः स्तवत् तत्सहशं गं पितृभ्यः यथा न्याये रात्रवैवाय्यथा हतः सं
गाजलं हविष्यप्राणैकं प्राप्स्ये इत्यर्थः ५ विष्टिताः विशेषेण स्थिताः यथा हतः यथा वस्थानमर्हन्तस्तथा स्थिता वित्यर्थः ८

प्रत्युपगमनारोको विष्णामित्रमथावेवेत-

गंगाश्रोतंगंगाविषयं किं विच्छेत्तमित्यर्थः श्रोतव्यं विषयमाह त्रैलोक्यमित्यादि ॥ वृद्धिं त्रैलोक्यव्याप्तिरूपं ॥ धातुना
स्वर्णादीनां ॥ यामेरुद्रहितामेतामसा तयोः कस्योर्मतेत्यन्वयः ॥ तस्यामेतायोयाज्येष्टाहिमवतः सताडुदिलाना

216 भगवन् श्रोतुमिच्छामि गंगाविषयगानदी त्रैलोक्यं कथमाक्रम्य गतानदतदीपतिं ॥
चोदितो रामवाक्येन विष्टामि त्रेमहासनिः वृद्धिं जन्मवर्गगायावक्तुमेवोपचक्रमे शे
लेंद्रो हिमवानरामयात्तनामाकरोमहान तस्याकस्याहयं रामरूपेणाप्रतिमं भुवि ॥
यामेरुद्रहिता रामतयोर्मतासमथ्यामा नाम्नोमेतामेतात्तावैपत्नी हिमवतः प्रिया ॥
तस्यांगो यमभवत् ज्येष्टा हिमवतः सता उमानामहितीया भूकत्या तस्मै वराचव ॥
मृगज्येष्ठा सराः सर्वदेवकार्यविकीर्षया शैलेंद्रवरया मासंगंगाविषयगानदी ॥ द
दोयर्मेणा हिमवांस्तनयां लोकपावनी स्वच्छंदमथ गंगं त्रैलोक्यहितकाम्यया ॥

मसां गंगाः भवदित्यर्थः तस्मै व हिमवतः ॥ देवकार्यं वक्ष्यमाणं भववीर्यधारणं विषयगं स्वर्गाभूता लगार्गीगां रदं
वर्तमाना पदेषु नवराणां च यस्याः शिवभार्यात्वाय ॥ धर्मेणा कत्यादान धर्मेणा स्वच्छंदं पथगामि न्यपि वर्तमाना पदेषु न स्वका

सोत्रेण च ब्रह्म दिवायुसामागतामनशीलो ॥

ऊ. २१७
रावा.
वाटी.
१५

त्रिलोकार्थं तारकतोभीतत्रिलोकरत्नकप्रशोत्तरार्थं शुगच्छनब्रह्मलोकेतत्रब्रह्मणापवणाजलरूपताप्रामिरितादिवाम
नपुराणोक्तदिशामध्येदुर्गवामनपुराणवृत्तान्तसंप्रयोगाउपसंभितानात् एवंहिजात्यायिका उमाज्येष्ठाकुटिलाना
महिमवक्तव्यादेवैः शिववीर्यधारणायहिमवन्तांप्रार्थितोतदतयासहदेवाब्रह्मलोकंगत्वाब्रह्मणेतिवेदितवन्तः ब्रह्म
ब्रह्मणावसमर्थयुतद्वारोदृशकाः वरं धारयामीतिकथितवाक्याः वस्तुनेनब्रह्मणाजलरूपाभवेतिप्रामातत्रैवब्रह्मणोऽ
र्धकटाहेजलरूपेणजगत्स्थितातस्यामेवप्रिनाशववीर्येतिममितिः विसृष्टिणाप्रसरताकटाहेमेदितेवरातकुटिला
विसृष्टादातामपाताकुलिताततः तस्माद्विसृष्टपदीत्यातिनिवामनपुराणोक्तेरेवब्रह्मणोर्ध्वकटाहेलयेतिज्ञायते

प्रतिगृह्यत्रिलोकार्थंत्रिलोकहितकांदिनाः गंगामादायतेराकृन्तुत्वार्येनांतरात्स

पतनसमयेवब्रह्माऽवाहजलेनसहैवपतितंतजलंब्रह्मणाकमंडलौधृतंवाक्यजलंब्रह्मणोर्ध्वकटाहेन
वाय्वजानं नारायणसुकर्मिनि कामिकासंहितादोसृष्टं ततोभगवतायदावरोपोतेनैवकमंडलुजलेनतस्या
दप्रक्षालनंकृत्वातजलंकमंडलावेवदिमंशंकरसंहितोक्तरीत्यागौरीविवाहेतरेलीलयगोयापाणिभ्यांशि
वनयनाच्छादनेकृतेशिवेनलटालनेत्रप्रकाशितंततोभयाज्ञौरीयाणिस्वेदनेलस्रुतंतदपिब्रह्मणाकमंड
लोस्थापितमित्यप्रौढगौरीविवाहकथनेनसूचितंभवरीरथप्रार्थनयायाचवल्गुरूपः सर्वपवित्रजलसमूह
स्तसौदत्तः सर्वमुक्तजलमुपकम्पपुराणेषुभगीरथसंबंधप्रवणान् विसृष्टस्मृतकृतगोमहात्म्यप्रकाशदृष्टव्यः

१५

कन्याग्रहणपतिः अग्रे शिववीर्यसवलतादिवर्कचैतद्वर्णनं उग्रं सुवर्तं पार्ष्णी भोजनसापित्वा गसंकल्प रूपं तपः शिवद्वयानुरूपं ॥ ११ ॥
यथा वा विषयगामिनी गंगा तद्याप्रतिपादयतीति शेषः तदेव विवृणोति त्वमित्यादिप्रथमं त्वंगतिं आकाशमांगंगता ॥

218

याचायापौ लङ्घिता कन्यासीद्वचुनंदन उग्रं सुवर्तमास्यायतपस्त्रेपेतपोयना ॥ उग्रता
तपसा युक्ता ददौ शोचवरः सता रुद्राया प्रतिरूपाय उमा लोकनमस्कृता ॥ पतते तेषौ लरा
जस्य सते लोकनमस्कृते गंगा च सरितां प्रेष्टा उमा देवी चराचर ॥ पतते सर्वमाख्यातं य
था विषयगामिनी त्वंगता प्रथमं तात गतिं गतिं मतां वर ॥ सेवा सरन दीरम्यापौ लङ्घय
सता तदा सरलोकं समाह्ला विषया जलवाहिनी ॥ इत्यादि रासायणे पंचविंशः सर्गः ॥
उक्तवाक्ये सता तस्मिन् भूराव वलक्षणो प्राति तं यकथा वीराह वतु सनिपुंगव ॥ य
मयुक्तमिदं बलन्कथितं परमं तया इह तः पौलराजस्य ज्येष्ठया वक्तुमर्हसि विस्तरं वि

पश्चात्सरलोकं समाह्लाः भवत जलवाहिनी तत्त्वभावा जाता विषया सकलपापहृत्री ॥ इति टीकायां पंचविंशः ॥ १५ ॥
उक्तवाक्ये इति उपरते इत्यर्थः १ वक्तुमर्हसीत्यस्य विस्तरमित्यनेनान्वयः दिव्यमानुषसंभवं दिव्यलोकमिव यनेव २

ॐ-
रावा-
वादी-
१०१०

२१९

सुश्रुतिं विसृज्य माह ग्रीतिर्यादि भूर्भुवः स्वर्गानि त्रयः स्थावरेषु त्रयः स्रजः इत्येको विसृज्यः द्वितीयमाह कथमिति त्रिपथ
गतिप्रसिद्धिः किं निवेद्यते तद्द्वितीयं १ कर्मभिश्चरितैः कैः समन्वितैः तत्तृतीयः द्वयोर्हि मवक्तव्योः वेपि स्ववर्णोद्धारकत्वा

ग्रीत्यथो हेतुना केन स्थावरेषु कथावती कथं गंगा त्रिपथगा विष्कृता सरिद्धतमा १ त्रि
षु लोकेषु धर्मज्ञकर्मभिः कैः समन्विता त्रया ब्रुवतिका कुत्स्ये विष्णो मित्रस्य पोथनः ४
निविलेन कथां सर्वा मधिमध्ये मवेदयत् पुराणमकृतोद्धारः शितिकंठो महातपाः ५
दृष्ट्वा च भगवान् देवीमैश्वर्यानां पञ्चक्रमे तस्मिन् सजीव्यामानसमहो देवस्य धीमतः ६
शिताकंठस्य देवस्य दिव्यं वर्षातंगतं पवं मन्मथं पुद्गेततयोर्नासीत् राजयः न चापित
न यो रासनस्य मासीत्यरंतप सर्वे देवाः समुयुक्ताः पिता महप्ररोगमाः ७

इगाविषयक एव भगवतः प्रश्नश्च ४ निविलेन कात्स्न्येन विसृजेणेति यावत् उद्धारो विवाहः ५ गतं जी
इत्येति शेषः ६ समुयुक्ता सेनानी प्रायश्चित्तपरमयत्नेन रुद्रो मयोः संयोजने कृत्वा पितृस्योद्दत्ते जसो मोचनं वारयितुं
समुयुक्ता वभूवुरिति ७ समुद्दिशति पादस्तस्य गपव ७

११

पुनरर्थसंयोजनोद्यमवतां तत्रिवासाणोच्चोगोनवितस्तत्राह यदिहेति इहमायाऽस्यतेऽस्यत्यतिशुब्रुवतइतिविवर्त्येत्यादि ८ ५
प्रसादविषयमाह नलोका इति भूरादिलोकास्तस्यप्रजाश्चेत्यर्थः ब्राह्मणातपसाब्रह्मानसताल्लोकोनेतपसेत्यर्थः तेजा
रेताः तेजसिआत्मनिमतेजसिमयाभूतेकोलाभस्तत्राह रक्षसर्वाणिमिति धृतेतिशेषः ननुरुदेणास्वतेजाधारणोक्त्यलोक

220 यदिहोत्स्यतेभूतंकस्तस्यतिसहिष्णति शुभिराम्यसुराः सर्वेप्रणिपत्येदमब्रुवन् ८ देवदेव
महोदेवलोकास्पाहि तेरत सुराणांप्रतिपत्येनप्रसादं कर्तुमर्हसि ९ नलोकाधारयि
ष्यतितवतेजःसरोतम ब्राह्मणातपसायुक्तोदेव्यासहतएश्वर १० त्रैलोक्यहितकामार्थं
तेजस्तेजसिधारय रक्षसर्वाणिमालोकात्रालोकं कर्तुमर्हसि ११ देवतानां वचः श्रुत्वा
सर्वलोकमहेश्वरः बाहूमिदववीक्ष्वर्वाणपुनश्चेदमवाचह १२

रक्षेतिचेत्तस्यायदेतत्पुरुषेरेतोभवतिआदित्यस्तहंपरिति श्रुतेस्तदेतोरूपंतेजपवशादित्यमंडलंतदुतोसक
कलंजगदक्षितंभवतिविपर्ययेविपर्ययइत्याहुः तदेवाहनालोकमिति आदित्यविनापादिसर्वलोकविनाशने
प्रसंगइतिभावः ॥ १२

ॐ-
रावा-
वादी-
॥॥

धारयिष्यामिति सहोमया उतायि सरजो ह्यंते जोगिंस्वस्वरूपेण तेजसा धारयिष्यति यदेतत्सिंघां लोहितं भवति अग्ने
स्नहमिति श्रुतेः भो त्रिदशाः अनेन तेजो धारणेन पृथिवी च का एत सर्वो लोकः निर्वाणो सुखं प्राप्नोत अथ
येष्वरतेजो जगत्स्पृष्टार्थं तेन च पृथिव्याः लोकस्य च योऽस्यादिति भावः ॥ दिव्य वर्षणत भोगवशात् तस्यान

221

धारयिष्यामि हं ते जस्ते जसे वसहायया त्रिदशाः पृथिवी चैव निर्वाणमथि गच्छतः
यदि दंतो भित्तं स्यानाममतेजोऽनुत्तमं धारयिष्यति कस्तमेवुवंत सरसतमाः ॥५॥
वसुक्तास्ततो देवाः प्रत्यूचुष्टुषभध्वजम् यतेजः क्षमिंतं स यत्तद्ग्रा धारयिष्यति ॥५॥
एवमुक्तः सरपतिः प्रमुमोच महाबलः तेजसा पृथिवी येन व्याप्ता स गिरिकान्ता ॥५॥

नतः व्युत्सस्य क्रांशस्य धारणा संभावेन तद्धारण समर्थं मोक्षमास्थानं निरूपयंति ताह यदिदमिति स्थानात् स्युद
यपुंडरीकलक्षणात् क्षमिंतं विष्काल भोगवशात् सखलितं अनुत्तमं देवकार्यार्हं सुत समर्थं तेन सर्वोत्तमं भ
वत्पार्थनया च उमोगर्भानर्हं को धारयिष्यति ॥५॥ उत्तममाहुः एवमिति यथा धारयिष्यतीति तस्या अपोष धारणा
शक्तिसत्त्वादिति ॥५॥ ॥५॥

॥५॥

दृष्टिं यामुक्तस्य तेजसो धारणां धीं श्रेयः दृष्टिं यथि पतितेन दृष्टिं यथि मिति वा तर्न हि युं जतेत इति ७ नः शब्दो वा कर्णार्थे कोरे
 इता शतं देवी क्लृप्तो शतं रूपं अथा दृष्ट्या श्रेयः सौ दते जाः प्रवेशा संभावात् वायुसमन्वित इत्यनेन चालन लक्षणः प्रवेशो पाय
 उक्तः १० तदयि तेति उक्ता गिता चालन रूपं क प्रवेशा तते जो बहं स केवल श्रेत पर्वत रूपं जातं त रूपं तेजः प्रवेश प्रदेशो त
 न हि म्ना दिव्यं पावका दि स संनिभं शरवणं चाभूत् १८ यत्रेति किं चित्कालं भूत्वा तत्कार्तिके यत्र वेदेव श्रेयि संभवत्

222

ततो देवाः पुनरिदं सूच्युः अपि इता शतं आविष्टं महा ते जो रोद्रे वायुसमन्वितः १० तदयि
 ना पुनर्यासं स जातं श्रेत पर्वतं दिव्यं शिखरां चैव पावका दि स संनिभं १८ यत्र जातो महा
 तेजाः कार्तिके यो यि संभवः शुद्यो मां चाशि वं चैव देवाः सर्षि गणा स्तथा १९ पूजयामास
 रम्यं सुप्रीत मनसस्तदा अथ शैलसुता राम विदशानि दमव वीत् २० समसुरायत
 स वीत् क्रोथ संरक्त लोचना यस्मानि वारिता हं संगता पुत्र कामया २१

वेद्यं १९ सुप्रीत मनसः लोकानुग्रहाय मूल तेजसो धृतत्वा तदेव कार्या यस्क न तेजसश्च दत्तत्वा तं तोषः क्रियमाणाम
 पि पूजां उमा देवी नो गी करोति स्म प्रत्युत कुद्रे वा भूदिनाह अथ शैलेति किमव वीत् तदा हाशय दिनिशा रूपं चो बगी
 दि स र्थाः २० मनुकारण मादय सादि २१

ओ.
रावा.
वासी.
११२

शापसहस्रमाहप्रपत्यमितादि २२ एवमुक्ताशपयहंपववतिशेषः शुवनेष्टिनेकहृणपकत्रैवतेत्रेः नेकवीजजफ
लजनकतातवड्भायाअनेकभूयतिभोग्नात् २३ नचपुत्रकृताप्रीतिवागहाउत्तमस्यापिनरकासुरसभोमस्यक
सावतारेतेनैवहननात्सहमेयशतिनित्यमसिचप्रजामेयधारिससिच सचतराडष्टामेयायसासुसुवोथः ममपु

अपत्यंस्त्रेपुदारेषुतोत्पादयितुमर्हथ अस्यप्रभृतिपुष्पाकमप्रजाः संतपन्नयः २२ एव
मुक्तासुरान्सर्वान्शाशापयष्टिवीमपि शुवनेनैकहृणपतंवड्भायाभविष्यसि २३ नचपु
त्रकृताप्रीतिमत्कोथकलषीकृता प्राप्स्यसुतंसहमेयोममपुत्रमनिच्छती २४ तात्सर्वान्
पीडितान्दृष्ट्वासुरान्सुरपतिस्तदा गमनायापचक्रामदिशंवहृणापालितां २५ सगता
तपआतिष्ठतपार्श्वेनस्योतरेगिरेः हिमवत्सभवेष्टंगेसहदेव्यामहेश्वरः २६

त्रमनिच्छतीतेजोथरणानुमत्यायद्येषोततेजोथरणो नानुममेततर्हिसुप्रजोममेवस्यादित्याशयः २५ पीडितान्देवीणा
पुडःखितान् उपचक्रामपादम्यासंकृतवान् २५ तस्यगिरेःहिमालयस्यउतरेणार्श्वेहिमवत्सभवाष्ट्येष्टंगे २६

११३

उपसंहरति एष इति त्रिलोके प्रथमं कर्मभिः कैः समन्वितेति प्रश्नोत्तरतया वक्तव्यस्य गर्भधारणरूपं गगनचरितस्य शेष
तया शैलपुत्रा विस्तारो निवेदितः प्रकृतं प्रश्नोत्तरं वक्तुं प्रतिजानीते जंगमायति प्रभवमिति ह्यं दसो ह्रस्वः पशते जोधा
रणस्य प्रभावमित्यर्थः २० इति श्री रामायणे षट्त्रिंशः १६ देवेशिवे सेंद्राः देव इति शेषः साग्रिपुरोगमाः अग्रिना पु

224

एष ते विस्तारो रामशैलपुत्रा निवेदितः गंगायाः प्रभवं चैव स्यात् स ह स ह स लक्ष्मणः २०
इत्यादि रामायणे षट्त्रिंशः सर्गः १६ तपमाने तदा देवैः सेंद्रा साग्रिपुरोगमाः सेनापति मभी
क्षतः पितामहमुपागमन् । ततो ब्रुवन् सुराः सर्वे भगवंतं पितामहं प्रणिपत्य सुराराम सेंद्राः
साग्रिपुरोगमाः २ येन सेनापतिर्देवदत्तो भगवता पुरा सतपः परमास्थाय तप्यते स्म स द्रोम
या १

रोगमनसहितारत्यर्थः सेंद्राः सर्षिताणाः पुरारतिक्वचित्पादः । अत्र सुराः सर्वे इति पुनरुक्तं अतः
पादोत्तरमन्वेष्टव्यं द्वितीयार्थे सुरागमे निपाठ्य रामसंवादनं चैतत् २ येन रुद्रेण सेनापतिर्वीजान्मना दत्तः स पर
मास्थाय परं मोनसं गीकृत्य तपः तप्यते अतः इति १

ॐ.
रावा-
वाटी.

॥३ 225

अनंतरं दीयात्परमानंतरं कार्यपुत्राकारं संपन्नये विधेयं तत्संविधत् ५ सांत्वयत इष्टकायी लाभविज्ञानितिशेषः ५
यत्तस्मात्तथैलपुत्राप्रजाभविष्येत्सुक्तं तत्तस्मात्तुष्माकं सासुपतिप्रजाः संतीतिशेषः यत्विधितिह स्वतं छांदस्य
तत्तस्मावचनमस्त्रिष्टुमीवं पंचजास्येति णडकल्पना छांदसतकल्पना च विकलैव ६ तर्हि कागतिस्तत्राह

यद्ज्ञानंतरं कार्यलोकानां हितकाम्या सुंविधत्स्वविधातत्तत्तंहिनः परमागतिः ५ देव
तानावचः श्रुता सर्वलोकपितामहः सांत्वयन्मधुरैर्वाक्ये सिद्धानि दमवतीत् ५ शै
लपुत्राय इत्तं तत्तत्प्रजाः स्वासुपतिषु तस्यावचनमस्त्रिष्टुमेव न संशयः ६ इदमाका
शगंगाश्च यस्यां पुत्रं दत्ताशनः जनयिष्यति देवानां सेनापतिमदिदमे ७ ज्येष्ठा शैले इति
ताशिनयिष्यति तं सतम् उमायास्तद्वद्वमत्तं भविष्यति न संशयः ८

यमिति यस्यां दत्ताशनः पुत्रं जनयिष्यति सेयं आकाशगंगाया स्नेहितिशेषः ७ ज्येष्ठा उमा स्वकनिष्ठा पत्न्या तत्त्वापत्त्य
वत्मानयिष्यतीत्यर्थः इति कतकस्तत्र पूर्वगंगाया एव ज्येष्ठा तौ कानेन विरोधात् तस्माज्ज्येष्ठा गंगा स्वकनिष्ठो मापत्य
वत्मानयिष्यतीत्यर्थः उमाशिवसंयोगेन व्युत्पत्तेरौरेजोभ्यामुत्पत्तेरुमापत्यत्वं अतएवाह उमाया इति तत्स्वापत्यसंमाननम् ५

कैलासपर्वतंगतेत्यन्वयः ॥ समाधत्सकुरुमहातेजस्विसेबुद्धिः शैलपुत्रांगंगायायेशंतेजः उत्सनेत्यन्वयः ॥ प्रतिज्ञायनथा
करोमीतिप्रतिज्ञायदंगर्भधारणोदेवतानांप्रियमित्यन्वयः ॥ दिव्यरूपं प्रधारयत्स्रोतो रूपमुक्तं निषेधः ॥ तस्यासहिमा
दिव्यरूपैर्भवंसः पेश्वरतेजोराशिः पारदः अवशीर्यतशीर्षाः उत्तमसीदर्शनेरसेश्चरस्यतद्व्यहणायउच्छलनं हिजोजनपथं

226

तच्छ्रत्वावचनंतत्प्रकृतार्थारचुनेदन् प्रणिपत्यसुराः सर्वेपितामहमयूजयन् ॥ तेगत्वापरमे
शमंकैलासंयातुमंरितं अग्रिनियोजयामासपुत्रार्थं सर्वदेवताः ॥ देवकार्यमिदं देवसमा
धत्स्वहताशत शैलपुत्रोमहातेजो गंगायांतेज उत्सज ॥ देवतानां प्रतिज्ञाय गंगामध्ये सपावकः
गर्भधारय वैदेवि देवतानामिदं प्रियं ॥ इत्येतद्वचनं श्रुत्वा दिव्यं रूपमधारयत् स तस्यासहिमा
दृष्ट्वा समंतादवशीर्यत ॥ समंततस्तदा देवीमभ्यर्चि च तपावकः सर्वस्रोतांसि पूर्णानि गंगा
यारचुनेदन् ॥ तमुवाच ततो गंगासर्वदेवपुत्रो गमं अशक्ताधारणो देवतेजस्तव समुद्र

तमिति सुप्रसिद्धं यद्वासुप्रियः अवशीर्यत पेश्वरतेजस्तत्कवानित्यर्थः ॥ अभ्यर्चि च तेति रसेश्चरेणेति शेषः तम ॥
स्रोतांसि नात्यः ॥ पुरोगमः पुरोयायी हितकरश्च तव आश्रयेन तेजसा संवयात् समुद्रं तं अत्युग्रं तेजः शैवं यतो तस्मै
धारणेऽहमशक्तेत्यन्वयः ॥

ॐ.
रावा.
वादी.
५५

227

संप्रवृत्तचेतनाग्रसीतिशेषः सर्वदेवताशनः सर्वदेवोद्देशे नृदूतसमक्षकः ॥ संनिवेशंतास्याप्यतो ॥ स्तोत्रेभ्यः उक्तं
एतत्तेजः हिमवत्पार्श्वे उत्सर्जयन्त्ययः ततः यस्मात्तस्याः निर्गतं तस्मात्त गंगागर्भतो निर्गमान्तत्तेजः जाह्नवाका
सुमेरुकन्यायमनाङ्गायास्तसंजाह्नवदेसुवर्णतेन समप्रभं प्रासीदितिशेषः ॥ अतएव धराणी प्राप्ता साक्षात्स्वयं
दत्तमानागिता तेन संप्रवृत्तचेतना अथाववीदिदं गंगां सर्वदेवताशनः ॥ इह हेम
वते पाशे गर्भो ये सन्निवेशितो ह्यत्वाह्यगिद्व्यो गंगाते गर्भं प्रतिभास्वरं ॥ उत्सर्जमहा
तेजाः स्तोत्रेभ्यो हितदानं यदस्या निर्गतं तस्मात्तसंजाह्नवदप्रभं ॥ काचने धराणी प्रा
प्तं हि राणमलप्रभं ताम्बाकापमीयसंचैव तैक्ष्णादेवाभिजायते ॥ मलतस्याभव
त्तत्र प्रसीसकमेव तदेतद्वराणी प्राप्य नानाधातुवर्धत ॥

वह्म धराणी स्यं वस्तुकांचनमकरोत्ततस्मिन्पवर्तिभू संस्थं अतलप्रभादेराणं रजते अकरोत् ततेजः सर्वं
यितेक्ष्णादेव तद्वपवहितभू स्यं वस्तुजातताम्बाकापमीयसलोहं अभिजायत अरभावप्रायः ॥ ततस्त
गर्भस्य मलं तत्र प्रसीसंच अलभवत् अयं भावः तैक्ष्णा मलं गंधमुक्तेन श्रेष्ठेन स्पर्शतो विद्वं स्वर्णी गंधमुक्तेन अविहरजते
तेक्ष्णापमुक्तेन विद्वं ताम्लोहं च मलयुक्तेन प्रयुक्तेन विद्वं तत्र प्रसीसं रतितानाधातुः तद्वप ॥

॥५॥

नवास्पर्शवेधित्वमेव न स्पृशति नृपवेधित्वमपीत्याह निस्त्रिमेत्यादिसत्रं देवदे २१ जातरूपं रूपे जातमित्यर्थः २२ तं
ऊमा रमति ततः रुद्रा तेजासः जातं ऊमेण समाकारतो प्राप्ते लीर संभावना र्थाय लीरयान प्रयोजनसिद्धये कृतिकाः कृति
काभिः यद्वा समयोजयन्मित्रस्य प्रैरयन्मित्रार्थः २३ अथ ताः कृतिकाः अस्माकं सर्वासां प्रोभवन्ति तित्तमं समयं ह

228

निस्त्रिमेसा त्रेगर्भे तते जोभिरभिरेजितं सर्वपर्वतसम्रुद्धं सौवर्णीमभवद्धनं २४ तं देशं तत
तो ब्रह्मा संप्राप्येन मभाषत जातस्य रूपं यत्तस्मा जातरूपं भविष्यति २५ जातरूपमिति ख्या
तं तदा प्रभृतिराचव सुवर्णी पुरुष व्यावृज्जता शतसमप्रभं २६ तं ऊमारं ततो जातं सेंदाः स
हमरुद्राणां लीर संभावना र्थाय कृतिकाः समयोजयन् २७ ताः लीरे जातमात्रस्य कृत्वा सम
यमुत्तमं ददुः प्रोचय मस्माकं सर्वासां सिति निश्चिता २८ ततस्तु देवताः सर्वाः कार्तिकेय
इति ब्रुवन् पुत्रसैलोक्यविख्यातो भविष्यति न संशयः २९

तानि श्रिताः तद्विषयक निश्चयवत्तः जातमात्रस्य तस्य लीरं ददुरित्यन्वयः २५ ततः सर्वदेवताः युष्माकं पुत्रमयं पुत्रः
कार्तिकेय इति त्रैलोक्यविख्यातो भविष्यति पुत्रन संदेहः इति ब्रुवन् अब्रुवन्मित्रार्थः अद्भाव आर्षः २५ २६

ॐ.
रावा.
वाटी.

११५ २२९

तेषां देवानां तेषां नृकृत्स्नं वचनं श्रुत्वा स्कर्मं प्रादौ ईश्वरयोः सकाशात् कर्म पश्चाद्गंगाया गभीतरि सवे सति परया लक्ष्म्या
दीपमानं अनलमिव हः सर्शताति वृत्तिप्रयोजकयोः स हि द्योताः साययनश्चात्पयत्रितयः २८ ततस्त्वमपरिस्तुत
वहेतोः पूर्वैर्कीयते नोक्तं संयत्तं नयनाम्नाश्चुवन्मित्रयः स्कर्मपरिस्तुत इत्यर्थः स्कंद इति पृष्टादरादिनात्मायुः २९

तेषां तद्वचनं श्रुत्वा स्कर्मं गर्भपरिस्वे स्थापयन् परया लक्ष्म्या दीपमानं यथा नलं स्कं
दश्यन्नुवन् देवाः स्कर्मं गर्भपरिस्वे कार्तिकेयं महाबाहो ज्वालाज्ज्वलनोपमे २० प्राउर्भू
तं ततः क्षीरं कृत्तिकानामनुत्तमं षष्ठांशं शनो भूतान् जग्राह स्तनजं पयः २८ गृहीत्वा क्षी
रमेकाहासकृत् सारवपुस्तदा अजयत्स्वेन वीर्येण दैत्यैः सैव गणां त्विभुः २५ सरसेना ग
णापतिमभ्यर्षिजन्मदायुतिं ततस्त्वममराः सर्वे समेता गिपु रोगमाः १०

ततः कृत्तिकानां क्षीरं प्राउर्भूतं आसीदिति शेषः ततः षष्ठांशं पिजनसं पयः क्षयातिशयेन षडानतो भूतान् जग्राह २८
यवंतदा षड्विभुत्वैः पावदयेदिति क्षीरं गृहीत्वा पकाह्वा एकदिने नैव सकृत् सारवपुः पयः स्वतेजसैव दैत्यैः सैव गणां त्व
अजयन् २५ ततः सकला सरजया द्वे तोः सर्वे प्रियगमो मादेवाः समेत्पसरसेना गणापतिनश्च भ्यर्षिचमित्रनयः १०

११५

उपसंहरति पृष्ठ इत्यादि ११ यमत्र प्रणते विवृणोति भक्तश्चेति पेहलौ किक फलेन यममासुषिकेन प्रणतं पुत्रपौत्रेभ्यस्त
स्युक्तः सन् देहत्यागे रतिशेषः १२ इति रामायणे वाल्मीकीये समुद्रमंथनः सर्गः १० अथ श्रीमथो देवनाकर्णेन्यादिप्रश्नस्योत्तरं

230

पृष्ठते रामगंगाया विस्तरो भिक्षो मया कुमारसंभवश्चेव यत्प्रणतयेव च ११ भ
क्तश्च यः कार्तिकेये काकुत्स्थ भुवि मानवः प्रायुष्मासुत्रपौत्रैश्च स्कंदसालोक्यतां वनेत १२
इत्यार्षे रामायणे समुद्रमंथनः १० तां कथां कौशिको रामे निवेद्य मधुराक्षसं पुनरेवापरवाक्यं
काकुत्स्थमिदमब्रवीत् १ अयोध्याधिपतिर्वीरश्वमासीनराधिपः सगरो नाम यमीत्सा
प्रजाकामः सचा प्रजा २ वैदर्भमुद्दिता रामकोषिनी नाम नमनः ज्येष्ठा सगरपत्नी साथमि
ष्टा सत्यवादिनी १ अरिष्टनेमिर्मुद्दिता सुपर्णा भगिनी तन्मा द्वितीया सगरस्यासीत् सती सु
मतिं सज्जिता ४

रं वक्तुमाहं तां कथामिति अपरं वाक्यं वक्ष्यामि १ यस्मादप्रजः तस्मात्प्रजा
कामोऽभूदित्यन्वयः २ अरिष्टनेमिः कण्वः अस्यां सुपर्णा भगिनी तनुपदप्रयोगात् ४

ॐ.
रावा-
वाटी-
१६

भृगुप्रसवणोभृगुविष्टितं प्रसवणं प्रवाहो यस्मिन् गिरौ हिमवतादपवर्तते ५ ताते सपत्न्या लने जनयिता जनयिष्यति षष्टि
मिति निमैकवचनं न तात्सहस्राणीत्यनेन सामानाधिकरणे ८ राजपुत्रावित्यत्र द्विविध्यायेन प्रयोगः ९ रक्षावहे रक्षा

ताभ्यां सहस्रं राजः पत्नीभ्यां तमवांसपः हिमवतं समासाद्य भृगुप्रसवणो गिरौ ५ अ
थ वर्षशते पूर्णं तपसा राधितो मुनिः सगराय वरं प्रादात्तृगुः सत्यवतो वरः ८ अथ पत्न्या
भस्त्रमहान् भविष्यति तवानश्च कीर्तिं चाप्रतिमां लोके प्राप्स्यसे पुरुषर्षभ ७ एका जन
पितातातपुत्रं वंशकरं तव षष्टिपुत्रं सहस्राणि अपराजनयिष्यति ८ भाषमाणं न रव्या
द्यं राजपुत्रं प्रसाद्यते ऊचुतः परमप्रीते कृतो जलिपुटे तदा ९ एकः कस्यासतो ब्रह्मन्काव
हन् जनयिष्यति श्रोतुमिच्छावहे ब्रह्मन्सत्यमस्तु वचस्तव १० तयोस्तद्वचने श्रुत्वा भृगुः
परमथार्मिकः उवाच परमं वाणीं स्वच्छंदोऽत्र विधीयतां ॥ एको वंशकरो वास्तवहवो वा म

विधीयतां ज्ञाप्य तं स्वेच्छैयवपकपुत्रतावद्गुणतावाव्रियतामिति तात्पर्यं ॥ तदेवाह पको वंशकरो वेति वंशकरः शं वं वृहि हेतुः १२

कीर्तिं सतोमहोत्साहाक्राव
हवलाः

नृपसन्निधाविद्येनेनतस्यापिसाक्षितमात्रंनवरणानियकर्तमेतिसूचितं ॥ स्वर्णोत्तमगुरु ॥ ४ ॥ वजायतप्रसूतवती ॥ ५ ॥
 गर्भतुल्यं वंशवफलाकारगर्भापरं वजायतप्रसूतवती कथेततः पुत्रोदयरूपतयाहवष्टिरित्यादि ॥ दीर्घकालेनयौ
 मतेः सवचनं श्रुत्वा केशिनीरघुनंदन पुत्रं वंशकरं रामजगद्गुरुपसन्निधौ ॥ ६ ॥ वष्टि
 पुत्रसहस्राणिसर्पणाभगिनीतदा महीत्सात्कीर्तितं मतो जगद्गुरुसमतिः सुतान् प्र
 दक्षिणमष्टिं कृत्वा शिरसाभिप्रणम्यते जगत्सुपुंराजा सभायोरघुनंदन ॥ ७ ॥ अथ
 काले गते तस्य ज्येष्ठपुत्रं वजायत असमं जशतिव्यातुं केशिनीसगरात्मजं ॥ ८ ॥ समति
 स्तनय्याद्यगर्भतुल्यं वजायत वष्टिपुत्रसहस्राणितुल्यं मेदाहिनिः सुता ॥ ९ ॥ द्यूतपूर्णेषु
 कुंभेषु पाशस्नात्समवर्धयन् कालेन महता सर्वयौवनप्रतिपेदिरे ॥ १० ॥ अथ दीर्घा
 कालेन रूपयौवनशालिनः वष्टिः पुत्रसहस्राणिसगरात्मभवस्तदा ॥ ११ ॥ सवज्येष्ठानरुषे
 ष्टेः सगरात्मसंभवः बलान्तरहीतातजले सरयोरघुनंदन ॥ १२ ॥ प्राक्षिप्य प्रादुर्भवति तं मज
 वनशालित्वे हेतुवात्तृतीया ॥ १३ ॥ ज्येष्ठाः असमंतः बलान्तरहीता जले ॥ १४ ॥ प्राक्षिप्य मज्जनः तात्कालीन्यतिशयं प्रादुर्भवत् प्रहसन्नि

सिपदे स्थितो भवतीति शेषः सज्जनप्रतिपाद्यकः

ॐ-
रावा.
वादी.
॥७

निर्वासितो निष्कासितः तस्य सुसमंजस्य पतहाची सुसमंजसाद्वैतः सांतश्चेति बोध्यं २२ समभिजायत अट्टभाव आर्षः
यत्तकर्मणीत्यस्य निश्चयं कृतीति प्रोक्तं नान्यथः २५ इति रामायणे सर्गः १८ यत्तांते यत्तोपक्रमकथांतेत्यर्थः १३

233

पौराणामहितेषुक्तः पित्रा निवासितः पुरात तस्य पुत्रोऽसुमामाम सुसमंजस्य वीर्यवा
न समतः सर्वलोकस्य सर्वस्यापि प्रियंवदः ततः कालेन महतामतिः समभिजायत
सागरस्य नरश्रेष्ठयजेयमिति तिष्ठिता सकृत्वा निश्चयं राजा सोपाध्याय गणान् सदा
यत्तकर्मणी वेदज्ञेयं समुपवक्रमे २५ इत्यार्षे रामायणे सर्गः १८ विष्णुमित्रवचः श्रु
त्वा कथांते रघुनन्दनः उवाच परमप्रोतो मुनिर्दीप्तिमान्मिवानकं १ श्रोतुमिच्छामि भद्रं ते
विस्तरेण कथामिमां पूर्वजो मे कथयन् ब्रह्मन्पुत्रं वै समुपाहरत २ तस्य नद्वचनं श्रुत्वा
कौतूहलसमन्वितः विष्णुमित्रस्तु काकृत्यमुवाच प्रहसन्निव ३ श्रुयतां विस्तरो रा
मायज्ञसंबन्धिनी २ प्रसन्निवसं विकसितवद मसगरस्य महात्मनः पांकरस्य पुरोनाम्ना हिमवामि
नः स्वपूर्वजद्वन्तां ततया प्रवणा कौतुकेन रामभद्रं स्थापयंश्च यः सतएव मुनेर्हीनः स्ववर्णपरतिगमस्यापि लोकवत्स्नेहः संप

२१२५

॥७
अरुणिः सगरस्य सगर ६ यच्चैत्येवार्थः ४

मध्ये महापर्वतनिरोधमावाहिंय पर्वतं हिमवान्तथाविंध्योपि हिमवतं तं परस्परमासाद्य उच्यते सामं प्राप्य औन्नत्या
तिशयेन वीक्षानिरोधकाभावात् परस्परं निरीक्षेते परपरतः तथैः तयोर्मध्ये आर्यावर्तभूमौ आर्यावर्तः प्राप्य भूमि
मध्यं विदिध्यमा मयोरिति वचनात् ५ प्रशस्तः प्रशस्तत्वेन प्रसिद्धः उक्तवचनात् सुसुवर्णारत्नाद्यैः मन्त्रानुगम

234 विध्य पर्वतमासाद्य निरीक्षेते परस्परं तयोर्मध्ये समभवत्यन्तः स पुरुषोत्तम ५ सहि
देशो न रव्याच्च प्रशस्तो यत्तु कर्मणा तस्याश्च त्रयाकाङ्क्षस्य दृढधत्वा महारथ ६ सुसु
मानकरोतात सगरस्य मते स्थितः तस्य पर्वणि ते यत्तु यजमानस्य वासवः ७ राक्षसीत
नुमास्या ययति पाशमपाहरत् द्वियमाणो त्रुकाङ्क्षस्य तस्मिन् समहात्सनः ८ उपाध्या
यगणाः सर्वे यजमानमद्याब्रुवन् सुयं पर्वणि वेगेन यज्ञियोऽपनीयते ९ हतारं ज
हिकाङ्क्षस्य हयश्चैवोपनीयता यज्ञच्छिदं भवेत्तत्सर्वेषामपि वायनः १०

नं १ मतेण सने पर्वणि उच्यते हे स्यात्तयं तत्र द्वितीये अमृतालंभन हि वसे अमृता विना सनात् सुप्रातं यज्ञं विदं तमिति पोषः ७
यज्ञियाश्च यज्ञार्हं मं ८ सुयं यज्ञियोऽपनीयते अपहियते ९ यतः हतारं अमृता हतारं जहि सु
सुश्च तीक्ष्णमुपनीयता यज्ञच्छिदं यत्तस्य विद्वः १०

ओ.
यवा.
वां-टी-
१८

अच्छिदरतिच्छिदः यथायतः अच्छिदो भवेदित्ययः सोपाध्यायवचः उपाध्यायसहितदिग्गणान्वयः ॥ भोपुरुषर्षभापु
त्रकाः संयुक्तेर्महाभागैः यथापिमहाक्रमः आस्थितः अस्थितः तथापिरत्नसोसाययायदिच्छिदं स्यात्तदा आत्मनो गतिं
न पश्यामि तस्माद्गच्छयविविचत्वधैयं अन्वेषयतेत्यर्थ इति क्वचित् परत आस्थितो हीति पाठः हियस्मात् ईदृशैर्महाभा

235

ततथाक्रियतां राजन्यतोः छिदः कृतो भवेत् सोपाध्यायवचः प्रात्वाः तस्मिन्सदसि पार्थि
व ॥ षष्टिं पुत्रसहस्राणि वाक्यमेतदवाचह गतिं पुत्रानपश्यामिरत्नसोपुरुषर्षभाः ॥
मंत्रयुक्तेर्महाभागैरास्थितौपिमहाक्रमः तद्गच्छयविविचत्वधैयं पुत्रका मद्रमस्तवः ॥
समुद्रमालिनौ सर्वौ पृथिवीमनुगच्छथ एकैकं योजनं पुत्रा विस्तारमभिगच्छथ ॥
यावत्वरगसंदर्शनावन्तत्तमेदिनी तमेव हयहतां रमां गमाणां ममाज्ञया ॥
दीक्षितः सौपसहितः सोपाध्यायगणास्त्वहं इह स्यास्यामि भद्रं वोयावत्वरगदर्शने ॥

गैः आस्थितो यं कृतः अतः अतोऽक्रतोरत्नसो गतिं न पश्यामि तस्मात्केनापि देवेन ह्यत इति तन्वेषयतेत्यर्थ इत्याहुः ॥ १८॥
अनुगच्छथ अन्वेषयतथा सतादेशाभावं आर्षत्वात् ॥ यदि भूमौ न लभ्यते तदा आह यावत्वरगोत्यादि ॥ स्वसत्
रगानुगमनमुक्तमित्याह दीक्षित इत्यादि तस्य प्रसावनिषेधात् पौत्रसवालकत्वाच्चतिभावः ॥

१८

यंत्रितानियुक्ताः १० आणामोदैर्द्यविस्तारोविशालतातयुक्तंथराणीतलमेकैकोत्वेयमासासेत्यर्थः विभिडुरितिदृष्टिमा
मदृष्टेतिशेषः १८ भियमानासर्वतइतिशेषः १९ अन्नतमेरसातलविवेकमिवधराणीयोजनाषष्टिसहस्राणिविभिडु

236 तेसर्वेष्टमनसोराजपुत्रामहाबलाः जगुर्महीतलेरामपित्तर्वचनंयत्रिताः १० योजनाया
मविस्तारमेकैकोत्थराणीतले विभिडुःपुरुषयाज्ञावज्रस्पर्शसमैर्मुजैः १८ मूलैरपानिक
लैश्चहलैश्चापिसुदारुणैः भियमानावसमतीननादरचुनंदन १९ नागानावध्यमाना
नामसराणांचराचव दान्तमानांडराधर्षसत्त्वान्निनदोभवत् २० योजनानांसहस्राणिषष्टि
तरचुनंदन विभिडुर्यराणीरामरसातलमनुमतं २१ पंचपर्वतसंबोधेजह्नुदीपंतपात्मजाः
खिनेतोत्पणार्हलसर्वतःपरिवक्रम् २२ ततोदेवाःसगंधर्वाःसासराःसहपन्नगाः स
भ्रातमनसःसर्वेपितामहमुपागमन् २३ तेप्रसायमहात्मानंविषसवदतास्तदा ऊचुःप
रममंत्रस्ताःपितामहमिदंवचः भगवन्शथिवीसवीवततेसगरात्मजैः बह्वश्चमहा
रित्यन्वयः २४ पर्वतसंबोधेपर्वतनिविडंमहात्मानःसिंहगंधर्वाधर्वादयः २५ त्मानोवय्यंतेजलवारिणः २५

ॐ-
रावा-
वादी-
११५

यज्ञहन्तृतिणदेहतीति हतः अथनीयते अयते स्म सर्वभूतानि तस्य संग्रहिता अपि २९ इति पकोन चत्वारिंशः सर्गः १५ कृतं
तवलमोहितानकृतः सर्वलो कस्य अतो नाशयेः तादृशानि यानि बलानि सगरस्य तवलानि तैर्मोहितान्मूर्च्छितान् ।
एषावसुधा २ धारयति योगवलेनैति शेषः १ एषियानि भेदश्च सनातनप्रतिकल्पमवश्यं भावी श्रोतस्मात् सागतादि

237

अयं यज्ञहन्तोस्माकमनेनास्योपनीयते इति ते सर्वभूतानि देसेंति सगरात्मजाः २९

इत्यार्षेण मायागोपकोनत्रिंशः १५ देवतानां च वः श्रुत्वा भगवान् वै पितामहः प्रत्यवाव

सुमेत्रस्नान्कृतो तवलमोहितान् । यस्येयं वसुधा कृत्स्ना वासुदेवस्य धोमतः स

हि षीमा धवस्येष्वा स पृष भगवान् अभुः १ कापिलं रूपमास्याय धारयत्यनिशं यथा तस्य

कोपाग्निना दग्धो भविष्यति तृपात्मजः १ एषिवेष्वापि निभेदौ दृष्टव सनातनः स

गरस्य च पुत्राणां विनाशो दीर्घदर्शिनो ५ पितामहवचः श्रुत्वा त्रयस्त्रिंशाद रिद

शब्दो दृष्ट एव अतस्तत्र न शोकः कार्य इति भावः माः देवा परमं संहृष्टाः पुनर्नम्रयणा गते स ५
एवैव दीर्घदर्शिनो दीर्घदर्शिभिः सगरस्य विविनाशो यं दृष्ट एव अतस्तापायिणो को न वितः शेषेष्वष्टीयद्वा प्रदेर्षद
र्शिनामिति पदच्छेदः ५ त्रयस्त्रिंशत् अष्टौ वचसः पकादश रुद्राः द्वादशादित्याः अश्विनौ च ५

११५

निष्ठातसममन्विस्वतः निष्ठातनिस्वतसममर्थः ६ ततोभितेतिपाठः ७ सत्वंतोवलवंतः ८ तेभ्यस्मासुभदंशुप्रहृदि
 रक्तं वयंकिंकरिष्यामसलोपष्टादसः बुद्धिरुपायः ९ भूयोनिभिद्येसत्तयः कृतापीश्वतदानिवर्तये निवर्तयेतिव
 २३८ सगरसमुपत्राणां प्राङ्गारासीन्महास्वनः पृथिव्यामिद्यमानायां निष्ठातसमनिस्वतः ६ ततो
 भित्तामंदीसर्वाकृतावापिपदक्षिणं सहिताः सागराः सर्वपितरंवाक्यमब्रुवन् परिक्रान्तिं
 ६ तामंदीसर्वासत्वंतश्चसूदिताः देवदानवरक्षांसिपिशाचोरागयमगाः ८ नचपण्यामहे
 महेतेश्चहतामेवच किंकरिष्यामभदंतेबुद्धिबुविवायता ९ तेषांतद्वचनंश्रुत्वापु
 त्राणांराजसतमं समुत्तरवचीद्वाक्यं सगरोरुचुरेदं १० भूयः एवततभद्रेकोनिर्विद्यवस
 यातले अश्वहतारमासायकृतायाश्चनिवर्तये ११ पितरंवचनमासायसगरसमहा
 त्मनः पृष्टिपुत्रसहस्राणिरसातलमभिदधन् १२ एवमामानेततस्तस्मिन् ददृशुः पर्व
 तोषमं दिशागजं विरूपाक्षं धारयंतं महीतली १३ सपर्वतवनांकृत्वा पृथिवीरचुनंदनः
 तैश्चमित्यर्थे शर्वमेतत् अथयानिहतिरित्यर्थः ११ एवमामानेततस्तस्मिन् ददृशुः पर्वतोषमं दिशागजं विरूपाक्षं धारयंतं महीतली १३ सपर्वतवनांकृत्वा पृथिवीरचुनंदनः

यारयामासपिशाचविद्यालोमहागज

कृत्स्नोतद्विकप्रदेशावच्छिन्नमितिशेषः १४

जे-
रावा-
वाही-
१२-

239

यदापर्वणियस्मिन्कालेयस्मिन्क्षणेतिथिभेदेक्षणेपर्वतस्यसमरा ॥ मानयोतःदिगाजमितिशेषःहिस्त्वर्थे ॥ महापर्वत
जमानं ॥ प्रदक्षिणांकुवादिगाजमितिशेषः ॥ २० निरामयकुशलसोमवतीउदीची २॥ भद्रंभद्राव्य २॥समाल
यदापर्वणिकाकृतस्यविश्रुमाथंमहाजनः विदाचालयतेशीर्षभूमिकपस्तदाभवेत् २॥
तेतेप्रदक्षिणांकुवादिसापलंमहागज मानयेतोहितेरासजग्मुर्भित्तासातलं ॥ ततः
पूर्वादिशोदिवादिदिगाविभिर्दुःपुनः दक्षिणांस्वामपिदिशिदृष्टुस्तेमहागज ॥ महा
पुमंमहात्मानंसमहापर्वतोयमं शिरसाधारयतंगोविस्मयजग्मुरुत्तमं ॥ तेतंप्रदक्षि
णांकुवासगरस्यमहात्मनः षष्टिपुत्रसहस्राणिपश्चिमाविभिर्दुर्दिशं ॥ पश्चिमायामप
दिशिमहोत्तमवलोपमं दिशागजसौमनसदृष्टुस्तेमहाबलाः ॥ तेतंप्रदक्षिणांकुवादिस
ष्टावापिनिरामयं त्वनेतःसमुपाक्रातादिशंसोमवतीतदा ॥ उत्तरस्योरक्षुष्टदृष्टु
हिमपोदं भद्रंभद्रेणवपुषाधारयतेमहीमिसा २॥ समालभ्यततःसर्वकृत्वाचैतेप्रदक्षिणां
षष्टिःपुत्रसहस्राणिविभिर्दुर्वसुधातल २॥ ततःप्रागुत्तरागतासागराःप्रथितोदिशं रोषा
भ्यस्तदा २॥ प्रागुत्तरापवांनीप्रथितोसर्वकर्माहतेनप्रसिद्धाम् २५

दभ्यवनेनसर्वविधिनीसुप्रचालनाः

१२-

कपिलं कपिलधारिणं २५ तस्य कपिलस्य २६ तं कपिलं हंतीति हनः पचयि च अविचारतस्तमेव शाखापहारद्वारा यज्ञहंतारं
 तावेत्यर्थः २० २८ २५ १० इति रामायणे वालकांडे चत्वारिंशः सर्गः ५ विरगता न अग्रमा गच्छतरति षोः तमोरूपौ च (पूर्वः)
 ते तसर्वमहात्मानो भीमवेगा महाबलाः ददृशुः कपिलं तत्र वासुदेवं सनातनं २५ दृश्य च तस्य
 देवस्य चरंतमविहजः प्रहर्षमत्तलं प्राप्ताः सर्वे ते रघुनेदन २६ ते तं यत्तद्वत्तत्तात्वाक्रोधापयं
 कलेक्षणाः त्वमित्रलांगलधरा नानो हतशिलाधराः २७ अभ्यधावंत संक्रुद्धा स्निष्टे निवा
 बुवन अस्माकं तं हितुरंगयत्तपस्यतवानपि २८ दुर्मयस्त्वहिसंप्राप्तान्विदिनः सगरा
 त्वजान् फुत्वा तद्वचनं तेषां कपिलो रघुनेदन २९ रोषेण महता विष्टोऽङ्कारमकरोत्तदा
 ततस्तेनाप्रमेयेन कपिलेन महात्मना १० भस्मराशीकृताः सर्वे काकृतस्य सगरात्मजाः
 रसाधवालकांडे सर्गः ५ पुत्राश्चिरगता नृजाता सगरो रघुनेदन न प्राप्नुवन् वीराज्जा
 दीपमानं स्वतेजसा १ मूरश्च कर्तानियुश्च सर्वस्त्वयो सितजसा पितृणां गतिमन्विच्छ
 पितृभिः गर्तिवृत्तान्तेन च अथोपवाहिनः देशान्तरं प्रापितातः तद्विनिचयं निच्छन्त्येष्वयं २ अंतर्भोमानिभूमेरंतर्जना

जे.
वा.
वाटी.
१२१

अभिवाचननमस्कारादीन् ममयत्तस्यपारगः पारमातृकस्यभवेत्यर्थः ४ पितृभिः तातं भूमेरतर्विद्यामानं मार्गं पितृवृत्तां
तपरिताताय प्राययत प्राप्तः ६ निरामयं कुशलं = आसमेजप्रवृत्तिसंवाधनरतिभावश्रावः १ वाक्यवक्तुमर्हकाल

२५१ अभिवाद्याभिवाद्योस्तेहताविद्वक्त्रानपि सिद्ध्यर्थः समिवर्तसममयत्तस्यपारगः ४
एवमुक्तोऽसुमात्स्यकस्यगुरोः महत्तना धनुःशाययविद्वज्जगामलक्षुविक्रमः ५
सखितोपितृभिर्माममेतभौमेमहात्मभिः प्रापयतनरश्चष्टेनराज्ञाभिचोदितः ६ देव
दानवरदोभिः पिशाचपतगोरगैः पूज्यमानं महातेजादिशागजमपश्यत = सत्प्रद
क्षिणोक्ताष्टष्टौचैवतीरामये पितृस्यपरिपप्रवृत्तवानिहतामेवच = दिशागजस्तुत
ज्ज्वाप्रत्यवाचमहामतिः आसमेजकृतायत्तसहाश्रुः शीघ्रमेष्वासि तस्यतद्वचनेऽक
त्वासर्वानेवदिशागजान् यथाक्रमेयथान्यायेष्टुसमुपवक्रमे १ तैश्चसर्वैर्दिशापालैर्वा
क्यज्ञैर्वाक्यकोविदैः पूजितः सहपञ्चेवार्गतासीत्यभिचोदितः ॥ तेषां तद्वचनेऽकृताजगा

देशोचितवतव्यतत्तैः तद्वितववनसमर्थैश्चेत्यर्थः हि मल्लुविक्रमः भस्मराशीकृतायत्रपितर
तीयवाक्येभावेकतः सहयः आगतासीत्यभिचोदितश्चोद्यितश्च ॥ यत्रपितरः सागराः भस्मराशीकृताः तत्रदे

लस्यसागराः १२

पूज्यमानस्यर्थः १२
१२१

बुकोशमस्मीभूतपितृनितिशेषः १६ विसार्यसंमतात्सार्थेनार्थः निप्रणां हारविवेचनसमर्थपितृणां मातृलसर्पाभ
गिनीसुमतिरिति प्रागुक्तत्वात् अनिलोपमवेगेन वाप्यम १६ लोकसंमतः लोकहितः यत्नमूलकतयोः सर्वलोकहित
गोमोषाभूलोके अवतारणात् १७ हिपस्मात् कपिलेन दग्धाः यत्नश्च महाबलाः महाबलत्वेन प्रायश्चित्तमयादाति

242

सुतः खवशमायत्रस्वसंजसतस्तदा बुकोशपरमार्तस्तवधातेषां सुतः वितः ११ यत्ति
यंवह्येतत्र चरंतमविहरतः ददर्श पुरुषव्याघ्रोऽखशोकसमन्वितः १५ सतेषां राजपु
त्राणां कर्तृकामोजलक्रियां सजलाधीमहातेजानवापश्यजलाशये १५ विसार्यनिप्रणां
दृष्टिततोपपत्तावगाधिये पितृणां मातृलसर्पाभसुपर्णा अनिलोपमं १६ सवेनमव्वीढा
कवेनतेयोमहाबलः माचुचः पुरुषव्याघ्रवभोयं लोकसंमतः १७ कपिलेन प्रमेयेन द
ग्धाहीमे महाबलाः सलिलं नार्हसे प्राज्ञदातृमेषां हि लौकिकं १८ गंगादिमवतो जे
ष्टाडहिता पुरुषर्षभ तस्यां ऊरुमहावाहो पितृणां सलिलक्रियां १९ क्रांतयापवतोः तोलौकिकं
सलिलं दातृनार्हसि वशलाडदकात्सपीहैयुताद्वालादपि दंष्ट्रिभ्यश्च पशुभ्यश्च मरणोपकर्मणां उदकं पिंड

दानं च तेनैव विधीयते इति सूत्रेः प्रकृतेर्वाला
दयः महापापिन्वेव १८ १९

ओ.
गवा.
वाटी.
१२२

तर्हि देवलोकं गत्वा गंगोदके तृक्रिया कार्यानेत्याह भस्मेति यदा लावयेत् तदा गंगया लित्रं सिक्तं र्दं भस्म हे पुत्र षष्टिं
सहस्राणि सागरान् स्वर्गलोकं गमिष्यति प्रायिष्यतीत्यर्थः नयिष्यतीति पाठेनेत्यर्थः अनेन सगरपुत्राणामेवा
पुत्रप्रायश्चित्ताविषयतं सूचितं तस्यायश्चित्तविषयाणामपि पापितां पुत्रस्य गंगजनस्य शीः सर्वपापनाशयश्चित्त

भस्माशीकृतानेनान् लावयेत् लोकपावनी तथा लित्रं सिद्धं भस्म गंगया लोककांतया
षष्टिं पुत्रसहस्राणि स्वर्गलोकं गमिष्यति १. निगच्छाश्च मद्भागां सं गृह्य प्ररुषष्वभ
यत्तु पैतामहं वीरनिर्वर्तयितुमर्हसि २. सुपर्णावचनेन श्रुत्वा सोऽमुमानति वीर्यवान् त्व
मेतद्वयमादाय पुनरायान्महातपाः ३. ततो राजानमासाद्य दीक्षितं रघुनन्दनं त्ववे
दययथावृत्तं सुपर्णावचनेन तथा ४. तच्छ्रुत्वा चौरसंकाशं वाक्यं ममुमतात्पः य
तं निर्वर्तयामास पंथा कल्ययथाविधि ५

मिति सूचितं अकृतप्रायश्चित्तानामहापातकिं नामैर्धदेहिका योग्यानां गंगजनस्य पुत्रलानो विना प्रायश्चित्तांतरं त
क्लेषवसकलैर्धदेहिकक्रियायोग्यतं च सूचितं १. अस्मिन् देहानिर्गच्छ निर्वर्गयितुं समाधितं २. ॥ वृत्तं पितृय

२५
दुर्जितं सुपर्णावचनेन च यथा सवेदयत् २५
॥१॥

इष्टयज्ञ इति वद्वीहिः २५ आगमे भूमा वागमे निश्चयं उपाय विषयं नाथ गच्छते तित्तार्षः २६ इति वत्तारिणः सर्गः ५।
 कालथर्मो मत्स्यः प्रकृती जनाः सुमासवर्गाः दीवः क्षादसः रोचया मासः न्यायमासता देवपेव पच्छेन । दिलीपे
 २५५ स्वप्रवन्त गमच्छीमानिष्टयज्ञो महीपतिः गंगायाश्चागमे राजानिश्चयं नाथ गच्छत २ ५
 अगत्तानिश्चयं राजा कालेन महता महान् त्रिंशद्वर्ष महसाणि राज्ञं कृत्वा दिवे गतः २६
 इत्यार्षे वत्तारिणः ५। कालथर्म गते रामसगरे प्रकृती जनाः राजानं रोचया मासं सुमं
 तं सयार्मिकं । स राजा सुमहानासीदं सुमानुरनदन तस्य पुत्रो महानासीदिलीप इति
 विश्रुतः २ तस्मै राज्ञे समादिश्या दिलीपे रघुनेदन हिमवच्छिखरे रस्येत पत्न्ये सुदाक
 णः १ द्वात्रिंशच्छतसाहसं वर्षाणि समहायणाः तपोवनगतो राजा स्वर्गलेभेत पो
 थनः ५ दिलीपस्तु महतेजाः श्रुत्वा पौतामहं वयं ३ः विपदतया बुद्ध्या निश्चयेनाभ्य
 गच्छत ५ कथं गंगावतरणं कथं तेषां जलक्रिया तारपेयं कथं वैतानि तिर्वितापरोभ
 दिलीपाय तपस्तेपे पितृगतये गंगाया भूलोकावतारणयेति शेषः १५ पौतामहं वयं पितामहाना सागराणां मयस्तं

८ निश्चयानधिगमसमिन्नपरिकल्पसिद्धिः

ॐ 245
रावा
वाटी
१३३

समेणविदितेति धर्मेणप्रसिद्धत्वर्यः ॥ अकारयतकृतवान् ॥ व्याधिनापित्तराणामुद्धरणालाभजन्यः खजेन तहिली
 पर्वण्यनोरुपुत्रकोदिलीपः कालिदासोक्तोऽन्यपवेतिवोध्यं ॥ सवाप्रजाइत्यस्यमेविष्ठायायेत्यतरेणान्वयः ॥
 तस्यवित्तयतो नित्यं धर्मेणविधितात्मनः पुत्रोभगीरथोनामजज्ञेपरमथार्मिकः ॥ दि
 लीपस्तुमहातेजायतैर्वैभिरष्टवान् विंशद्वर्षसहस्राणि राजा राज्यमकारयत् ॥ अ
 गत्वातिश्रयराजातेतेमुद्धराणप्रति व्याधिनावरणार्हेनकालयधर्ममुपेयिवान् ॥ ३
 दलोकंगतो राजा स्वानिते तैव कर्मणा राज्येभगीरथं पुत्रमभिषिञ्च्य नरर्षभः ॥ भगीर
 थस्तु राजर्षिर्धार्मिको रघुनेदन अतपस्यो महा राजा प्रजाकामः सवाप्रजाः ॥ मेवि
 ष्ठायायतद्राज्यं गंगावतरणोरतः तपोदीर्घं समातिष्ठद्गोकर्णो रघुनेदन ॥ ऊर्ध्ववाङ्
 पंचतणामासाहारेनितेन्द्रियः तस्यवर्षसहस्राणि घोरेतपसितिष्ठतः ॥ अतीतानि
 प्रजासदा न्येचमं विष्ठायाय गंगावतरणोच्छ्रस्तपप्रातिष्ठत् गोकर्णो हिमवतादविशेषः दक्षिणादिकस्थतीर्थविशेषो वा
 पंचतथाः पंचाग्रिमथेतपोयस्यमहारायः मासेगते आहारेयस्यवर्षसहस्राणि अतीतीतायन्यः ॥ तस्यराजः सप्रीतइत्यन्व

कालिदासोक्तोऽन्यपवेतिवोध्यं

सवाप्रजाइत्यस्यमेविष्ठायायेत्यतरेणान्वयः

१२
१३३

ॐ.
रावा.
वाटी.
१२५

मनोरथः तावक इति शेषः ॥ स्वसमीपे स्थितत्वादियमिति निर्देशः ॥ हानियोगे हेतुमाह गंगायां इति गंगां ॥ गंगासाभा
ष्य राजानं यथा कालमनुसृष्टाणोत्सृक्ता देवराजाननैः मरुद्गणैः कर्मदेवैः ॥ इति वालकादेशः ॥ ५२ देवदेवे प्राजानना

२५७ उक्तवाक्यं त्वराजानं सर्वलोकपितामहः प्रत्सुवाच शुभं वाणीमधुरां मधुरां क्षरां ॥
मनोरथो महानेव ममीरथ सहारथ एवं भगवत्तमं ते रत्नाजलवर्धन ॥ इयं हैमव
ती ज्येष्ठा गंगा हि सवतः सुता तं वै धारयितुं राजन हरस्तत्रांत युज्यतां ॥ गंगाया पतनं
राजा नृपृथिवी न सहिष्यते तं वै धारयितुं राजन नामं पश्यामि मूलिनः ॥ तमेव सुक्ता
राजानं गंगावाभाष्य लोककृत जगाम त्रिदिवं देवैः सर्वैः सह मरुद्गणैः ॥ इत्याषे सरीः ॥ ५२
देवदेवं गते तस्मिन् संग्रह्य निपीडितो कृत्वा वसुमतीं रामवत्सरे स मुपासत ॥ अथ
संवत्सरे षण्णो सर्वलोक नमस्कृताः उमापतिः पशुपती राजानं मिदमब्रवीत् ॥ प्रीतस्ते ह
नृपेष्टकारिणामितवप्रियस शिरसाधारयिष्णामि शैलराजसुतामहम् ॥

नामपि देवानां देवेभ्यो संग्रह्येण निपीडितानां समुपासते त्वार्धवद्भवचनं समुपासतेत्यर्थः उमापतिमिति शेषः ॥ १२६

१२५

तदासासीतेति ईश्वरेण धारणां गीकारे कृते गर्वादिमर्थः ५ शिवेशोभने तादृशरूपकरणे हेतुमाह अर्चितयदिसादि ५
तस्यावलेपनमिति संधिरार्थः अवलेपने स्वस्यापि स्रोतसाप्रभिवनचितारूपगोचरे ६ तिरोभावयितुं जलमंडलेति रोधा

248

ततो हैमवती ज्येष्ठा सर्वलोकनमस्कृता तदा साति महद्रूपं कृत्वा वेगं च दः सह ५ अ
काशादपतद्गामाणि वैशिवशिरस्यत अर्चितयच्च सा देवी गंगा परमदुर्धरा ५ विशाख
हृदि पातालं सोतसो गच्छ शंकरं तस्यावलेपने ज्ञात्वा कुक्षस्तु भगवान्मूरः ६ तिरोभाव
यितुं बुद्धिं च केचित्तयनस्तदा सा तस्मिन् पतिता प्राणा प्राणैरुद्रसमूहनि - हिमव
त्यति मेरा मज्जामंडल गह्वरे सा कथं चिन्मही गंतं नाशकौ यत्नमास्थिता ८

न अभिभूतां कर्तुं ७ जलमंडलेन गह्वरे प्रवेशो निर्गमे यत्नमास्थितापि मही गंतं नाशको दिसन्वयः ८

ॐ २५१
गवा-
वादी-
१२५

नेवेति जटामंडलेभ्योत्प्राजमानगतापि अंततः तस्यांतभागतोपि निर्मलं न लेभे प्रातर्भागे पितृत्वात् तत्र भुमस्य मायया
भगवतोत्पादनात् यद्यपि वल्लैव मायया भोगाजलरूपमिति पुराणेतिहासादिषु प्रसिद्धं तस्य चाहं ममेत्यभिमानही
नस्यायमहंकारः शिवस्य वतादृशस्य तपराभवाहंकारोऽयं तस्य वचितस्तथा तादृशागंगायाः प्रातर्भागे मथ्यतुभ्यो
यस्य तमनुचितः अतएवोक्तमस्य परमात्मा शिवोऽयमस्मत्मादमाच जाह्नवी शतियः सेवते गंगानसमोऽयस्य भा

नैव सा निर्गमं लेभे जटामंडलमंततः तत्रैवावभुमदेवी संवत्सरगाणान् वहन् ५ तामपश्य
त्सु नस्तत्र तपः परममास्थितः स तेन तोषितश्चासीदत्यंतं रघुनंदन १० विसृज्य ततो गंगां
हरो विडसरः प्रति तस्यां विस्तृज्य मानायां समस्तोतां सिञ्जति ॥ क्लादिनी पावनी चै
वनलिनी च तथैव च स्त्रियः प्राची दिशं जग्मुर्गंगाः शिवजलाः शुभाः ॥

जनमिति तथापि लीला मात्राददोषः शिवविलोः परस्परमुपास्योपासकभाववदिति बोध्यं तर्हि कंकितवती तत्राह त
त्रैवेति अत्र भुमत्प्राताभूत्प्राथम्येन तत्तदितेन ५ अद्य तां जटाटवीं तिरोहितं गंगां भगीरथः अपश्यत् पुनश्च ततस्तस्या
सि विषये अरमुदित्वा परमंतपश्चास्थितः सह्यः तेन तपसाः १० ततस्तप्तुः स नहरः विडसरः प्रति हिमवतस्थितव्रह्मनि

मि तस्यो विषये प्रतिगंगविमर्शः ॥

१२५

पतेनभगीरथतपोहेतुकंविषयगमनमुक्तं अथचरितप्रश्नोत्तरमाह भगीरथोपीति ॥ अनुव्रजहिमडभावप्रा
 धः ॥ १५ ॥ तोत्राहप्ररुक्तमित्यत्रहेतुर्गगनादित्यादिनाउक्तः शिंशुमारः कय्याकारोजलवरविशेषः ॥ १६ ॥ गगनाद्ग
 250 सवत्स्रैवसीताचसिंधुस्रैवमहानदी तिस्रस्रैतादिशंजम्भुः प्रतीवीतदिशंशुभाः ॥ १७ ॥ स
 म्मीचान्वगातासांभगीरथरथंतदा भगीरथोपिराजविर्दिष्टं सदनमास्थित ॥ १८ ॥ प्रा
 यादग्रेमहातेजागंगातेवाणुव्रजत गगनाच्छंकरशिरस्ततोधराणिमागता ॥ १९ ॥ असर्प
 तजलतत्रतीव्रशब्दप्ररुक्तं मत्स्यकच्छपसंघैश्चशिंशुमारगणैस्तथा ॥ २० ॥ पतद्भिः पा
 तितस्रैवव्यरोचतवसंधरा ततोदेवर्षिगंधर्वायत्तिसिद्धगणस्तथा ॥ २१ ॥ बलोकयेततेत
 त्रगगनाद्गतांतदा विमानैर्नगराकारैर्हयैर्गजवरैस्तदा ॥ २२ ॥ पारिस्रवगताश्चापिदेव
 तास्तत्रविष्टिताः तदद्भुतमिमंलोकं गंगावतरमुक्तमं ॥ २३ ॥ द्रिष्टुवोदेवगणाः समीधुर
 मितौजसः संपतद्भिः सरगणैः तेषांवाभरणौजसा ॥ २४ ॥ शानादितिमिवाभातिगमनेगमनोपद
 गता रुद्रजटाकाशाङ्गुवामित्यर्थः विमानैरित्यादेश्वरतरनिशेषः ॥ २५ ॥ पारिस्रवगताः धूमं प्रामोह्यर्धरत्नेके पारिस्रवोयान
 भेदः शिविकादिरूपः शिविकादियानस्याइत्यर्थः इत्येदेवगणावसादयः संपतद्भिः आगच्छद्भिः ॥ २६ ॥ तन्मूलिकामपमामाहश

तादिसमिविति २१

ॐ २५१
गवा.
वाटी.
१२६

विदितैः निरुतैः विद्युच्चंद्रः प्रलिंगोपि पतन्नामाणां तसलिलोत्पीडैः फेनैः सहस्रपाकपाण्ड्याद्युपदितः आकाश
मभवत् व्याममिति शेषः २१ शारदाभैरिव हंससंवेहसंमूहैः संकीर्णगगनं शुभवदिति पूर्वणान्वयः प्रापतविल्ल
तप्रवाहं २२ विततं प्रगाथदेशं संज्वितं तद्वतं याशाणां दियो गात २५ मुद्रुरिति दुर्धपयगमनसलिलघोरभ्याते
विद्युन्निविविदितैराकाशमभवत्तदा पांडुरैः सलिलोत्पीडैः कीर्यमाणैः सहस्रपाः २३
शारदाभैरिव कीर्णगगनं हंससंवेहैः क्वचिद्रुततरं याति कटिलंज्विदायतं २४ विन
तं क्वचिद्रुतं क्वचिदातिशयैः शनैः सलिलेनैव सलिलं क्वचिदध्याहृतं प्रनः २५ सु
मुद्रुरुर्ध्वपथं गतापपातवसुधां प्रनः तच्छरणिशेभ्रं भ्रं भ्रं भूमितले प्रनः २५ व
रोचततदा तोयं निर्मलं गतकल्मषं तत्र विगणागंधर्वा वसुधातलवासिनः २६
भवांगपतितं तोयं पवित्रमिति पस्पृशुः पापात्पतितं तोयं च गगनाद्वसुधातलम् २७
निमित्तं शंकरशिरसि भ्रं २४ निर्मलेनैर्मले प्रागुक्तं भ्रं शब्दयं हेतुः गतकल्मषं स्वजलस्य शेषं वतां प्राणिनां नाशितयापं
२६ भवांगेशिवधीयस्पृशुः सुः न केवलं पापसंहारमात्रं गंगायाः कृतं अपि तत्र प्राणलोकप्रायणा मपीत्याह
पापदित्यादि गगनात् उच्यन्तीतात् २७

गतकल्मषः मुक्तपापाः अनेनवल्लणापपरिहारेपिगंगास्नानफलमिति कृतपापानां तज्जलसंघातस्यापनाशपूर्वकं स्वप्ना
 सिः कैमुनिकन्यायेनैव सिद्धेति बोध्यं २८ मुदितः दर्शनमात्रेण मुमुदे स्नानपाप्मादिना २९ ११ भगीरथरथानुगाः सतो
 कृत्वा तत्रासिषेकतेव भूवर्गगतकल्मषाः धृतपापाः पुनस्तेन तोयेनाय शुभाविताः पुनराका
 शमाविश्य स्वानलोकात् प्रतिपेदिरे मुमुदे मुदितो लोकस्तेन तोयेन भास्वना कृताभिषे
 को गंगायां व भूवर्गगतकल्मषः भगीरथा हि राजर्षिर्दिव्यं स्पंदनमास्थितः १ प्रायादग्रे
 महाराजस्ते गंगा पृष्टतो त्वगात् देवाः सर्षिगाणाः सर्वे दैत्यदानवराक्षसाः १ गंधर्वयक्ष
 प्रवराः सकिन्नरमहोरगाः सर्पाश्चाक्षरसौरामभगीरथरथानुगाः १ गंगामन्वगमन्ती
 ताः सर्वे जलचराश्च ये यतो भगीरथो राजा ततो गंगाय शस्विनी १ जगाम सरितां प्रेष्टा
 सर्वपापप्रशस्विनी ततो हियजमानस्य जहोरदुत कर्मणाः १ गंगा संसावयामास य
 गंगामन्वगमन्ति त्वयः यतः येन कर्मणा १ अद्भुतं तवा देमहात्मनः तस्माद्वलेपनं ज्ञात्वा कुहोजकुश
 कर्मणाः वक्ष्यमाणं गोपसेहाराभिप्रायमेतत् १ तस्माद्वलेपनं तस्माद्वलेपनं गर्वमित्यर्थः १ अपि वा तस्य गङ्गाः

समुद्रजलमिव योगशक्त्येति भावः परमाद्भुतं तदभ
 वत्तलोकस्थेति शेषः १६

२५३
ॐ-
रावा-
वाटी-
१२०

सृजयंति स्तोत्रादिनेति शेषः अनुनयंतीति पादेषौ लराजडहितः कथममडहितत्वमिति विमतिवारणा यगंगानुनयः
तृष्टः गंगायाः वै स्वडहितवशापणान् तस्मात्तयतः पीतो पुनरस्ततस्मादित्यर्थः १८ सागरं सगरसुतत्वात् सं प्रा-
सात्तत्पराणायेति शेषः दारं तत्तत्सागस्येन यानोत्तरमित्यत्र सूक्तं १९ तस्य कर्मणाः सिद्धयर्थं भगीरथस्य स्ववशे

सृजयंति महात्मानं जङ्गं पुरुषसत्तमं गंगां चापिनयंति स्म डहितत्वे महात्मनः १८
ततस्त्वष्टो महातेजाः श्रोत्राभ्यामसृजत्प्रभुः तस्माज्जङ्गसुता गंगा प्रोच्यते जाह्नवी
ति व १८ जगाम च पुनर्गंगा भगीरथरथाचुगाः सागरं वापि संप्राप्ता सा सविस्वरात्तदा
रसात्तलमपागच्छ सिद्धयर्थं तस्य कर्मणाः भगीरथोऽपि राजर्षिर्गंगामादाय यत्नतः ४
पितामहान्भस्म कृत्वा न पश्यन्नुत चेतनः अथ तद्भस्म नोदाशिर्गंगा सलिलमुत्तम ४
सावयत्तयाप्नातः स्वर्गं प्राप्ता रक्षुतम ४ इत्यर्थः सर्गः ४१ सगता सागरे राजा गंगयानु

द्वारकर्मणाः यत्नतः प्रायुक्तयत्नेः ४ भस्मसात्कृत्वा न कपिलकोयाग्रिना भस्मभावं प्राप्नात् ४ सावयेत्तमेव पतिस्म अत
एव पूर्वयाप्नातः ४ इति श्रीचत्वारिंशः सर्गः ४१ उक्तमेव विस्मरेण ह सगतेति भस्मसात्कृताः कात्स्न्येन भस्मकृताः १२०

१०

भस्मसात्कृताः १

१२०

तारिताः प्रेततातदेव वतस्वर्गप्राप्ताश्च अनेन प्रेततविमुक्तिस्वर्गप्राप्तीभस्मनोपि गंगां स्पर्शस्य फलं किमुतास्मिन् प्रकृतादेरि
 त्तुक्तं १ यावत्सागरस्य जलं स्यात्सति तावत् दिवि स्यात्संतीत्यर्थः तन्निमित्तमपीत्यगंगया वतस्वातस्य सागरस्य पूरण
 मिति भावः ५ तत्कृतनामादिभूततमेव दर्शयति गंगेत्यादिते पद्ये गेति नाम्नोः त्वर्थः तं दर्शयति जीनित्यादि अनेन क

भस्मत्पद्यास्तते रामगंगायाः सलिलेन वैः सर्वलोकप्रभुर्वृक्षारानामिदमववीत् २
 तारितानरणाहं लदिवं याताश्च देववत् षष्टिः पुत्रसहस्राणि सागरस्य महात्मनः १ सा
 गरस्य जलो केयावत् स्यात्सति पार्थिवं सागरस्यात्मजाः सर्वे दिवि स्यात्संति देवतत ५
 इयं च उहिता ज्येष्ठा तव गंगा भविष्यति तत्कृतेन च नाम्ना यलो के स्यात्सति विष्कृता ५
 गंगा त्रिपद्यगानामदिव्याभागीरथीति च जीनपद्योभावयंतीति तस्मात्त्रिपद्यगास्तता ६
 पितामहानां सर्वेषां तमत्र मनुजायिष्य कुरुष्व सलिलं राजा मुनिनामपवर्जय ७

यं गंगां त्रिपद्यगेत्यस्य उत्तरं संहतं ८ कुरुष्वेति गंगाजलसेकः जानप्रायश्चित्तत्वात् सलिलदानयोग्यतायं सन्नेः प्रतिसा
 गंगासलिलदानेन सागरास्तारयेत्तेव नृपांगरुत्तम उपदिष्टोऽपवर्तय समामां ऊविमर्थः ७

ओ.
रावा.
वादी.
१२८

255

पूर्वकेनसागरेणा पृषःगंगालाभरूपः पूर्वकेनेतिकप्रत्ययेनपेक्षेवऊक्तायोत्यते ८ गंगानेतंभूलोकंप्रापयितं प्रार्थ
यताप्रतिज्ञानमुपवर्जितातफलपयवसायिनीकृता ९ मतल्येतिब्रह्मतल्येत्यर्थः १० गंगानेत्रप्रार्थयतासागंगानेतं
नशक्तितेत्यर्थः यत्तुगंगामानेतंनशक्तितानविचारिताप्रतिज्ञेतिशेषः चिंताविषयमपिप्रापितेत्यर्थः ३तितत्प्राथ

पूर्वकेनहितेराजंस्तेनातियशसातदा धर्मिणांप्रवरेणाथनेषप्राप्नोमनेत्यर्थः ८ त
थैवाश्रुमतावत्सलोकेप्रतिमतेजसा गंगंप्रार्थयतानेतंप्रतिज्ञानापवर्जिता ९
राजर्षिणाश्रुतावतामहर्षिसमतेजसा मतल्यतपसावैवक्षत्रधर्मस्थितेनच १० दिले
येनमहाभामतेवापिजातितेजसा पुनर्नशक्तितानेतंगंगंप्रार्थयतानच ११ तच्चगंगा
वतरणात्तयाकृतमरिदम अनेतचभवान्प्राप्नोमथर्मस्यायतनमहते १२ सातयासमति
क्राताप्रतिज्ञाप्ररुषर्षभ प्राप्नोसिपरमेलोकयशःपरमसंसतमं १२

यतेतिपदस्वरसविरोधाच्चितं ९ समतिक्रातानिस्तीर्णापरमसंसतंपरममुत्कृष्टंवतत्संसतंसर्वलोकसंसतमि
त्यर्थः १२ धर्मस्यायतनंयर्मप्राप्यस्थानंमहत्ब्रह्मलोक इत्यर्थः १३

१२८

यथासावल्लोकप्रायकतदाह सावयस्वेति आत्मानं स्वदेहं सदेविते सिंदूरकटमध्ये पितृना विद्यवहारो विते
भूषवहनदीनामेव तत्काले भोमत्वमूलरजः संवंधात् स्नानाद्यनर्हं तं प्राणफल इति मत्वर्थाया जंतो वज्रवोहिर्वी अनेन
स्नानमात्रेण गंगावल्लोकप्राप्तिकरीति सूचिते ॥ सागराणां ज्ञातप्रायश्चित्तवसं देहाय नु तये गंगाजलसंवंध

256

सावयस्वत्वात्मानं नरोत्तमसदेविते सलिले पुरुषप्रेष्टपुत्रिः प्राणफलो भव ॥ ५ ॥ पि
तामहानां सर्वेषां कुरुषु सलिलक्रिया स्वस्ति ते स्तुतामिषामिष्वलोकं गम्यतां नृप ॥ ५ ॥
इमे वमुक्ता देवेशः सर्वलोकपितामहः यथागतं तथा गच्छ देवलोकं महायशाः ॥ ६ ॥
भगीरथस्तराजर्षिः कृत्वा सलिलमुत्तमं यथाक्रमं यथायाय सागराणां महायशाः ॥ १ ॥
कृतोदकः शुको राजा स्वपुंश्चिवेशह समुद्रार्थो नरप्रेष्टस्वराज्यं प्रशशासह ॥ २ ॥

सर्वपापप्रायश्चित्तवोधनाय च पुनरस्तेषां सलिलं कार्यामिषाह पितृनामहानां मिषादिदं लोकं वल्लोकं गम्यतां कृ
तोदकक्रियेण स्वपुंश्चिवेशः अयं नियो गोराराज्यं परिपालनाय ॥ ५ ॥ यथा प्रागनिति छेदः देवलोकं वल्लोकं ॥ ६ ॥
यथाक्रमं यथायाय सागराणां महायशाः ॥ १ ॥ कृतोदक इति प्रमेयमपीति शेषः ॥ २ ॥

ॐ-
गवा-
वायो-
१२५

नष्टशोकः नष्टद्वियो जगशोकः विगतज्वरः कथं सत्यालनं भविष्यतीति विगतचिंतः ॥ उपसंहरति पश्यति स्वस्ति भद्रयोः न
त्वीत्यादरम्वचनार्थं ग्रहाणां १ आद्यानश्रवणफलमाह यमं इत्यादि ॥ इत्यार्षेण सायणे च तत्प्रवृत्तारिणः सर्गः ५५ अ

257

प्रसुमोदवलोकस्तत्पमासायरात्रव नष्टशोकः समुद्धार्यो वभूव विगतज्वरः ॥ प
षते रामगंगाया विस्तृतेभिर्हृता मया स्वस्ति प्रामुहि भद्रं ते संस्था कालोतिवर्तते १ य
न्ययथा समा युष्मं पुत्रं स्वर्ग्यं मयापि च यः श्रावयति विभेषं क्षिप्रिये क्षितरेषु च ॥ श्री।
येते पितरस्तस्मिन् पीयेते देवतानि च इदमाद्यानमा युष्मं गंगावतराणां शुभं ॥ यः स्मृतो
ति च काकत्स्य सर्वां कामानवाप्नुयात् सर्वपापाः प्राणयति आयुः कीर्तिश्च वधेते ॥
इत्यार्षेण सायणे वालकादेव त्वारिणः ५५ विष्णुमित्रवचः श्रुत्वा रात्रः सहस्रमाणाः वि
स्मये परमं गता विष्णुमित्रमथाववीत् अत्युद्धतमिदं वस्तु कथितं परमं तया गंगाव
तराणां प्राणं सागरस्यापि श्रवणाम् २

ब्रवीत् रामं ते इति शेषः । श्रवणं गंगयेति शेषः २

१२५

258

इमोतवकयात्तुतां कयांविंतयोतोममरामसरात्रिः क्षणभूतेवसंहताअतीतापुवमाश्रयभूतात्तुतांगंगाकथेतिमा
 वः १ विष्णामित्रेति संवोधने उक्तस्येवार्थस्य आदरातिशयवोधनाय पुनरुपादाने ५ भगवतो गंगा कथा अवगात्तुता
 क्षणभूतेव नौरात्रिः संहतेयं परंतप इमां विंतयतः सर्वां निदितेन कथां तव १ त
 स्यामाशर्वरी सर्वा मम सौमित्रिणा सह जगाम विंतयानस्य विष्णामित्र कथां शुभो ५ त
 तः प्रभाते विमले विष्णामित्रं तपोयने उवाच राक्षसो वाक्पंकजाह्निकमरिंदमः ५ गता
 भगवतो रात्रिः श्रोतव्यं परमां श्रुतं तवामसरितां श्रीष्टोपाष्टोत्रिपथगेतिदी ६ मोरेषा
 हिस्रवास्तेर्णाः अर्वाणां प्राणकर्मणां भगवतमिह प्राप्तां ज्ञात्वा त्वरितमागता ० तस्य त
 द्रवनें कृत्वा राक्षसमहात्मनः संतारं कारयामास सविंसास्य कौशिकः ८ उत्तरंती
 रमासाय संप्रज्यषिणां ततः गंगा कृत्वा निविष्टास्ते विशालाददृशुर्धरो ९ ततो मुनिव
 रस्तुर्गां जगाम सह राक्षसैः विशालानगरीं रम्यां दिव्यां स्वर्गं पमांतदा १० अथ रामो महाप्राज्ञो
 स्रवास्तीर्णं स्रवं शुभं प्राप्तीर्णं यस्यां सा त्वरितमागता सर्वं सर्वं सवार्थं मियाशयः ० काश्यामास नाविकै रिति शेषः
 संप्रज्य अर्षिणां तती रस्यामिति शेषः ५ विशालां जगाम पूर्वदृष्टामिति शेषः ६ विशालां प्रवक्ष्य विशालां विषये

भूतविशालां जगाम पुनः

विष्णामित्रसहासुनि परवक्ष्ये प्रजलि

प्रमेकतवा निमयः ॥

ॐ. 259
रावा.
वादी.
१३.

विशालायां संप्रतिवर्तनरतिशेषः १२ विशालायां पुरातनमिति पाठः पुरातनं तत्परीर्णितेः प्राक्तनं दृष्टो तं विशालस्येति पा
ठे तत्र गरीर्णितानां राजा विशालो नाम यद्वा विशालस्य विशालानगर्धधिष्ठानदेशस्येति पाठः १३ शक्रस्य कथा विशालावै
भवति पादकोक कथयतः सकाशात् मया श्रुतां अस्मिन् देशे विशालागतयधिष्ठानदेशे यद्दत्तं पुरातनं तद्विषयात् तत्तेन

कतमो राजवेशीयं विशालायां महासुने श्रोतुमिच्छामि मद्दंते परं कौतूहलं हि मे १२ तस्य त
द्वचनं श्रुत्वा रामस्य मुनिपुंगवः आख्यातं तन्ममादेभे विशालस्य पुरातनं १३ श्रुत्वा राम
शक्रस्य कथा कथयतः श्रुतां अस्मिन् देशे हि यद्दत्तं स्थापितं तेन राजव १४ पूर्वकृतं पुरोरा
मत्रितं पुत्रमहाकलाः अदितेः अमहाभागा वीर्यवतः सुधार्मिकाः १५ ततस्तेषां नरव्या
घ्रवुद्धिरासीन् महात्मनां अमराविजराश्चैव कथं स्यामो निरामयाः १६ तेषां चिंतयतां
तत्र बुद्धिरासीद्विपश्चिंता क्षीरोदमयनं कृतारसं प्राप्ता मत्तत्र वै १७ ततो निश्चितमयं

सृष्टिव्रतियोजना १४ सुधार्मिकारत्नविशेषां आ
सन्निति शेषः १५ अमराः मराः मरणरहिताः विजराः जराः रहिताः निरामयाः निरोगाः १६ रसं प्रसृतं हृष्यं रसायनं १७ योक्तुं मयं

न योक्तुं कथा च वासकिं मेघानं मंदरं कला ममे

१८

१९

१३

योऽक्रसर्पः मथनरजुभूतः सर्पः वसंत इति पुंसमाध्वं प्रतिपादितं विषं ॥ उत्पत्तेति तत्तत्तत्तदि। शिलादशानादित्यर्थः दष्टशि
लाखंडा एव महाविष इत्येभूता उत्पत्तौ २० प्रभुर्महोदेवः ततः महादेव उभावा नेतरं २१ स्मितं कृत्वा छलेन विषदानात्

260

प्रथमवर्षसहस्रेणो योऽक्रसर्पः शिरांसि च वसंतोति विषंत उददं सुदर्शनैः शिलाः ॥ उत्पत्तौ
प्रसंकाशां हलाहलमहाविषं तेन दारं जगत्सर्वं स देवा सुरमातृषः २० प्रथमदेवमहादेवं शं
करं पारणार्थिनः जग्मुः पशुपतिरुदं ब्रह्मि ब्रह्मि तितृष्टुः २१ एवमुक्तस्ततो देवैर्देवदे
वेऽक्षरः प्रभुः प्राउवासीत तोत्रैव शांतिवक्रयबोहरिः २२ उवाचैनं स्मितं कृत्वा रुदं मूलधरं ह
रिः देवैर्तेर्मथ्यमाने तयत्सर्वं समुपस्थितं २३ तत्र दीयं सुरेष्वेष्टसराणामग्रतो हियत् अ
ग्रजामिह स्थित्वा गृह्णाणेदं विषं प्रभो २४ इत्युक्त्वा च सुरेष्वेष्टसु वैवांतरथीयत देवता
नामयं दृष्ट्वा कृत्वा वाक्यं तथार्जुनाः २५ हलाहलं विषं द्यौरे संजग्राह स तौ पमं देवा

स्मित २६ यत्तयतो भगवानसराणामग्रतः तेषां मध्येऽष्टमर्थः २७ सुरेष्वेष्टः विष्णुः २८ अस्तौ पमं यथाभवति तथा
संजग्राह स त्वयः सर्वदेवेषु मथनसहायतया स्थितोऽपि विषयातानंतरं तसीदयातास्तक्ता जगामास्त ऊरुमिति शेषः २९

विष्णुः पशुपतिरुदं ब्रह्मि तितृष्टुः २१ एवमुक्तस्ततो देवैर्देवदे

ताः उक्ताः सरसः न प्रतिगृह्णांति ममैवेसाः नामस्येति नांगी ऊर्वति सर्वदेवादानवाश्चेत्यर्थः तासां विशिष्य यत्प्रतिगृह्णा
यैव संसृग्याकारतया स्थिततासां विशिष्य प्रतिगृह्णा भागः अत एव तासां साधारणं १५ वारुणी सुराधिदेवता परिग्रहं
केन वितदा साधारणे नांगीकारे १६ अदितिस्तं नांगीकारे हेतुनिदितामिति निषीधशास्त्रमात्रं विषयशास्त्रे देवता

262

न तास्म प्रतिगृह्णांति सर्वे ते देवदानवाः अतिगृह्णा देवतासैसाधारणाः सुरताः १५
वरुणास्ततः कम्पावारुणीरचुनंदन उतपातमहाभागामार्गमाणा परिग्रहं १६ दिते :
पुत्रानतां रामजमरुवर्कणात्मजां अदितेस्तु सतावीरजरुक्तामनिदितो १७ असुरोक्त
नदैतेयाः सुरास्तेनादितेः सताः ह्यष्टाः प्रसूदिताश्चासन् वारुणीग्रहणात्सुराः १८ उच्चैः
प्रवाह्यं प्रेष्टो मणिरत्नं च कौस्तुभं उदनिष्टमरथेष्टतथैवामृतसुतमे ५० एकताम
रामेन सर्वे असुरागच्छसैः सह युद्धमासीन् महावीरं वीरत्रैलोक्यमोहनं ५१

नाममधिकारात् १० असुराः सुरापरिग्रहादिनात् सुराः सुरापरिग्रहसत्तात् १८ १९ तस्य अमृतसंक्रुते ग्रहणनिमित्तं ५०
कलहप्रवृत्त्यनेन तं असुरागच्छसैः सह एकतां अगमनं बलसिद्धार्थमिति शेषः वीरेति संबुद्धिः परमिति कवित्वपादः ५१

जो.
रावा.
बाटी.
१३२

२६३ सर्वेषां सारप्रहारेण देवा सारमकं क्षयं गतं क्षयं गतं तदा देवा राक्षसैरेकत्वेन बलवता तमाहरंति त्रिबुद्धामोहिनी
काममोहजनेनीमाया मायातुं आस्था यत्तुं आशी चं अमृतमहरत ४१ गताभिमुखमिति संधिराघः ये सुराग्रसुरा
वामाया मृत्युं गृहीता मृतं विसृज्य तज्जिह्वुक्षया अभिमुखांगताः प्राप्ताः ते सर्वे मृतं तदा स्थानेन विसृज्या विसृज्या युद्धं
यिष्टाः ४२ दिते पुत्रान् निजचिरे धार्मिकत्वात् विष्वक्पुत्रा ह्यते दैत्यादित्ययोः सुरासुरवर्गयोः ४४ तन्प्राये राज्ञ

यदा क्षयं गतं सर्वं तदा विसृज्य मृतावलः अमृतं सो हरन्तुं माया मास्याय सोहिनी ४२ ये रा
ताभिमुखं विसृज्य मृतं पुरुषोत्तमं संपिष्टास्ते तदा युद्धे विसृज्या प्रभविसृज्या ४३ अदिते रा
त्मजा वीरादितेः पुत्रा निजचिरे अस्मिन् घोरे महायुद्धे दैत्यादित्ययोर्भरणे ४४ निहत्यादि
तिपुत्रांस्ताराजं प्राप्य प्रदरः शशासमुदितो लोकान् सार्धं संचान्त्वा राणान् ४५ इत्यर्षे
मिस्रन्तं रं योज्यः राज्यममृतं वप्राप्येत्यर्थः ४५ अत्र मर्मपुरमितौ जस रामायणे पंचचत्वारिंशः सर्गः ४५
इति श्लोका नानां अथ वर्षे तादिया युर्वेदमयः पुमानि सन्त त्रयोदश श्लोकाः प्रतिमार्तिवदवः अमृतप्रधानराज्ञ शिरव्हे
दायवर्णनवतहालाहलोत्प्राद्यवर्णनमिति तदा शयः इति श्रीरामायणे वाल्मीकी टीकायां पंचचत्वारिंशः सर्गः ४५ १३२

किंततश्च शक्यते हतेष्विति मारीचं मरीचैरपसं । दीर्घाणां तपसा अर्जितं २ ईश्वरं त्रैलोक्यनाथं ईश्वरमिति पार्श्वतः तत्रैव
 सामित्यस्यैव विवरणं शक्यं हंतारमिति १५ अचिर्भव पुत्रोत्पत्तिं यावदिति शेषः ५ पूर्णवर्षे सहस्रेति निज नयिष्यसीत्यनेनात्वं

264 हतेष्वुतेषु पुत्रेषु दितिः परमदुःखिता मारीचं कण्ठपुं नाम भर्तारमिदमब्रवीत् । हतपुत्रास्मि
 भावेन वपुर्धर्मदात्मनिः शक्यं हंतारमिच्छामि पुत्रं दीर्घतपोर्जितं २ सो हंतपुत्रश्चरिष्यामि
 भंमेदात्ममहंसि ईश्वरं शक्यं हंतारं त्वमनुज्ञातमहंसि ३ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा मारीचः कण्ठ
 पस्तदा प्रसुवाच महातेजा दितिं परमदुःखिता ४ एवं भवतु भद्रे तेषु चिर्भवतपोयने ज
 नयिष्यामि पुत्रं तं शक्यं हंतारमाहवे ५ पूर्णवर्षे सहस्रेति पुत्रिर्दिभविष्यसी पुत्रं त्रैलोक्य
 हंतारं मतस्वजनयिष्यामि ६ एवमुक्त्वा महातेजाः पाणिना संसमार्जिता तामालभ्य ततः
 स्वस्तिरस्तु क्ता तपसे ययौ ७ गते तस्मिन् प्रष्टेदितिः परमदुःखिता कण्ठसं वसमासायस्त

यः सुविद्यदिभविष्यसीति वत्सरसहस्रमपीति शेषः त्रैलोक्यं हंतारं तदपि पुत्रं शक्यं हंतारं ६ पाणिना संसमार्जिता दृष्ट्वा
 पुत्रं प्रति वंद्यं हेतुपापक्षयार्थमिति शेषः अथ तोया लभ्य स्पर्ष्ट्वा स्वस्तिगर्भभद्रेन वास्तु रस्तु क्ता सकण्ठपः तपसे ययावि

मन्त्रयः ७ कण्ठसं वसमासायस्त
 पोवन ८

ओ.
रावा.
वादी.
१३३

गुणसंपदाशुशोभयौगिगुणसंपदा ॥ तामेवगुणसंपदमाह शुशिमिगादि ॥ १० ॥ पुत्राद्वात्रसंवाहवादि सर्वेषु कालेषु त
स्याशुशुचितप्रतेत्येतिभावः ननुतद्वत्पुत्रप्रेतोदितैः कथेतस्परिवर्णगीकाररतिवेत्त देवमाययैवेतिग्रहाणा ॥ दशोनि

२६५
तपस्तस्याहिकर्तृत्वापरितर्क्यावकारह सहस्राक्षोत्तरश्रेष्ठपरयागुणसंपदा ॥ शुशिक
यात्काष्टमयःफलमूलतथैवव न्यवेदयत्सहस्राक्षोयद्यान्यदपिकान्ति ॥ १० ॥ मात्रसंवाह
नैश्वैवप्रमापनयनैस्तथा शकः सर्वेषु कालेषु दितिपरिवचारह ॥ पूर्णवर्षसहस्रसादशा
नेरचुनंदन दितिः परमसंख्यसाहस्राक्षमथाववीत ॥ तपश्चरंत्वावर्णादिदशवीर्यवताव
र शुवशिष्टातिभेदतेभ्रातरंदत्पसेततः ॥ यमहंत्वरुतेपुत्रतमायास्येजयोत्सकम् त्रैलो
क्यविजयं पुत्रसहस्रभोत्पसिवित्तरः ॥ याचितेनसुरश्रेष्ठपिज्ञातवमहात्मना वरोवर्षसह
स्रातेममदतः स्वतंप्रति ॥ १५

दशभिस्ते ॥ १॥ हेपुत्रं पुत्रं पुत्रं हंत्वरुतेन त्राशार्थं याचितवन्ती ततवजयो
त्सक आयासेविगतवै भूत्स्वैदवतमेवकारिषोरत्यत्यः त्रैलोक्यविजयं भ्रातृकृतं सतेन भ्रात्रा सह ॥ १५ ॥

१३३

दिनेसूर्येसूर्येमध्येप्राप्तेसतिशय्यायांशीर्षस्यानेपादौकृतादितिः निद्रयाप्रपृतागृहीतेत्यर्थः अनेनदिवास्वायत्र
पपापेनशय्यायदस्यानेमस्तकरणानचाशुचित्सूचितं केचित्तुउपविष्टायापवप्रहृतयापादपयतेशिरः संबंधेनशीर्षेण
दसंबंधः तेनवास्नानास्पृष्टस्यशिरःशिरसः पादस्येश्वशुचित्सूचितं तपसिस्थितायाःशय्यासंबंधावेनप्रज्वालया
याप्रयुक्ततादितादृशः परेतुभूशयनेपिदक्षिणपूर्वदिशोः शिरस्यापनयोग्यतायाःसूतिपक्तेः तद्वैपरीत्येनशयनस्या

266

इत्युक्ताचदितिसूत्रप्राप्तेमध्येदिनेसूरे निद्रयाप्रपृतादेवीपादौकृताथशीर्षतः १५ दृ
ष्टातमशुचिंशक्रःपादयोःकृतमूर्धजां शिरःस्थानेकृतौपादौजहाससमुदव १० त
स्याःशरीरविवरंप्रविवेशप्रंदरः गर्भंवसुमथासमविच्छेदपरमात्मवान् १८

शुचित्सूचकतमस्तेवेत्याहः १५ पादयोःतस्यायनदेपोकृतमूर्धजांमूर्धजसंबंधेसूधसंबंधोपिजातपवाशुचित्तथा
शिरःस्थानेतयापादौकृतावस्तामशुचिंदृष्ट्यर्थः अत्रैकैवैवामयलामेउभयोपादानंस्पष्टार्थवस्तुतोवक्तुपादयावा
शयनेपरस्परस्थानव्यत्याभावेतथाशुचित्प्रतिपादतायोभयोपादानमितिवाधेसमोदप्राप्तच्छिदत्वादितिभा
वःमोदवशादेवजहासच १० शरीरविवरंयोनिविवरं आत्मवान्सावधानः १८

जे.
रावा-
वादी.
१२४

शतपर्वणशतकोदिता अथुयतभिद्यमानगर्मस्यगदेनशहेनेमर्थः ॥ नहंतव्यमिति विभागेपि प्राणावियोजनं मा ऊर्वि
त्यर्थः २॥ नहंतं रंक्षिदं अहवेशकस्यममहंतारं अंऊरच्छेदतयायेनाभिदे तन्मेअपराथकमेतदंतमहंसि एणित

267

विद्यमानस्ततो गर्भो वज्रेण शतपर्वणा रुरोदसस्वरं नाम ततो दिति रवुध्यत ॥ मारु
दो मारुदश्चुतिगर्भशक्रोभ्यभाषत विभेदचमहातेजामरुदतमणवाभवः २० नहंतव्यं
नहंतव्यमिति वदितिरब्रवीत निष्पणतततः शक्रो मातृवचनगौरवात् ॥ प्रोजलिर्वज्र
सहितो दिव्यशक्रो म्युदसमथा देवि भाषत आशुविदे विसृज्यासि पादयोः कृतमूर्धजा २१
तदंतरमहं लडाशक्रदतारमाहवे अभिदंतमथा देवितन्मेतदंतमहंसि २२ इत्योषसर्गः ४ ६
समथातु कृतगर्भेदितिः परमरुः खिता सहस्राक्षं इराथं षवाकं सानुनया ब्रवीत । ममा
परायाङ्गभोयं समथाशकलीकृतः नापरायो हि देवेश तवात्रवलसूदन २

नीसेवोस्मृतेति शेषः २॥ इति श्रीरामायणे वाल्मीकीये सर्गः ४८ समथाति इराथं षवायोपायेन जट्वादित्याशयः
ममापरायातु अशुचित्त्वात् २

११४

गर्भविपर्यये गर्भविपत्तौ यत्प्राकृतं कर्म तत्तदवसमचयथा प्रियं भवति तथा इच्छामित्यकारमाह मरुतामिति सप्त
नामरुतां वा तस्यानविशेषाणां समस्मै तथीनाः स्यान्पालालोकाश्चिणो भवेत्तिसन्वयः १ तदर्थमेव हे पुत्रकमारु
ता इति नाम्ना प्रसिद्धाः दिव्यरूपाममपुत्राः ये इमे वा तस्के या इति सप्तप्रसिद्धाः तेषु चरन्ति सन्वयः ४ एक इति पक्षो

268

प्रियं तत्कृतमिच्छामि समगर्भविपर्यये मरुतां सप्तसमानां स्यान्पाला भवेत्तते १ वातः
स्वधारमसप्तचरं तदिमिपुत्रक मारुता इति विद्याता दिव्यरूपाममात्मजाः ४ ब्रह्मलोकं
चरन्ते कइंदलोकं तथा परः दिव्यवायुरिति व्यातस्त्वृतीयोपिमहायशाः ५ चत्वारस्तसु
दृष्टेर्दृष्टावैतवशा सनात् संचरिष्यति भद्रं ते कालेन हिममात्मजाः ६ तत्कृते नैव नाम्ना
वैमारुता इति विष्कृताः तस्यास्मद्वचनं श्रुत्वा सहसा हः पुरंदरः ७

गणा इत्यर्थः प्रथमं समाधा विभक्त्युपनरेकशः सप्तधा करणमित्यस्यार्थस्य पुराणांतरे स्पष्टं कृत्वा तद् इहामि वि
भेदचमहाते जा रुद्रं तमुपीत्यादिना धनितत्वाच्चैति बोध्यं यवमपरश्यायुपि व्याख्येये इंदलोकमिति प्रचुरण
दः दिव्यवायुः दिव्यं तं तदिह भवति तथः ५ दिशः श्वादिमहादिशः ६ तत्कृतेन मारुद इति वचनस्य लेन ७

ॐ-
रावा-
वाटी-
११५

यथोक्तं ब्रह्मदिस्थानपालकं ८ मातापुत्रौ दितीदौ ॥ वर्णिनेंदवरितस्य प्रकृतेश्वरमाह एष इति स एष इत्यन्वयः १० प
वंशगुह्यरीत्यादवंभूतदेशो विशालोत्पत्तिप्रकारमाह इत्याकोस्ति ॥ विशालेति कृताग्रासीदित्यन्वयः ११ कतरोत्रवशा

269

उवाच प्रोज्जलिर्वाक्यमितीदं बलसूदनः सर्वमेतद्यथोक्तं तेभ्यो विष्णुतिर्न संशयः ८ विचारिणं
तिभंदते देवदूपास्तवात्मजाः एवं तौ निष्पद्यं कृता मातापुत्रौ तपोवने ॥ जग्मतु सिद्धि
वंशमुकृतायावितिनः श्रुते एष देशः सकाज्जस्य महेंद्राधुषितः पुरा १० दितियत्रतपः सि
द्धौ मेव पांचचारसः इत्याकोस्तनखाद्युत्रः परमधार्मिकः ॥ अलंबुसायास्त्यत्रो विशा
ल इति विष्कृतः तेन चासीदिह स्थाने विशालेति पुरीकृता १२ विशालस्य सतो रामदेमचं
द्रो महाबलः सचं दर्शति विद्यातां देमचं द्वादतंतरः १३ सचं दत्तनयो रामधूम्राश्रुतिवि
ष्कृतः धूम्राश्रुतनयश्चापि रंजयः समपद्यत १४ रंजयस्य सतः श्रीमान् महदेवः प्रतापवा
न ऊशाश्रुः महदेवस्य पुत्रः परमधार्मिकः १५ ऊशाश्रुस्य महातेजाः सोमदत्तः प्रतापवान्
सोमदत्तस्य पुत्रस्तकाज्जस्य इति विष्कृतः १६

तिष्ठत्यस्य इति माह विशालस्येत्यादि ११ १४ १५ १६

११५

जो.
रावा.
वादी.
११६

राजसिंहगती राजवह्नीरमंदगतीसिंहवत्प्रतिहतगती यद्वा प्रभुताद्गजगतीरामोः सगतिर्लक्ष्मणाः तथाणार्हलक्ष्म
तीरामोवृषभाकृतिर्लक्ष्मणाः १ पद्मपत्रविपालाक्षवित्तनेनभाम्पसंपत्सुविता वीरधर्मसुवकावद्गत्यादिः यदृच्छया
दैववशासंपत्त्रनिमित्तविशेषेणयथाकथाचित्स्वच्छयेमथोवादेवलोकातगांशुवंशमौग्रवतीणां अमराविवस्थितौ

२७१ इमौ कुमारौ मंदते देवतल्यपराक्रमौ राजसिंहगतीवीरौणार्हलक्ष्मणवृषभोपमौ १ पद्मपत्रवि
पालाक्षौवह्नीरणीधनुर्धरौ अस्त्रिताविवरूपेणसमुपस्थितयोवनौ २ यदृच्छयेवगांशु
मौदेवलोकादिवामरौ कथंपद्यापिहंप्राप्तौकिमर्थंकस्यवामने ४ भूषयंताविमंदेशं
चंद्रसूर्याविवांवरं परस्परं सहरणौप्रमाणौगितवेष्टितैः ५ किमर्थंचनरश्रेष्ठौसंप्राप्तौ
उर्गमेपयि वरायुधधरौवीरौश्रोतुमिच्छामितत्ततः ६

किमर्थंकिंवाप्रयोजनमुद्दिश्य कथंप्रतिसुकुमारवराणांतात केनप्रकारेणपद्यामिहप्राप्तौःकस्यवासतावितिशेषः ४
भूषयंतौस्वतेजसेतिशेषः प्रमाणौशरीरौतत्यादि इमीतंत्रांतराण्यवोधकंवेष्टितेववनगसन्तादि तैस्तादृशपुरुषांत
राभावात्परस्परसहणौ ५ आदरातिशयात्प्रनः पृच्छन्ति किमर्थंचेत्यादि उर्गमेकांतारसंबंधात् ६

११६

यथा हृतं मवेदयत दशरथ ऊमा रावस्मत्त विवृतिवारणाय मदाकारणात्सदपलालनासिद्धाश्रमं प्राप्य तत्र विवृतिकर्तृराज्ञ
सान्दीह्यापथिदकाचदत्ताननकदिहत्यापतदेशमागताविति मवेदयत् - परममत्तमादराणीयोपामावीत
पीतो एजयामासेत्यन्वयः = समतेरिति पंचमी उक्ता उचिता श्रावमेतत् ५ पूजाप्रकारः साधुसाधितिशोभने ६ मि

272 तस्य तद्वचनं कृता यथा हृतं मवेदयत् विष्णुमित्रवचः कृताराजापरमविस्मितः श्रुतिथी
परमेशोऽप्युदशरथस्य तौ पूजयामास विधिवत्सकाहारा मदावलो = ततः परमसत्कारं
समतेराप्यराजवो उद्यतत्रनिशामेकाजगमुत्तमिथिलोततः ५ तदृष्ट्वा मुनयः सर्वजनकस्य
पुरीश्वरं साधुसाधितिशोभेतामिथिलोत्तममजयत् ६ मिथिलोत्तमवनेतत्र आश्रमं दृश्य
वृवः पुराणानिर्जरेरम्पष्टब्धमुनिपुंगव ॥ इदमाश्रमसंकाशकिंतिदमुनिवनेत श्रोत

थिलोत्तमवनेमिथिरुमीपवनेदृश्यदृष्ट्वा पुराणमितादि मिच्छामि भगवत्कथायं पूर्वश्राश्रमः १२
त्रयमाश्रमविशेषां ॥ मुनिरादिनादिश्रमचादसाशकमतपवाश्रमसंकाशमाश्रमवदवभासमानं अत
इदं किं मुनसैव विचरणं कस्यायं पूर्वपूर्वसमूतः १२

ओ-
रावा
वादी-
१६० 273

अहस्यावग्रहहेतुकालस्मृतिजसंतोषेहंतेति यस्मैतदाश्रमपदंभवतिमहात्मनः कोणायथाशयंशामशापंततेकथ
यिष्णामीत्ययः १४ दिव्यसंकाशः युभवाश्रमतत्त्वः १५ अनेकानिवर्षाणिअनेकवर्षसमूहान् १६ तस्यआमस्य
अंतरंसनिसत्रियानरहितंकालंशचीपतिरित्यनेनशचीतोपिसौंदर्यमहस्यायाधनितंसुनिवेशयः गौतमवेषयःमम

तच्छ्रुत्वा राववोणाकंवाकंवाकविशारदः प्रत्यवाचमहातेजाविष्णामित्रोमहासुनिः ११
हंततेकथयिष्णामिष्णाततेनराचव यस्मैतदाश्रमपदंशमंकोपान्महात्मनः १५ गौ
तमस्यनरश्रेष्ठपूर्वमासैन्महात्मनः आश्रमादिव्यसंकाशः सूरैरपिसृजितः १५ सवा
त्रतपश्चादिष्टदहस्यासहितःपुनर्वर्षाण्यनेकानिराजप्रमहायशः १६ कदाचिदि
वसेरामततोहरगतेमुनौ तस्यांतरंविदित्वाचसहस्राक्षःशचीपतिः १० सुनिवेशयरोभ
त्वाअहस्यामिदमब्रवीत् १० अत्रकालंप्रतीक्ष्यतेनार्थिनःससमाहिते संगमेतदमि

पंसमास्थायेतिवक्ष्यामाणात्वात् १० अत्रकालंशास्मोक्तमिति च्यामितयासहस्रमर्थमे १८
कालंमर्थिनोऽर्थिनः ससमाहितेसंगमेचितरूपप्रसादनवतिप्रतिसंदरीतिवातेनस्याभिलषदिव्यसीत्सुचिते १८

सहस्राक्षं विज्ञाय कृतकालं प्रतीक्षते नार्थिन इति वचनात् तत्परा वा प्रभवति सर्वत्राणि नातस्य संकाभावाय गौतमवेधो
यमिंदरिति तात्पर्यः देवान ऊत हलात्समाभिलषतीति कौतकात् दिव्यरति कौतकाच्च तर्थाः इमे धात्र हलात्तेन
सहस्राक्षं मतिं चकारेत्यर्थः ॥ कृतार्थात्तदृशदिव्य उरुवलाभात्प्राप्तपः फला २ शीघ्रगमने हेतुर्मम अ

274 मुनिवेशे सहस्राक्षं विज्ञाय रघुनंदन मतिं चकार इमे धात्रे देवराज ऊत हलात् ॥ अथाब्रवी
त्सुराष्ट्रे कृतार्थनात्तत्सना कृतार्थासि सूर्येष्टगच्छ शीघ्रमिति प्रभो २ आत्मानं मा
च देवेषां सर्वथारक्ष गौतमात् इदं प्रहसन्वाक्यमहं ह्यामिदमब्रवीत् ॥ सुश्रोणि परि
तृष्टोऽस्मि गमिष्यामि यथागतं पदं संगम्य ततः दानि च कामोदनात्ततः ॥ समं भुमात्तरन्
मशं कितौ गौतमं प्रति गौतमं सदृशीय प्रविशंते महामुनि ॥
हलात्प्रात्तने इदं च शापतो रत्नं तदाह आत्मानमित्यादि प्रहसन्निविष्टस्त्री चरितेन प्रहसः रत्नाणां उल्लंभना
द्गौतमतपैर्भोगस्येष्टस्य कारणेन अग्रिमशापादिभयमस्य मिति वा ॥ संगम्य अस्यासह्येति शेषः २ स इदं
संभुमात्तर्गौतममयात्तरन् निश्चामेत्यर्थः निर्गमसमये गौतमं प्रति तदागमने प्रतिशक्तिं प्राप्तीति शेषः अथ
निष्क्रमणसमेतं तत्र मेव २॥

ॐ.
गावा.
वायी.
१३८

२५ २५ २६ ममगौतमस्यकृतवानसिमज्जार्थाभोगइपमकार्यतस्मात्विफलः विगतवृषणाः २० २८ २८ २५

देवदानवउर्थर्षतपोवलसमन्वितं तीर्थोन्दकपरिलिङ्गं दीप्यमानसिवानलं २५
गृहीतसमिधं तत्र सकृदंशुनिपुं गावं दृष्ट्वा स्रपतिस्त्रस्तो विषस्स वदनो भवत् २५
अथ दृष्ट्वा सहस्राक्षं मनिवेषयं मुनिः इह तं वृत्तं संपन्नो रोषाद्वचनमब्रवीत् २६ ममरू
पं समास्याय कृतवानसि दुर्मते अकृतं व्यसिदं यस्माद्विफलं ते भविष्यसि २० गौत
मेनैव मुक्तस्य सरोषेणामहात्मना येतत्तद्वृषाणां भूमौ सहस्राक्षं तत्त्वाणात् २८
तथा शस्वाच्च वै शकं भार्यामपि च शप्तवान् इह वर्षं सहस्राणि वृहन्निनिवसिष्यसि २५

॥

॥

॥

१३८

पापस्वरूपं वातभक्ष्येत्यादि तप्यंती स्वकृता कार्यस्मरणेन पीडिताः पुराणादिप्रसिद्धशिलातृप्राप्तिशापस्तु कल्यांतरीणा
इति न विरोधः अत्र शिलातृपत्तेस्तत्पक्षे कल्याणे वातभक्ष्येनेन विरोधः स्पष्टपत्तेति केचित्तत्र स्तुतस्तु अदृश्यात्पस्यस्वरूपे
णादृश्याशिलाप्रतिमा रूपेण सर्वदृश्येपत्यर्थः न च तावता चैतस्य हानिरिति स्थयादिपीडा स्यादेवेत्यतो वातभक्ष्यात्तदि
तिरिक्तद्वाराभावाच्च निराहृतप्यंती स्वकर्मणेति शेषः तादृश्यापि भस्मशापि नीनतस्थिता इति न कश्चिद्विरोधः ३
दशापेषु यत्नक्षणां मेत्रयनेन भगवत्तशापस्य तडकं पाप्मे शापदग्धप्रभञ्जोरामशाकापरायतः अहल्याख्याशि

वातभक्ष्यानिराहारात्तप्यंती भस्मशायिनी अदृश्या सर्वभूतानामाश्रमे स्मित्वसिष्यसि १- यदे
नैव वने चोरे रामो दृष्टारथात्मजः आगमिष्यति इह धिस्तदा पूजा भविष्यति १ तस्यातिथ्ये
न डहंते लोभमोहविवर्जिता मत्सकाशमुदायुक्तास्ववपुधारायिष्यसि १२

राजशेषतल्लिंगः स्वराडिति शिलातप्यतिमाकाराः शतशब्दोः नंतवाचीलिंगशब्दे न भगाकारं विं हं स्वराडिंद्रः १- शापा
तमाह यदेति चोरमित्यनेन मुनिराहित्यसूचितं रामो यदा आगमिष्यति तदा आगमनकाले जायमानचरणविश्यासे
नानायासतस्तत्पादस्पर्शात्पूजा अभिवारकृतपापनाशेन यवित्रा भविष्यति पवित्रे न च तपास्विता दृशा भविष्यति
ततो मत्सकाशमत्सात्रियं प्राप्तास्ववपुः पूर्ववत्सर्वदृश्ये भस्मना हृतपारायिष्यसि शापसीत्यर्थः इतरत्सष्टे १२

ओ.
रावा.
बाटी.
१३५

कतककारस्तपदावित्यादिशाणंतप्रतिपादकंस्वंपुर्धारयिष्यसीतंश्लोकद्वयंप्रदितमिदं पवसुकेत्यादिसार्थश्लोक
स्तप्रामाणिकपववदाविंशतश्लोकापवात्रेत्याहुः इतिरामायणेष्टवचरिणः ५८ धर्मप्रबंधरस्यापिशाकस्याथमप्रवृ
त्तौवीजंदर्शयितमाहप्रफलमिति अष्टवचरिणः ५८ इतिज्ञासेनस्वकाराणंदेयव्यज्यते । सरकार्यमिति अथथाह्य

२७७ पवसुक्तामहातेजागौतमोऽष्टवचरिणी इममाश्रमसमस्तन्यसिद्धचारणसेविते ॥ इम
वच्छिबोरेरम्येतपस्तेयेमहातपाः ॥ इत्याश्रममायणेष्टवचरिणः ५८ अफलस्तत
तःशक्रोदेवानप्रिप्रोगमान् अववीततस्तनयनःसिद्धरायवचराणात् । ऊर्वतातप
सोविंशगौतमस्यमहात्मनः क्रोथमत्याद्यदिमयासरकार्यमिदंरुते १ अफलोसिद्धत
स्तेनक्रोथात्सावनिराकृता शापमोक्षेणमहातपस्यापहृतंमया १

पुतपसासकलदेवस्थानापहारस्तेनकृतःस्यादितिभावः १ साश्रुहत्याऽष्टवचरिणेतिनिराकृताउक्तपापपूर्वसत्ता
पवमपिसरकार्यनिष्पत्तिः कथंनजहं शायेतिस्वस्मिन्गौतमकर्तृकशापमोक्षेणनास्तपोमयाहृतंमहत्तः शापेन
विनातयोव्ययमितिभावः तयोव्ययसंपादकक्रोथोत्पादनमेवकार्यमयाकृतमितितात्पर्यं १

१३५

सफलं मांसवृषाणं सर्वेभ्यः सवारहयंपादेहे सर्वे सुवराः सर्वे पूयमित्यन्वये ज्ञेयः पञ्चयुयमितेव पादः प्रायेण ५ पितृ
देवाः कथं वाहनादयः तानुपेत्य वाहनादिमुविताः अग्रेस्तवचनं फलमिति वक्ष्यामः ५ अयं मेषः यो भवेत्
हविष्टेन कल्पितः गृह्यगृहीता ६ अफलमिति नान्वदमयुक्तं न हि मेषा अष्टवृषाणां दृश्यं तस्मिन्निवेनैव भवति इति न कृ

278

तस्मात्सुवराः सर्वे सविसेवाः सवारणाः सुवर्कार्यकरं युयंसफलं कर्तुं मर्ह्य ५ शत
कृतो वचः फलं देवाः सापिप्रयोगमाः पितृदेवानुपेत्याः सर्वे सहमरुद्गणैः अयं मेषः
सवृषाणः शक्यो ह्यवृषाणः कृतः मेषस्य वृषाणो गृह्यगृहीतायाः प्रयत्नतः अफलमिति न कृ
तो मेषः परावृष्टिपदास्यति ६ भवतां हर्षणार्थं च यद्वदास्यति मानवाः अक्षयं हि फलं
तेषां युयदास्यथ फलं ७ अग्रेस्तवचनं फलमिति वक्ष्यामः ५ अयं मेषः यो भवेत्
हविष्टेन कल्पितो योः फलः षोडशैः यद्वा वृषाणां भिन्नो येषो मेषः १० सहस्रादिन्यवेषाय न =
वयवो भवति हविष्टेन कल्पितः भवतां परावृष्टिपदास्यतीत्यन्वयात् येषां फलं मेषं भवतां हर्षणार्थं तोषाय भवद्भेदादास्य
तितेषां मक्षयं फलं युयदास्यथेत्यन्वयः ७ समागताः मिलिताः =

उं. २७९
रावा-
वादी-
१५-

अफलान्तरं न तदंशरहितान्वायतस्तेषां फलैः फलाभ्यां वृषणाभ्यामिदं योजयन् ५ तदा प्रभृति ततो देतोः इंदो मेव एतस्य
त्वयः तपसा प्रभावेन तपः कृतप्रभावेन च सापवादेण च १- महातेज इति रासं संवोधं न पुण्यकर्मणा गौतमस्य ननु तार
कयेवो रूपावष्टुमाश्रमं कथं गच्छेयमनं प्रादुर्देव रूपिणीमिति शायतया देव रूपिणीमित्यर्थः पतां तारय भर्तृप्र
त्यापति फलकमातिष्ठेत् रहीता भर्तृप्रापणे नैता तमनु रहाण ॥ ददर्शेति आश्रमप्रवेशे कालेः नया सतः स्वचरणस्य

तदा प्रभृति काकृत्यपि तदेवाः समागताः अफलान्तरं न ते मेवान फलैः स्तेषां योजयन् ५
इंदो मेव वृषणास्तदा प्रभृति राव व गौतमस्य प्रभावेन तपसा च महात्मनः १- तदा ग
च्छ महातेज आश्रमं पुण्यकर्मणाः तारयेतां महाभागा सहस्रां देव रूपिणी ॥ विष्णो
मित्रवः श्रुतारावः सहलक्षणाः विष्णो मित्रं पुरस्कृत्य आश्रमं प्रविशेत् १२ ददर्श
व महाभागा तपसा योति तप्रभां लोकै रपि समाग
णीषमिवाः कृतपापनाशे तपसापति कृतापापवशात् सुरासुरैः
समागम्य मिलित्वापि सर्वलोके ईर्निरीक्ष्य विष्णो मित्रो यथा वदेह रूपिणीमिति तथा ददर्शेत्यर्थः तदुक्तं तपसा योति तप्र
भासि निपवे दरीत तत्समये राम लक्षणा विष्णो मित्राणां मेव सर्वदृश्यं तं त भगवदतिष्ठ कार्यमिति बोध्यम् १३

१५-

प्रयत्नादिनादिनादिव्यपनसुक्तं ॥ रासोदीरपि दर्शनं नाम तस्य तया किं ते वदपेण भर्तुं संतोषकरस्य भर्तुं सान्निध्यस्य
 सापोतकराणां भावादिमाह धूमेनेति धूमेनाभिपरीता निव्याप्तान्यगानियस्याः सा उपमा त्रयमस्माद्वृत्तत्वेन शुभमः ल
 क्षणायातयुक्तमेव समर्थस्यारविप्रभामिव ददर्श उरायं धात्रुस्मशका ॥ तथा दर्शने हेतुमाह सा हीति त्रयाणां

प्रयत्नात्रिमितो यात्रादिव्योपायं मयीमिव ॥ धूमेनाभिपरीतो गींदीमा मपि शिवामिव
 सतषारावृत्ता सा भ्रातृणां चंद्रप्रभामिव सतषारावृत्ता सा भ्रातृणां चंद्रप्रभामिव मध्ये भसो
 उरायं धात्रीमां सूर्यप्रभामिव ॥ सा हि गौतमवाक्येन उर्निरीक्ष्यावभूवह त्रयाणां म
 मपि लोकानोद्यावदामस्य दर्शनम् ॥

मपि लोकानो उर्निरीक्ष्यावदामस्य दर्शनम् अप्येवं दर्शनविषया जाता अमेधां तदृपेयवरा मादीनां तडाः स्वह
 र्यसर्थाः ॥

ओ-
रावा-
वाटी-
१५१

281

शापस्योतंतदंतसावधिकालं प्राप्यतेषां रामादीनां दर्शनं पूर्वोक्तप्रकारेण दर्शनविषयतं प्राप्तेत्यर्थः। तथा च पापमेगच्छतस्तस्य रा-
मस्य पादस्पर्शान्महाशिला काचियोषाभवत्सोपिविस्मितो मुनिरववीत् शिलातत्पतिमाकाशोपिरामः विस्मितः स-
वामीत् तथा भूतंतदृष्ट्वा मुनिश्च ददित्यर्थः। शापदग्यापु रामादीनां रामशक्रापरायः अहस्याद्याशिलाजनेशतीर्त्तलीङ्गीकृतः स्व-
राट् तदं द्विस्पर्शानां तस्मै शापं तं प्राह गौतमः तस्मादियं तेषां द्वाज्जस्पर्शाद्बुद्धा भवेत्स मोक्षति यद्वा राधे त्वमयेहानीतः
सैषैवेति शेषः पर्वमउक्त्वा तस्या सर्वेषामविरोधे संभवति कल्यांतरपरं तेनाविरोधवर्णनं कतकाशुक्तं चित्तयदपि तेन भूमे

शापस्योतमृणाम्यतेषां दर्शनमागता १ राक्षसैस्तदा तसाः पादौ जगत्तर्ज्ज्मदा स्मरं-
ती गौतमवचः प्रतिजग्राह साहितौ १८

नेत्यादिसार्धं श्लोकेतामिव उन्निरोह्यामिति शेषं पूरयित्वा इति
रीत्येते हेतुमाह साक्षीति तेषां दर्शनमित्यत्र तेषां त्रयाणां लोकानामिति व्याख्यातं तदपि क्लृप्तं १९ तदा स्वपादस्पर्श-
मात्रेण शिलारूपतामपरित्यागे गौतमवचः स्मरंती मदाश्रमप्राप्तं राक्षसं जयापनर्मत्संवेधं सवतह्वः स्मरंतीत्य-
र्थः स्वस्य शिलारूपपरित्यागमात्रेण तत्पतिना मर्त्तनं श्रयोऽस्याः तौ रामापादौ प्रतिजग्राह स्मृष्ट्वा प्राणानामयत्तौ
रामलक्ष्मणौ प्रतिजग्राह हृत्पुत्रवृद्धिमकरोदिति तत्र अग्रे काकत्वरूपेकवचनप्रयोगात् १८

१५१

ससमाहिताप्रमत्ताकाऊत्सोरामः तस्यैवमुत्पन्नयाश्ननात् ॥ देवउंभिनिः स्वनेः सहृदयवृष्टिरसीत् रामस्य अहल्याया
मैतर्थः १० रामश्चयानिष्ठापनादहल्यायाः एजातपोवलविशुद्धांगी तद्वललवुरामस्य शनशुद्धांगी अतएव गौतमस्य
शातद्वतवितो अतएव पूर्वपरत्रकालेशरीरेणापितदनुगां २१ अहल्यासहितः सखीत्यनेन योगवलादामागमनज्ञात्वा

282 पाद्यमर्च्य तथानिष्ठाप्य चकार ससमाहिता प्रतिजग्राह काऊत्सो विधिदृष्टे कर्मणा ॥
पुष्पवृष्टिर्महत्यासीद् देवउंभिनिः स्वनेः गंधर्वासरसावैव महा नारीत्सु सुत्तवः २
साधुसायिति देवास्तामहल्यां समश्नयन् तपोवलविशुद्धांगी गौतमस्य वशाज्जां २१
गौतमोऽपि महातेजा अहल्यासहितः सखी रामे संपूज्य विधिवत्तपस्तेषु महातपाः २२ रा
मोऽपि परमांशुजा गौतमस्य महासुनेः सकाशाद्विधिवत्प्राप्य जगाम मिथिलाततः २३
त्वां र्षेण मायाणो एकोनपंचाशः सर्गः ५५ ततः प्रागुत्तरांगत्वारामः सोमित्रिणाह २३ वि
श्वामित्रपुरस्कृत्य यज्ञावाटमुपागमत् १ रामस्तु मुनिशार्दूलमुपावसद्वलद्वमणाः सा
तद्वलादेव तदिदं तदाश्च मप्रामिगौतमे मतिवोयं २१ इत्यार्षेण मायाणो एकोनविंशः सर्गः २१ प्रागुत्तरांगेशानी त
तः गौतमाश्चमात् १२

जो.
रावा.
वाटी.
१५२

283

वहनीतिरूपंतरतिशेषः १ शकटीशतं अग्निहोत्रसंभारवारकं अतिवादाः यज्ञार्थमागतानां सागृहोत्ररूपीणां नि
वासाः पवनैर्विद्यात्वावासदेशविचारः देशरत्नोद्देशे निवासस्थानं विधीयतां विचार्यतां ४ विमुक्तेसलिलात्विते
त्यनेनानुष्ठानसौ कार्य ५ अतिजोपीत्यत्र परस्मैतेत्यनुकषः महात्माने रीतिद्वितीयो धर्मप्रथमा धर्मेण

वहनीहसहस्राणि तानादेशनिवासिनी ब्राह्मणानां महाभागवेदाध्ययनशालिनां अग्नि
वादाश्च दृश्यते शकटीशतसंज्ञलाः देशो विधीयतां ब्रह्मत्यत्र वत्स्यामहे वयं ४ रामस्य वच
नं कृत्वा विष्णुमित्रो महासुनिः निवासमकरो देशो विविक्तेसलिलात्विते ५ विष्णुमित्रमनु
प्राप्तं श्रुत्वा तत्पवरस्तदा शतानंदं परस्मैत्युपरोहितमिति निर्दिष्टः ६ अतिजोपी महात्माना
स्वर्वा मादाय सत्वरं प्रत्युजगाम सहसा विनयेन समन्वितः ७ विष्णुमित्राय दर्मेण ददौ धर्म
पुरस्कृतं प्रतिरत्नततो पूजां जनकस्य महात्मनः ८ पप्रच्छ कुशलं राज्ञो यत्तस्य च तिरामयं

पासमार्गेण ददौ प्रथममिति शेषः धर्मपुरस्कृतमित्यर्थविशेषां महाजं वा महोत्तं वा श्रोत्रियायोपकल्पयेदिति शास्त्रो
क्तेन धर्मसाधनेन परस्मैत्युत्तत्सहितमिति यावत् ९ राज्ञः कुशलं निरामयं यस्मिन्निरामयं कुशलं निर्विघ्नं त्वमविकलं त्वं
यत्तस्य कुशलं सविष्णुमित्रः तान् प्रथमं वा नृपं कुशलमिति शेषः ५

१५२

यथाहं यथान्याये प्रहृष्टवत्प्रहृष्टवत्तोषसहितं यथाभवति तथेः समागच्छत संतोषसहितमालिङ्गनं यथाभवति तथा स
सर्वसंगतो बभूवेत्यर्थः १० यत्तस्मिन् दिङ्गवैकल्यासहितं साङ्गणं च अतएव सफला कृता शीष्टीति शेषः ॥ तत्र हेतुमाह यत्तो

284

यथाहं सृष्टिभिः सर्वैः समागच्छत्यहृष्टवत् अथ राजा मुनिश्रेष्ठं कृतं जलिरभाषत १० आसनेभ
गवातास्तासद्वैभिर्मुनिपुङ्गवैः जनकस्य चः श्रुत्वा निषसाद महा मुनिः ॥ पुरोधाश्रित्वा श्रे
वराजा च सह संविभिः आसनेषु यथान्यायमुपविष्टा समंततः ॥ दृष्ट्वा सत्पतिस्तत्र विस्वामित्र
मथाब्रवीत् अयं यज्ञसमं हि मे सफला देवतेः कृताः ॥ अयं यज्ञफलं प्राप्तं भगवद्दर्शनात्
या धर्मोऽस्मिन्नुपगृहीतोऽस्मिन् यज्ञसमं मुनिपुङ्गव यत्तोषसदनं ब्रह्मन्मातासि मुनिभिः सहः द्वा
दशाहं तत्र स्पर्धहीता मां जमीनस्विनः ॥ ततो भार्गवो नो देवान् दृष्टुमर्हसि कौशिक इत्य
क्ता मुनिपाहं लं प्रहृष्टवदनस्तदा ॥ अतस्तं परिपश्य च प्राजलिः प्रपत्ता तपः इमो ज
मां भो मर्दते देवतस्य पराक्रमो ॥ राजतस्य गतो वीरौ शाहं लवृषभो यमौ अग्निनो विवशूये

पसदनमिति यत्तस्यानं द्वादशाहं द्वादशादिनसमाहारः द्वादशादिनादितीक्षा कर्तव्यतेत्याहुः क्षीयात्तावति निदिता न्यव
शिष्टानि श्रुत्वा निजयाहुः ॥ विस्वामित्रस्य योगेन सर्वसामग्यादाह देवान् दृष्टुमर्हसि इति ॥ इमो जमां विवशूयेति

जो- 285

रावा-
वादी-
१५६

पयोवाहनरहिनाभ्यां पप्रकोमलत्वात्कथमेतावद्वर्षासाविति विस्मयः किमर्थमिति प्रयोजनप्रश्नः कस्यवेति प्रश्न-
विति शेषः उत्तरश्चोको यदि प्रयाणोत्तरस्यैव विवरणं बोध्यं कवित्रकस्येत्यस्य पुत्रस्य कार्यसाधयितुमिति शेषमाह स्वस्य
योजनप्रश्नेनैव गतायं ॥ निवेदयति दिपादेः उभावग्रायः २२ तत्र प्रयगमागमनं रत्नः समाकृतेऽपि मार्गभयरोहितं

यदृच्छयेव गंगामौदेवलोकादिवासरौ कथं पद्ममिह प्राप्ताौ किमर्थं कस्य वामने ॥
वरायुधधरावीरौ कस्य पुत्रौ महात्मने भूषयंताविमं देशं चंद्रसूर्याविवावरं २० परस्य र-
स्य सहस्रौ प्रमाणं गितचेष्टितैः काकपक्षधरो वीरौ श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः २१ तस्य तद्वच-
नं श्रुत्वा जनकस्य महात्मनः निवेदयदमेयात्मा पुत्रौ दशरथस्य तौ २२ सिद्धाश्रमनि-
वासं च राक्षसानां वधं तथा तत्रागमनमव्ययविशालायाश्च दर्शनम् २३ अहल्या-
दर्शनं चैव गौतमेन समागमं महायनुषि जिज्ञासां कर्तुमागमनं तथा २४

मागतनं २१ महायनुषि जिज्ञासां तद्विषयं रास्यदिदृशो ज्ञानमिह दर्शनं रूपं यद्वा २२ यनुर्निष्ठसारा नि सार्जानं तथा
दृष्टस्य तस्य सती करणादिकं च कर्तुमागमनं गमित्येतत्सर्वं निवेद्य विरागमनं देति पादेऽर्थमिदं २४ ॥ २४

॥

॥ २४

१५३

१. तस्यैतिह्यष्टोमास्वमानः शापो हारश्च वाजसंतोषेण जातरोमाचः । परं विस्मयमिति भाग
वद्दर्शनस्यास्य सुलभत्वात् २. निषण्णवासने ३. उक्तमप्यथ मुक्तं दानि शयनेऽनः पृच्छन्ति दाढ्यायमित्येति श्रुतिः प्रश्नते

२४६ पतत्सर्वमहातेजाजनकायमहात्मने निवेद्यविश्रामायविश्वामित्रोमहामुनिः ॥ १५ ॥ शृण्वे
रामायणोपचाशः सर्गः ५- तस्यतद्वचनं श्रुत्वा विश्वामित्रोऽप्यधीमतः हृष्टो राममहातेजाः
पातानंदो महातपाः ॥ गौतमस्य सुतो ज्येष्ठतपसा यो तितप्रभः रामसंदर्शनादेव परं विस्मय
मागतः ॥ यतौ निवसेम संप्रेक्ष्य शतानंदो नृपात्मजौ सुखासीनो मुनिश्रेष्ठं विश्वामित्रमथाब्र
वीत् ॥ अपिते मुनिगार्हलमममाताय शशिनी दर्शितारं प्रजायतपादीर्घमुपागता ॥ ५
अपि रामे महातेजा मम माताय शशिनी वन्यैरुपहरत्यजाष्टजार्हं सर्वदेहितो ॥ ५ ॥ अपि रा
माय कथितं यद्वतंतत्प्रगतं मम मातमहातेजोरुवते देव उनीष्टं ॥

तृया ५ रामरामतिषयेष्टजोर्हैरितिरामविशेषार्ण ५ देवेनइंद्रेणाइरनुष्ठितं गौतमवेषथारणापूर्वकंतत्कर्त्तकइरनुष्ठानं
पमातर्ह्यहृतं चरितं मुयुरातनेतद्रामायकथितमित्यर्थः महातेज इति विष्णुमित्रसंवाये ५

अं- 287
रावा-
वादी-
१५४

समगुरुणामममोतेत्यन्वयः अत्रवारह्ययमेतिप्रयोगोद्वर्षतिपायातरामसंदर्शनादितरसगतशायेतिशेषः आदिना
पूजापादस्यैव महातेजाराजः मज्जरोः सकाशात्पूजाप्राप्य इहयज्ञभूमावागत इतिष्टष्टस्यैवावाधस्यभंग्यतराप्रश्नः ८
शातेनमनसाऽपलीक्षितोभगुरुविहोगतेनगोतमाश्रमेआगतेनगोतमपूजितेनरामेणाभिवादितः नतमन्माददोषाति

अपिकौशिकभद्रेतेगुरुणाममसंगता समसातामुतिश्रेष्ठरामसंदर्शनादितः ७ अपिमे
गुरुणाराजः पूजितः ऊषिकात्मज इहागतौमहातेजाः पूजाप्राप्यमहात्मनः ८ अपि
शातेनमनसागुरुर्मज्जरोकात्मज इहागतेनरामेणापूजितेनाभिवादितः ९ तच्छ्रु-
त्वावचनतस्यविश्वामित्रोमहासुनिः प्रत्युवाचशातानंदवाक्यज्ञोवाक्यकोविदं १०
नातिक्रान्तंमुनिश्रेष्ठंयत्कर्तव्यंकृतंमया संगतामुनिनापत्नीभार्गवेणावरेणका ११ त-
च्छ्रुत्वावचनंतस्यविश्वामित्रस्यथीमतः शातानंदोमहातेजाराजंवचनमब्रवीत् १२

रक्ततरतिप्रश्नोतरंप्रजांगीकारवन्दनेअतिरक्ताविहमितिभावः ५ तत्कर्तव्यंतत्रातिक्रान्तंनविस्तरंकिंतमयाकृतमेवे-
त्यर्थः भार्गवोजमदमितकीपहतारेणकापरशुराममातायथाजमदमितनासंगतातद्वदित्यर्थः १० ११ १२

१५५

दिष्टाभागेन १० विष्णुमित्रयत्नतपुतेन सहस्रामिस्तपुवचमातः शापोहारतित्तैः अविंतेत्यादिना मनसा यत्नेना
शकावितनसृष्टादिकर्ता परमांगतिं जगतः परमाहितं प्रव अयेतवममेव साङ्गः १५ गोमात्रसुदानादिना १५ वलंतपो

288

स्वागतं ते नरश्रेष्ठ दिष्टाप्रप्नोति राचव विष्णुमित्रपुरस्कृत्य महर्षिपराजितं ११ अविंत्यक
मातपसावल्गुर्विरमितप्रभः विष्णुमित्रो महातेजावेद्यो न परमांगतिं १५ नास्ति धन्यतरो राम
त्वतो नो भविकश्चन गोमात्रा ऊशिकप्रज्ञासेयेन तप्तं महत्तपः १५ श्रूयतां चाभिधास्यामि कौ
शिकस्य महात्मनः यथा वलं यथा तत्तन्मे निगदितः शृणु १५ राजासीदेष धर्मात्मा दीर्घका
लमरिदमः धर्मतः कृतवियश्च प्रजानां चाहिते रतः प्रजापतिं सतत्त्वासीत् कृणोताममहीपतिः
ऊशस्पृशे वलवान् ऊशनाभः सधार्मिकः १५ ऊशनाभसुतत्त्वाद्वागधीरस्येव विष्णुतः गा
येः प्रशमहातेजा विष्णुमित्रो महात्मनिः १५ विष्णुमित्रो महातेजाः पालयात्मा समेदिनी वडुर्वर्ष

वलं यथा घाटशतं तत्र वल्गुर्विहं वययातन्मृगिवत्पर्यः वृत्तमिति सहस्राणि राजानं मकारयत् २०
क्वचित्पादः दंतचरितं १५ सराजा कस्य प्रज्ञासुतं प्रजापतीत्यादि १५ अकारयत् स्वार्थेणिः २०

जो-
रावा-
वादी-
१५५

289

वह्निनीचतरंगवले योजयित्वा समुपस्थाप्य तद्वर्णद्वौ हिणी संख्यसेनापरिवृतो भूत्वा २१ तपोनिषायात्प्रशांतहृदि तं
ज्ञानमात्रायितानारदाद्यादेवलो कसंचारिणो देवर्षयः ज्ञानकर्मभयाधिकृता ब्रह्मर्षयो भूय प्रणिष्टा अग्रितलेऽर्षिभिः संज

२४

कदाचित् महातेजा योजयित्वा वह्निनीं ब्रह्मद्वौ हिनीं परिवृतः परिचक्रा समेदिनी २१ नरा
राणि च यष्टाणि सरितश्च महागिरीं आश्रमात्क्रम्यो राजा विचरन् राजगामह २२ वसि
ष्टस्याश्रमपदेनानां प्रप्लावुन नानास्तराणां कीर्णां सिद्धचारुणां सेवितं २३ देवदानव
गंधर्वैः किन्नरैकपेशाभितं प्रशांतहृदि कीर्णां द्विजसंघं निषेवितं २४ ब्रह्मर्षिगणसंकी
र्णं देवर्षिगणसेवितं तपश्चरणां संहैरधिकल्यैर्महात्मभिः २५ सततं संजलेष्ठीमद्ब्रह्म
कन्यैर्महात्मभिः ब्रह्मद्वौ वायुभद्वौ च शीर्णपाणिशतैस्तथा २६

लंघ्यामसित्यन्वयः २५ तथा ब्रह्मकल्यैः चतुर्मासवत्तल्यैः तस्यैव सद्गजतपोवैभवतत्वात् ब्रह्मद्वौ सन्मात्रभद्वैः संजल
म २६

१५५

वृत्तये मनवान्वालिखन्त्यावेस्वानसाश्च येन वासैवैवानसायेवालास्तेवालवित्त्वा इति श्रुतेरिति कतकः २० परम
कल्याणस्वभाववाद्भूतलोकोपमाश्रमस्य जायतामृगाणां २८ इति एकपंचाशः ५१ वसिष्ठं प्रणतो वसिष्ठेन स्वा

२१० फलमूलाशनेर्दीर्घतैर्नितदोषैर्नितैर्द्विभैः ऋषिभिर्वालविलेष्टजपहोमपरायणैः प्रमेवै
वानसैश्चैव समं तादृशो भूते वसिष्ठस्याश्रमपदं ब्रह्मलोकमिवापरं दर्शनं जयतां प्रेषो वि
श्वामित्रो महाबलः २८ इत्यार्षेण सायणवाल्मीकीयैः एकपंचाशः ५१ नृणां परमप्रीतो विश्वामि
त्रो महाबलः प्रणतो विनयाद्दीर्घो वसिष्ठं जपतां वरं । स्वागतं तव चेत्सुक्ता वसिष्ठेन महात्मना
श्रुतं तवाभ्युपगच्छन् वसिष्ठो व्यादिदेश ह २ उपविष्टाय च तदा विश्वामित्राय धीमते यथासा
धे मुनिवरः फलमूलमुपाहरत् । प्रतिगृह्य ततां पूजां वसिष्टादाजसत्तमः तपोप्रियो त्रिशिष्यो
पुङ्गवः पर्यट्कृत विश्वामित्रो महातेजावनस्यति गणोत्तदा सर्वत्र कुशलं प्राह वसिष्ठो राजसत्त

गतमित्युक्तश्चेति योजना । व्यादिदेशमुदाहरत् २ फलमूलमिति जातिना देकवत्तः ३ वनस्यति शब्देन ह
दमात्रं नतु विनाशं फलवन्तपव तद्विषयेऽपि कुशलं पर्यट्कृत सर्वत्र तत्तद्वत्सर्वविषये ५

जो.
रावा.
वादी.
१४६

291

जयतां तपस्विनां ६ कश्चिदिति प्रश्ने देयार्थिक धर्मेण तदनुष्ठानेन प्रजाराज्यत राजहतेन मायेनार्जनमर्थं सर्वथर्तपालनं
तथा सत्यात्रे प्रतिपत्तिं पुराजहते वत विधिमित्तकेन राजहतेन पालयसे रसन्वयः ७ संभूतावेत तदनादिता ८ वल्लेषचतुरो
पुत्र्यसमूहेषु प्रयोत्रे गवाश्च प्रभृति तादेकवतं ९ एको वसिष्ठो हो वसिष्ठो वाची १० तौ उक्तविशेषा एको वसिष्ठ

सुखोपविष्टा राजानं विष्णुमित्रं महातपाः पप्रच्छ जपतो म्रेशो वसिष्ठो ब्रह्मणाः सुतः ६
कश्चित्ते कुशलं राजं कश्चिद्दुर्मणं राजयन् प्रजाः पालयसे राजन् राजहतेन न धार्मिक ७ कश्चि
ते संभूता भूत्याः कश्चिदिति शिशासते कश्चित्ते विजिताः सर्वे रिपवो रिपूस्तदन ८ कश्चि
दलेषु कोशेषु मित्रेषु च परंतप कुशलं ते न रथाश्च प्रयोत्रे तथानव ९ सर्वत्र कुशलं रा
जा वसिष्ठे प्रसदाहरत विष्णुमित्रो महातेजा वसिष्ठे विनयात्स्वितं १० कृतांतो सुचिरं का
लं धर्मिष्ठो ताः कथास्तथा मुदा परमया युक्तो प्रीयतां तौ परस्परं ११ तौ वसिष्ठो भगवा
न्कथां ते रघुनंदन विष्णुमित्रमिदं वाक्यमुवाच प्रहसन्निव १२ श्रुतिं यत्कृतमिच्छामि वल
विष्णुमित्रो ताः कथाः श्रुत्वा स कुशलं प्रश्नोत्तरा स्यात्प्रमहावल तव वैवाप्रमेयस्य यथा हंसं प्रतीक्ष्य
दिशूणाः प्रीयेतां प्रभुभावशो लडि ११ प्रहसन्निव तमातिथिलाभजदर्थेण १२ संप्रीतश्च मे मत्कृतमातिथ्यं मे गीकुरु १३

१४६

हेतुगर्भविशेषाणामतिथिश्चेष्टरति ॥ पूजावाक्येन प्रातिष्ठिकं करिष्यामीत्येवं रूपेणैव मम पूजनं कृतमिति राजा ब्रवीत् ॥
विद्यते यत्तवाश्रमे फलमूलनेन शनित इत्यनेन राजभोज्याभावाद्नेनैव यं संवत्सर इति धृतिः ॥ पूजाहेतुत्वेति शेषः ॥

292

सक्रियादिभवानेतां प्रतीच्छत्तमया कृतं राज्यं स्वमतिथिश्चेष्टः पूजनीयः श्रयत्तनः ॥
यवं मत्को वसिष्ठेन विष्णुमित्रो महा मुनिः कृतमित्यब्रवीद् राजा पूजावाक्येन मे त्वया ॥
फलमूलनेन भगवन् विद्येत यत्तवाश्रमे पाद्येनाचमनीयेन भगवद्दर्शनेन च ॥ सर्वथा च
मदाश्रितं पूजाहेतुं स पूजितः समिष्ट्यामि नमस्ते स्तुमैत्रेणोत्तमवत्क्षण ॥ एवं ब्रुवंतां
ज्ञानं वसिष्ठः पुनरेव हि त्वमेव यत्तथ मात्मा पुनः पुनरुदावधीः ॥ वाङ्मिसेयगाथे ॥
यौ वसिष्ठे प्रत्यवाच ह यथा प्रियं भगवत्स्तुत्यास्तु मुनिपुंगव ॥ एवमुक्तस्तथा तेन व
सिष्ठेन पताववः प्राजुहावततः पीतः कल्माषीपुत कल्माषा २

त्रेणोत्तमवत्क्षणेन सवर्धीया जंतं ॥ निमेष

णाम्भोजनानीकाराय प्रार्थनं ॥ वाङ्मिसेयगाथे ॥ तेन विष्णुमित्रेण कल्माषीचित्रवर्णी होम

२

ॐ-
रावा-
वाही-
१४०

२१३ शोवलेत जमेग्रसराजर्षेर्महादेवाभोजनेन सत्कारं कर्तुं व्यवसितोऽस्मिन्मेव संपद्यते विधत्सु संपादयत इत्येवमपि पदार्थदानेति
शेषः ॥ षड्विंशमधुरादिषु यस्य यदभिपूजितं प्रभीष्टं ॥ तत्सर्वं यथाकामं तत्प्रीत्यनतिक्रमेण मम कृते सतोऽर्घ्यं रसेनाते
नरस्यताम्रेन भक्ष्यशकुल्यादिनारसेनेति सर्वास्वपि यानेन कपानकरसादिना लेहं दौदादिचोषाग्रथरुद्रग्राह्यग्रामफला

एवेहि शोवलेति प्रंशुणा चापि वचोमम सवलस्यासराजर्षेः कर्तुं व्यवसितोऽस्मिहं ॥ भो
जनेन महर्षेण सत्कारं स विधत्सु मे यस्य यस्य यथाकामं षड्विंशमभिपूजितं ॥ तत्सर्वं का
मधुरादियेषु अभिवर्षकृते मम रसेनाम्रेन पानेन लेहचोषेण संयुतं ॥ अन्नानां निचयं स
र्वं सजस्रशोवलेतर ॥ इत्योषरा मायणो सर्गः ५२ एवमुक्त्वा वसिष्ठेन शोवलाशत्रुसूदन
विदधे कामधुक् कामान्यस्य यथेप्सितं यथा ॥

दिमुन्नानां आल्यनादीनां निचयं राशिं ॥ इति रामाये द्विपंचाशः सर्गः ५१ यस्य यस्य यथा यथेप्सितं तथा तथा स
र्वान् कामान् विदधे इत्यर्थः ॥

१४०

आयत्तमयीनं वलिर्भूतवलिः होमो वैश्वदेवादिः आयत्तरस्य सर्वज्ञानकर्षः स्वाहाकारवषट्कारौ तत्साध्ययज्ञौ
विद्यार्तिपतस्यः प्राशनेन चित्तशुद्धेः प्राणात्मदेहपाटवाच्चतत्साध्यविद्यानामेतदायत्तत्वं ॥ एतत्सर्वमातिष्यादि
एतत्तत्त्ववलात् एवमेव सर्वं सत्येन शयेश्चिच्छेदः तथा दर्शनादिनाममन्त्रविकरीव ॥ कारणे रूतैः सामिषायवै

आयत्तमग्निहोत्रं वलिर्होमस्तथैव च स्वाहाकारवषट्कारौ विद्याश्च विविधास्तथा ॥
आयत्तमत्र राजर्षे सर्वमेतन्न संशयः सर्वस्वमेतत्सात्येन मन्त्रविकरीतथा ॥ कारणे
वज्रभीराजन्नदास्येण वलात्तव वसिष्ठेनैव मुक्तस्तु विद्यामित्रो ब्रवीतदा ॥ संख्यतरम
त्यर्थं वाक्यं वाक्यविशारदः हैरण्यकल्पयैवेयान्स्वर्गां ऊशभूषितान् ॥ ददामि ऊ
जराणां ते सहस्राणि चतुर्दश हैरण्यानां रथानां च श्वेताभ्यानां चतुर्धनान् ॥

तद्वैद्यं ॥ संख्यतरमस्याग्रहयुक्तं हैरण्यं हिरण्यविकाराः कल्पाः च दोषे तमर्थं वयनार्थं च ललाः ग्रैवैयं ग्री
वालकास्त्वलादि ॥ श्वेताभ्यानां चतुर्धनान् चतुः संख्या कश्चेताश्च यतानामिदं अर्थः आर्षः समासः रथानां चेति

जें- 297
गवा-
वादी-
१४५

किंकिणीकविभूषितानिनिषण्यार्थेहितीया रथानांविशेषणमेतत् देशोवालीकादि कुलसुचैः अवशादीनांगंधर्व
कुलंवा गंधर्वकुलजातस्त्वमितिपुराणवचनात् ॥ अनेकवर्णविभक्तानांप्राप्तमेतानां वयस्यानांतरुणानां वयस्यस्तरु

तदामितेशतात्येष्टकिंकिणीकविभूषितान हयानांदेशजातानांऊषाजातांमहौजसो सह
स्वमेकंदशवदयमितवसवते नानावर्णविभक्तानांवयस्यानांतथैवच २० ददास्येकागवा
कोदिंशवलादीयतांमम यावदिच्छासित्तानिहिराण्येवाहिजोतम २१ तावददामितेसर्वदीय
तांशबल्ममम एवमुक्तस्तुभगवानविष्णुमित्रेणधीमता २२ नदास्यामीतिशवलां प्राहराजन्क
यंवत एतदेवहिमेरत्नमेतदेवहिमेयनं २३ एतदेवहिमेसर्वमेतदेवहिजीवितं दशंप्रपौर्णमा
सञ्चयतांमेवातददिणाः २४ एतदेवहिमेराजतविविधाश्रुक्रियास्तथा अतोमूलाःक्रियाः

सर्वाःममराजत्रसंशयः २५

णोयुवेतिकेशात् २० एकांकोदिमित्यन्वयः यावदितिश्तोष
थिकंयावदिच्छासीत्यर्थः २१ २२ एतत्तत्रात्रलोर्णवस्तु २३ आतददिणाइत्यनेनहत्यादिवददिणापेतदधीनेतिसु
चितं २४ एतदेवक्रियाइत्यस्यैवविवरणं अतोमूलाः एतन्मूलाइत्यर्थः २५

१४५

सर्वदादानाभावेहेतुगर्भविशेषाणां कामदोहिनीच्छाविषयदोहनशीलां काव्यालिंगमलंकारः २६ इति सर्गः ५१
अथदोषायप्रवृत्तिमाह कामधेनुमिति न तजतेनात्मनः अन्वकर्षतवलादिति शेषः ॥ राजभूतैः राजसेवकैः

298

वद्भनाकिंप्रलापेन न दास्ये कामदोहिनी २६ इत्यार्षेयसाधारणोवालकां देविंपचाणः ५ १
कामधेनुं वसिष्ठेऽपि यदानं तजते मुनिः तदा मया वलादामविस्त्रामित्रोन्वकर्षत ।
नीयमानां तया वलारा मराज्ञा महात्मना इति वित्तवित्तयामासरुदंती शोककर्षितः २
परित्यक्ता वसिष्ठेन किमहं सुमहात्मना याहं राजभूतैर्दीना ह्रियेय भूशङ्कः विता १
किमया पकृतं तस्य महर्षे भावितात्मनः यन्मामनागसं दृष्ट्वा भक्तात्यजति धार्मिकाः ५
इति संवित्पिता तनिः अस्वपुनः पुनः जगाम वेगेन तदा वसिष्ठं परमौजसं ५ निर्धू
यतोस्तदा भूत्या च तशः शत्रुसूदनः जगामा निलवेगेन पादमूलं महात्मना ६

भट्टैरिति क्वचित्पाठः ह्रिये कर्मणि लिङ् भूशङ्कः विता भूशैः प्रतिशयेन इति विता स्मीति शेषः भूशङ्कः वद्भनपर्यायो
वा १ अपकृतं अपराधं दृष्ट्वा ज्ञातापि भक्तासेवापरा ५ ५ शतशो भूत्या न स्वकर्मकान् पादमूलं पादसमेवं महात्म

न वसिष्ठस्य २

ॐ-
रावा-
वाटी-
१५-

२११
दोहनमश्रुतमः कोपतमार्तशब्दः रुदंस्यापवक्रविसमीपगमनं रुदं येव च कथनमित्येतदर्थं हीरुदंतीति - सकाशः स
मेपं स्वसामगिनी ५ वलत्तात्रातमनोः विवेकी १० मल्लमम नहिनद्वलेन तत्त्वमित्यर्थः तपोवलेन तत्त्वमित्यर्थः तपो
वलेन नहिदंशनांतत्राह राजातिन्यादिराजत्वात्तपोवलेन दंशतिभावः तद्वद्वनिकिक्किं धार्या उलेभस्य च यमसजीवि

रावलासारुदंती च कोशोतीवेदमबवीत् वसिष्ठस्याग्रतः स्थितारुदंती मेघनिखना -
भगवान्नाकेपरित्यक्ता तया ह वल्लाणः सतः यस्मादाजमद्यमाहितनयते तत्सकाशतः ८
एवमुक्तस्तु वल्लर्षिरिदेव वनमबवीत् शोकसंतप्तदयोस्वसारमिव उरिवितो ५
नत्वा तज्जामिशावलेनापि मेघकृतं तया एष तानपते राजा वल्लात्मतो महाबलः १० नहि
तत्त्वकलं मत्पराजा तय विशेषतः वलीराजा तत्रियश्च शय्याः प्रतिरेवव ॥

तस्य मुभस्य च राजानो वानरश्चेष्टाप्रदातारो न संशयः तात्र हिंसात्रवा कोशे त्राहि मेयं वदेत् देवामानुषरूपेण वरं तेने
महोत्तल इति अय विशेषतः अय कृतातिथ्यदिति नेता धित्वा हि शेषतोः वद्यतिभावः वलीराजेत्यनेन घडा जेयत्तस्य
कं शयिबीपति तत्रियते न तद्वयस्य महापातक समता वाधिना ॥

१५-

जो-
रावा-
वादी-
१५१

पश्यतश्च नादोऽपि विस्फारितं विहर्त ॥ अर्दिताः पीडिताः २० प्रभादतिरीक्ष्यं हेतः हेमः किंजल्कस्य च दृशोः हेमवर्णी वरं पीतो वरं

२१

नाशयन्ति वलं सर्वं विष्णुमित्रस्य पश्यतः सराजा परमकुहः कोऽपि विस्फारिते क्षणः ॥
पल्लवानां शयामास शस्त्रैरुच्चैर्वैराणि विष्णुमित्रादिना नृणां पल्लवानां शतशस्तदा २०
भयपवास्तजत योरां ह्यका न्यवनमिषितान् तैरासीत्संहता भूमिः शकैर्धवनीमिषितैः २१
प्रभावद्भिर्महावीर्यैर्हेमकिंजल्कसन्निभैः तीक्ष्णसिपादिशयैर्हेमवर्णी वराहैः २२ निर्द
र्यन्त दलं सर्वं पदीतैरिव षावकैः न तो सुगुणिमहातेजा विष्णुमित्रो ममोच ह २३ ते स्तेय
वनका वाजावर्वाश्चाज्जलोहताः इत्यधिरामायणो सर्गः ५५ ततस्नाता ऊलान् नृणां वि
ष्णुमित्रास्तमोहितान् वसिष्ठश्चादयामास कामधुकरजयोगतः १ तस्याद्भुकारतो जा
ताः कावाजा रवि सन्निभाः कुपसश्चायसंभूता वरवाः शसपाणयः २ योनिदशाश्च पवताः
शकृद्देवा ह्यका स्मृताः रोमरूपेषु स्नेह्याश्च महारीताः सकिरातकाः ३ इति रामायणो सर्गः ५५

आजलान् पलायमानान् कामधुगिरि संवोध्य न योगतः योगसहिम्नाः १ रोमरूपेषु रोमरूपेभ्यः स्नेह्यहारीतकिराता जातिवि

१५१

वलितमेव पलादयति इयमिति हस्तिस्थैर्धनैः समाकीर्णा ॥ विनीतवतविनयोपेतं ॥ नवलं प्रत्यवलं वलवतराः क्षत्रिया
दिभ्यः तात्राक्षत्रियवलादपि वलवतरं अधिकं ॥ तभ्यंतव नतया सृष्टोपीति शेषः वलवतर इति हरे इति शेषः महावीर्यः
महावीर्योपित उदेतस्तेजस्तवेत्यादि ॥ ननु तमेव तस्य वलेनाशयतत्राद निषंद्वेति कामधेनुत्वाप्रियोगापेक्षापरकाय्या

301

इयमक्षौहिणी पूर्णा गजवाजिरथाजला हस्तिधजसमाकीर्णतेनासौ वलवतमः ॥ एवम
त्वावसिष्टेन प्रत्यवाचविनीतवत वतंतव वनजासावलधिमतलप्रभं ॥ नवलं क्षत्रिया
स्याद्भवास्त्रणावलवतराः ब्रह्मन्त्रावलं दिवेत्तात्राक्षत्रियवतं ॥ अग्रमेयं वलंतभ्यं
नतया वलवतरः विष्णुमित्रो महावीर्यस्तेजस्तव उरासदं ॥ निषंद्वमं महातेजस्तव
वलसंभृता तस्य दर्पवले यतत्राशयामिदुगात्मनः ॥ इत्युक्त्वा तयारामवसिष्ठस्तु महा
यशाः स्तुजस्वैति तदोवाच वलं परवलादेन ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सरभिः सास्त्रजतदा
तस्याद्भारवोत्सृष्टाः पल्लवाः शतशो न्यप ॥

यस्यैव तस्याः सामर्थ्यात् ब्रह्मवलसंभृता दृशकार्यसमर्थे तेन मां ध्यायस्वैत्यर्थः इमं नाम गवांशदाः पल्लवला
शक्यवनको वाजवर्धनस्तेष्वनातिविशेषाः ॥

ओ.
गवा.
वाटी.
१५२

॥१॥

वर्शयामास आत्मानमिति शेषः ॥ १५ ॥ स्वात्मा उपकारकाणि भृंगानि आरादुपकारकाणि उपगानि मंत्रा उपनिषदः समाहा
रद्वंद्वं द्वाचुदेति दत्तेन सहितो यनुर्वेद इत्यर्थः रहस्यं आचार्यमुखैकगम्य विद्यानात् ॥ प्रसादात्तत्तत्पदेशापेदेति भावः ॥
३०२ मगता हि मन्त्रा र्थे किन्नरोगसेवितं महादेव प्रसादाद्यंत पस्तेपे महातपाः ॥ केनचि
तथ काले न देवेशो ब्रह्मभुजः दर्शयामास वरदो विद्यामित्रं महासुनि ॥ किमर्थं तप्य
से राजान हृदियते विवक्षितं वरदोऽस्मि वरं यस्मै कान्तितः सोभिधीयतां ॥ एवमुक्तस्त
देवेन विद्यामित्रो महातपाः प्रपत्य महादेवं विद्यामित्रो ब्रवीदितं ॥ यदितृष्टो महा
देव यनुर्वेदो महान च सांगो यो गोपतिषदः सरहस्यः प्रदीयतां ॥ यानि देवेषु वा स्वाणि दा
नवेषु महर्षिषु गंधर्वयक्षरक्षः सुप्रोतभातमान च ॥ तव प्रसादात्भवत्तु देव देवसमैसि
तं एवमस्मिन्ति देवेशो वाक्यमुक्ता गतस्तदा ॥ प्राप्य वा स्वाणि देवेशा हि विद्यामित्रो महा
बलः दर्पणमदत्ता यत्कोदर्यं शोभाभवत्तदा ॥ विवर्धमानो वीर्येण समुद्रं च पर्वणि हतं
मेनेतदा रामवसिष्ठस्य सितं ॥ ततो गता प्रमुपदं मुमोचा स्वाणि पाथिवः येन तपो
क्षयित्वा तद्दत्तं एवमर्प्य स्तस्य शक्तिरसत्ताभात् ॥ १६ ॥ येनैव स तेजसा स्वीयते जसा तपो वने निर्दग्धं भवेनाम स्वाणि मुपाचेत्यर्थः ॥

वर्तमानं निदं पंचासते जसा

॥५२॥

विष्णामित्रस्पर्शेषोऽस्तीतेनोदीर्यमाणं विस्त्रयमानं २१ भयात्मयहेतोः सुजालात् नानादिग्भ्यः व्यस्येन द्वितीयाद्यैः चतुर्थी
पंचमीवा २२ अथ सर्वप्राणिपलायनात् अतएव निःशब्दमिव ईरिणाम्बरे निहंतनिर्मानुषकां तारसदृशं रतिं यावत् २३ वद

364 उदीर्यमाणमसंतद्विष्णामित्रस्पर्शमत्तः दृष्ट्वा विप्रहताभीता मुनयः शतशो दिशः २४ वसिष्ठस्या
च ये शिष्या ये च वैश्वरायणाः विद्वद्वेति भयाज्जीतो नानादिग्भ्यः सहस्रशः २५ वसिष्ठस्याश्रम
पटं प्रत्यसासीन्महात्मनः सुहृत्तमिव निशब्दमासीद्दीरिणसन्निभं २६ वदतो वै वसिष्ठस्य मा
भैरिति मुहुर्मुहुः नाशायाम्ययमायेयं तीक्षा मिव भास्वरः २७ एवमुक्त्वा सहानेजा वसि
ष्ठो जपतो वरः विष्णोमित्रं तदा वाक्यं सरोषमिदमब्रवीत् २८ आश्रमं विरसं दृष्ट्वा हि ना
शितवानसि उवाचो हि यत्सूक्ष्मं स्मात्तं न भविष्यति २९

तो वै वदतो पीत्यर्थः तादृशस्यापि वसिष्ठस्य वचनमनादृत्य दुःखं बुवित्यर्थः २५ एवमुक्त्वा पलायमानप्राणिजानं प्रतीतिशे
षः इदं वक्ष्यमाणं २६ यत्तयस्मान्मे आश्रमं विना शितवानसि यत्तयस्माच्च द्विषसि इदं उवाचो सूक्ष्मं तस्मात् न भविष्यति तं
सीत्यर्थः २९

ओं.
गवा.
वाटी.
१५३

विधुमः कालाग्रि विवको धाहसिष्टोः परं यमदं मुपस्यत स्थिति शेषः २८ इत्यर्थाः स्यात्पुनः सर्गः ५५ एवमुक्तो न भविष्यतीति सक्तः
तिष्ठति चेति भीष्यते प्रतिस्मृता मावमाह स्थितोऽस्य वरति तव शास्त्रस्य दर्शय तया लङ्घयदस्य श्रुतं तस्याति जेत तव दर्श १५ ल

१२

३०५

इत्युक्ता परमं कुहोदं दोस्य मय सत्तरः विधुमश्च कालाग्रि यमदं मिवापरं २८ इत्यर्थाः
गमायणोपचंपचाशः सर्गः ५५ एवमुक्तो वसिष्ठेन विष्णुमित्रो महाबलः आग्रेयम
संमद्विषयतिष्ठति चेति वाचवीत् । ब्रह्मदं संमयस्य कालदं मिवापरं वसिष्ठो भ
गवान्क्वो धादिदं वचनमब्रवीत् २ लज्जं यो स्थितोऽस्य यद्वलं तद्विदं शय नाशायाम्
एते दंपशास्यतव गायिज १ कचते क्षत्रियवल कच ब्रह्मवलं महत् पणवत्सवलं
दिव्यं मम क्षत्रियपासन ५ तस्यासंगायि प्रउस्यो रमाग्रेयमुत्तमं ब्रह्मदं न तच्छात
मग्रे वैगं वामसा ५ वारुणो वैवशो दं चंपे रपा सुपत तथा ऐषो कंचा पि विक्षेपकपि
तो गायि नंदनः ६ मानवं मोहनं वैवगांधर्वी स्वापनं तथा रंभाणो सोहनं वैवसंतापन

त्रियं गंसते तत्कास्थितस्य वसिष्ठस्य ब्रह्मदं न गायि प्रउस्यो रमाग्रेयं शांतमासीत् ५ ६७

विलापने ७

१५३

यदंतंशिवसेतिशेषः ५ ग्रसतेस्म १२ अग्निप्ररोगमोवायुस्तत्सहिताः अग्निसहितोवायुः प्ररोगमोयेषां शुद्धरतिवा १५ समुदी।

305 शेषां दारुणं वैववज्रमसंसर्जयं ब्रह्मपाशं कालपाशं वारुणं पाशमेव च ८ पिता
कमसंदयितं शुक्रार्द्रं प्रशतीतया दंशसमथपैशाचं क्रौंचमसंतयेव च ९ धर्मचक्रं
कालचक्रं विस्रुतं क्रतयेव च वायव्यमथ नवैव प्रसंदयति रस्तया १० शक्तिद्वयं वचिसे
पकं कालं मसलं तथा वैद्याय स्मदा संवकालसमथ दारुणं ११ त्रिशूलमसंघोरं वकापा
लमथ कंकणं यतामसाणि विदोपसर्वाणि रचुनंदन १२ वसिष्ठे जपतां प्रेष्टतदुत्तमिवा
भवत् तानि सर्वाणि दंष्ट्रे च ग्रसते ब्रह्मणः सतः १३ तेषु शांतेषु ब्रह्मासंदिग्धानां धिनंदनः
तदसंयुते दृष्टा देवाः स्मग्निप्ररोगमाः १४ देवर्षयश्च संभ्रांता रांयवाः समहोरगाः त्रैलोक्य
मासीत्सं वसंतं ब्रह्मासे समुदीरिते १५ तदणसं महाघोरं बालं बालेण तेजसा वसिष्ठे ग्रसते

सर्वबलदेन राघव १६

रिते प्रपुक्ते १५ बालेण तेजसा ब्रह्मविद्याभ्यासनेन तेजसा पुक्ते नवलदंष्ट्रे करधते न ग्रसते स्मैतत्त्वयः बालेणो वतेजसा ब्रह्मतेजः

सनससायत्वादितामवः १६

ॐ- 307
गवा-
वाटी-
१५४

त्रैलोक्यमोहनं भया तत्रिलोकीवित्तमूढी करौर्दंसारोपि भयं सुराणां उदर्शं तस्मिन् हवीभद्रादिवत् चोरमिति पादांतरं त
ल्यर्थः १० रोददाद्राणतेऽप्यदयति रोमत्यादि रोमरूपेषु रोमपेकेभ्यः मरीच्यो विस्फुलिगाः ऋषेर्विष्णामित्रवत्सासाकलता
तस्माज्जलाविषमयेर्विशेषणं १८ विधूमः कालाग्निरिव बलदंष्ट्रश्च प्राज्वलत तत्समर्पितव्रतं तजसेति भावः १९ ततोस्त
वत्सासंग्रसमानस्य वसिष्ठस्य महात्मनः त्रैलोक्यमोहनं रोदं रूपमासीत् सदाकणं १० रो
मरूपेषु सर्वेषु वसिष्ठस्य महात्मनः मरीच्यश्च निषेत्तरये धूमाज्जलाविषः १८ प्राज्व
लद्बलदंष्ट्रश्च वसिष्ठस्य करोयतः विधूमश्च कालाग्निर्यमदंष्ट्रश्वापरः १९ ततोस्तव
नमुनिगणा वसिष्ठं जपतां वरम् प्रमोचते वलं बलं तेनोधारयते जसा २० निगृहीत
स्त्वया बलन विष्णामित्रो महाबलः प्रमोचते वलं प्रहृल्लोकाः संतगतव्यथः २१

वत्साधुसावित्र्यपशो कितवंतः हे बलन वलं प्रमोचस्व आगता व विसर्जनेनाक्षीणमस्तु प्रतिबलासं मा प्रयुं ह्वेति यावत्
पास्क्यते जः स्वतेजसा सहजेन धारय विलापैकीकुरु २० न त्वरौ स्थिते कथमप्रतियोगोत आह निगृहीत इति वत्सास
यासेनेन एव सामर्थ्यः स्वतपस्वत्त प्रायोजात इत्यर्थः २१

शमंवकेप्रतियोगेतेःशानिनाशनाइपरतरत्यर्थः विनिर्कृतःनिरस्तसर्वशक्तिः २२ त्रिविधवलंथिकवलंनियंवलमित्यर्थः ब्रह्मतेजो
वलंशशसंवलं २३ प्रसन्नैदियमानसःपरित्यक्तत्वस्वभावशक्तियावत् २४ इतिबालकांडेष्टपंचाशःसर्गः ५६ ततश्चि कृत

308 एवमक्तोमहातेजाःशमंवकेमहातयाः विष्णुमित्रोविनिर्कृतोविनिश्चयेदमब्रवीत् २२ थिगवलं
त्रिविधवलंब्रह्मतेजोवलंबलं एकेनब्रह्मदेवेनसर्वास्त्राणिहृतानिमे २३ तदेतत्प्रसमीक्ष्याहं
सन्नैदियमानसः ततोमहत्समास्थायैवैवब्रह्मत्वकारणं २४ इत्यार्षेबालकांडेष्टपंचाशःसर्गः ५६
ततःसेतमरुदयःस्मरन्निग्रहमात्मनः विनिश्चयविनिश्चयकृतवैरोमहात्मना १ सदस्तिनादि
शगवामदिष्वासदराद्यव ततापपरमंघोरविष्णुमित्रोमहातयाः २ फलमूलाशानोदातश्चवा
रपरमंतपः प्रयास्यजतिरेषुत्राःसत्यधर्मपरायणाः ३ हविष्यंदोमधुघंदादृद्धनेत्रोमहारथः
पूणावर्षसहस्रेणाब्रह्मलोकपितामहः ४ अब्रवीन्मधुरंवाक्यविष्णुमित्रतपोधनं जिताया
जर्षिलोकास्तेतपसाऊणिकात्मज ५

वैरश्चि इदमेवतयोनाशकमस्य १ ततापतपश्चकारेत्यर्थः २ तपसोघोरं
शयतिफलेत्यादि दातोजितेन्द्रियःपुत्राहविष्यंदादयः ३ ब्रह्मर्षितायवलविद्यायातपःकरणततदधिदैवतत्वात्ब्रह्माब्रवीत् ४

मौ.
गवा.
वादी.
१५५

309

६ देवैः सह त्रिविष्टपं स्वर्गे गत्वा तदनुखं लोकं गतः लोकानां भूरादीनां । समसुः सदैवः स्वप्नमेवेदं वचः समहति तपसि कृते पिसा
धिगणा देवामां राजर्षि रित्येव विरः प्रगवच्छंति तस्मादस्य तपसः तद्वात्सल्यं त्वं फलं नास्ति न भवतीति मन्ये ८ परमात्मवान् परमात्म
ब्रूते न तपसा त्वां हि राजर्षि रिति विमहे एवमुक्ता महातेजा जगाम सह देवतैः ८ त्रिविष्टपं
३ ब्रह्मलोकं लोकानां परमेश्वरः विष्णुमित्रोऽपि तच्छ्रुत्वा हि या किंचिदवाप्नुवः ९ इति
५ सहता विष्टाः समसुरिदमब्रवीत् तपश्च समहन्त मराजर्षि रिति मो विरः ८ देवाः सधिग
णाः सर्वे नास्ति मन्ये तपः फलं एवं निष्प्रियमनसा भूय एव महातपाः ॥ तपश्च चारथमा
त्मा काकृत्य परमात्मवान् एतस्मिन्नेव काले तस्य वादी जितेन्द्रियः १० त्रिशं ऊरिति विष्टा
तस्त्वा ऊजुलवर्धतः तस्य बुद्धिः समुत्पन्ना यज्ञेयमिति राघव ॥ गच्छेयं स्वशरीरेण देवता
नां परगतिं वसिष्ठं समसाह्वय कथयामास चिंतिते १२ अशक्यमिति वायुको वसिष्ठेन स
हात्मना प्रत्याख्यातो वसिष्ठेन समयौ दक्षिणादिशः १३ तत्तत्कर्मसिद्ध्यर्थं प्रज्ञात्नस्य गतो
ध्यातवान् परमधीरस्य ॥ गच्छेयं यज्ञवलेनेति शेषः देवतानां परगतिः स्वर्गः १२ अशक्यं तत्कथनं सर्वकंप्रत्याख्यानजीवे वसि
ष्ठोऽत्र शक्यं तमेवेति प्रमाणं १३ तत्कर्म स्वशरीरे स्वर्गमापकयज्ञकर्म तस्य वसिष्ठे प्रज्ञायज्ञेतेऽपि न त्रगतेति शेषः १५

वात्सल्यं त्वं फलं नास्ति न भवतीति मन्ये ८ परमात्मवान् परमात्म

१५५

शतशब्देनसावयवगतवद्भूतेनवद्भवत् अनभिधावत् अतःवसिष्टपुत्रातिशयेनशतमित्यनेनचसामानाधिकरण्यं ॥५॥ हियात्
सिद्धकृतप्रत्याख्यानजया महात्मनश्चिद्वितीयार्थमहात्मानश्चार्थं ॥६॥ शरणान्नक्षणासमर्थानशरणगतः अत्येकारक्ष्यान्मा

310

त्रिशंक्रस्तुमहातेजाःशतंपरसभास्वरं वसिष्टपुत्रानुदृष्टोत्तप्यमानात्मनस्विनः ॥५॥ सोमि
गम्यमहात्मानःसर्वानेवगुरोःसुतान् अभिवाद्यानुपूर्व्याणाहयाकिंचिदवाप्सुवः ॥६॥ अत्र
वीक्ष्यमहात्मानसर्वानेवकृतोजलिः शरणंवःप्रणमोहंशरणान्नशरणगतः ॥७॥ प्रत्याख्या
तोहिभद्रंवावसिष्टेनमहात्मना यष्टुकामोमहायज्ञतदनुज्ञातमहंय ॥८॥ गुरुपुत्रानहंसर्वा
त्रमस्कृत्यप्रसादये शिरसाप्रणतोयाचेब्राह्मणस्तपसिस्थितान् ॥९॥ तेमाभवंतःसिद्ध्यर्थंयान
यंतसमाहिताः सशरीरोयथाहंवैदेवलोकमवाप्तुयां ॥१०॥ प्रत्याख्यातोवसिष्टेनगतिम
न्यातपोयताः गुरुपुत्रान्यतेसर्वाग्राहंपश्यामिर्कावन ॥११॥

शरणगतोपिशरणतंमामोपीत्यर्थः ॥१०॥ ब्राह्मणान्ब्रह्मर्थब्राह्मणान् ॥११॥ सिद्ध्यर्थसशरीरीरसर्गागमनसिद्ध्यर्थः ॥१०॥ गुरुपु
त्रान्यतेतान्विनाश्रयाकावनगतिमहंनपश्यामीत्यन्वयः ॥११॥

जे-
गवा-
वादी-
१५६

311

अयं श्लोकः प्रतिमरुतिकतकस्वरसः तस्मात्स्वाकृणां परमागतिरूपस्यो विमिश्रितानन्तरमित्यर्थः २२ इति सम्यक्वाशः ५०
क्रोधसमन्वितमिति ऋषिपुत्रसुतविशेषणं । उर्मैयः दुर्बुद्धेशावांतरं याजनादिना रत्नकातरं । नवातिक्रम्यते शक्रमिद्वज्र
इत्याकृणां हि सर्वेषां पुरोधाः परमागतिः तस्मादनन्तरं सर्वे भवन्त्येव देवतं मम २२ इत्यार्षेः सर्गः ५०
ततस्त्रिंशोऽवचनं श्रुत्वा क्रोधसमन्वितं ऋषिपुत्रं शतं रासराजानमिदमब्रवीत् । प्रत्याख्या
तोसि उर्मैयो गुरुणा सप्तवादिना ते कथं समतिक्रम्यशावांतरं सुपेयिवान् । स्वाकृणां
हि सर्वेषां पुरोधाः परमागतिः नवातिक्रम्यते शक्रं वचनं सप्तवादिनः । अथाक्यमिति ।
सो वाच वासिष्ठो भगवान्दधिः तं वयं वै समाहृतं कृतं शक्रः कथं वचनं ५ वालिशस्तं नृपे
पृगम्यतां स्वपुरं पुनः याजने भगवान् शक्तस्त्रैलोक्यापि पाथिव ५ अवमानं कथं क
र्तुं तस्य शाद्वामहे वयं तेषां तद्वचनं श्रुत्वा क्रोधपर्याजलाक्षरम् ६

भिरिति शेषः । सो वाचेति सो विलोपे चेदिति साधु तं कृतं यमशक्यमित्युवाच तं यज्ञमित्यर्थः कथं वचनं मपि न शक्ता इत्यर्थः ५
वालिशोऽज्ञः त्रैलोक्यापि सिद्धार्थं योजने इत्यर्थः भगवान्त्वसिष्टः ५ अवमानं तरेनासाध्यतयोक्तार्थस्य साधनरूपम् ६

१५६

पतान्दसिष्ठान् ७ अस्यागतिर्योजकांतरं चोराभिसंहितं चोराभिप्रायसंघर्तं कुलपुर्वतिक्रमेण अस्याप्रयस्य कुलनाशहेतुत
यातदभिप्रायस्य चोरात् ८ चंडालत्वेगमिषसीति शेषो रितियोजनात् तादृशापायिष्टदर्शनस्य पापजनकत्वात् स्वस्वाश्रमप्रवेशसि

312 मराजा पुनरैवैतानि दृष्टवन्तमब्रवीत् प्रत्याख्यातो भगवता पुरुषत्रैलोक्येव हि ७ अस्याग
तिरगमिष्यामि स्वस्तिवोस्तनपोयताः ऋषिपुत्रास्ततश्च तावाक्यं चोराभिसंहितं ८ शेषोः प
दमसंक्रुद्धाश्चंडालत्वेगमिषसी इत्युक्ता ते महात्मानो विविशुस्वस्वमाश्रमे ५ अथ रामो
व्यतीतायां राजा चंडालतो गतः तीलवसुधरो नीलः पुरुषो धस्तमूर्धजः १० वित्तमाल्यं
गरागश्चायसाभरणो भवत् तदृष्ट्वा मंत्रिणाः सर्वे तज्यतं शलरूपिणो ॥ प्राद्वत्सहि
तामसो पाये स्यान्नुगमिनः पको हिराजा काकुत्स्थजगाम परमात्मवान् १२

सं ५ पुरुषो हस्तो गः धस्तमूर्धजः स्वर्वकेशः १० वित्तमाल्यं नतत्र भवं प्रथमभस्मादिमाल्यं गरागो यस्य श्रयोविका
रश्चायसंतदाभरणः तज्यतका ॥ अनुगमिनः सहगताः प्राद्वत् तं तज्यतका गताः परमात्मवानधीरः १२

ॐ-
रावा-
वाटी-
१५३

313

दृष्टमानसस्यः खेनत्यादि विष्णुमित्रं जगमेति ह्येवैणान्वयः वसिष्ठवैरितान् विफलीकृतं वसिष्ठतत्त्वत्रैर्विनाशितैर्हिकाम
मित्रार्थ ॥ यस्मिं शापान् चेंदालतागतस्तस्येतरहागमनकार्यकिमित्यन्वयः ॥५॥ ये काममृदिष्य गतस्तं काममववाप्य नै

दृष्टमानेदिवा रात्रं विष्णुमित्रं तपोयने विष्णुमित्रं स्तुतं दृष्ट्वा राजानं विफलं कृतं च
शलरुपिणं राममुनिः कारुण्यमागतः कारुण्यमहातेजा वाक्यं परमार्थमिदं
इदं जगदभेदं तेराज्ञानेनोदरदशने किमागमनकार्ये तेराजपुत्रमहाबल ॥५॥ अथाप्या
धिपते वीरशापाच्चेंदालतागतः अद्युतहाक्यमाकारुण्यं राजाच्चेंदालतागतः ॥६॥ अब्रवी
त्त्रांजलिर्वाक्यं वाक्यतो वाक्यकोविद प्रत्यावातोऽस्मि गुरुणा गुरुपुत्रैस्तथैव च ॥७॥
अनुवाक्ये वतं कामं मया प्राप्तं विपर्ययः सशरीरो दिव्यायामिति मे मोक्षदर्शन ॥८॥
मया चेष्टकृतं शतं तच्च नावाप्यते फलं अतस्तत्कृतं मे न च वदेष्य कदाचन ॥९॥

तावदेव अपितु विपर्ययो जातिभ्रंशेवं वेष्टरूपः काममाह सशरीरस्य काम इति शेषः सोऽप्यदर्शनेति सेवोच्यते ॥८॥ तच्च तथा
पितृफलं सशरीरस्य गीर्वाणं रूपेणावाप्यते इत्यन्वयः कृतं शतं तत्कृतं त्वयि चेत्तत्राह अतस्तमिति ॥९॥

१५३

कृच्छ्रेषुपिगतोऽनन्तवेदात्यन्तयः क्षत्रधर्मेणातत्साक्षितया २० शीलं सद्गुणः हतमाचारः १६ छतोममेतिशेषः २१ नगच्छं
तिनगच्छं तिस्र्यदेवमतोदैवमेवपात्रफलमदृष्टमेव परंश्रेष्ठं हिताहितप्रणो पौरुषं यदानीततथमानुष्ठानेनिरर्थकं शर
त्रुतिरस्कारेऽर्चलमित्यर्थः २२ दैवमुक्तं शक्रम्यतेप्रभिभयते परमागतिः साक्षादितरतिरस्कारेणोदिकसखडः खड्गप्र

314

कृच्छ्रेषुपिगतः सौम्यक्षत्रधर्मेणातेषये यज्ञैर्विधेयैरिष्टं प्रजायर्मेणापालिताः २३ गुरुवश्चम
हात्मानः शीलवृत्तेन तोषिताः धर्मेप्रयतमानस्य यज्ञं वाहर्तुमिच्छतः २४ परितोषेन गच्छति
गुरवोऽमुनिपुंगव दैवमेव परं मन्त्रेणैकं पञ्चनिरर्थकं २५ दैवेनाक्रम्यते सर्वदैवैरिपरमा
गतिः तस्य मे परमार्तस्य प्रसादमभिकोक्षतः २६ कर्तुमर्हसि भद्रं ते दैवोपहतकर्मणाः
नान्यागतिरिति मिथ्यामिनात्यच्छरणमस्ति मे दैवेषु कृषकारेणानिर्वर्तयितुमर्हसि २७ ३
त्पार्षसर्गः ५८ उक्तवाक्यं तजानं कृपया कृषिकात्मजः सुवर्दीन्मधुरं वाक्यं साक्षाच्चैरात्मना

साहदैवानुक्रम्य समर्थतदीयं प्रसादमिच्छतो मे प्रसादं कर्तुम मते १ इत्याकोऽस्वागतं वत्सजानामितोऽसुधामि ६
हसि दैवेनोपहर्तुतिरस्क्रुतमिहानुष्ठीयमाने कर्मयस्य २१ इति श्रुष्टं वाणः सर्गः ५८ उक्तेति १ २

ओं.
गवा.
वाटी.
१५८

यज्ञसाख्यज्ञसाहाय्यं १ अनेन रूपेण गुरुशापकृते वंशलरूपेण ऋषिशापस्यान्यथा कर्तव्यमशक्यत्वात् रामिष्यसि स्वर्गमिति
शेषः जातिवंशलत्वाभावाच्च यज्ञप्रवृत्तिः ५ हस्तप्राप्तमहं यज्ञसंभारकारणात् यज्ञसा
अहंमामंत्रये सर्वान् सहर्षीन् प्रणय कर्मणाः यज्ञसायक रानराजंस्ततो यक्षसिनिर्वृतः गु
रुशापकृते रूपं यदि दत्तयि वर्तेते अनेन सह रूपेण सशरीरोगमिष्यसि ५ हस्तप्राप्तमहं
मन्ये स्वर्गतवनराधिय यस्तं कौशिकमागम्य शरणां यशरणागतः ५ पदमुक्तामहातेजाः
पुत्रान्यरुमथार्मिकान् आदिदेश महाशक्तान् यज्ञसंभारकारणात् ६ सर्वान् शिष्यान् समाहू
यवाक्यमेतदवाच ह सर्वान् शिष्यान् आवासीष्टानानयधममाज्ञया ७ शिष्यान् आहूय दशैव सर्वा
जः सुवक्त्रकृतान् यदप्यावचनं हया न्महाकपवलावादिनः ८ तत्सर्वमीव लेनोक्तं म
माख्ययमनाहृतं तस्य तद्वचनं कृत्वादिशो जन्मसुखदाज्ञया ९ आजगमुरयदेशेभ्यः स
र्वेभ्यो ब्रह्मवादिनः तेव शिष्याः समागम्य मुनिजलिततेजसं ९
मग्रीसेपादनार्थं ६ शिष्याणां ऋष्यान् यने आज्ञा ७ सुहृदः स्वस्वस्वसुत्रविक्रहितान् तद्विशेषेण सुवक्त्रकृतानिति यदि
निग्राहतो नोवा अनाहृत उपेक्षा रूपं वंशलया जनरूपनिदात्मकं वा यदाको ह्यया तत्सर्वमुक्तमीव लेनममाख्ययम् ८५१

तेनैव ॥ सर्वदेशेष्वित्यस्य स्थितारतिशेषः आगच्छवित्यस्य केचिदेतिशेषः महोदयतज्ज्ञानमर्षिं वसिष्ठं यच्छतंसर्वतत्त्ववर्त
यित्वेति योजना तद्वासिष्ठशतं क्रोथपथाकुलाक्षं यथायथेन प्रकारेण वचनमाह तत्सर्वं स्वीयमर्थः क्षत्रियं रत्नादिब्राह्मणस्यैव
याजनाधिकारान् चंडालस्य तेन अधिकारात् ॥१३॥ सुराणां देवतात्वेन भोक्तृत्वं ऋषीणां ऋषीणां स्मृतिकृतेन नयज्ञशिष्ट

316

कुवच्च वचनं सर्वं सर्वेषां ब्रह्मवादिनां श्रुताते वचनं सर्वं समायांति हि जातयः ॥ सर्वदेशेषु
चागच्छन्वर्जयित्वा महोदये वसिष्ठं यच्छतंसर्वं क्रोथपथाकुलाक्षं ॥ यथाह वचनं सर्वं स
त्तत्त्वमिति पुंशब्दे क्षत्रियो याजको यस्य चंडालस्य विशेषतः ॥ कथं सदसि भोक्ता रोदविस्
स्य सूर्ययः ब्राह्मणा वामहात्मानो भुक्ता चोडालभोजनं ॥ कथं स गंगामिष्यंति वि।
श्वामित्रेण पालिताः पूतहवननैष्टुर्यमृचुः संरक्तलोचनाः ॥ वसिष्ठा मुनिशार्दूलसः।
र्वे सह महोदयाः तेषां तद्वचनं श्रुत्वा सर्वेषां मुनिपुंगवाः ॥

भोक्तृत्वं ॥ पालिता इति व्यंग्योक्तिः वचनैष्टुर्यं दर्शयाम्यर्जतं नैष्टुर्यं वद्वचनमिष्यः ॥ वसिष्ठा इत्याद्यर्थं श्रुत्वा त्वयि सम
महोदयाः महोदयेन सहिताः ॥

अथवेहेतुः तेषु उग्रमिति तपसेजसाक्षिष्यसर्वशल्यान्वनमपिन दोषायेति ज्ञातापिय हृषयंति स्म ॥ तस्माद्भस्मीभूता इत्यादि ॥
समाजामिषातानि सप्तजन्मशतानिः सतपाशववसादिहारिणाः मुष्टिकामासततामाहः इदानीं शेषा इति प्रसिद्धाः ॥ १५ ॥ वि-
कृता विकृतव्यापाराः विरूपा विकृताकराः अहं ह्यहं ह्यहं इति प्रावृत् ॥ प्राणातिपातनिरतः प्राणिनां प्राणनाशोद्यतः ॥

317

क्रोधसंरक्तनयनः सरोष्ठमिदमब्रवीत् यद्विषयं तदुद्दिष्टं मां तप उग्रं समास्थितं ॥ भस्मीभू-
ता इरात्मानो भविष्यति न संशयः अथ ते कालपाशेन नीता देवसुतक्षय ॥ सप्तजातिषा-
तान्येव सतपाः संभवन्त ते ममो मनियता हारा मुष्टिकानामनिर्घृणाः ॥ विकृताश्च वि-
रूपाश्च लोकाननुचरन्निमान् महोदयश्च दुर्बुद्धिर्मास हृषयंति हृषयन् ॥ हविताः सर्वलो-
केषु निषादं गमिष्यति प्राणातिपातनिरतो नीरनुक्रोशांतगतः ॥ दीर्घकालं मम क्रो-
धादुगीतिवतं यिष्यति पताव इत्तावचनं विस्मयिष्ये ममाह तपाः ॥ विरामसहाते जात्र-
अनुक्रोशोदया ॥ वर्तयिष्यति प्राप्स्यति अत्रेदं बोधं क्षत्रियते विमथे महामुनिः ॥ इत्यादि सर्गः ॥ ५५ ॥
याजने प्रवृत्तिः तत्रापि पापहविता च शल्यान्वनं प्रवृत्तिः ब्राह्मणेषु वासिष्ठेषु वधादेकक्यापकृत्या प्रवृत्तिः पतसर्वं ब्राह्मणं ते-
व्याप्रवृत्तमानतपसेविता पापदेवकृत्यामिति बोध्यं ॥ इति वालकांडे सर्गः ॥ ५५ ॥

ज्ञातयोगवलेन । इत्वा ऊदायादः तदंशः पवमादिगोर्धाधिकारितं सविनं २ संप्रतिशरणमागमने हेतुमाहस्वेनेत्यादि ३
प्रवर्ततां प्रारभ्यतां ४ धर्मसंहितमिति क्रियाविशेषां कुचुरित्यस्य प्रयोगमिति शेषः यद्वचुस्तदाह अयमित्यादि ५ आदि ।

318

तपोवलहतानज्ञातावासिष्टान्समहोदयान् ऋषिमध्ये महातेजा विष्णुमित्रोभ्यभाषत
अयं मिह्वा ऊदायादसि शक्ररिति विष्कृतः धर्मस्य बदान्यस्य मां चैव शरणं गतः २ स्वेना
नेन शरीरेण देवलोका निगीषया यथायं स्वशरीरेण देवलोकं गमिष्यति ३ तथा प्रवर्त
तां यज्ञो भवद्भिस्समहासह विष्णुमित्रवचः श्रुत्वा सर्वे पवमहर्षयः ४ कुचुः समेताः स
ह संयमं ज्ञायमं संहितं अयं ऊदशिकदायादो मुनिः परमकोपितः ५ यदा हवचने स
म्यगोतकार्येन संशयः अग्निकल्पो हि भगवान् शापं दास्यति रोषतः ६ तस्मात्प्रवर्त
तां यज्ञः स शरीरेण यथादिवि गच्छेदिह्वा ऊदायादो विष्णुमित्रस्य तेजसा ७ ततः प्रवर्त
कल्पः अजितकामको यत्नात् शापं दास्यति यतः ८ तां यज्ञः सर्वे समर्थयति एत पवमुक्ता महर्षयः संनद्ध
तस्मादिति ९ ततः स शरीरेण स्वस्वगमनाय यत्नः प्रवर्ततां सर्वं भवतः स्वस्वकृतं यथैति एत आरभधताः क्रियाः स्वस्वतः निष्क

मिति

ओ.
गवा.
वाटी.
१६.

याजकः अथर्धिरितियावत् अतएववस्तुतिस्तुवमुद्यमेति ५ यथाकल्पं शास्त्रानुसारेण यथाविधि यथासं प्रदायानुष्ठानं क
ल्पशास्त्रानामापक्षोपन्यासस्थले अनुष्ठेयं शेषं प्रदायैव शरणागतं महता कालेन अधिककालसाध्यं यत्तत्पर्वकमंत्रणोद
न १० सर्वदेवताः प्रतीतिशेषः तदानयापि अनधिकारिणा याननाव ॥ उद्यम्य ऊर्ध्वं क्रोथेन प्रक्षिप्य कोपस्यो वापिकावस्था

319

याजकश्च महातेजा विश्वामित्रो भवत्कृतौ ऋषिजम्भानुष्ट्येणामंत्रयन्मंत्रकोविदाः ५
वज्रः सर्वाणि कर्माणि यथाकल्पं यथाविधि ततः कालेन महता विश्वामित्रो महातपाः १०
चकारावाहनं तत्र भागार्थं सर्वदेवताः नाभ्यागस्ततस्तदा तत्र भागार्थं सर्वदेवताः ॥ त
तः कोपसमाविष्टो विश्वामित्रो महाभुनिः स्तुवमुद्यम्य स क्रोथस्त्रिंशं क्रामिदमववीत् १२
पश्य मे तपसो वीर्यं स्वर्गं नित्यं नरेन्द्र पश्य त्वं स्वशरीरेण नयामि स्वर्गं मां जसा ॥ उष्ट्रा
पं स्वशरीरेण स्वर्गं गच्छ नरेन्द्र स्वर्गं तं किं विदम्यस्ति मया हितं पसः फलम् १४

क्रोथः १२ पश्य मे इति भागार्थं देवानामनागमनेन असायते पितृ तपो द्यौ न त्वामभीष्टं स्वर्गं नयामीति भावः १३ स्वशरीरेण
उष्ट्राप विम्यत्यन्वयः हियदि मया स्वर्गं तं किंचिदपि न पसः फलं सकृत् मत्सी १४

तदाहरेराजनतंतस्यतेजसावैभवेनसशरीरोदिवंगच्छ ऊहतासुनरुत्पादिर्नदोषः ॥ सुनीतापपतामुनिपुपपत्सु ॥ ६५ ॥
गीकृतालयः स्वर्गेनिजप्राणकर्मणाकृतआलयायसताहृषः स्वर्गवासाहोनासीत्यर्थः ॥ तत्रहेतुः पुरुषापेयादि ॥ ६६ ॥ ग्राह्य

320

राजंस्वतेजसातस्यसशरीरोदिवंगच्छ उक्तवाक्ये सुनीतास्मिन्सशरीरोनरेश्वरः ॥ ६५ ॥ दिवंगरा
मकाकृतस्य सुनीतापपतातदा स्वर्गलोकंगतं दृष्ट्वा त्रिंशंकुं पाकणासनः ॥ ६६ ॥ सहस्रैर्वैः
सुरगणैरिदं वचनमब्रवीत् त्रिंशंकोगच्छ भयस्तनासि स्वर्गकृतालयः ॥ ६७ ॥ पुरुषापहतो
मूढपतभूमिमवाकशिराः एवमक्तेमहेंद्रेण त्रिंशं करयतस्तनः ॥ ६८ ॥ विंशकोशमानस्त्रा
हीतिविष्णुमिदं तपोभ्यंते ततश्च तावचनंतस्य कोशमानस्य कोशिकः ॥ ६९ ॥ रोषमाहार
यन्नीवंतिष्टतिष्टेतिचाब्रवीत् इदमिदं ये स तेजस्वी प्रजापतिरिवामरः ॥ ७० ॥ सृजन्ददि
णामार्गस्यान्तर्धनपरामुनः नक्षत्रवंशमपरमसृजत्कोधमूर्धितः ॥ ७१ ॥

यत्प्रकरोत् ॥ ७० ॥ सृजिन्नियथाउत्पन्नोऽभवः अचलस्तिष्ठति एवं त्रिंशंकुस्तिष्ठत् तस्यपरितोयथासमर्षिमंडलं तथा अस्या
पिभवत्तिष्ठाणयः सृजन्नितिहेतौशप्रत्ययः सृष्टिं कर्तुं न तहेतोः दक्षिणामार्गस्यानपरानसृजत् ७१ ॥ समविंशतिनक्षत्रा

लामसृजत् २५

जे.
रावा.
वाटी.
१५१

321

तत्तत्रवंशं तत्र न तत्र गणं ॥ अयमिदं स्वसृज्यमानसर्गस्येति शेषः अथ वामयासृज्यमानसर्गः अग्निं द्रव्यास्तत्रिंशं ऊरेव ते त्रेशे
भवति ताशयः पर्वमिदं स्यात्ते त्रिंशं ऊरे त्रिंशं प्रतिष्ठाप्य तस्य परिवारभूतदेवतानि सष्टसु पंचक्रमे ॥ तत इति देवप्रसिर्गवत्सस्या

दक्षिणां दिशमास्थाय ऋषिमथे महायशाः सृष्टवान् तत्रवंशं च क्रोथेन कल्मषीकृतः ॥
अयमिदं करिष्णामिलोको वा स्यादनिंदकः देवता न्यपि स क्रोथात्सृष्टसु पंचक्रमे ॥
ततः परमसंभ्रंताः सर्षिसंज्ञाः सरासराः विश्वामित्रमहात्मानमृचुः सानुनयंवचः ॥ १४ ॥ अथ
राजा महाभाग गुरुणा पपरित्ततः सशरीरो दिवं यातुं नार्हत्येव न पोथन ॥ १५ ॥ तेषां तद्वचने
श्रुत्वा देवानां मुनिपुंगवः अत्र वीत्समहृद्वाक्यं कौणिकः सर्वदेवताः ॥ १६ ॥ सशरीरस्य भ
देवसि शंकोरस्य भयतेः आरोहणं प्रतिज्ञातं नान्दते कतं मुत्सहे ॥ स्वर्गास्तस्य शरीर
स्य त्रिंशं कोरस्य शासतः नक्षत्राणि च सर्वाणि मामकानि भ्रवा न्यथ ॥ १८ ॥

पिप्रतिसर्गं ऊर्ध्वान् इति हेतोः सरासरा असेभ्रंताः पर्याजलचित्तात्यर्थः ॥ १४ ॥ अनुनयप्रकाशमाह अयं राज्ञेयादि गुरुणा येन
परित्ततः वंडालनं प्राप्तः दिवं ब्रह्मसृष्टं तत्सृष्टं वा सर्गं ॥ १५ ॥ भदेव इत्यनेन अनुनयः ॥ १६ ॥ स्वर्गास्तस्य पदवाच्यस्य विशेषानुभावो

१५१

लोकाः भूरादिसंज्ञाः २५ वैश्वानरयथा तज्योतिरासुप्रसिद्धानादिज्योतिश्चक्रमार्गान्वहः वहिर्देशे पतानितानि नक्षत्राणि तिसृं-
 तितिसृंशान्वयः १० तेषु तद्दीयेषु ज्योतिषु नक्षत्रेषु नाञ्चलतभरणञ्चलन १॥ अवाकशिराः अस्मत्कावाकशिरस्त्वानेव वि-
 शङ्कः देवतस्य सावधानतिष्ठत पतानितवज्योतिषित अनुयासति च स्वर्गलोकगतं यथा स्वर्गलोकगतमिवेत्येतद्वीच्यपि १२

322

यावलोकापरिष्पतितिसृंशेतानि सर्वशः मत्कृतानि सृष्टाः सर्वे तदनुज्ञातमर्हथ पवसु-
 काः सृष्टाः सर्वे प्रत्यक्षमनिर्गमवे २५ एवंभवत्तु भद्रं ते तिसृंशेतानि सर्वशः गगने तान्येतेका-
 नि वैश्वानरयथा हौहः १० नक्षत्राणि सुनिष्ठे एतेषु ज्योतिः पुजाञ्चलन अवाकशिरासि
 शङ्कशतिष्ठतमरसमिभः १॥ अनुयासति चैतानि ज्योतीं विन्यसतमं कृतार्थकीर्तिमंतं
 च स्वर्गलोकगतं यथा १२ विष्णुमित्रस्तथर्मात्मा सर्वदेवैर्भिष्टतः अविमये महातेजा
 वाङ्मये वदेवताः ११ ततो देवा महात्मानः अथ यश्च तपो यताः जगम्यथागतं सर्वयत-
 स्मातेन रोतम १५ इत्यार्षेणामायणो षष्ठितमः ६-
 वाल्मीकियेव आह्वेति शेषः इत्यग्रहस्यानर्थहेतुताप्रतिसंथा
 यदेवतावचनमगीचकार ११ इत्यार्षेणामायणो निलकेवालंकारे षष्ठितमः सर्गः ६-

ॐ 323
गवा-
वादी-
१५२

वनवासिनः तपोवनवासिनः तास्त्राज्ञया यज्ञार्थं मागता तयस्थितान् वीक्ष्य सर्वान् तातवतीदित्यन्वयः वनवासिनश्च तस्य स्थाने विनया
स्वितानिति पाठो न दे । दक्षिणादिशमासमंताद्वाप्यास्थितो यत्रिणोऽङ्गुलीमहाविज्ञास्माकं तपेनाशकतात्त्वतस्तच्छायाङ्गो
नताच्चाग्नेदेशेनः परंतपोऽयोग्य इति भावः २ विशालायां विशालतपोवनवयोपश्चिमायां वने माने प्रपुष्करे प्रतज्जीरतपोवनेश्चि

विष्णुमित्रो महातेजाः प्रस्थितान् वीक्ष्य तातवतीन् सुब्रवीन्नरणाहं सर्वान् स्नान् वनवासिनः ।
महाविज्ञाप्रवृत्ताय दक्षिणा मास्थितो दिशो दिशसं त्वाप्रयत्स्यामस्तत्र तस्यामहेतपः पश्चि
मायां विशालायां प्रपुष्करेण महात्मनः सखितपश्चुरिष्णामः सखितोऽहं तपोवनं ॥ पवसुक्ता
महातेजाः प्रपुष्करेण महात्मनिः तपः प्रपुष्कराय धर्मतेये मूलफलाधानः ५ एतस्मिन्नेव काले त
सुयोध्याधिपतिमहान् सुवरीष इति ख्यातो यष्टं समुपचक्रमे ५ तस्यैवैजमानस्य पशुमि
दो जहाराह प्रतष्टे तपसो विप्रो राजानमिदमब्रवीत् ६ पशुरभ्याहृतो राज्ञस्य नष्टसवर्त्तनयात्

तस्यैः महात्मनश्चि महात्मानश्चर्यकः अविसेवो यनमहीर्षतमार्ध १५ ५ विप्रः प्रोदितः ६ अभ्याहृतः ३ दानीमस्माभि
रानीताः पशुनवर्त्तनयात् तस्यापवशान्तावकरत्तिणो प्रमादाच्च प्रतष्टे तस्यैः राजपापमाह अरहितारं प्रजानामिति शेषः ७

१५२

पततपशुनाशरूपमदस्यायश्चित्तं सहतः प्रायश्चित्तस्य कारणां प्रकांते कर्मया त्ववर्तते प्रवर्तिष्यते तावत्ततः प्रागेव नष्टं पशुमन्वि
 ष्यानयतस्व निति धितेन कीर्तयत स्वापशुमानेयेत्यर्थः = सहस्रपोगोभिर्निष्क्रियभूताभिरित्यर्थः ॥ सप्रवेतिसरतिष्ठक्य

324

प्रायश्चित्तं महज्योतत्रं वा पुरुषर्षभ श्रुतयस्व पशुं शीघ्रं वा वक्तुं कर्म प्रवर्तते = उपाध्यायव
 चः श्रुतासराजा पुरुषर्षभ श्रुतियेषमहाबुद्धिः पशुं गोभिः सहस्रशः ५ देशान्न जनपदा
 स्नात्वा नगराणि वनानि च आश्रमाणि वप्रणालि मार्गमाणो महीपतिः ॥ सप्रवसद्वितो
 तातसभायं रेवुनेदन भ्युत्तंगे समासीनस्त्वोक्तं संददर्श ह ॥ नमुवाच महातेजाः प्राणस्य
 भिप्रसाय च ब्रह्मर्षितपसादीं संराजर्षिरमितप्रभः ॥ दृष्ट्वा सर्वत्र कुशलस्त्वोक्तं मिदं वचः
 गवांशतसहस्रेण विक्रीणीषेऽनंतयदि ॥ पशोरर्थं महाभाराकृतकृत्योऽस्मि भार्गव स
 र्वेपरिगता देशा यज्ञियं न लभेयं ॥ दातुमर्हसि मूल्येन सतमेकमितो मम एव मुक्तो महा
 दसौ वरीषः भ्युत्तंगं पर्वतपुंगव विशेषः ॥ तं प्रसिद्धं तपसस्त्वोक्तं इदं वक्ष्यामि वचो ववीदिति शेषः यदि विक्रीणीषेत्
 दाकृतकृत्योऽस्मि भवेयं यतो यज्ञियं यज्ञे सर्वं परिकल्पितं पशुं क्रीपनलभे ॥ १५ इतः पशुं प्रसावे विभक्तिकस्तसि ॥ १५

२
 ३
 ४
 ५
 ६
 ७
 ८
 ९
 १०
 ११
 १२
 १३
 १४
 १५
 १६
 १७
 १८
 १९
 २०
 २१
 २२
 २३
 २४
 २५
 २६
 २७
 २८
 २९
 ३०
 ३१
 ३२
 ३३
 ३४
 ३५
 ३६
 ३७
 ३८
 ३९
 ४०
 ४१
 ४२
 ४३
 ४४
 ४५
 ४६
 ४७
 ४८
 ४९
 ५०
 ५१
 ५२
 ५३
 ५४
 ५५
 ५६
 ५७
 ५८
 ५९
 ६०
 ६१
 ६२
 ६३
 ६४
 ६५
 ६६
 ६७
 ६८
 ६९
 ७०
 ७१
 ७२
 ७३
 ७४
 ७५
 ७६
 ७७
 ७८
 ७९
 ८०
 ८१
 ८२
 ८३
 ८४
 ८५
 ८६
 ८७
 ८८
 ८९
 ९०
 ९१
 ९२
 ९३
 ९४
 ९५
 ९६
 ९७
 ९८
 ९९
 १००

ॐ.
रावा.
वादी.
१८१

कथं वनवदनापि मृत्योर्न पुनरेतेभ्योऽस्तु सतिः सविताः उपनिषिद्धसमुत्तममिति सायात् ॥ १८ ॥ अनुकरति कनिष्ठपुत्रनाम ॥ १८ ॥
 पितृपुत्रिणां रक्षिषामि त्येषां तेषां ॥ १९ ॥ रामेति संवृद्धिः २० ॥ मध्यमसम्यग्पुत्रे विक्रेयं मातापित्रोर्विक्रये ते तसंमतं मयेः
 नाहं ज्येष्ठं न रश्नेष्टं विक्रीणीयां कथं वन ऋषीकस्य वदः श्रुत्वा तेषां मातामहात्मनां ॥ २० ॥
 उवाच नरणां हं लुप्तं वरीषमिदं वदः श्रुत्वा विक्रेयं सुतं ज्येष्ठं भगवानाह भार्गवः ॥ ममापि दत्तं
 पितृविहितं कनिष्ठपुत्रकं प्रभो ते स्माकपीयसं पुत्रं न दास्ये तव पाथिव प्रायेण दिनरश्नेष्टं
 ज्येष्ठाः पितृपुत्रलभाः मातृणां च कनीयाः सस्रस्माद्दत्तं कनीयसां ॥ २१ ॥ उक्तवाक्येषु नौ
 तस्मिन् नियत्मा तथैव च पुनः शोषः स्वयं राम मध्यमे वाक्यमुवाच ॥ २२ ॥ पिता ज्येष्ठमविक्रे
 यं माता चादकनीयसं विक्रेयं मध्यमसम्यग्पुत्रं न यस्वमां ॥ २३ ॥ अथ राजा महावाक्
 वाक्यान्ते ब्रह्मवादिनः द्विषापस्य वसुवर्णस्य कोटिभीरुत्तराशिभिः ॥ २४ ॥ गदां घातसहस्रेण
 पुनः शोने परेश्वरः गृहे वा परममप्रीतो जगाम खुनेदनः ॥ २५ ॥
 यादिति शोषः २॥ ब्रह्मवादिनः मध्यमपुत्रस्य २॥ गृहीत्वा क्रीत्वा यद्यप्यस्य दानं क्रयौ शास्त्रनिषिद्धौ तथापि पुनरेतज्ज
 लहाय यमार्थमप्यदानमिव यज्ञापस्य विक्रयानविगोराति सचित पुत्रस्यैवैपि पुत्री न तोति च बोधितम् २॥

१८६

शुनः शेषं यमारोप्येतत्त्वयः २५ इति एकमष्टितमः सर्गः ६१ व्यग्रमतव्यग्रामदिति पादांतरे । विग्रममाणास्येति विश्रामत
इत्यर्थे आर्षः १ तस्य यापिपासया जिजीविषया च प्रमेणाचेति विषमवदनते पपरामातृतेव हेतुः १ प्रमेके उत्सर्गमात्रलता

325

प्रवरीषस्तु राजर्षीरथमारोप्येतत्त्वयः शुनः शेषं महातेजा जगामाशु महायथाः २५ इत्यार्षेरा
मायाणो एकमष्टितमः ६१ शुनः शेषं तरेष्टेष्टृहीता तमहायथाः व्यग्रमतुष्करे राजास
थाहरेचुनेदन १ तस्य विग्रममाणास्य शुनः शेषं महायथाः प्रक्षरं ज्येष्ठमागम्य वि
श्रामित्रददर्शन १ तप्यंस्त्रिभिः सार्यमात्रलेपरमातरः विषमवदनो दीनस्तस्मया च
प्रमेणा च १ पणानां के मुनेरा मवाकं वेदमुवाच ह न मेस्मि मातानपि ताज्ञातयो वांथवाः
कृतः ५ ज्ञातमहं सिमोसौ मयर्मेण मुनिप्रंगव ज्ञाता तं दिनरश्रेष्ठ सर्वेषां तं हि भावनः ५
राजा च कृतकार्यः स्यादहं दीर्घायुस्त्वयः स्वर्गलोकमुपासीयांतपस्तत्वात्पुनतमम ६

तत्र पातः वांथवाः कृतो हरा देव सर्वथानसे ते वेत्स्यः ५ धर्मेण स्वार्जितेन सर्वेषां शराणां गतानां भावनः सर्वेष्टसाधनं पको
हिस्यर्थे ५ यथा च राजा कृतकार्यः स्यात् अहं च अथ यो धर्मलोपाभाववानदीर्घायुस्तपस्तत्वात् स्वर्गं प्राप्नुयात्तथा कुर्यादिति

५
५

ॐ-
रा-
वाटी-
१८५

327

किल्बिषात् जीववियतिरूपान् भवेन प्रसन्नेन पुत्रं जेष्टं यत्कृते यत्प्रयोजनाय तदेव प्रयोजनमाह परलोकहितार्थाय पर-
लोकहितं प्रयोजनाय तस्य प्रयोजनस्य ५ परलोकहितं प्रयोजनमाह अयमिति शरणं रक्षणं जीवितप्रदानमात्रेण
प्रियमित्यस्य समस्य जीवितो वाक्यकारणानि स्मृतेः अत्र कवत्परलोकसाधनत्वेन प्रियमित्यर्थः ॥ तत्र प्रवृत्त्यर्थस्तौ

समेनाथोत्पत्त्यास्य भवम् भवेन वेतसा पितेव पुत्रं यस्मात्संस्तुतमर्हमिति किञ्चात् तस्य
तद्वचनं श्रुत्वा विष्णुमित्रो महातपाः संतपित्वा वदति विष्णुमित्रोऽपि तदमुवाच ८ यत्कृतेऽपि
ततः पुत्रान् जनयति शुभायितः परलोकहितार्थाय तस्य कालोपमागतः ५ अयमु-
निसृतावालो मतः शरणमिच्छति अयं जीवितमात्रेण प्रियं कुरुत पुत्रकाः १ सर्वस्य
कृतकर्माणाः सर्वे धर्मपरायणाः पशुभूतान् रेंद्रस्य तस्मिन्नेः प्रयच्छथ ॥ नाथो
अपुनः शोपो यज्ञश्चापि हतो भवेत् देवतास्तर्पिताश्च स्युर्मम वापि कृतं वचः ॥

ति सर्वे इति पशुभूताः समस्तजान्यस्य तेन ग्रहाणां देवतानि विधिं तेन पशुभूतान् रेंद्रस्य तेः ये स्तुर्मिच्छन्त्यर्थेऽर्थः ॥ ना-
थवान् मयारक्षकवान् समयुष्मापि तुः जीवितो वाक्यकारणान् वचः कृतं भवति ॥

॥

१८५

साभिमानं साहंकारं सलीलं सपरिहासं ११ लोकतः शासतश्चानुविता नृणां तदेष्टातः शुभां समिवेति १५ ॥ साधुसंभवं पितृ
वृक्षयुक्तमीतिरहितं जीवतो वाक्यकारणात् यमादपि विगर्हितं भ्रष्टं पवं महाकमपि कम्पयतो दारुणं परुषं यो महर्षीणं
शेमां वरुणविकारजनकं सक्तं तस्मादिति शेषः १६ जातिशुमुष्टिकजातिश्च १७ निरामयो सर्वदः त्वनाशिकोरक्षोक्तं

328

सुतेस्तद्वचनं श्रुत्वा मधुच्छंदादयः सताः साभिमानं न रयेष्ट सलीलमिदं मनुवन् क
थं मात्मसत्तानहितात्रायसेम्यसतं विभो शुकायमिव पश्यामः शुभां समिव भोजनं १५
तेषां तद्वचनं श्रुत्वा प्रजाणां मुनिपुंगवः क्रोधसंरक्ततयनो व्याहृतं सपत्तकमे १५ निः
साधुसमिदं प्रोक्तं यमादपि विगर्हितं शुतिकम्पतु महाकां दारुणं रोमहर्षणं १६ शुभां स
भोजिनः सर्वदा सिष्टाश्च नातिप्र १७ शां वर्षसहस्रत एषि व्यामनुवत्स्यथ १८ कृताशाप
समायुक्तान् प्रजान् सनिवरस्तदा मुनः शापमुवाचोक्तं कृतार्त्ता निरामया पावित्र्या
तामुनः शेषमुपावसं १९ वाक्यमाह पवित्रेति शौरावहोरक्तमास्यानुलेपनः वैसवैयुपमासा
पवित्रपाशाः दमो रमनाः वैसवैविस्वदेवतं वैसवो वैदेवतया घृपतिष्कतेः वाग्विरायेयमंत्रैरयिमुदाहरस्तदि १५

यवास्मिरप्रियदाहर १५

जो-
गंगा
वादी-
१८५

इमेमयोपदिष्टमाने इंदोपेक्षेपेदेवमे सिद्धंजीवितसिद्धिं २० गच्छावहेःसार्धस्तत्रनिर्वृतयस्तयज्ञमितिषोषःसमपाहरु
पवरेर्धर्मक्षुभिःकृतपशुतज्ञापने पशुकृतायज्ञपशुत्वेनसंणय अंबययतनराज्येतिषोषः २५ इंदानजोविस्मृष्टदेशःप्र

२२

329

इंद्राविस्मृष्टराष्ट्रेष्टौतौहितंमनिपुंगव इमेवगाथेहेदिवेगायेष्टामुनिपुत्रक अंब
रेषस्ययज्ञेस्मिंस्ततःसिद्धिमवाप्स्यसि २० पुनःशेषोऽरुहीतादेहेगाथेसमहाहितःत
रयाराजसिंहतमंबरीषमुवाचह २१ राजसिंहमहाबुद्धशीघ्रेगच्छावहेवयं निर्वर्तय
स्वराजेंद्रोदांचसमपाहर २२ तद्वाक्यमृषिपुत्रस्यश्रुत्वादर्षसमन्वितः जगामनृ
पतिःशीघ्रेयज्ञवाटमर्तोदितः २३ सहस्राक्षमनेराजापवित्रकृतलक्षणां पशुंरुक्तां
वरेकृतायूपेतसमंबययत २५ सवहोवाग्भिरुप्राभिरभितृष्टावचैसरौ इंद्रमिंदान
जवैवयथावन्निपुत्रकः २५ ततःप्रीतःसहस्राक्षेऽरुहसस्तुतिनोषितः दीर्घमायुस्त

अपूर्वमभिस्तुताततपतौउपदेशकालेनयोक्ततात् २५ सहस्राक्षः दामादात्पुनःशेषायवासवः २६
सुयलक्षणां विस्मापि रुहसस्तुतिर्विष्णामित्रोपदिष्टा २६

१८५

समाप्तवान्फलं समाप्तवानित्यर्थः यद्यपि वद्रववासाणो हविर्भ्यंदो हवैधस्येत्वा को राजेत्यादिना हरिर्भ्यंदयत्तेषु नः पुष्कला
जीवति सुतस्य पशुं तं प्रजापत्यादिस्तुत्या च मातः श्रुयते तथापि श्रुं वरीषा विषयमप्येतत्पतत्यामाणा ततः कलशं निष्ठा त्वेष
निवहवः केचित् हरिर्भ्यंदयदं सानुदैवरीषपवशुक्तं आजीगतिपदं च ऋषीके प्रयुक्ते श्रुत्वा वस्मादेवोपदेष्टृद्वारादित्याहुः २०

330

सर्वराज्ञानरश्मेष्टयज्ञस्य वसमाप्तवान् फलं वद्रववासां राससहस्राक्षप्रसादजं विष्णुमित्रो
पिथमात्माभूयस्ते ये महातपाः पुष्करेश्वरश्चेष्टदशावर्षशतानि च २० इत्यार्षे रामायणे
द्विषष्टितमः ६० एतौ वर्षे सहस्रे तत्र तस्मात्तं महासुनिं अभ्यगच्छन्तुराः सर्वे तपःफलवि
कीर्षवः १ अत्र वीर्यमहातेजा वत्सा सरविरेववः ऋषिस्त्वमसि भद्रं ते स्वार्जितैः कर्मभिः शुभैः २
तमेव मुक्तादेवेषां स्त्रिदिवं न भूययात् विष्णुमित्रो महातेजाभूयस्ते ये महातपाः १ ततका
लेन महातामेन कापरमासुराः पुष्करेश्वरश्चेष्टदशावर्षशतानि च ५

भूयः पर्वतपसः पुत्रे पुत्रो धेनवाणातरो धेनकरिष्णामीति संकल्प्य पुनस्तपो करोत २० इत्यार्षे सर्गः ६२ व्रतस्मात्तं समाप्तव
तं तपःफलविकीर्षवः तपःफलं दातुं कामाः १ ऋषिस्त्वमसि अत्र राजशहानुपादाने दत्तं ज्ञातिविशेषः सूचितः २ परमात्र

पादिभिः सर्वोत्तमा अस्मरारहस्योषम

ओ.
रावा- 331
वासी.
५६

तत्र साभिजलदेवियुतमिव ५ कंदर्पकृतोदयोमवः ६ अनुग्रहणीषभोगोदानेनेतिशेषः वरारोहोप्रष्टजचना - पंचपं
वदशवर्षाणि ८५ सामर्षादेवेषविद्युतकृततज्ञानाते १० नदाहसर्वमिति प्ररोरात्रापदेशनपकाहोरात्रतस्तथा ॥
श्रुताददर्शमहातेजामेनकोऊशिकात्मजः रूपेणाप्रतिमांतत्रविद्युतंजलदेयथा ५
कंदर्पदपवर्षाभोगमनिस्तामिदमववीत शुभरः स्वागतंतेस्त्ववसवेहसमाश्रमे ६ अनुग्र
हणीषभदेतेमदनेनविमोहितं इत्युसात्कावराहोदातत्रावासमथाकरोत् - तपसाहिम
दाविद्योविष्णामित्रमपागमत् तस्यावसेत्पावर्षाणिपंचपंचचराचव ८ विष्णामित्र
श्रमेसौम्येसुखेनयतिवक्रमः अथकालेगतेतस्मिन्विष्णामित्रोमहामुनिः ९ सवीर
इवसंहतश्चिंताशोकपरायणाः बुद्धिर्मानेः समत्पत्रासामवीर्यचुनेदनः १० सर्वसुराणां
कर्मततपोपहराणामहत प्रहारात्रापदेशनगाताः संवत्सरादश ॥ काममोहाभिभूतस
विद्योयंप्रत्यपस्थितः सनिश्चयसन्ननिवरः पश्चात्तायेनडः गिवतः ११ भीतासससंदेहा
वेयंतीवेपमानांमधुरैः मस्यार्थनयास्थितासीतितवनकस्यनदोषश्यादिवाक्यैः जोयस्यसंकल्पशर्वसक्तत्वादतशापदानेतेतास्य

क्रियजयोतस्सकं १२

५६

ततस्तत्रैव विदुर्दर्शनात्तरगमनं नैष्टिकी कामस्याप्यकारणं संकल्प्य सुकृत्तत्रैव विविधां बुद्धिं हृदयं प्रजेत कामः का
 ममिति शेषः १५ कौशिकी विष्णुमित्रो जगाम ह सकृत्तानैष्टिकी बुद्धिं जेतुं कामो महायथाः १५ कौशि
 मिति शेषः १६ देवप्रार्थनया महर्षिणा ह्येनैव संवेद्यति महर्षे इति १८ महत्तस्य विवरणं ऋषिमुच्यते इति १५ प्रत्यवाचति पिताम
 332 उत्तरे पर्वते राम विष्णुमित्रो जगाम ह सकृत्तानैष्टिकी बुद्धिं जेतुं कामो महायथाः १५ कौशि
 की तीरमासाद्य तपस्तेपे इरासहं तस्य वर्षं सहस्राणि द्यौरेत पश्यामसतः १५ उत्तरे पर्वते रामदे
 वतानां सभं ह्ये प्रमत्तय समीगम्य सर्वं स विराणाः सुराः १८ महर्षिणा ह्येनैव संवेद्यति महर्षे इति १८ महत्तस्य विवरणं ऋषिमुच्यते इति १५ प्रत्यवाचति पिताम
 शिकात्मजः देवतानां वचः श्रुत्वा सर्वं लोकपितामहः १८ अत्र वीक्ष्य पुरं वाक्यं विष्णुमित्रं
 तपोधनं महर्षे स्वागतं वत्स तपसां शोभातोषितः १८ महत्तस्य विवरणं ऋषिमुच्यते इति १८ महत्तस्य विवरणं ऋषिमुच्यते इति १८ महत्तस्य विवरणं ऋषिमुच्यते इति १८
 क ब्रह्माणसं वचः श्रुत्वा विष्णुमित्रं तपोधनः १५ प्राञ्जलिः प्राणतोभूत्वा प्रत्यवाच पितामहं
 ह मिति शेषः अतलं सर्वं तमं ब्रह्मर्षिणा ह्येनैव संवेद्यति महर्षे इति १८ महत्तस्य विवरणं ऋषिमुच्यते इति १८ महत्तस्य विवरणं ऋषिमुच्यते इति १८ महत्तस्य विवरणं ऋषिमुच्यते इति १८
 कर्मभिः प्राप्य यदि यतो भवना गहनं न हितो ममोः हे विजितेन्द्रियः अत्र कां ऊः न विजितेन्द्रिय इत्यर्थः न तावदिति विकार
 हेतुसंश्रित्याने विकारोभावो हितत्वमिति भावः न तावदिति लोकोक्तौ १८

ॐ. 333
रावा.
वाटी.
१५०

२१ ॥ चर्मैर्ग्रीष्मेष्वाकाशेनिरावाणदेशः २१ २५ आत्महितं आत्माश्दः २६ इति विप्रश्चित्तमः सर्गः ५१ लोभनं प्रतारणं काममोहेन काम

यदि मे भगवानाहततो हं विजितेंद्रियः तमुवाच ततो ब्राह्मणतावत्तजितेंद्रियः ॥ यतस्त्वमु
निगार्हलक्ष्मकाविदिवंगतः विप्रस्थितेषु देवेषु विष्णुमित्रो महात्मनिः ॥ कुर्ध्ववाङ्मतिरा
लंबो वायुर्भक्षस्तपश्चरन् चर्मैरेव तणभूता वर्षा स्वाकाशसंश्रयः ॥ शिशिरे मलिलो
शायी रात्रिहानितपोधनः पंचवर्षसहसंहितपोक्षोरमुपागमत् तस्मिन्संतप्यमाने त्ववि
ष्णुमित्रे महात्मनौ संतापः समहानामीत्सुराणां वासवस्य च ॥ २५ ॥ रंभा मसरसंश्रयः सर्वे स
हमरुद्भग्नौः इवावात्महितवाक्यमहितं कौशिकस्य च ॥ २६ ॥ इत्यो विप्रश्चित्तमः सर्गः ५१
सुरकायमिदं संभो कर्तव्यं समततया लोभनं कौशिकसेह काममोहसमन्वितं । तयोक्ता
सासरायमसहसा दोषाधेमतो व्रीडिताशो जनिर्वाक्यैः प्रत्यवाचसुरैश्चरैः ॥ अयं सरपते क्षोरो

ज्वलितवेदेषु न समन्वितं युक्तं । व्रीडिताग्रसामर्थ्यवचनं निमित्ता व्रीडा २ इत्यन्येति पाठे पितृत्वात्तदर्थे वाच्यः १

हियतोऽतः प्रसादेयं नियोगभावश्च ४५ साधवेव संते को किलो भूत्वा ह मित्यन्वयः ६ वङ्गगां हाव भावादिगणोपेतं रूपं
रूपपरिष्कारं भेदय स्वका सोत्पादनेन सञ्चालय ७ ललिता ललिता त्वभावयुक्ताः ८ बलमनोहरं कमनीयं विषयला

334 ततो हि मे भयं देव प्रसादं कर्तुं मर्हसि एवमुक्तस्तथा गमसंभयं भीतया तदा ५ ताम्वा
च सहसा द्रोवे पुमांस्तं कृतो जालं मोभे पीरं भेदते ऊरुषु मम शासने ५ को किलो
लुट्या ग्राहे साधवे रुचिर्दुमे ग्रहं कंदर्प सहितः स्या स्या मितव पाशं तः ६ वंदिरूपे वङ्ग
गुरु कृता परम भास्वरं तमसि कौशिक भदे भदय स्वतपस्विने ७ साश्रुता वचने तस्य
कृता रूपमनु तमे लोभया मास ललिता विष्णु मित्रेषु विस्मिता ८ को किल स्य तेषु
प्राव बला व्याहरतः स्वने संप्रत्य हेन मनसा सवैना मन्व वेदात ९ अथ तस्य च शास्त्रेन
गीतेना प्रतिमेन च दर्शनेन च रंभायामनिःसंदेहमागतः १० सहसा तस्य तत्सर्वं वि
ज्ञाय मुनिपुंगवः रंभा क्रोध समाविष्टः शशाप ऊशिलात्मजः ११ भावे तसो हर्षः तस्य को किल स
भागी तेन रंभायारतिषुः संदेह स्वतपसा यद्वक्त्या गमनं सुते दप्रे रितायाम न पोभगा ध्या मित्यव रूपं १० तत्सर्वं रं
भागमने तत्कृतप्रलोभने च सहसा द्रोणा मूलमिति पुत्पा ध्याने न व विज्ञाय निश्चितं रंभा शशापे सन्वयः ११

ओ-
गवा-
वाटी-
१६८

शैलीशिलाप्रतिमात्रा ॥ यद्यपि स्वामिनियोगतः प्रवृत्तायारंभायाः शापदानमनुवितं दिव्यतदावसचित्तं तथापि क्रो-
धावेशेन प्रकाशयुक्तविवेकाभावः अतएव पश्चाद्विवेकलक्षणात्मनुरद्वयानि उत्पन्ना इति वासपदार्थ इति कतकः पतेन
कामादीपको योर्जय इति सूचितं ॥ आत्मनः कोपं धारयितुं प्रशक्तं वस्तु शास्त्रात् पोष्ययजमरुः खेन संतापे पश्चात्तापस्य

335

यन्मालोभयसे रंभे कामकोथयजैषिणं दृष्टवर्षसहस्राणि शैलीस्थस्यास्य सिद्धिर्भगो ॥
वात्सलाः समहाते जास्तपो बलसमन्वितः उद्विष्यति रंभे त्वं मत्कोथकलषे कृतो ॥
एवमत्कामहाते जाविष्णामिश्रोमदा मुनिः प्रशक्तवन् धारयितुं कोपं संतापमात्मनः ॥
तस्य शापेन महत्तारंभा शैलीतदा भवत् वचः श्रुत्वा च कंदर्पो महर्षेः सव निर्गतः ॥
कोपेन च महत्तजे जास्तपो पद्मराजो कृत इन्दियै रंजिते रामनले भेषां तस्मात्तनः ॥ ६ व
भूवास्पमनश्चिन्ता तपो पद्मराजो कृत नैव कोथं गमिष्यामि न च वद्वे कथं च न ॥

पागत इति शेषः ॥ महर्षे वचः श्रुत्वा कंदर्पः सव इच्छु निर्गत इत्यन्वयः ॥ कोपेन चात्कामेन च तपो पद्मराजो कृत इति
कामकोथदत्त तदेवाजिते रंजिते रमित्यन्वयः आयाततो भ्रातृशान प्रवृत्त्या कामेनापितपः क्षमः क्षमात्मनो मनसः शा-
तिः इत्योपशमं ॥ न च वद्वे शयादिवचनमिति शेषः ॥

१६८

आत्मानं शरीरं ॥ यावत्तथावता कालेन बालाणामभवेनावतशास्यतीः समाः बहवत्सरात् ॥ मूर्तयः शरीरावयवाः न
 पोष्यतातनुच्छासाभोजनयोः तद्वलेन स्यात्संवेतिभावः दीक्षां अनुच्छासाभोजनेऽदिश्यप्रतिमां प्रतिमां प्रतिमां सर्वेषु
 वं करिष्ये इत्यथ वसायं १- इति रासम्यतोषष्टितमः सर्गः ८५ अथ प्रसिद्धोत्तरं हैमवती उत्तरं । मौनं वर्षसहस्रं

336

अथ वा नोच्छासिष्णामि संवत्सरात्तापि अहंदिशेषयिष्णामि आत्मानं विजितेन्द्रियः ।
 तावद्यावयिमे प्राप्ते बालाणामप्यसार्जितं अच्छनुसने भुजानस्त्रिष्टेयं शास्यतीः समाः
 नहि मे तपमानस्य क्षयं यास्यति मूर्तयः पतंवर्षसहस्रस्य दीक्षा समुत्पिपावः चकारा
 प्रतिमां लोके प्रतिमां रचुनंदन १- इत्यथैवा लकादेव तषष्टितमः सर्गः ८५ अथ हैमव
 ती रासदिशं त्यक्त्वा महामुनिः पूर्वादिशं मनुशासातपसोपे सदाहूणं । मौनं वर्षसह
 स्रस्य कृत्वा वतमनुत्तमं चकारा प्रतिमं रासतपः परमदुष्करं । पूर्णवर्षसहस्रेण काष्ठ
 भूतं महामुनि विष्टे वैश्वभिराभूतं क्रोधो नांतरमाविशतः सकृत्वा निश्चयं रासतपश्चातिष्ठ
 बंधि मौनं वात्र काष्ठमौने २ आप्तमाजुलीकृतमपि अंतरमेतः करणं । निश्चयं क्रोधाकारा विषयकं वर्षसहस्रं संवयिनि

मौनं वर्षसहस्रं

मौनं वर्षसहस्रं

वने सुखे सति य

337
 ओ.
 गवा.
 बाटी.
 १८५

तस्मिन्काले तत्र पाराणाकाले ५ सिद्धं यत्कं निशेषिते निखशेषतोदते अभुक्तैव पुनः पाकाकारणादभुक्तैव ६ मोनं कृत्वा
 आसीदित्यन्वयः नोक्तु सनष्ठा सोच्छास रहितः धूमकेतुरित्यर्थः अग्निरिति यावत् अतएवाग्नेयात्तापितमिदं इति वक्ष्यति अ
 यं शुद्धं सत्तु गुणप्रभवो अग्नितरेषां रजस्तमः प्राधानानो न तस्मिन् सत्तु प्राधानानो च देवादीनां तपजनकरतिवोध्यं ८ येन वह्निना

भोक्तुमारब्धमानं तस्मिन्काले रक्षतम इंदो हि जातिर्भूता तां सिद्धमन्नमया चत ५ तस्मै
 दत्तात्तदा सिद्धं सर्वं विषयति श्रितः निःशेषिते नैव भगवानभुक्तैव महातपा ६ न किंचिद्
 बद्धिप्रमौनवतसुपास्थितः तथैवासीत्पुनर्मौनमनुक्यामं चकार ह ७ अथ वर्षसहस्रं
 च नोक्तु सन्ननिर्गवः तस्यानुक्तु समानस्य मूर्ध्नि धूमो व्यजायत ८ त्रैलोक्येन संभ्रा
 तस्मात्तापितमिवाभवत् ततो देवर्षितां युवाः पञ्च गोरगराक्षसाः ९ मोहितास्तपसान्
 स तेजसा मंदारमयः कण्ठमलोपहताः सर्वे पितामहमथाब्रुवन् १० वड्मभिः कार्ष्णो दे

यथा तापितः प्रमानं संभ्रातो व्याजलो भवति तद्वत् त्रैलोक्यं संभ्रातमभूमित्यर्थः ५ तपसा तेन सातपो ब्रूयेणा तेन सामोहिताः विषया
 प्रादिचिताः कृता मंदारमयः क्षीणतेजसाः कण्ठमलं उः खे १० तद्विषयैर्लोभितः क्रोधितोऽपि निर्निवृत्तमेव तौ तत्काले तपसा भिवर्ध

विषयः तत्रास्ति

१८५

सूक्ष्ममपि ब्रूयते अल्पमपि कामकोपश्च यदभीषितं ब्रूयते ॥ १२ ॥ अन्यथा लोकनाश इत्याह विनाशयतीति तेलुचुतप
 रणदात्र्यं दोर्भागः नाशप्रकारमाह व्याकुला इति ॥ १३ ॥ प्रतिजानीम प्रतिज्ञायानजानीम इत्यर्थः नास्ति को जायते जन
 त तो भवणात्नास्तिक इव कमानुष्ठानमन्य इत्यर्थः तदाह संमूढमिवेति संप्रदाभिनमानसं व्याकुलचिते नाशे जगत्तापे

१५

338

न तस्य ब्रूयते किं विदुषते सूक्ष्ममप्युत न दीयते यदि तस्य मनसा यद्यभीषितं ॥ १४ ॥ विनाश
 यतित्रैलोक्यं तपसा सचराचरं व्याकुलाश्च दिशः सर्वानच किंचित्प्रकाशते ॥ १५ ॥ सागराः स
 मिताः सर्वे विशीर्यन्ते च पर्वताः प्रकंपन्ते च पृथिवी वायुवातीह संकुलः ॥ १६ ॥ ब्रह्मत्र प्रति
 जानीमो नास्ति को जायते जनः संमूढमिव त्रैलोक्यं संप्रदाभितमानसं ॥ १७ ॥ भास्करो
 निष्प्रभश्चैव महर्षस्तस्य तेजसा बुद्धिर्न ऊरुते यावन्नाशो देवमहामुनिः ॥ १८ ॥ तावत्स
 सायामभगवन्निद्रूपो महात्मनः कलापि नायथा एवं त्रैलोक्यं दहते त्विलं ॥ १९ ॥ देव

संसाधनः सर्वेपि तस्य दहते त्विलं

पूर्वेषु गतकाले ॥ यद्यसौ देवराज्यमपि विकीर्षेत तदा तदप्यस्य
 दीयतामिदं ॥ तिकेचित्तयस्य अभीष्टं न दीयते तदा सौ देवराज्यं विकीर्षेत तोस्य नाना स्तस्यं ब्रह्मत्वं ब्रह्मर्षित्वं तदीयता

सिद्धिर्हस्ये ॥

ॐ-
रावा-
वाटी-
१३-

स्वागतं भद्रं स्मेति विसर्गलोपप्रार्थः ॥ दीर्घायुर्दीने स्वदरीनफल २० स्वस्तिस्वावं यथास्वागतं पसुपतेति शेषः २१ यदि
इत्यस्यार्थे सदिग्यवचनं वेदाः प्रमाणं वेदिति वत् २२ ओमिति ब्रह्मज्ञानसाधनं वृषदितियज्ञसाधनं वेदाश्च नदयेदित्यं
गोपांगदिप्रतिपादकाः वर्यंत यथा वसिष्ठादीनसहजब्राह्मणान्वस्यंतितथा वराणां वध्यायनयाजनयो रजमतिः ब्रह्मा

339

विष्णुमित्रं महात्मानं वाक्यं मधुरं मधुवनं ब्रह्मर्षे स्वागतं ते ते स्तनपसास्मसतोषिताः ॥
ब्राह्मण्यंतपसो यो गां प्रातवानसि कैौशिक दीर्घमायुश्च ते ब्रह्म नददामि समरुद्गणाः २०
स्वस्ति प्राप्नुहि भद्रं ते गच्छ सौम्य यथा स्वावं पितामहवचः श्रुत्वा सर्वेषां त्रिदिवौकसां २१
कृत्वा प्राणमं सदिता व्याजहार महात्मनिः ब्राह्मणं यद्विमे प्रातं दीर्घमायुस्तथैव व २२
आकारो यवषट्कारौ वेदाश्च वर्यंत मां तत्र वेदविदां श्रेष्ठो ब्रह्म वेदविदामपि २३

यत्तु ग्रहेपि जातिब्राह्मण्याभावात् वसिष्ठेनानं दीर्घीकारे चार्थमेव सर्वमतयाह तत्रेत्यादि सूर्यवंशानादिपुरोहितज्ञान
दध्यायकताच्च तेषां प्रहजयादिप्रयोजनसंपन्नये तत्र वेदविदां उक्तप्रयोजनयत्तु वेदविदां श्रेष्ठः ब्रह्म वेदावेदचतस्र्ययी
ब्रह्म प्रतिपादकोपतिषद्भागवतात् २४

१३-

अथदपिष्टेष्वदीर्घवल्गुप्रवरति . एवंवल्गुर्वेति एवंवसिष्टमुत्तेनवल्गुर्वित्वादहृये समपरतः कामो मनोरथो यदि कृतस्त
 दामहिषये कृतकृत्याः सुरर्षभायातनामथेति भावः अथथापुनस्तपश्चरिष्यामीति तास्य २५ ततो विष्णुमित्रोक्तानंतरं
 प्रसादितो विष्णुमित्रस्तपश्चरिष्यान्नुमत्ये एवंवल्गुर्वित् सायं विष्णुमित्रेण २५ सर्वं ब्राह्मणप्रयोजनं ब्राह्मणजनस
 तत्संस्कारादिसंपद्यते संपन्नं अनेन त्रिपुररूपं यती विष्णुमित्रस्तपश्चरिष्यान्नुमत्ये २५ ततो विष्णुमित्रोक्तानंतरं परितस्तु वै महाभा

340

ब्रह्मपुत्रो वसिष्ठो मांसेवं वदत देवताः यद्येवं परमः कामः कृतो यातु सुरर्षभाः २५ ततः प्र
 सादितो देवैर्वसिष्ठो जपतां वरः सायं चकार ब्रह्मर्षिरेव मस्ति तिचाववीत् २५ ब्रह्मर्षितं
 न संदेहः सर्वं संपद्यते न च इत्सुता देवताश्चापि सर्वा जग्मुर्यथा गत २६ विष्णुमित्रोपिथ
 मात्मा लब्ध्वा ब्राह्मणमुत्तमं पूजयामास ब्रह्मर्षिवसिष्ठं जपतां वरं २७ कृतकामो महोस
 वाचचारतपसि स्थितः एवं तनेन ब्राह्मणं प्राप्तं राममहात्मना २८

पेसृष्टं इति वसिष्ठोक्तं देताश्च पुत्रा जग्मुरित्यन्वयः २६ पूजयामास सपरिवारस्य मम सत्कारकरणेन ब्रह्मर्षिताय साधनौ
 न्नात्यसंपादेन कृतायी कृतोस्मि भगवतेति पूजयामासेत्यर्थः २७ चचारेति विष्णुमित्र इति शेषः अथ प्रकृतं शतानंदवन
 मेवंतित्यादि २८

ऊं
रावा
वादी
१३१

341

निरामिदानीमपि वीर्यस्य तपो वीर्यस्य २५३॥ पावितः पवित्रः कृतः ३२ गुणाः कर्मश्रेष्ठतातिश्रेष्ठ्यलक्षणाः ३३ महातेजा इति
संबुद्धिः मया जनकेन रोमेण च सहः प्राप्य स्थितेः सदश्रेष्ठ्यते गुणाः श्रुताः ३४ तन्मयमिति तवेत्यर्थे प्रथमेयं श्रुता ताता विषयः ५
पषासमदिश्रेष्ठपषाविग्रहवास्तपः पषधर्मपुराणितं वीर्यसौषपरायाणं २५ एवमुक्ता
महातेजा विरामहि जातमः एतानंदवचः श्रुत्वा रामलक्ष्मणासन्निधौ १ जनकः प्राज
लिवाक्यमुवाच ऊशिकात्मजं धनो ह्यनुग्रहीतोऽस्मि यस्य मम निष्ठागवः ३१ यत्तत्काक
न्यसहितः प्राप्नोत न सिकौशक पावितो ह तया बलदर्शनेन महामुने ३२ गुणावद्भवि
याः प्राप्तास्तव संदर्शनात् नया विसृता च वैवस्वकी तं मानं महत्तपः श्रुते मया ते जावा
मेण च महात्मना सदसौः प्राप्य च सदा श्रुतास्तव हवोगुणाः ३५ अप्रमेयं तपस्त्वभ्यम
प्रमेये च ते चलं अप्रमेया गुणां श्रेष्ठ्यनित्यं ते ऊशिकात्मज ३५ तस्मिन् श्रद्धाभूतानां कथा
नातास्ति मे विभो कर्मकालो मुनिश्रेष्ठस्ते वतेरविमंडले सः प्रभाते महातेजा इह महसि
मोऽनः स्वागतं जपतां श्रेष्ठमामनुज्ञात महसि ३६ एवमुक्ता मुनिवराः प्रणम्य परुषधर्म
कथानामिति श्रावतः श्रुतिशेषः कर्मकारिणि अतिवर्तत श्रुतिशेषः तदेवाह ३७ स्वागतं भद्रं अनुज्ञातमकर्मणो रतिशेषः ३७ ३८

विसृज्य निष्ठागवः कृते पीते पीतमनास्तदा

१०१

स्वयंतं सनिवेशं स्वयंतमिति णेप्ययमेवार्थः ४ । तस्यैव रामायणे पंचवष्टितमः ६५ कृतकर्म कृतनित्यक्रियः १ कर्मणा
प्रज्ञायायादिलक्षणान रात्रवौचसं पूज्यवाक्यमुवावविष्णामित्रं प्रतीतिशेषः २ आज्ञाप्यः आज्ञापयितुं योग्यः भवतेति

342

एवमुक्त्वा मुनिश्चेष्टं वैदेहो मिथिलार्थिः प्रदक्षिणं चकाराशु सोपाध्यायः सर्वो धवः १५
विष्णामित्रोऽपि धर्मात्मा सह रामः सूनत्माः स्ववासमभिवक्त्राम पूज्यमानो महात्माभिः
इत्यार्षे रामायणे वालकादे पंचवष्टितमः ६५ ततः प्रभाते विमले कृतकर्म नराधिपः
विष्णामित्रं महात्मानमाज्ज्ञावसराचवं । तपसर्वयित्वा धर्मात्मा शास्त्रदृष्टेन कर्मणा
रात्रवौचमहात्मानो तदा वाक्यमुवाच ॥ भगवन्त्वागंतते स्तुकिं करोसि तवानव भ
वानाज्ञापय तमामाज्ञाप्या भवता हरे ॥ एवमुक्तः स धर्मात्मा जनकेन महात्मना प्र
त्यवावमुनिश्चेष्टो वाक्यं वाक्यविशारदः ४ पुत्रौ दशरथस्य सौ त्रियोलोकविष्कृतौ
दृष्टुं कामो यनुः श्रेष्ठं यदेतत्तयिति हिते ५ एतदृशय भदेते कृतकामो नृपात्मजो दश

नारस्यथवेषाययेष्टं प्रतिपुष्टं

कृत्यानां कर्तारिषष्टी विकल्पारतीया आगमनप्रयोजनं बोधनीय इति तात्पर्यः १५ दृष्टुं कामो आगताविशिष्टः ५ कृत

कामो प्रसक्तो ५

ॐ-
रावा-
वादी-
१३२

343

ततोयनुर्ध्वतो नमाह जनकः एवमिति अस्पदिहसितस्य धनुषः श्रूयतामागमनादिहोतृतिरोषः यदर्थयत्तयोजनायतिष्ठति
तव श्रूयता - निमिः कूटस्यः तस्य ज्येष्ठः पुत्रो देवपुत्रः या सो निक्षेपः ग्रंथनरूपः अपरेतुति तगमास्ते देवतायत्रेति सुख्यया
मा सो देवपुत्रा स्थाने तत्तजार्थं पात्रवार्थं च दत्तं शर्मः निक्षेपपरतया व्याख्यातेन पितृपुत्रस्य श्रुत्वा करणमनुचितं भगवता न
द्वे गोच निक्षेपारत्ताण प्रशुक्तदोषभाषिता जनकस्य स्यादिति श्रुत्वा - कैर्दत्तस्तत्राह दत्तोत्पादितस्तयत्तवधेति निमित्तसप्तमी

एवमक्तस्तु जनकः प्रत्यवावमहासनिं श्रूयतामस्य धनुषो यदर्थमिहतिष्ठति ॐ
देवरातरतिव्यातनिमेज्यैष्टोमहीपतिः मा सो यंतस्य भगवन् हस्तदत्तो महात्मनः ८
दत्तयत्तवधेष्टवधनुरायसवीर्यवान् विधस्य विद्वान्नरोषात्सल्लसितमब्रवीत् ५
यस्माद्भागार्थिनो भागात्कल्पयन्त मे सराः वरांगानि महाहाणि धनुषाणां तथासि वः १-
ततो विमनसः सर्वे देवा वै मुनिपुंगव प्रासादयन्त देवेश तेषां प्रीतो भवद्भवः ॥

आयस्य न मनसजीकराण एवमाह सलीलमिति वदविषयाः प्रयासो यो यते ५ भागार्थिनः सिद्धकृदादियज्ञभागार्थिनो
मम भागं यतो नाकल्पयन्त सराः अरो वरांगानि शिरांसि अकल्पयतो ते कवचनमार्धं महाहाणि महापुत्रा योग्यानि १-
विमनसो दीनाः भवोरुदः ॥

१३३

ददौ संहराये गृहीतं यत्नुरिति शेषः देवदेवस्य रुद्रस्य देवेर्लहं धनुरन्ते ॥ अस्मत्पूर्वजे देवरातेतैः शिवसहितैर्देवैर्यस्य भूतं
 देवपूजास्थानभूतं न्यस्तदत्तं तदुक्तं कौमोपकविशेषाये श्रीतश्च भूगवातेषां स्त्रीमूलीनेललोहितः पददोषादुनापायं
 जनकायादुतं यत्नुरिति पायेषि च वापेंसं मोदयादत्तं कन्यामुल्कीकृतं ममेति यदर्थमिदं तृतीयस्यामुत्तरस्यास
 भूतमित्येतेन ज्ञाने ज्ञाने पूजास्थानेन पूजार्थमित्यर्थलाभात् अथेति कृतं तदिति प्रविचयनार्थमिति शेषः ॥ ३३

श्रीति युक्तस्तु सर्वेषां ददौ तेषां महात्मनो तदेतदेव देवस्य धनुरन्तं महात्मनः ॥ न्यासभू
 तंतदा न्यस्तमस्माकं पूर्वजैर्विभो अथ मे कृषतः क्षेत्रं लागला उच्यताततः ॥ क्षेत्रं शोधय
 तालङ्घानां म्नासीतेति विष्कृता भूतला उच्यतां सातवर्धतममात्मजः ॥ ३४

गवेन कृषतीत्यादिशस्वातलागलातलागलयद्वतेः उच्यता कल्पेति शेषः ॥ यतः क्षेत्रं शोधयतासीतायाः लोगलपद्धतेर्भ
 यालङ्घाः मोना म्नासीतेति प्रसिद्धा भूतलातयज्ञियातवर्धतद्वृद्धिप्रामा पायेषि अथ लोके क्षरीलक्ष्मीर्जनकस्य पु
 स्वतः शुभक्षेत्रे हलोत्तवानेता रेवांतरफाल्गुने अथेति नाप्यमकरावा लार्कशतसत्रिभा सीतासखे सप्तमना वालभा
 वेन सहदरी सीतासखे द्ववासीता इत्येतामचाकरोत् ततो भूदौ सीतस्य कुर्मिलातामकन्यकेति ॥ ३४ ॥

जे.
रावा.
वादी.
१३३

345

वीर्यशुक्लायनः सजीकराणादितमं वीर्यमेव शुक्लं मलयसाः ॥ नरदामितप्रादो ॥ वीर्यधनुषः सारं जिज्ञासवश्च स्याभूव
त्रितिशेषः उपाहृतं दर्शितमानीयेत्यर्थः ॥ ग्रहाणां धाराणां तोलनं भारयशोक्षणां धेहसेनचालनं ॥ प्रत्याख्याताकन्यावन

वीर्यशुक्लेति मेकस्यास्यापि ते यमयो निजा भूतला इयितो तोतवर्धमानो समात्मनो ॥
वरयामास रागा राजानो मुनिपुंगव तेषां वश्यतां कन्यां सर्वेषां प्रीतिवीक्षितो ॥ वी
र्यशुक्लेति भगवन्नदामि सतामहम् ततः सर्वे त्यक्तयः समेत्य मुनिपुंगवः ॥ सि
धिलामभ्युपागमवीर्यजिज्ञासवस्तदा तेषां जिज्ञासमानानां शैवधनरुपास्तम ॥
नशो कर्णहोणतस्य धनुषस्तोलनेपि वा तेषां वीर्यवतां वीर्यमल्पं ज्ञात्वा महामुने ॥
प्रत्याख्याता त्यक्तयस्तन्निबोधतपोयन ततः परमकोपेन राजानो मुनिपुंगव ॥ अरु
धन्सिधिलो सर्ववीर्यसंदेहमागताः आत्मानमवधूते मे विज्ञायत्यपुंगवाः ॥

नेति यावत् तदित्यवयंततो नंतरं यद्भूतं तन्निबोधयतातीति ततश्च ॥ अरुधन्परुहवंतः वीर्यसंदेहं धनुषारोपणलक्षणा वीर्य
विषयेऽप्येषां संदेहविषयज्ञेयताः अतो वलेनैव कन्यां ग्रहीष्यामस्महं यन्निरर्थः ते च सर्वे त्यक्ता आत्मानमवधूतवधूतवीर्यशुक्ल

करोति रक्तं विज्ञायः ॥

१३३

रोषेणविष्णुमिथिलासपीत्यनसुदभावप्रार्थः क्षयंयाजानिर्गस्थित्यायुहवशादितिशेषः २२ साधनानिर्गस्तगासा
धनानि प्रदादयंप्रसादितवानलस्यंरभावप्रार्थः २३ सुरादयः जगन्नातःस्तगांथंस्वकार्यमिहार्थंवदेवलदानेदिपादयुः
समस्तैर्विरुज्येतिशेषः २४ अवीर्याः अत्यवीर्याः सुवीर्यसंदिग्धाः संदिग्धवीर्याः आहिताग्नादितात्रिष्टयाः परनिपातः न

346 रोषेणामहताविष्ठाःपीडयन्मिथिलांशुरौ ततःसंवत्सरेपूर्णेक्षयंयातानिसर्वथाः २२ साध
नानिमुनिश्रेष्ठततोहंभृशःऽविताः ततोदेवगाणान्सर्वोत्तमपसाहंप्रसादये २३ दृष्टमप
रमप्रीताश्चतरंगवलसराः ततोभयान्नपतयोहम्यमानादिपाययुः २४ अवीर्यावीर्य
संदिग्धाः सामान्याः पापकारिणाः तदेतन्मनिशाहलधनुःपरमभास्वरं २५ रामलक्ष्मण
योश्चापिदर्शयिष्यामिसुव्रत यद्यस्यधनुषोरामः ऊर्यादारोपणंमुने २६ सतामयो।
निजंसीतांदद्यादाशब्धेरहं २७ इत्यार्षेवालकांडेसर्गः ६६ जनकस्यवचः। अत्राविष्ठाहं
मित्रोमहामुनिः धनुर्दर्शयरासायश्चिह्नावावप

तदेतत्तत्तुतुतुतुतु २९ २० इत्यार्षेवालकांडेसर्गः ६६
रामायश्चिह्नेत्यसंधिरेच्छिकः आरोपयिष्यतीसीताग्रहीष्यतीतिचेतिभावः १

ॐ
रावा-
वादी-
१०५

सविवाहसमीपे विद्यमानान् अवलेपितं युक्तं २ प्राविशन् प्रत्येयत्तवाटादिति शेषः १ शतानिपंचाशतपंचसहस्राणीत्यर्थः अनेन यन्
षोडशदत्तादिदशिते आयताः दीर्घाः मलत्मानो ह्यष्टपृष्ठा रीराः अष्टचक्रा रथागाष्टयुक्तानां ह्युत्तरत्वेन प्रसिद्धा कथंचन तत्तं
व्याप्यमिह ताप्रयत्नेनेत्यर्थः ५ आयसी अष्टलोहनिर्मितां सुरोपमसितजनकविशेषाणां ५ यदि दर्शनीयमितीच्छसितदाद
ततः सराजा जनकः सविवाह्यादिदेशह यन्वरा नीयतो दिव्यगंधमाभ्यान्वलेपितं २ जनकेन समा
दिष्टाः सविवाः प्राविशन्मुरं तद्भवः प्रतः कृतानिर्जम्बुरसितौजसः १ न्याणां शतानिपंचाश
ह्ययतानां महात्मनां मंजुषां मष्टवक्रांतां समूहस्ते कथंचन ५ तदा मायसमंजसा माय
सीयत्रतद्भवः सुरोपमं ते जनकमूचुर्नयति संविणः ५ इदं धनुर्वरं राजन् एजितं सर्वराजभिः
मिथिलाधिपराजैर्ददर्शनीयं यदिच्छसि ६ तेषां नृषो वचः श्रुत्वा कृतांजलि रभाषत विष्ठा
सित्रे महात्मानं तावुभौ रामलक्ष्मणौ ७ इदं धनुर्वरं ब्रह्मन् जनकैरभिषजितं राजभिश्च महा
वीर्यैरशक्तैः हरितं तदा ८ नैतत्सुराणां सर्वसासुरान्वरा
रीयेत्यर्थः ८ उभौरामलक्ष्मणौ तदा प्रययुः
प्रदर्शनमुद्दिश्य विष्णुमित्रमभाषते तियोजना ७ हरितं अशक्तैस्तौ लनादिवत्प्राणा व्यापाराशक्तैः राजभिस्तु जनकैर्देव
पतानिरिक्तैः एजितं पेशरवदेव केवल एजितमित्यर्थः ८ नैतदिति एतद्भवः सुरादयोनसृजीकर्तृशक्ता इति शेषः ५

१०५

गतिः शक्तिः सामर्थ्यं च स्वर्यं प्रशरणं आकराणं कषणं आरोपणं सनीकरणं समायोगः शरणयोजनं वेपने ज्वास्फालनं तोल
नमकं १० अतीतं अथापि न दाज्ञयेत्तादि ॥ यथयुक्तं एतत्तमे मन्त्रे अथावरा कृता १२ स्पृशामीति द
र्शनोक्तं सन्निहितैः वा वाच्यं यत्नवान् भविष्यामि किमिति ब्रवीत् अष्टादित्यर्थः ॥ तं राजा मुनिश्च वादमिमेव च

348

कृतिर्मानुषाणां च यन्नुषोऽस्य प्रशरणो आरोपणे समायोगे वेपने तोलने तथा १० तदे
तदनुषांश्चेष्टमातीतं मुनिपुंगवः दर्शयैतन्महाभाग अनयो राजपुत्रयोः ॥ विष्णुमि
त्रः सरामस्तु फ्रता ननकभाषितं वत्सवामधुनः पश्यति रात्रवमववीत् १२ महर्षेर्वच
नादामो यत्र तिष्ठति तदनुः संजुषोतामपाहृत्य दृष्ट्वा धनुराधाववीत् ॥ इदं धनुर्वरं दिव्यं
संस्पृशामीह पाणिना यत्नवान् भविष्याम्यतालने पुरोगपिवा ॥ वार्तामिदं ब्रवीद् राजा
मुनिश्च समभाषत लीलया सधनुर्मध्ये जगद्भववतामनेः ॥

ब्रवीत् समभाषतेति प्रत्येति प्रत्येकमनयः मध्ये मध्यप्रदेशे लीलया अनायासेन जगद्भाषादां गलेनोत्र तं कृत्वा करेण
जगद् तत्कृत्वा योऽपि न दनुः कोटिं स्पृश्यादां गलातनः अत्र तं वाप्यमारोप्य वधं जेत्येहिता जनाः शिष्यति भाववद्भुक्त
तः पादां यस्यास्य भागपयंतं मयमानं मध्ये गृहीत्वा हास्य महाबलसाध्यं हि महाबलवत्त्वमनेन स्तुवितं ॥

ॐ-
रावा- 349
वाटी-
२७५

पश्यतामनादरेषष्टी १५ पुराणमाकर्षणं १० निर्वीतोशनिधुनिस्तनिस्वनसमः शब्द आसीत् दीर्घतः पर्वतस्य समीपदेशे य
थाभूतं पल्लवाभूकं पञ्चासीत् १८ मुनिवरो विष्णुमित्रः राजा जनकः १९ विगतसाधसः रामेण धनु रनारोपणोक्त्याः विव
पश्यतां नृसहस्राणां वह्नो रचु नंदनः आरोपयस्य धर्मात्मा सलीलमिव तद्वनुः १८ आ
रोपयित्वा मोर्वी वृक्षया सा सतद्वनुः तद्वभंजय नर्मथेन रश्मेष्टो महायुगाः १० तस्य श
ब्दो महानासीत् विघात समनिस्वनः भूमिकं पश्य समहान पर्वतस्य वदीयतः १८ निपे
तस्मिन् नराः सर्वे तेन शब्देन मोहिताः वर्जयित्वा मुनिवरे राजानं तौ च राक्षसौ १९ प्रत्यासृ
जेजनेन तस्मिन् राजा विगतसाधसः उवाच प्रोजलिर्वाक्यं वाक्यं हो मुनिपुंगवः २० भग
वन् दृष्टवीयामेव मोदशरथात्मजः श्रुत्वा ह्रुतमविंशं वयं तर्कितमिदं मया २१ जनकानां
ऊले कीर्तिमादरिष्यति मे सुता सीता भर्तारमासाय रामं दशरथात्मजं २२ मम सत्यापत्ति
तासी वीर्यशुल्लेकि कोशिक सीता प्राणैर्वद्ममता देयारामाय मे सुता भवतो नु मते
दिनैव स्यात्पत्नीति याभीः स्थिता सा गतेत्यर्थः २० अतर्कितमिदं मया पतदारोपणमित्यर्थः २१ आदरिष्यति संपादयिष्यति २२
मम प्रसूता सन्माजातेति शेषः प्राणैः प्राणैः २३ मम मे विहास्य न्वयः अनुमते अनुमतकृतसाधनमित्यमित्यर्थः भवतो नु मतेति

समकोशिक

२५
वाचिः
१५५

प्रश्चितैर्विनयसहितैः सर्वशस्त्रसर्वमप्यत्रां हन्तां तमित्यर्थः २५ पुमो रक्षितौ प्रीतियुक्तमीतिक्रियाविशेषण २६ आभाष
ग्राहयत्कृतशसनात्कृतकल्याणसंदेशपत्रान् २७ इत्यर्षेण सायणे सप्तषष्ठितमः ६० त्रिगुणप्रविशितामर्षोक्तवासः ता
वद्वास्कारो निमित्तिक्रान्तवाहनवते हतकर्मणि नियुक्ता मन्त्रिणः तदानंतरं तेऽयोध्यां प्रविशन् । राजा वचनान् जन

350

राजानं प्रश्चितैर्वाक्ये राजन्यंतु परमं प्रदानं वीर्यश्रद्धायाः कथंचन वसर्वशः २५ मुनिषु
मौचकाकृत्यो कथयन्त रणाय वै प्रीतियुक्तं त राजानमानयन्तु सशस्त्राः २६ कौशि
कस्तथैत्याह राजा च आभाष मन्त्रिणः अयोध्यां प्रेषयामासुथर्मात्मा कृतशसनात् २७
यथा हन्तं समाख्यातमाने तं वरुपे तथा २८ इत्यर्षेण सायणे सप्तषष्ठितमः सर्गः ६० ज
नकेन समादिष्टा हतास्तु क्रान्तवाहनाः त्रिगुणप्रविशितामर्षो ज्ञेयोऽयोध्यां प्रविशन्तु २९ ते राजव
चनाङ्गवाराजवेषमप्रवेशिताः दहसुर्देवसंकाशाहं दशरथं नृपं २ वद्वा जलिप्रदाः

कोस्मानिदं प्रेषितयनिनिस राजानामसंकीर्तनात् राज
वेषमदशरथे वेषमप्रवेशितास्तदीयेर्ह्यार्यालेरिति शेषः २

सर्वहता विगतसाधसाः राजानं प्रश्चितैर्वाक्यमनु
विगतसाधसाः महाराज हततेन तद्भवतस्त्रिदो भयरक्षिताः

३

जे.
रावा.
वादी.
१५६

351

साग्रिहोत्रपरस्कृतः परस्कृताग्रिहोत्रसहितः आहिताग्रिदिः परस्कृतामेवाद्यः अग्रिहोत्रपदेन तत्साधनं ऋषिजनैः सहितं तस्य
षष्ठमे ५ ऊषासंज्ञेन अथ यमनपायं हेमहाराज आष्टक्यते आरिबुष्टक्यारिणात्मनेपदं परः सराभ्यसासकहितं ५ अनुमते
अनुमतस्कृतसाधननिमित्तं ६ वीर्यशुक्ले प्रतिशोर्ध्वशुष्माकं विदिते सत्वयः विमर्षीकृता इत्यपि विदिते ७ तव प्रवक्तैरि

मैथिलीजनको राजा साग्रिहोत्रपरस्कृतः सुद्धर्मधुरया स्नेहसेरकया मिरा ५ ऊषा
लंवा व्ययं वैवसोपाधाय पुरोहितं जनकस्त्वा महाराज एव्यते सप्रः सरं ५ एष्टा ऊषा
लमव्ययं वैदेहो मिथिलाधिपः कौशिकानुमते वाकं भवंतमिदमववीत ६ पूर्वप्रति
ज्ञाविदिता वीर्यशुक्लाममात्मजा राजानश्च कृतामर्षानिर्वीर्या विमर्षीकृता ७ सेयं स
मसुता राजन विष्णुमित्रपरस्कृतैः यहल्लया गतैराजनिर्जिता तव प्रवक्तैः ८ तच्च रात्रेयं

ज्ञानं संसृष्टि

ति तव प्रवक्तारामे गोतृर्षः कप्रमयेनालार्थकेन
वा ल्योतने नामात्तुद्गामहावलतेने म्बरबुद्गाच स्रज्यते तव वचनप्रयोगः ८ तच्च सर्वदत्ताधरं ससमयं रुद्रेण यद्वलाच
क्रादिप्रः सरासकलसंजयः कृतस्तुत्वेत्यर्थः १ तं यतः उत्तमं यतः ५

१५६

प्रतिज्ञां वीर्यशुल्कतया सीतादानप्रतिज्ञां तर्तुश्रयितं । उभयोरेव उभयोरपि पुत्रयोः न केवलं रामस्यैवेत्यर्थः कीर्तिविवाहजापते
 नूनत्सणायोर्मिलाप्रदानं सूचितं ॥ अभ्यनुज्ञातः अभ्यनुज्ञातकमाप्रदानकृतः ॥ पववक्ष्यमाण ॥ विदेहेषु विदेहानां निवा
 प्रसेदेयामया सीता वीर्यशुल्कामहात्मने प्रतिज्ञां तर्तुमिच्छामितदनुज्ञातमर्हसि ॥
 सोपाध्यायोसहाराजपुत्राहितपरस्कृतः श्रीगुणगच्छभंदते दष्टुमर्हसि रात्रवौ ॥ प्र
 तिज्ञासमराजेंद्रनिर्वर्तयितुमर्हसि पुत्रयोरुभयोरैव प्रीतिं तमुपलभ्यसे ॥ पवंविधेहा
 धिपतिर्मधुरं वाक्यमब्रवीत् विष्णुमित्राभ्यनुज्ञातः शातानंदमते स्थितः ॥ हतवाक्यं तत
 छत्ताराजा परमहर्षितः वसिष्ठं वासुदेवं च मे विष्णुमित्रं चैव मब्रवीत् ॥ गुप्तः कशिकपुत्रे
 ण कौसल्यानंदवर्धनः लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा विदेहेषु वसत्यसौ दृष्टवीर्यशुल्काकृतस्यो
 जनकेन महात्मना संपदानं सुतायास्तु रात्रवे कर्तुमिच्छति यदि वोराचते हतं जनकस्य म
 हात्मनः प्रीतिगच्छामहे श्रीगुणमाभूत्कालस्य पर्ययः ॥ मंत्रिणो वादमिच्छाः सहसंवेम
 सभूते जनपदे यदि वोराचते हतं यौ न संवंधयोग्यमित्यर्थः पर्ययोः तिक्कमः ॥ श्लोकात्रेति मंत्रिणो ब्रवीदित्यन्वयः तदर्थ उद्यमः कि

अ-
रावा-
बादी-
१३३

353

मेत्रिणोजनकमेत्रिणः गुणैः सत्कारातिशयेः तरेद्व्येतिपादे सवप्रमुदितउवासे निविपरिणामः नरेद्व्येतिपादे जनकमेत्यर्थः
इतिवदितमः सर्गः ६८ ततश्च १ यनाथ्यतः कोषात्ताधिकारिणः प्रकलवद्व्येष्टेवसविहिताः सरतिताः ससंपादितक

मेत्रिणास्तनरेद्व्यस्यरतिपरमसत्कृताः दुष्टः प्रमुदिताः सर्वे गुणैः सर्वैः समन्विताः ॥ इत्यादि
सायणेवासकांतेः वदितमः सर्गः ६८ ततोरात्रां यतीतायां सोपाध्यायः सर्वाधवः राजाद
शरयोत्पलः समेत्रमिदमवधीत ॥ अथ सर्वे धर्माध्यायाः यतमादाय प्रकलं व्रतेन ये सवि
हितानानास्त्वसमन्विताः १ वतरेगवलं चापिणी वृत्तिर्यात्तसर्वथाः समाज्ञासमकालं च
यानयुगमनुत्तनुमं १ वसिष्ठो वामदेवश्च जालिरथकाण्यपः मार्कण्डेयस्तदीर्घाश्रु
षिकात्यायनस्तथा ४ पतेहिजाः प्रयातये स्पंदनं योजयस्मे यथाकालास्योनस्यातहता
दितरयेतिमां ५ वचनाच्चनरेद्व्यसेनाचवतरेगिणी राजानमरुषिभिः सार्ये व्रजेतं पृष्टौ न्वगात् ६

मैत्रिणा २ यानेशिविकादियुगमम्यादि अनुत्तमानि श्रेष्ठानियानानियुगानि च योत्तवसिष्टाद्यर्थमिति शेषः १४ अग्रे द्विजप्रयाणोप
याणैकत्वाणां प्रयात उक्तयानयुगैरिति शेषः ५ वदयं विरक्तफलपादशराणां मारायम् ६

१५

१३३

दूतानां त्रिदिनगम्योपि मार्गश्चतुरंगवलोपेतप्रयाणत्वाच्चतुर्विंशत्सोमये ऋतादशरथागमनं राजानमासाद्यदितो हर्षययोसो
दस्ते वायिकावस्था हर्षश्चिभेदे ८ वीर्यशौर्यं १० वसिष्ठेऽहंसादृष्टं शौर्यं धर्मतेन विद्याः कन्या न प्रतिव्याः ॥ राक्षसैः सहबंधं संश्राम्य

354

गत्वा चतुरहं मार्गे विदेहानुभूयेयिवान राजा वजनकः श्रीमान् ऋता एजास कल्ययत् ततो
राजानमासाद्य हृदं दशरथं नृपं मुदितो जनको राजा प्रहर्षपरमं ययौ ८ उवाच वचनं श्रेष्ठेन
रथेष्टं मुद्रान्वितं स्वागतं तेन रथेष्टं दिष्ट्या प्रामोमि रात्रव ५ पुत्रयो रुभयोः प्रीतिं लप्स्यसे वी
र्यनिर्जितां दिष्ट्या प्रामोमहा ते जावसिष्ठो भगवान् नृपिः १० सहस्रवैदिजं श्रेष्ठेष्टे वैरिवशात् क्रतुः
दिष्ट्या मे निर्जिता विद्या दिष्ट्या मे पूजितं कुलं ॥ राक्षसैः सह संवेधा हीर्यं श्रेष्ठेष्टे महावलेः स्युः प्र
तेन रथेष्टं सर्वतयितुमर्हसि १२ यस्य ज्ञातेन रथेष्टं विवाहमस्ति स तमैः तस्य तद्वचनं ऋताः
विमयेन राधिपः वाक्यं वाक्यं विदोः श्रेष्ठः प्रत्यवाचमहीयति प्रतिग्रहो दातृवशः ऋतमेत
पूजितं मे कुलं नरेन्द्र सर्वराजश्रेष्ठं सर्वतयितुं विवाहमित्यपि मे एतव ११ यज्ञो ते अवभृथे १३ प्रतिग्रहः नम्यापरा १५
कन्या गवादीनां वातृवशः यदि दाता ददाति तदा प्रतिग्राह्यं प्रतिग्रहीत्रेति स्थितिः एतद्वाक्यं मया ऋतं दात्रियतया प्रतिग्रहधर्म
स्याप्यज्ञानमेव सा प्रतमेवानु मवोर्भविष्यतीति ऋतमित्युक्तं १५

ओ.
रावा.
वारी.
१७८

अतो यथा तं वदसि तद्वयं करिष्यामहे ॥ विस्मयं कस्याय वीर्येण सुल्लेन जितत्वात् सदनुमत्यनपेक्षायामपि राज्ञो विनयेन महशवच
नाहिस्मयः ॥ ८ निशाम्य दृष्ट्वा ॥ यत्तस्यावसिष्ठा क्रियाः सताभ्यां उद्दिताः कस्यादानपोषतया यत्कर्तव्यमंकरार्थेणालिलोकि कासौ
355 यथा वदसि त्वमसि तत्करिष्यामहे देवयं तद्वमिष्टं यशसं च वचनं सत्यवादिनः ॥ ९ अत्राविदेहा
थिपतिपरो विस्मयमागतः ततः सर्वे मुनिराणाः परस्परसमागमे ॥ १० हर्षेण महता युक्ता स्ता
रात्रिमवसन्तां राजा च राजवौ पुत्रौ निशाम्य परिहर्षितः ॥ ११ उवाच परमप्रीतो जनके नाभि
पुनितः जनकोपि महातेजाः क्रियाधर्मेण तत्तवित ॥ १२ यत्तस्य वसताभ्यां वक्रतारात्रिमुवा
सह ॥ १३ इत्योषे रामायणे पको न समतितमः सर्गः ॥ १४ ततः प्रभाते जनकः कृतक
र्मा महर्षिभिः उवाच वाकं वाक्यजः शतानंदं पुरोहितं । भ्राता मम महातेजाः वीर्यवानति धा
र्मिकः कुशध्वज इति ख्यातः पुरीमध्यवसन्नुभा ॥

किंकटसंवेष्टो वास ॥ १५ इत्योषे रामायणे पको न समतितमः सर्गः ॥ १६ अथ बालसंवेष्टसदृशे यौनसंवेष्टेन धूपेति तः परस्परजल
विवाहः सगोभ्यां तत इति कृतकर्म कृतनिराक्रियाः । पुरीमध्यवसत् उवाच ध्यादि-तिकर्मते ॥

परं वलं वायितमर्हो वायुः प्राकारः तस्याः प्राफलकार्यं फलकास्तु युक्तः पर्यतः परिसरोयस्याः सा तथा इत्तमतीपिव न जलेपि
वत्साकारं तदा व्यानगरी वायुमलकपर्यतामिति पाठे वायुमलकाग्रामलकविशेषः पर्यतेष्वयस्या इत्यर्थः प्राणसंकाशा
प्राणशब्देन तत्फलं स्वर्गः तत्संकाशात् तदपमामित्यर्थः पुष्पकाविमानेको वेदं प्रसिद्धं १ तं उक्तं पुरवासिने यज्ञगोमामिथिलायो

356 वायुफलकपर्यतापिव त्रिद्विजमतीनंदी सांकाशां प्राणसंकाशां विमानमिव पुष्पकं १ त
महेंद्रष्टुमिच्छामि यज्ञगोमासमेततः प्रीतिं सोऽपि मदाते जाइमो भोक्ता मया सह ५ एवमु
क्तेन वचनैशानंदस्य सन्निधौ आगताः केचिद्व्याघ्राः जनकस्तान् समादिशत् ५ शासनात्
नरेन्द्रस्य प्रययुः शीघ्रं वाजिभिः समानेतेन रत्नात्तु विस्मिंदाज्ञया यथा ६ सांकाशांते समा
गम्य दृष्टुं शुकशध्वजं सवेदयन् यथा वृत्ते जनकस्य च विंतिने ७ तद्वृत्ते नृपतिः प्रकृता हतश्रे
ष्ठैर्मदाजैर्वैः आज्ञया तनुरेन्द्रस्य आजगाम शुकशध्वजः ८

ज्ञापेति तस्मात् सजी संपादकत्वेन रक्षिता इमां प्रीतिं जानकी परिणयतो ५ अथ व्याघ्राः समर्थाः समादिशत् शान्तानंदेन गतं वैश्यत
नरेन्द्रस्य शासनात् शान्तानंदप्रेरिताः प्रययुः हता इति शेषः ६ ७ नृपतिः शुकशध्वजः ८

१०१८ अथ कण्वेन मय्याशवलं ब्रह्मवत्त्वावतर्भावः शाश्वततन्निमत्तामस्य प्रापेत्तिकाणि दृष्टवानि ॥ १० मनोः प्रजाः पतितं

358

वक्ता सर्वेषु कृतेषु वसिष्ठो भगवान् त्रिभिः विष्णुमित्राभ्यनुज्ञातः सह सर्वैर्महर्षिभिः ॥ १० पृष्ठव
द्व्यतिथमात्मा वसिष्ठो मे यथाक्रमं तस्मीभूते दशरथे वसिष्ठो भगवान् त्रिभिः ॥ १० उवाच वाक्
वाक्यस्यो वै देहं स पुरोधसं अथ कथं भवति ब्रह्माणां सतो नित्यं प्रत्ययः ॥ तस्मात् मरीचिः सं
जज्ञे मरीचैः कश्यपः सतः विवस्वान् कश्यपा जज्ञे मनुर्वैव स्वतः सतः ॥ १० मनुः प्रजापतिः
पूर्वमिच्छाजं मनो सतः तस्मिन्नाक्रमयो ध्यायं राजानं विद्वि पूर्वकं ॥ इत्वा को स सतः
श्रीमान् कुक्षिरितेव विष्कतः ऊत्ते रथात्तजः श्रीमान् विजृम्भितिरुदयत ॥ विजृम्भेत्तु महातेजा
वाणः प्रजः प्रतापवान् वाणस्तु महातेजा अनरणिः प्रतापवान् ॥ अनराणां तदृष्टुर्न ज्ञे वि
शं कृत्स्नं पृथगेऽपि त्रिशंकोरं भवत्सत्रोऽधुं धुमारो महायथाः ॥ १४ धुं धुमारान् महातेजा पुवना
णाम्भारथः पुवना एव सतश्चासीन्माधाता एधि वीर्यपतिः माधातुस्तसतः श्रीमान् संसृष्टिरुदय
यत संसंये रणि प्रजोऽधुं धुवं संधिः प्रसेनजित् यशस्वी ध्रुवः

प्रजासंगीथिकारितेन पूर्वकं ज्ञायम् ॥ ११ ॥

अ.
गवा.
वाटी.
१८.

359

यस्य प्रसिद्धिस्तस्मिन् प्रतिराजानः शत्रुभूताराजानः १८ सोसितः प्रतियुध्यत प्रतियुध्यत प्रतियुध्यत प्रवाहितः राज्ञाग्निः सारितः ५५ इति
श्रुतिः प्रातनकथा इत्यर्थः १. सगरागरसहिरेभत्यशैलवरेहिमवत्यभिरतोवभव ११ तत्र हिमवति पकाशशितगरा ११ कास्ति
यस्यैते प्रतिराजान उदपद्यंत शत्रवः हेहयास्नालर्चं द्याश्च शूराश्च शशि विदवः १८ तांश्च संप्रति
युध्यन्ते युद्धे राजा प्रवासितः हिमवतं मुपागम्य भार्याभ्यां सहितस्तदा १५ असितो ल्यबलो
ज्यकालथमेषु पेषिवात् द्वे वास्य भार्यागभिणोपोवभवत्तरिति श्रुतिः १. एका गभविनां व
शार्थं सपत्न्यै सगरं देदौ ततः शैलवरे रम्येव भूवाभिरतोमनिः ११ भार्यावश्च वनोनाम हिम
वतमुपाश्रितः तत्र वै कामहाभागा भार्यावदेव वर्चसं १२ ववदे पयपत्रादीकां क्षतीं स
तमुत्तमं ताम्रविसाभ्युपागम्य कालिंदेवाभ्यवा दयात् ११ सतामभ्यवदद्विप्रः पुत्रेण पुत्रेण
जानि तव कर्तुमहाभागे सुपुत्रः समहाबलः १५ महावीर्यो महातेजा अविशान्ते जनि
ष्यति गरेण सहितः श्रीमात्मा शुवः कमलेक्षणे १५

दीति तस्या नाम अभ्युपागम्य शरणं गत्वा अभ्यवा दयश्च चन्ते सुपुत्राणामस्य करोत ११ पुत्रजनि तद्विषयेः भ्यवरत उक्तवान् १५
गरेण सहितो जनिष्यतीत्यर्थः मा शुचः पतिमरणं गदतजं वेशं कस्य पुत्रौ वसुविनी भविष्यतीति भावः १५

१५

१८.

पतिनारहितेतिपादेनाभावशेषः तस्मात्तद्यवनप्रसादात् यजायतप्रसूता १८ यतो गोरौ स हजातोः तः सरो नाम्नाः भवत १० १८
प्रवृद्धस्तत्रामा पुरुषादकः वसिष्ठोपवशादादसो भवत वसिष्ठाय प्रतिशापदातमृते जलस्वपत्ननुनयेनयेन स्वपादपोर्विस्

360

द्यवनं च नमस्तु तगराजपुत्रीपतिवता पतिनारहिता तस्मात्सुत्रं देवी यजायत सपत्न्या तग
रस्तस्मै दत्तो गभंजि चो सया सह तेन गोरौ वसे जातः स गरोः भवत १० सगरस्या समंजस्त
या समंजादयो सुमान दिलीपो सुमतः पुत्रो दिलीपस्य भगीरथः १८ भगीरथात्ककुत
स्य शुक्रककुतस्याश्च चुरुनया रघोस्तु प्रसूते जस्वी प्रवृद्धः पुरुषादकः १५ कल्माषपादो
य भवतस्मा ज्ञातस्तथा वणाः सुदर्शनः शावणास्पृश्या वणाः सुदर्शनात् ५० श्रीचुगस्त
प्रिवर्णास्पृश्या गस्तमरुः सुतः सरोः प्रसूक्त कसामी देवरीषः प्रसूक्तात् अं वरीषस्य
पुत्रो भूत्रद्वषस्तमहीपतिः नद्वषस्य यातिस्तना भागस्तययातिजः ५० नाभागस्य वभू
वजः प्रजादृशरयोः भवत प्रसादृशरया जातो

एवान् ततः कल्माषवर्णापादस्तदायश्च भवत १५ ५० ५१

१० १८ १५ ५० ५१

ॐ
गवा.
वादी.
१८१

361

यद्यपिवंशपरंपरापराणादिष्वप्यादृश्यते तथापि तत्र कल्पभेदेन विरोधपरिहारः एकस्मानेकनामकताद्वाद्यादीति आदितो वला
लामारभ्यवशेन शुद्धानां वीराणां सत्यवादिनां संबंधितेभ्यः लक्ष्मणा योरित्यर्थः ५५ ५५ इति श्रीरामायणे वाल्मीकीयसप्तमोऽध्यायः ॥
अथ जनकः कन्यापितृत्वात् जामातृवर्गप्रभृतायाश्च नौचित्येन स्ववंशं स्वयमेवाह एवमिति बुवाणो वसिष्ठं ब्रूयादिति परिकी

आदिवंशविशुद्धानां राज्ञां परमदिश्यातां इत्याहुः कुलजातानां वीराणां सत्यवादिनां ५५ राम
लक्ष्मणा योरर्थे तत्सौतवरेण तपे सहसाभ्यानरं प्रष्टुमहोदातमर्हसि ५५ इत्यार्षेयस्य
एवाल्मीकीयसप्तमोऽध्यायः समाप्तः ॥ एवं बुवाणो जनकः प्रसवावकृतो जलिः श्रोतुमर्हसि
भद्रेते कुलेनः परिकीर्तितं । प्रदाने हि सुनिश्चेष्टकुलं निवशेषतः वक्तव्यं कुलजातेन त
त्रिवोध्यमहामते २ राजाभूतिषु लोकेषु विकृतः खेतकर्मणा निमिः परमधर्मीत्मा सर्व
सत्तवतावरः १ तस्य पुत्रो मिथिनीमजनको विधिपुत्रकः प्रथमोजनको राजा जनकादप्युदा
वसः ५

नितं तोस्माकं कुलं श्रोतुमर्हसि । कुलजातेन सत्कुलप्रसूतेन प्रदाने कदानविषये कुलं वक्तव्यमिति नवयः २५
नित्यनिमिः मिथिनाम्ना वमिथिलेति प्रथमोजनकः सर्वेषामस्माकं जनकण्यव्यवहार्यते मूलभूतः ५

१८१

ओं
रावा.
वादी.
१८२

धुंरान्नभारं स्नेहात्पणनपात्रयत् ॥ सांकाशमिति सुयन्त्रनगरनामग्रवरोधकोऽगमत् ग्रवरोद्धुमागतवानित्यर्थः ॥
शैवंधनुःसीताचकत्पामसंदीयतामिति हतान्येषामासमेत्यर्थः १० तस्याउतवस्तुधयस्य विमवायुद्वविमवः ॥ सांका

363

वृद्धेपितरिस्वर्गातेयमेणाधुरमावहं भ्रातरं देवसेकाशं स्नेहात्पणनकुशधनं ॥ कस्यचित्
यकालस्य सांकाशादागतः पुरात् सुधन्वावीर्यवानराजामिथिलासवरोधकः सवमेपे
षयामासशैवंधनुमतमे सीताचकत्पामादीमसंवेदीयतामिति ॥ तस्याप्रदानान्महर्षे
युद्धमासीन्मया सह सहतो विमवा राजा सुधन्वा तस्यारो ॥ निहतं ते मनिष्येष्टसुध
न्वानं नराधिपं सांकाशे भ्रातरं मृगमभ्यर्षिचं कृणुधनं ॥ कनीयातेषमे भ्राता ग्रहं येष्टो
महासुने ददामि परमप्रीतो बधौ ते मुनिपुंगवः १० सीतां रामाय भद्रं ते कुर्मि लालत्साणाय
वै वीर्यं पुल्कां मम सुतां सीतां ससुतोपमां द्वितीयां मूर्मिलोचैव त्रिविदामि न संशयः २
दामि परमप्रीतो बधौ ते मुनिपुंगव ११ रामलक्ष्मणयोराजनगोदानं कारय सह पितृका

प्रेसुयन्त्रनगरे ॥ कुर्मिलोयोनिजं निजपुत्री ११ त्रिविदामि उक्तमपि दाढीयेत्याशयः १२ गोदानं समावर्ततं वैवाहिकं विवाहादौक १८२

ईवं पितृकायं दीयात्सावहं २१

अथ तृतीयदिवसे तव मिथिला प्रवेशात् तृतीयदिवसे यज्ञसमाप्ते स्तृतीयदिवसे वायमद्यानत्तु फाल्गुन्या पूर्वफाल्गुनी नक्षत्रे उत्तरे
 षष्ठे अथ तव भगो यज्ञमजापतिरित्यनेन अविरोधः भगो हि पूर्वफाल्गुनी देवः उत्तरफाल्गुन्या पूर्वमेति बोध्यं वैवाहिकं विवाहं विन
 यादितादृक् मद्यानत्तु पितरो देवता फाल्गुनी नक्षत्रमर्थमा देवता फाल्गुनी नक्षत्रं भगो देवतेति तैत्तिरीयसंहितायां ग्रथसाः पु
 र्वफाल्गुनी भगस्योत्तरे इति तद्वाह्मिणे चोक्तत्वेन यथाशक्तमेव सम्पत्तिगति तत्र उत्तरे इति पुंसस्य मार्गं यद्युत्तरा फाल्गुनी सीता

364

मद्यानत्तु महावाहो तृतीयदिवसे प्रभो फाल्गुन्या उत्तरे राजंस्सस्मिन् वैवाहिकं ऊरु २४
 रामलक्ष्मणयोरर्थे दानं कार्यं सौवादयं २५ इत्योर्षरामायणे वाल्मीकीये एकस्मिन् तिस्रः स
 गाः २१ तस्मै कवे तं वैदेहं विष्णुमित्रो महा मुनिः उवाच वचनं वीरं वसिष्ठसहितोत्तपं ।

याः जन्मदंतया पितृदत्ते प्रथमवराणं विसृज्य तत्तन्मसत्तेन तस्याः कन्याराणि तात तृतीयैकादशरूपभक्तुः सुहेतुस्तस्य न दोषः भ
 क्तुः सुहेतुः अष्टमिति न्योतिः शास्त्रे प्रसिद्धं किंच पूर्वा स तस्या द्वादशार्थं दृष्टितुं तत्र विवाहोः नुवित पवक नारी दोषा वरा मसीत
 योर्वियोग इति ध्येयं २४ रामलक्ष्मणयोरर्थे तदभ्युदयाय सौवादयं सौवादकं दानं गोभूतिलहिराणां दानं कार्यं नयेति शेषः २५
 एकस्मिन् तिस्रः सर्गाः वीरं जनकम् १ ॥

ॐ.
रावा.
वादी.
१८१

यथातलः परस्परव्यतिरेकेणापरोक्षः २ धर्मसंबन्धो युवयोर्विवाह संबन्धः सदृशः नृपः किंचोर्मिलनासहवर्तमानाया
सीतानस्यायथायोगरामलक्ष्मणयोयः संबन्धः सत्पुत्रसंपदासदृशः सीतयोर्मिलयेतिपादस्तस्यगपव ३ किंचिदसदृश
व्यमस्तित्कृत्यतामिमन्वयः ४ कयोः यत्नीतार्थतत्राह भरतस्येतादि आद्यार्थं पूर्वोक्तं नपि तथाते स ते सीतोर्मिलतयो
अविंशान्मपमेयाणि कुलानि नरयुगाव इत्वा कृष्णां विदेहातानैषांतल्योस्तिकश्रुत २ सदृशो
धर्मसंबन्धः सदृशोऽप्यसंतदा रामलक्ष्मणयोराजन्सीताचोर्मिलयासह ३ वक्रवचनरश्मि
श्रुयतावचनंमम आतायवीयान्धर्मज्ञपुत्रराजाकुशधुनः ४ अस्य धर्मात्मनो राजन नृ
पेणाप्रतिमं भवि स्वताद्वयनरश्मिपत्न्यर्थवरायामहे ५ भरतस्य कुमारस्य शत्रुघ्नस्य च
धीमतः वरयेति स ते राज्ञं लयोऽर्थमहात्मनोः ६ पुत्रादशरथस्य मेऽप्येव नशालिनः
लोकपालसमाः सर्वदेवतल्यपराक्रमाः ७ उभयोर्पितृजैर्दसंबन्धेनानुवध्यताम् इत्वा
र्थ ६ दशरथपुत्रेषु नभकस्मिन्नपि वरागुणान्मतेत्याह कुलमवग्रंभवतः प्रापकर्मणाः ८
पुत्रा इति ७ उभयोर्भूतोः संबन्धेन इत्वा कुलं संबन्धतो तत्रच संबन्धे प्रापकर्मणो भवतोऽवग्रंचितं भवति ति शेषः कथ
मीदृशेन महाराजेन पुत्रायुक्त्या संबन्धवत्तद्व्यकार्यमिति व्युत्पत्तामास्ति तर्थाः ८

१८१

सूर्यनक्षत्रशिष्यादिमुत्तमोयतयस्मादाज्ञापयतः तस्मादिदं कुलं धर्मसमे १० सहितो निसत्त्वचरो प्रवृत्तमेवातामर्थ ॥ एकाहेति
तदज्ञभावेनित्ताः समासांतांति समस्यर्थे तृतीयापकदिवसेऽस्यथः वत्सराणामिति दीर्घतमाधे ॥ फल्गुनीभ्यामुत्तरं फा
ल्गुनीभ्यामुपलक्षिते उत्तरे दिवसे द्वितीये दिवसे प्रजापतिर्देवता प्रयास्य च विवाहप्रज्ञेयतिमाधतयो निलिगाधिष्ठातृभगदेव

366

विष्णुमित्रवचः श्रुत्वा वसिष्ठस्य मते तदा जनकः प्रोज्जलिर्वाक्यमुवाच मुनिपुंगवो ॥ कुलं
धर्ममिदं मन्ये ये सांतौ मुनिपुंगवौ सृष्टं कुलं संवंधं यदाज्ञापयतः स्वयम् ॥ एवं भवतु
भद्रैवः कृपाध्वजसुतेषमे पत्न्यो भजेतां सहितो प्रावृत्तभरतावुभौ ॥ एकाहाराजपुत्रीणां
वत्सराणामहामुने पाणीनरत्नात्तवत्तारो राजपुत्रो महावलाः ॥ उत्तरे दिवसे वत्सरा
फल्गुनीभ्यामुत्तरीषिणः वैवाहिकं प्रशंसति भगौ प्रवृत्तप्रजापतिः ॥ एवमुक्त्वा वचः सौम्यं
प्रत्युत्थाय कृतानजलिः उभौ मुनिवरौ राजा जनको वाक्यमब्रवीत् ॥ परो धर्मः कृतो मत्स्यं

मतेनेति कृतकः ॥ प्रत्युत्थाय आसनादुत्थाय ॥ शिष्योऽस्मि भवतोऽस्तथा इमान्यास्तनमुत्थानि स्वास्त
परो धर्मः कृसादानरूपः ब्रह्मभवतोऽशिष्योऽस्मि तया यथादशरथोऽवद्योः शिष्यः स्वस्य शिष्यत्वे कर्तव्यमस्यः कृपाध्वजस्य शि
ष्यत्वमर्थसिद्धि आसनमुत्थानि भयाणोऽनीणि सिद्धासनानि आसतामिति तर्धपरिपालयेतामिति तर्धकराग्रयणपिपुष्यदीप

सिद्धिपुंगवो ॥

सिद्धिः ॥

ॐ.
रावा.
वादी.
१८४

ननुदशसिंहासनं कथं तया शक्यं दानमनयाह. यद्येयमिथिलादशरथयथेष्टविनियोगाहीपदमयोथापरीमम अतोयुष्माकं त्रिसिं
हासनप्रभुत्वेनास्मिन् देहः अतोयथायोग्यप्रभुत्वं कर्तुमर्हथ पूजाया बद्धवचनं वयमेवैवमवदधोनाश्याशयः ॥ ५ ॥ एष्टः एवमेकवा
देनेति शेषः ॥ अविद्याभवद्वेषाः राजसंज्ञास्तेभवद्भ्यामपिश्रुजिताः अनेनवितयेनसर्वोक्तर्षेप्रायिताः भवद्वेषाएवैवैविनीता

367 यथादशरथस्येयंतथायोथापरीमम प्रभुत्वेनास्मिन् देहोयेयथाहं कर्तुमर्हथ ॥ तथाबुवा
तिवैदेहेजनकोरुनंदनः राजादशरथोहृष्टः प्रसुवाचमहोपतिं ॥ युवामसंयोगेयगुणोभातरो
मिथिलेष्टरो अथयोजाजसंज्ञाभवद्भ्यामपिश्रुजिताः ॥ स्वस्तिप्रामुहिभदंतेगामिष्यामः
समालयं आहकर्मणि वयिवहिथास्यतिवाव्रीत् ॥ तमाष्टष्टानरपतिराजादशरथस्त
दा मुनींदौतौपरस्मृत्यजगामासुमहायशाः २ सगवानिलयं राजा आहं कृताविधानतः
प्रभातेकाल्यमत्यायचक्रे गोदानमुत्तमं ॥

नामपूर्वार्थस्त्वयीतिभावः ॥ दक्षिणेतपिप्रतिगृहीतान् दातारिजनकेयाणीः स्वस्तीत्यादि ॥ आष्टष्टाष्टष्टा २ प्रभातेऽस्या
यकालेप्रातः कालकर्तव्यंगोदानाख्यं कर्मचक्रं ॥

१८४

तदंगत्वेन प्रसिद्ध गोदानमाह गवामित्यादि एकैकशरणार्थं २२ संपन्ना वज्रदम्याः शिष्योपागवस्तासां गवां चत्वारिंशत्पिण्डा
वित्ततरेणाख्यः २३ गोदानं तदाख्यं कर्मणि वेष्टं गोदानं चैव लवकार्यं षोडशं वेत इत्यंते अकारेयवेशनं नास्ति समष्ट्याणां मुदने
भवेत् स्नात्वा च वाग्यतस्तिष्ठन्नहः शेषं नयेदथ आदि ते वास्तुमि ते वाचं विस्तेजेतां तिके शरोः अहं करं दद्यामीति दद्याद्गो

368

गवां शतसहस्रं च वास्तु गोभ्यो नरायिपः एकैकशो ददौ राजा पुत्रानुदृश्य धर्मतः २४ सुव
र्णमृगाः संपन्नाः सवत्साकां स्पदोहनाः गवां शतसहस्राणि चत्वारिपुरुषंभः वित्तमन्यश्च
सुवज्रहिजोभ्यो रघुनंदनः ददौ गोदानमुदृश्य पुत्राणां पुत्रवत्सलः २५ ससुतैः कृतगोदानैर्ध
नः सन्नपतिस्तदा लोकपालैरिव भाति हतः सौम्यः प्रजापतिः २५ इत्यार्षे रामायणे सर्गः ५१
यस्मिंस्तदिव से राजा चक्र गोदानमुत्तमं तस्मिंस्तदिव से वीरो युधाजित्समुपेयिवान्
पुत्रः केकय राजस्य सात्ताज्जितमात्रलः दृष्ट्वा दृष्ट्वा वक्रशले राजा तस्मिन् दमवतीत् २

मिथुनं ततश्च श्यालायनकारिकायां इदं समावर्तनं पूर्वगं वेदं वतानि वापारं नीता सुभयमेव वा एव वेतु वरं दत्ता स्नायीत त
दनुत्तयेति यावत् २५ सौम्यसौम्यवसौम्यः सौम्ययवसौम्यः २५ इत्यार्षे रामायणे रामे रामायनं तिलकै बालकौ
द्विस्तमनितमः सर्गः ५२ समुपेयिवान् दशरथमिति शेषः १२

अ-
रावा-
वादी-
१८५

केकयाधिपतिर्युधानितपिताकुशलमववीदितियुष्मासृतीतिशेषः येषांमस्माकंतेकुशलकामोसितेषामस्माकंसंव्रतानाम
यमित्तिवाव्रवीत् ॥ आगमनप्रयोजनमाह स्वसीयंभरते ५ अयोध्यायामदृष्ट्वाभरतदृष्ट्वाकामरहाभ्युपादात्तत्पत्न्यः ८

केकयाधिपतीराजास्त्रेहाकुशलमववीत् येषांकुशलकामोसितेषांसंव्रतानामयं ॥
स्वसीयंममराजेंद्रदृष्ट्वाकामोमहीपतिः तदर्थमुपयातोहययोध्यांरघुनंदन ५ श्रुत्वातदे
अयोध्यायांविवाहायंतवात्मजान मिथिलासुपयातोस्तत्रयासहमहीपते ५ तत्रयाभ्युप
यातोहंदृष्ट्वाकामःस्वसःसुते अथराजादशरथःप्रियातिथिसुपस्थिते ८ दृष्ट्वापरमसत्कारैः
एजनाहंमश्नयत् ततस्मासुषितोरात्रिसहपुत्रेमहात्मभिः ॥ प्रभातेपुनरुत्थायकृत्वाक
र्माणि तत्रवित् असीत्तदाप्रस्कृत्ययज्ञवाटमुपागमत् ८ युक्तेमहर्तैर्विजयेसर्वाभरणभू
षितैः धातुभिःसहितैःशामःकृतकौस्तुभकमंगलः ५ वसिष्ठेनप्रस्कृतामहर्षीनपरानपि
वसिष्ठोभगवानेतत्वेदेहमिदमववीत् ५ राजादशरथोराजकृतकौस्तुभकमंगलैः पुत्रै

यज्ञवाट्यशालायहारं ८ युक्तेरत्यादिसार्धश्लोकसोपागम नैरवरश्रेष्ठादातारमभिकांक्षते ५
दितिश्चैषाणान्वयः युक्तेषुभलयादियुक्तेविजयेतदाख्ये ५ पत्ययज्ञवाटोतवर्तिनंवेदेहं १० दातारंदातस्त्वयाज्ञांवेदेहोकोक्षते ॥

दातृप्रतिग्रहीतृभ्यांयोगेनश्लेषः सर्वार्थादानधर्माः हियतोतः उत्तमं वैवाह्यं अर्घः अन्नविवाहोपयोगिलोकि कालोकि कर्मकृताततः स्वधर्मप्रवेशात्तादातृप्रतिपद्यसतावतवर्षवतिष्ठा मरतिभावः ॥ परमोदारः परमदाता ॥ प्रतिहारो ह्यारण्यः येन राजागमनं प्रतिवध्यते श्लेषः यथेदं मम राजन्तया तव तत्र स्वर्गद्वेषोको विचार इत्यर्थः ॥ अयि वक्तव्यक

370

दातृप्रतिग्रहीतृभ्यां सर्वार्थाः संभवेति हि स्वधर्मं प्रतिपद्य स्वकृता वैवाह्यमुत्तमं ॥ इत्युक्तः परमोदारो वसिष्ठे नमहात्मना प्रत्युवाच महातेजा वाक्यं परमधर्मवित् ॥ कः स्थितः प्रतिसारो मे कस्यांतां संप्रतीक्षते स्वरुहे को विचारोऽस्ति यथा राज्ञमिदं तव ॥ कृतकौतुक सर्वस्वावेदिमूलमुपागताः मम कन्या मुनिश्रेष्ठो मावहेरिवाचिषः ॥ सद्यो हन्तस्य ते होमि वेद्यामंस्या प्रतिष्ठितः अविज्ञे क्रियतां सर्वं किमर्थं हि विलेख्यते ॥ तद्वाक्यं जन केनोक्तं कृतादशरथस्तदा प्रवेशायामास स तान् सर्वान् तृषि गणानपि ॥

तद्येन मयैव युष्मत्पत्नीदा क्रियत इत्युक्तं कृतिं कौतुक सर्वं वैवाहिक कृत्स्नं गलान्न्यासोऽन्ताः वेदिमूलं वेदिमसीपं ॥ सद्यः अस्मिन्काले तं प्रतीक्षत इति वत्सनीदः अविष्टमलिले वेषया सर्वं विवाहकर्म भवता क्रियतां किमर्थं दायवस्थानेन विलेख्यतेति शेषः ॥ कृतावसिष्टमन्वात् ॥

ॐ.
गवा.
वाटी.
१८६

सर्वीवेवाहिकीमिसुतरेणान्वयः ॥ लोकसमस्यलोकप्रियस्येतियावत् ॥ प्रयामयेयज्ञशालामयेरतिकतकः प्रयामंदयर्
त्यमेरसाशामकतेनप्रयातारोयः वेदिविवाहवेदिश्यंवेदिरप्याथा ॥ सर्वाणालिकाभिः सांजराभिरित्यनुकषः चित्रजं
भैः नानावर्णादियुतजंभैः प्रच्छिदजंभैरितिपादेस्फुटनादिदोषरहितैः सर्वाजंभैरित्यर्थरतिकतकः छिदजंभैः करकैरि

३७१ ततोराजाविदेहानां वसिष्ठमिदमब्रवीत् कारयस्वऋषेसर्वांस्तपिभिः सहधार्मिकः ॥
तिसस्यलोकसमस्यक्रियांवेवाहिकीप्रभो तथेसुक्तातजननकवसिष्टोभगवान्दृष्टिः ॥
विष्णुमित्रपुरस्कृत्यशानेदं च धार्मिकं प्रयामयेतविधिवद्देदिकृतमहातपाः ॥ अलं
चकारतांवेदिंगंधपुष्पैः समंततः सर्वाणालिकाभिश्चाच्छिदजंभैश्चसांजराः ॥ अंजराणां
शरावैश्चभूषणैः सभूषकैः शाखणैः सुवैः सुग्भिः पात्रैरर्घ्यादिप्रजितैः ॥ लाजशूर्णैः
अप्यप्राचीभिरक्षतैरपिसंस्कृतैः दंभैः समैः समास्तौर्यविधिवन्मत्रपूर्वकम् ॥

रितितीर्थः ॥ अर्घ्यादिप्रजितैस्तुयुक्तैः ॥ लाजशूर्णैश्चप्राचीभिरित्यांभैः संस्कृतैर्हरिदालेपादिसंस्कारवज्जिः समैः समप्रमाणैः समा
स्तौर्यवेदिमितिशेषः ॥ ॥

॥

॥

॥

॥ १८६

विधिना कल्लोक्तं तत्र कलायेन मंत्रैश्च पुरुषकृतं हविरिति शेषः विवाहहोमादीनां वस्तुतया तस्योहितो वसिष्ठो जुहाव २५
 अग्रेः समक्षे रात्रिवाभिमुवेदेशे संस्थाप्येत्यन्वयः २५ इयं तज्जन्मवर्धनं निजिता मम सतेत्याभिजातसूचनं सहधर्मचरोऽग्रे
 नयकर्तव्यं तदनया सहेति स्मरितं २६ प्रतीक्ष्य प्रतिगृह्णाण तदुपयोगितेन वपाणिना पाणिग्रहणीषु पाणिमहीनादिसर्व

372

अग्निमाधाय वैद्योऽत्र विधिं मंत्रपुरुषकृतं जुहावाग्नौ महातेजा वसिष्ठो मुनिसत्तमः २५
 ततः सीतां समानीय सर्वाभरणभूषितां समक्षमग्रेः संस्थाप्य रात्रिवाभिमुवेतदा २५
 प्रवृज्जनको राजा कौसल्यानेदवर्धनं इयं सीता मम सता सहधर्मचरी तव २५ प्रतीक्ष्य
 वैनाभं दंते पाणिग्रहणीषु पाणिना पतिव्रता महाभाग द्वायेवानुगता सदा २० इत्युक्त्वा
 प्राक्षिपद्वाजामंत्रं पूजते तदा साधुसाधिति देवानां मृषीणां वदतां तदा २८ देवदेव इमिनि
 दौषः पुण्यवर्षी महानभूत पवंदता सता सीतां मंत्रोदकपुरुषकृतां २५ प्रवृज्जनको रा
 स्मान्निकमणीयेति पवमुक्तं द्वायेवानुगता भविष्यतीत्यन्वयः २० जाह्नवीणाभिपरिस्तुताः लक्ष्मणागल
 मंत्रं शतं कन्यादानमंत्रेण पूजते न ले प्राक्षिपत्तरामहस्तेति शेषः २८ दीप्तीयमंत्रोदकाभ्यां पुरुषकृतां २५ उद्यतादानकृतनिश्चयाम् २८

उं.
रावा.
वासे.
१८३

373

प्रतीच्छेत्पादिपार्यायात्तं जेषाङ्गतात्सर्वलक्षणापाणिग्रहस्तुभिज्ञोदरतामदोषाय १२ सवर्तितं वतं वल्लव्यादियैः १३ पत्नी
भिः सहिताः संतमर्षं तदप्यर्थः १४ वेदिं विवाहं वेदिं राजानं जनकं १५ ऋषींश्चापि प्रदत्तिं कृतेति शेषः यद्येतेन नशासौतेन
प्रतीच्छेत्पाणिं गृह्णातीषमाभूत्कालस्य पर्ययः तमेव सुकान्तनकोभरतं वास्यभ्यभाषत १६ रा
हापाणिं मोड्याः पाणिना रचुनेदन प्राञ्जुं वापिथमात्मा प्रवर्तनीमिथिलेषुः श्रुतकीर्तम
हावाहोपाणिं गृह्णातीषपाणिना सर्वे भवतः सोम्याश्च सर्वे सवर्तितवताः १७ पत्नीभिः संतका
कृत्यामाभूत्कालस्य पर्ययः जनकस्य ववः श्रुतापाणिनपाणिभिरस्पृशत १८ चत्वारस्ते वतस्
पाणिं वसिष्ठस्य संते स्थिताः अग्निं प्रदत्तिं कृत्वा वेदिं राजानमेव १५ ऋषींश्चापि महात्मानः
सहभार्या रचुद्धहाः यद्येतेन ततश्च कृत्वा विवाहं विधिपूर्वकं १६ पुष्पवृष्टिं महं त्यासीदंत
दितात्सुभासरा दिव्यं उंभिनिर्घोषैर्गीतवादित्रनिस्वनेः नन्दतश्चापरः संचारं यथाश्रज
गुः कले विवाहे रचुसायानांतदनुत्तमदृश्यत १८ ईदृशे वतं माने तत्तुर्यं कुष्टनिनादिने त्रि
प्रकारेण विवाहं तत्तुर्येणोपेहोमादि १८ तदनुत्तं उंभिनिर्घोषादिसहितपुष्पवृष्ट्यादि १८ तथाणा यदुष्टवोषस्तत्रिनादिने काले

रश्मिपेरिकुम्भुङ्गमाद्योसोनेनसः १९

त्रिरश्मिमुखं रोरासुनवर्दः १९

उपकार्यशिविरं पणनवधूरसंबंधकल्याण ५. शतार्धरामायणे त्रिसप्ततितमः सर्गः ॥ अष्टष्टा अष्टष्टा नौदशरथजनको उत्तर
वर्तकौशिकीतदावच्छिन्नं । जगामोत्तरमुत्तमभूत् । कल्याणविवाहकाले कल्याणैदेयं यत्नं यत्नं काव्यं तस्यैव प्रयत्नं चोगवामि
मादि । सत्यानां कंवलानां नेपादिभवा नो कंवलानां वहनीति संबंधः नौमानवहनीतिपरिणामः कोत्सं वराणि कोटिसंख्या

374 अष्टष्टा उपकार्यजगमुत्तमसभायारचुनंदनाः राजापुत्रपुत्रोपपन्नसर्विसंबंधः संबंधवः ५. शतार्ध
रामायणे त्रिसप्ततितमः सर्गः ॥ अष्टष्टा अष्टष्टा नौदशरथजनको उत्तर
वर्तकौशिकीतदावच्छिन्नं । जगामोत्तरमुत्तमभूत् । कल्याणविवाहकाले कल्याणैदेयं यत्नं यत्नं काव्यं तस्यैव प्रयत्नं चोगवामि
मादि । सत्यानां कंवलानां नेपादिभवा नो कंवलानां वहनीति संबंधः नौमानवहनीतिपरिणामः कोत्सं वराणि कोटिसंख्या

निसामान्यवासांसि ५ कल्याणतं सलोतेन विदुमस्य च ५ ददौ राजा ससंरुष्टः कल्याणतं मनुजं दत्ता
तां ताराज कुमारीणां प्रेत्ये कामिनिशेषः दासीदासमिति गवाश्चादित्वा देकवत्तत्वं हिरण्यं जनं सर्वाणि देम घट्टं नाना कोटिपदायाह
रेणान्वयः ५ पार्थिवं दशस्थं ६

ॐ-
रावा-
वाटी-
१८८

वलैश्चत्तरेगैरुगैः किं करैश्चुमरितः तथा गच्छंते दशरथमिति शेषः ८ यद्विणाः कदादयः तत्र यद्विणां चोरा व्याहृता मादौ इति मि
तं न तो मृगपक्षिणा गमने सुनिमित्तं ५ तान् शुभाशुभसूचकोत्पन्नान् प्रसौम्याः पक्षिणा चोराः चोराश्चा इत्यर्थः १० इदं हृदयकं यजन

375 प्रविवेश स्व निलयं मिथिलं मिथिले चरः राजा पयोध्याधिपतिः सहस्रैर्महात्मभिः ॥ अ
थोन्मवात्सु स्फुटजगम सुलिलात्विजः गच्छंते तनय्याश्चै सविं सञ्च मराचवे ८ चोरास्तप
क्षिणा वाचो व्याहरति समततः भो मा श्वैव मरगाः सर्वे गच्छंति स्म प्रदक्षिणां ५ तान् हृष्टा रा
जशा हं लो वसिष्ठं पर्यट्छन्त शुभैः प्रसौम्याः पक्षिणो चोरा मरगाश्चापि प्रदक्षिणाः १० किमिदं ह
दयोक्तुं पितृमनो मम विषीदति राज्ञो दशरथस्य तच्छ्रुत्वा वाक्यमहान्दीर्घः ॥ उवाच मधुरो
वाणीं श्रुयतां मम सुत फलं उपस्थितं भयं चोरे दिव्यं पक्षिमावाच्यते १२ मरगाः प्रशमयेत्येते
संतापस्मजता मयं तेषां संवदतां तत्र वायुः प्रादुर्बभूव ११

कं किमिदं उः खोदं कवेति प्रच्युः अनिश्चयात् मे ययो विषीदति ॥ दिविवे भवं दिव्यं पक्षिमावाच्यते वचनं चोरे भयं पस्थितं प्रात
माशुवेदयतीति शेषः १२ प्रशमयेति प्रशमं सूचयतीत्यर्थः तेषां संवदतामित्यस्य पुरति शेषः ११ ॥

॥

॥

॥

१८८

तमोभस्मवावभयमपुत्यातर्त ॥ समज्ञाश्वर्षस्तज्ञाश्वर्षः अत्यश्वर्षलंतिः संज्ञमेव भस्मच्छत्रेवाभूदिति शेषः ॥ ८ ॥ भीमसं
काशंभयंकरदर्शनं ॥ कैलासमिवेतनेनमहाकारंउद्यधैमपाक्यातिरुमष्टयकजनः पामरजनः ॥ ९ ॥ प्रभातिषायेनविषयस
यनुरुपशरंचप्ररत्नविप्रश्चेशिवमित्यस्थितमित्यर्थः ॥ जपहोमपरायणाश्चासन्निति शेषः यद्यपिहोमोऽप्यधिक

376

कंपयन्मेदिनीं सर्वापातयंश्चमहादुमान् तमसासंवृतः सूर्यः सर्वेनावेदिषुर्दिशः ॥ १० ॥ भ-
स्मनाचावृतसर्वसंमूढमिवतद्वले वसिष्ठश्चयश्चात्मेराजावससतस्तदा ॥ ११ ॥ संज्ञा
श्वतत्रासत्सर्वमगहिचैतनं तस्मिन्मविद्येरेतमभस्मच्छत्रेवसावस ॥ १२ ॥ दृष्टाभीमसं
काशंजटामंडलधारिणं भारीवैजामदग्रेयराजाराजाविसर्दनं ॥ १३ ॥ कैलासमिवउद्यधैमका
लाग्रिमिवउःसहं ज्वलतमिवतेजोभिर्जुतिरीक्ष्यपृथक्जनैः ॥ १४ ॥ स्कंधेचासत्सपरश्चयव
विद्युद्गणोपमं प्ररत्नशरमुग्रंचविप्रश्चयथाशिवं ॥ १५ ॥ तदृष्ट्वाभीमसंकाशंज्वलतमिव
पावकम् वसिष्ठप्रमुखाविप्राजपहोमपरायणाः १-

रागस्तदापथिचलसमयेवापिनस्तथाप्यपानेजुह्वतिषाणामित्यामित्यादिवोध्यशतिकेचित् परेतजपहोमपराय
णावमुपलक्षणा अतएवाग्रेसंजजल्यरितिसंगच्छतेः यथातादृशाहोमादिपरायणानां जल्यसंभवादित्याहः २-

ओ.
रादा.
वादी.
१८५

ऋषीणां परस्परजल्पमाह कविदित्यादिस्मोकद्वयेपिनष्टोमनुष्यद्वैकदेशेन विमर्शकोचितर्के ॥ इत्यर्षिरामायणे चतुःसमा-
तमः सर्गः ॥५॥ किमभाषतेत्याजह रामेति तिलेन कात्स्नेन चेतताटकावथादिसमुच्चयः ॥ यत्र यातयानायासेन यनुषोभेद

377

संगतामनयः सर्वे संजजल्पुरयोमिथः क्वचित्पितृवथामर्षीक्षत्रं नोत्सादयिष्यति ॥ पूर्वं
क्षत्रवथं कृतागतमसृगतञ्चरः क्षत्रेणात्सादनं भूयो नृबल्यस्य विकीर्षितं ॥ एवमुक्त्वा
क्षमादाय भार्गवं भीमदर्शनं ऋषयो राम रामेति मधुरं वाक्यमब्रुवन् प्रतिगृह्यततोऽ
जामदग्निदत्तोऽपतापवान् रामदाशरथिरामो जामदग्नाभ्यभाषत ॥५॥ इति श्रीरामायणे
चतुःसमत्तितमः सर्गः ॥५॥ रामदाशरथे वीरवीर्ये ते श्रूयते ब्रुत धनुषोभेदनं चैव तिलेन
मया श्रुतं ॥ तद्भुतमविश्यं च भेदनं धनुषस्तथा तच्छ्रुत्वा ह मनुष्यामो यनु रं ह्यापरशुभे ॥
तदिदं चोरसंकाशेनामदग्ने महद्भुतः पुरयस्व शरीणं वस्त्रवलेन दर्शयस्व च ॥

नेकतंतदद्भुतमविश्यं चामेन मनसापि श्रुत्वा अतस्तत्कृतेत्यादि गृह्यगृह्यगृहीता ॥ जामदग्ने जगदग्नेः स्वपितृरागते अ-
त्रार्थेयत्तुः शरीरायुक्तं शयस्वैव आकर्षयस्व ॥

१८५

अस्यापि यत्रुषः शरणो सति वीर्यं प्राप्य वीर्यवतः स्याद्यं वीर्यं एतद्वन्तयोऽप्याद्यमित्यमे ५ तद्वचनं दृष्टुं दृष्टुं वचनं ५ क्षत्रे रोषात्
तज्जद्वयथात् ६ सहसा दोतस्मिन् प्रतित्ताय अतः पारणास्तं नरहीष्मासीमेव प्रक्षेपस्त्वागः ७ तपसे महेंद्रकृतकेतनं ८

378 तदहं ते वलं दृष्ट्वा यत्रुषोऽप्यशरणो दृष्टुं दृष्टुं प्रदास्यामि वीर्यं प्राप्य महत्तव ५ तस्य तद्वचनेषु
ताराजादशरथस्तदा विषस्त्वदने दोतः प्राञ्जलिर्वीर्यमववीन ५ क्षत्रे रोषात्प्राप्तस्त्वञ्चा
ह्नाणश्च महानृपाः बालानाममपुत्राणामभयं दातुमर्हसि ६ भारवाणां कुले जातः स्वा
ध्यायव्रतशालिनो सहसा दोतस्मिन् प्रतित्ताय शस्त्रे प्रक्षिप्तवानसि ७ सत्तं यमपरो भूत्वा कण्ठपायवस
थरा दत्त्वा वनमुपागम्य सह दृष्टुं कृतकेतनः ८ मम सर्वविनाशाय संप्राप्तस्त्वमहासने नेवेक
स्मिन् हते रामे सर्वे जीवामहे वयं ५ ब्रुवसे वंदशरथे जामदग्न्यः प्रतापवान् अनादित्यतस्तदा
क्षराममेवाभ्यभाषत ९ इमे हे यत्रुषीष्टे दियो नलोभि रजिते दृष्टे वलवतो मुखे सकृते

तं तया तत्कायास्त्रादिर्मम सर्वविनाशाय कृतः संप्राप्तस्त्वयः सर्वनाशमेवोपपादयति विश्वकर्माणा ११
नवेत्यादि १२ इमे वत्समाणा लक्ष्मणो यत्रुषाभयं यच्च मया धृतं तेत्यर्थः वलवतो वलवन्नास्ते ह सते यत्र निर्मिते ११

ॐ-
गवा-
वाटी-
१५०

ययुस्त्वेविप्रवासिभिरिति शेषः त्रिपुरघ्नं तदनुसाधनं ॥ वैष्णवं विष्णुवेदने तदिदं वैष्णवतेन प्रसिद्धं ॥ रौद्रेण शैवेने शैवस्मैदा
नीमसारत्वमाह तदाति ॥ विष्णोस्त्रिपुरसंहारेश्वरतेन रुद्रपरिकरात्तभावप्रवाणत् अथ रुद्रात् उर्वल इतस्तस्य संहारो वैष्णविकं
विष्णोर्वलावलत्तानां यदेवताः पितामहं दृष्ट्वा तस्मिन् सवयितामहस्तेषां देवानां उक्तमभिप्राये विज्ञाय ॥ सत्यवतावरः सत्यसंकल्पः

379 अनुसृष्टे सरोरेकं शं वकाययुयुत्सवे त्रिपुरघ्नं नरश्रेष्ठभृङ्गाकृतस्य यत्तया ॥ इदं द्वितीयं उ
र्थं वैष्णोर्दत्तं सरोतमैः तदिदं वैष्णवं रामयतः प्रपूजय ॥ समानसारेकाकृतस्य रौद्रे
ण यथनुषान्वितं तदा तदेवताः सखाः दृष्ट्वा तस्मिन् पितामहे ॥ शितिकंठस्य विष्णोश्च व
लावलनिरीक्ष्य अभिप्रायेत विज्ञाय देवतातां पितामहः ॥ विरोधं जनयामास तपोः सत्य
वतावरः विरोधेन सह युद्धमभवत्तमहर्षणां ॥ शितिकंठस्य विष्णोश्च परस्परजयैषिणाः
तदा तज्जंभिते शैवं यथनुभौ मपराक्रमम् ॥

ससंकल्पेन देवानां मोहं निरसितुमेकात्मनोऽपि रुद्रविष्णोर्विरोधं जनयामास तावपि तत्संकल्पसिद्धार्थमेव विरोधं वक्रतः इदं युद्धं दत्तयः
तत्रैवोद्यं प्रतः शैवं एतन्विरोधः ॥ तदाङ्गकारेण विष्णुना शैवं यथनुजंभिते भीतेऽपि धिलीकृतं महादेवश्च जंभितः ॥ ॥

॥

॥

॥

॥

याविताविति एतावमर्थे दृष्ट्वा प्राप्तिश्च ये देवैर्बुद्धा इति याचितौ देवतान् प्रहाय प्रणमं जग्मुः ॥ विष्णुमधिकं प्रेष्टुं संख्यते
न मे निरेक्ष्यत यतः वस्तुतस्तु प्रकृत्युद्देविस्मोराधिक्यदर्शनाविपुलव्येषिवस्माधिक्यदर्शनातयोः साम्यप्रज्ञामिति तास्ये म
थिकमिसस्यसीयपूर्वज्ञानविषयस्वरूपयेत्याधिकमिसयोः यत्नुरुदस्त्विति एवं युद्धदशायां ऊहः पञ्चादेव प्राथम्यः प्र

380

इंकारेण महादेवस्तमितोऽथ त्रिलोचनः देवैस्तदा समागम्य सर्षिसंघैः सचारणैः ॥ याचि
तो प्रणमंतं तत्र जग्मुस्तस्यैव सरोतसो जंभितं तद्वत्तु दृष्ट्वा शैवं विस्मयराजमैः ॥ अधिकं मे निरे
विस्मदेवाः सर्षिगाणास्तथा यत्नुरुदस्तसंक्रुद्धो विदेहेऽमहाप्रथाः १० देवराजस्य राजर्षेर्ददौ ह
स्तैः ससायकं इदं च वैष्णवे रामधनुः परं पुरं जपम ॥

सत्रः शिवादेवेभ्यो दत्ताततः सर्वे देवैः सह युद्धान्धयनः रिच्छतो देवराजस्य ददौ अत एव वरुणोत्तममिति वस्त्रमागोन रुद्धे
ण देवानां दत्तमिति उक्तं यं यनचनविरोधस्याहुः १० एवं च शैवं च धनुषस्तदाभ्यपि शिलवेन तत्र भगवन्तं न तं वीर्याधिक्य
मिति भार्गवाभिप्रायः अथ स्वधनुषस्यागममाहुः इदं चैत्यादि परं पुरं जयमित्यादि मसंज्ञायाम् ॥

ॐ
गवा.
वादी.
१५१

381

भार्गवेभ्यश्चैव स उक्त ह्येव विस्नुः स्यात् प्रादात् अप्रतिकर्माणाः स्वर्तर्ह्यपि प्राणादिक्रियारहितस्य २५ न्यस्तशस्त्रे नार्यत्वं विस्नुयन्त्र
यं शस्त्रे येन तद्याभूते तयो वल युतीपमेपितरि प्राकृती बुद्धिमास्थितो ज्ञतः कार्त्तवीधः सपितुर्मं सुविदेथ २६ तमयोग्यं पितुर्वयं
श्रुताहेरोषात् क्षत्रसत्तादयं उक्तादितवान् अदभावग्राधः २५ प्राप्य स्ववलेनेति शेषः प्राणकर्मणो यज्ञरूपप्राणकर्मसाधुणोर्थ

२५

ऋषीकेभार्गवे प्रादा विस्नुः संन्यासमत्तमे ऋषीकस्तु महातेजाः पुत्रस्याप्रतिकर्माणाः २५ पि
तुर्ममददौ दिव्ये जमदग्नेर्महात्मनः न्यस्तशस्त्रे पितरि मेतयो वल समन्विते अर्जुनो विदयेत
त्र प्राकृती बुद्धिमास्थितः २५ वयमपतिरूपतपितः श्रुतासदाकृणा क्षत्रसत्तादयरोषाज्ञा
तेजातमनेकशः २५ एधिर्वीचाविला प्राणकायपणाय महात्मने यज्ञस्योते ददौ रामदत्ति
णो प्राणकर्मणो दत्तामहेन्द्रनिलयस्यो वल समन्वितः श्रुतातथनुषोभेदततो हं दुतमा
गतः २५ तदैवैवैस्मवे रामपितृपैतामहे महत् क्षत्रयमैश्वर्यस्तु मरुत्तुणाश्च धनु रतमे २५

दत्ताभूमिमिति शेषः महेंद्रो महेंद्रपर्वतः धनुषः शेषस्य २५ पितृपैतामहे पितृपितामहक्रमागतं उत्तरपददृष्टिराशी क्ष
त्रयममहर्त्तिनं सत्यासर्वमंगीकृतं क्षत्रयमनन्तब्रह्माण्यममाश्रित्य जगत्पथः ब्राह्मणावन्शातिमास्थाय नाहं शक्त इति सा

बुद्धिस्यैव पितृकृतकः २५

१५५

शक्रोपि शरयो जने रतिशेषः तावत्तापिनत्वात्पत्यामपितृद्वंद्वं द्वास्यामीत्यर्थः अन्वयासंशरणं वजेति तास्ये २८ इत्यार्षे
 मायणोपंचसप्ततितमः सर्गः ५ पितृगौरवात् पितृसन्निधिवशात् यंत्रितानियमिताकथोच्चैः कथने येन सः १ पितृरात्र
 णंपितृद्वंद्वं तत्र वये पितृवैरशुद्धिमास्थितः स न्यक्तमंत्रिः समकृतः तत्रियवथरूपं कृतवानसितदत्तुरुध्यामहेगीर

382

औषोजयस्यनुः श्रेष्ठेशरं परं रंजपं यदि शक्रोपिका कृतस्य द्वंद्वं द्वास्यामितेततः २८ इत्यार्षे
 रामायणो बालकांडे पंचसप्ततितमः सर्गः ५ श्रुत्वा तजामदप्रसवाकं दाशरथिस्तदा
 गौरवायंत्रितकथापितृद्वंद्वं द्वास्यामितेततः १ श्रुत्वावानसियक्तमंत्रिः कृतवानसि भार्गव अ
 नुरुध्यामहे ब्रह्मन पितृरात्रायमास्थितः २ वीर्यहीनमिवाणकं तत्र यमेण भार्गव अत्र
 जानासि मे तेजः पश्य मे घपराक्रमसः ३

ऊर्मः श्रेष्ठेशरं परं रंजपं यदि शक्रोपिका कृतस्य द्वंद्वं द्वास्यामितेततः २८ इत्यार्षे
 रुध्यामहे अतोयमेतेजः पराभिभवासहं नतनलं मे पराक्रमं च पश्य ३

अं.
रावा.
वादी.
१५२

383

ऊहः प्राशक्तृपाः वमानववनेन कोथादेवतहस्तास्वयमेवथनः शरंवातागवनिष्टोवैस्मवीशक्तिं च त्रयाहृतं कृत्वा घेः
सुक्तादेवि वैस्मवाशक्त्या तद्गतया सह जग्राह वैस्मवं वापं विनयेन वलीलयेति अत्राप्येव दत्तति तिवीर्यं जामदग्नौ सावि
तिलवुः शिष्टिः पराक्रमो यस्य सः ५ आरोप्य आरोपं कृत्वा शरं सज्यं जामदग्नौ संयुक्तं वकारः ५ जमदग्निं ७ अत्रेन वास्मणोसीति विद्या

इत्युक्ता राचवः ऊहो भारीवसवरायुथं शरं च प्रति सं ग्राह्य हस्तास्वयमेवथनः ५ आरोप्य स
धनूरासः शरं सज्यं वकारह जामदग्नौ ततो रामं रामः ऊहो ववीदिदं ५ वास्मणोसीति
ज्योमे विद्या मित्रकृतेन च तस्माच्छक्तो नरो राममोक्तं प्राणहरं शरं ६ श्रमावात्तद्गतिं राम
तपोवलसमार्जितान् लोकान् प्रतिमान्वापि हनिष्यामीति मेमतिः ७ न ह्ययं वैस्मवोदियः
शरः परं परं जयः मोचः पतति वीर्येण बलदर्पविनाशतः ८

मित्रमग्निः पौत्रोसीति च पूज्यस्त्वमेऽमि
वधानस्येति अतस्ते प्राणहरं शरं मोक्तं न शक्तोसीति शेषः ८ श्रमाप्रत्यक्षसिर्हागतिं मतिः साधनपादौ तच्छक्तिं चाकाशगमना
दिश्या लोकान् लोकप्रामि साधने धर्मं तस्यादकमत्ने हनिष्यति हितेष्टा यवाष्टमिति पायोक्तेः ह्यवोधर्मः अभयोर्मथे यदि
च्छसियत्वेष्टेन हृदेत्यर्थः ७ कृतपवमतश्चाह नहीति वीर्येण स्वशक्त्या शशां बलद्वयविनाशनः मोचो व्यर्थः ८

१५२

वरायुयं वै सवंधनः समेता मिलिताः ॥ तद्वृत्तामगातारतिशेषः ॥ वरयुयं वै रमेधिकरेतस्य भार्गवस्यालोके ते जसि सं
क्रांते सतीति शेषः ततः परशुमस्य देहाभिर्गीतवै सवंधं पश्यतो सर्वदेवानां ते जो राममुपागममदिति हसि ह प्रराणात्
पूर्वोक्तपाशावश्च यत एव भार्गवे जटीकृते सति निवीर्यः सरामो रामदेवतततद्रूपविस्मृते जस्य मपश्यदित्यर्थः ॥ तदे

384

वारायुयथं रामं दृष्टं सर्षिगणाः सुराः पितामहं पुरस्कृत्य समेतास्तत्र सर्वशः ॥ गंधर्वाश्च
वसवश्चैव सिद्धचारुकिभराः यत्नराक्षसनागाश्च तद्वृत्तमहद्वृत्तं ॥ जटीकृते तदालोके रा
मे वरयुयं निवीर्यो जामदग्नौ सोमो रामसुदेवत ॥ ते जो भिरांतवीर्यता जामदग्नौ
जटीकृतः रामं कमलपद्माक्षं मंदमंदमुवाच ॥ काष्णपायमया दत्ता यदा एव वसंधरा
विषये मे न वसत्यमिति मां काष्णपोचवीत ॥ सो हं गुरुवचः ऊर्वनष्टधियां न वसे निशां त

वविद्वानोति ते जो भिरित्यादि रामं सक्रांते स्ते जो भिर्हेतुभिः गतवीर्ये तया जटीकृतः परशुराम उवाच शरवथप्रश्नोत्तरमि
ति शेषः ॥ विषये देशे एव मुक्तिश्च तत्र भीत्यादि निवृत्तये ॥ गुरुवचः काष्णपवचः निशं रात्रिं न वसेत शर्षः तदा यदा दत्ता
तदा च न वसत्यमिति संक्रान्तदा प्रभृतीति शेषः एधिव्यां न वसेत्यर्थः यतो ह प्रसिद्धं काष्णपस्य अग्रे प्रतिज्ञा कृता इति शेषः

दापभृति कां कृत्य कृतं तमे काष्ण

एधिव्यां रात्रौ न वसामीत्येवं वृण प्रतिज्ञा कृता ॥ ५

385

तामिमोमङ्गतिं वीरहंते नारदसिवाद्यव मनोजवंगमिष्यामिमहेदं पर्वतोत्तमं १५ लोका
स्त्वप्रतिमाश्रमनिर्जितास्तपसा मया जर्हिता ह्यरमुखेन माभूत्कालस्य पर्ययः १६
अक्षयं मधुहंता रंजनामितां सुदेव्यं यनुषोऽस्य परामणात्स्वस्तितेस्तपरेतप १७ पते सरय
णाः सर्वे निरीक्षते समागताः त्वामप्रतिमकमेणमप्रतिद्वंद्वमाहवे १८

यत्तु कृतं प्राप्य तदसायमवेदयदिति १५ यतः तस्य तत्त्वस्य नशति प्रकृतिप्रसिद्धं ब्रह्मैव तस्मिन्नाह अक्षय्यं अनाद्यं तं केनापि परा
जयं नेतुमशक्यं च पर्वणि श्रये हेतुर्थं नुषङ्गादि असौ वैस्मवसेत रङ्गाद्यस्य परमर्थादहाराण्यकषणादि १६ अप्रतिहं हं प्रतिभ

दशदिने १८

१५३

इयंतद्विषयेः शक्तिः वीरावीरार्हाः तत्र हेतुस्त्वयेत्यादि विस्मयीकृतः स्वशक्तेः स्वस्मियोजनेनाशक्तः कृतः पतेन स्वस्वभगवदं
 पातं रामस्य च पूर्णभगवदवतारत्वं सूचितं स्वातिरिक्तेन विस्मयीकरणोद्दिष्टीकृतं तत्त्वात्मना मायया तथाकरणोक्तिभावः
 पतद्वावद्वारप्रयोजनं च दययादशरथादीनप्रतिस्वरूपवोधनं रामस्य पूर्णतैजोवतसंपादनं चेति भाति वैस्मवतेजसोपोना

386

नचेयं मम काकुत्स्थ वीराभवितमर्हति त्वयात्रैलोक्यतायेन यदहं विस्मयीकृतः ॥ १५ ॥
 रामप्रतिमं राममोक्तमहं सिस्रवत शरमोक्षेगमिष्यामिमहदपर्वतोत्तमं २० तथाब्रुवति
 रामे तज्जामदमे प्रजापवान् रामोदाशरथिः श्रीमंश्चिदेष शरमुत्तमं २१ सहतान्दृष्ट्वा रामेण
 स्वालोकोत्पन्नसार्जितान् जामदग्नौ जगामाशुमहदपर्वतोत्तमं २२ ततो वितिमिराः सर्वाः
 दिशाश्चोपदिशस्तथा सुराः सविगणारामे प्रशशंसु रुथायुथम् २३

यत्र तन्नेरावणावथस्य डक्करतात् पतदर्थमेवरावणाद्ये देवगंधर्वादीनां द्रष्टुमागमनं पूर्वोक्तं ॥ १५ ॥ शरमोक्षेगमिष्या
 मिषापसदयतात् प्रयायस्य च शरमोक्षेणाफलप्रतिबंधेर्जीवन्मृतोभूतागमिष्यामीत्यर्थः अनेन लोकावधेयः से

सुखेति दर्शितं २० २१

जं-
गवा-
वाटो-
१५५

387

रामः दाशरथिनावाह्यतात्तजितोत्तमस्कृतप्रशस्यहेतिपादोत्तरंदाशरथिंप्रदक्षिणीकृतमंत्रयामितेनज्ञातात्प्रदक्षिणाकरणे
क्षत्रियताञ्चतत्प्रणामकरणंकायेनेतिबोध्यं आत्मगतिंतत्तज्ञानंस्थानंचजगामेत्यर्थः प्रभुरितिब्रह्मत्वेनसर्वलोकप्रभुत्वं २५

दामेदाशरथिरामोजामदग्मः प्रपूजितः ततः प्रदक्षिणीकृतजगामात्मगतिंप्रभुः २५ ३
ह्यार्षेयसामायणोसर्गः २८ गतेरामेप्रणोतात्मारामोदाशरथिर्येनः वरुणायाप्रमेयायद
दौहस्तेमहायणाः १ अभिवाद्यततो रामोवसिष्ठप्रमुखान्दृष्ट्वा पितरं विकलं दृष्ट्वा प्रोवा
चरचुनेदतः २ जामदग्नौ गतो रामः प्रयातु चतुरंगिणी अयोध्याभिमुखी सेना तया ता
येन पालिता १ रामस्य वचने श्रुत्वा राजा दशरथः स्वते वाङ्मयो संपरिष्वज्य मूर्ध्नि पात्रा
यराचवे ५ गतो राम इति श्रुत्वा लुष्टः प्रमुदितो नृपः पुनर्जाते तदा मेने पुत्रमात्मानमेव च ५

इत्यार्षेयसामायणोसर्गः २८ रामे परशुरामे प्रणोता गतकोथ आत्मा चितं यस्य हस्ते हस्ते स्थितं यत्तु वरुणा यदेवैः सह कोतकथ
णार्थमंतरिते स्थिता यददौ न्यासात्तनेति शेषः वरुणाया प्रमेययत्वं भगवेत्ता ह्यहं विद्या प्रदत्ता तदं च तेतिरीयोपनिषदि स

५
छेदितं परशुराम

१५५

जे-
रावा-
वाटी-
१५५

देवतायतनानि प्रसृत्य देवतानानि ताः सर्वा राजसुताः सुधाः सर्वा राजपत्न्याः प्रसृजयन् प्रणा मयंति स्म अभिवाद्यान अभिवादा
हीनप्रभिवयनमस्कार्ये ॥ कृतास्त्राः लज्जास्त्राः कृताज्ञाः रतिपा देवपुष्टिपितृनियोगाः ॥ वर्तयंति पित्रुक्तं जर्वेति नरर्षभा

388

देवतायतनाभ्यामु सर्वास्त्राः प्रसृजयन् अभिवाद्याभिवाद्यांश्च सर्वा राजसुतास्तदा ॥ रेमि
रेमुदिताः सर्वाभर्तुभिर्मुदितारहः कृतदाराः कृतास्त्राश्च सयनाः ससृजनाः शुश्रूषमा
णाः पितरं वर्तयंति नरर्षभाः कस्यचित्तथकालस्य राजादशरथः सुते ॥ भरतकैकयीपुत्र
मब्रवीदनुनेदनः अयंकैकयराजस्य पुत्रो वसति पुत्रक ॥ तं नेतुमागतो वीरो युधा
जिन्मातलस्तव श्रुत्वा दशरथस्यैव ह्यतः कैकयीसुतः ॥ रामनायाभिचक्राम शत्रुघ्नसहित
स्तदा प्राष्टुं पितरं पुरोगमं चाल्क्षिष्वाकारिणं ॥ मातृश्रापिनश्चेष्टः शत्रुघ्नसहितो य
यौ युयाजित्वाप्यभरते सशत्रुघ्नं प्रहर्षितः ॥ स्वपुत्रं प्राविशद्दीरः पिता तस्य तपोषह गते

रामादयः कस्यचित्कालस्य अयं येशतिशेषः ॥ १५ ॥ मातलस्तवे च भरते रामो लक्ष्मणाश्च महाबलः २०
ति श्रुत्वा तत्र गंगताग्रागच्छेति शेषः पतहाकां ॥ अल्लिष्टकस्यापि उः त्वयद्यान भवति तथा कर्तृणी लमसं त रामम् १८१ ॥ १५५

तोसेनंप्रथमं त्रुभितोयश्चात्मासासावेत्यर्थः जगामसेनेतिशेषः पताकाध्वजपटः ध्वजोदरः पताकायुक्तध्वजवतीपताकाः लदध्वजाः ध्वजामहोतरस्यै रस्यासमावतः ६ सितेनराजपथेनश्चासमतादमो ७ श्रीमद्भिः दारपरिग्रहादधिकलक्ष्मीवद्भिः पुत्रैः स्यालेपजथाव

389

चोदयामासतोसेनोजगामाश्रुततः परीं पताकाध्वजिनीरस्यात्तूर्योद्गुणनिनादितो ६ सित्
राजपथारस्याप्रकीर्णकुसुमोत्तरां राजप्रवेशसमवेः पारैर्मंगलपाणिभिः ७ संपूर्णां प्रा
विशद्वाजाजनैचैः समलंकृतो यौवैः प्रसङ्गतो हरेद्विजैश्च पुरवासिभिः ८ पुत्रैरनुगतैः श्री
मान् श्रीमद्भिश्च महायशाः प्रविवेश ग्रहं राजा हिमवत्सदृशं प्रियं ९ नन्दस्वजनैराजार
हेकामैः सश्रुजिताः कौसल्याचसमित्राचकैकेयीचसमथमा १० वधूप्रतिग्रहेयुक्ताया
श्रान्त्याराजयोषितः ततः सीतां महाभागामूमिलाचयशस्विनी ११ ऊषाध्वजसूतेचोभेज
रञ्जन्त्ययोषितः मंगलालापनैर्होमैः शोभिः तदौमवाससः १२

त्यादौ नन्याच हिमवत्सदृशं पदहे ९ कामैः विषयमोगपरिकरत्नकचंदनादिभिः सश्रुजितः प्राप्तश्च नन्दः १० वधूनां सुखाणां
प्रतिग्रहे मंगलाचरणसर्वकंदर्शनस्पर्शने ११ मंगलालापनैर्मंगलार्थमात्मापनैराशीर्वादैरुपलक्षितारतिशेषः होमैर्दृष्टप्रवेशानै

उद्दोमैः प्राप्तमेषाभाः १२

प्रियाणिहितानि हितानि पर्यन्तेऽष्टजनकानि पोरणां परममयं यंत्रितः श्रुतिस्मृतिमर्यादाः संखी १२ गुह्याणां तद्विषये परमयंत्रितः गुरु
कार्याणि गुरुसंबंधी सुश्रूषादीनि नैगमावणिजः १३ विषयवासिनः प्रीतिरतिशेषः तेषां च त्राणां गुह्याणां मध्ये सत्यपराक्रमो रामयवा
नियमाभूतानां मध्ये स्वयंभूरीव गुणवतो रोवभूवे सुतरेण त्वयः २४ बह्वन्तून द्वादशवर्षाणीत्यर्थः इति बहवः २५ मनसी अनुक

390

पितरं देवसंकाशं पूजयामास तस्मिन् पित्राज्ञां पुरस्कृत्य पौरकार्याणि सर्वशः २६ चकार
सः सर्वाणि प्रियाणि च हितानि च मातृभ्यो मातृकार्याणि कृता परमयंत्रितः गुह्याणां गुरुका
र्याणि कालिकालेन वैक्षत पवंदशरथः प्रीतो ब्राह्मणानैगमास्तथा २७ रामस्य लघ्वतेन सर्वे
विषयवासिनः तेषां मतिर्यथा लोके रामः सत्यपराक्रमः २४ स्वयंभूरीव भूतानां वभूव गुणव
तरः रामस्य सोतया साहै विजहार बह्वन्तून २५ मनसी तद्भुतमनास्तस्या हृदिसमर्पितः प्रिया
त्सु सीतारामस्य दारापितृकृता इति २६ गुणां हृदये गुणां चापि प्रीतो भूयो विवर्धते तस्याश्च भर्ता

लमनस्कः श्रुतपवनद्भुतमनाः नित्यं सीतागतमनाः तस्या हृदिसमर्पितः संबन्धसामा हि गुणां हृदये परिवर्तते २७
मेव हीतयेत्यर्थः पतेन परमस्मरानुरागो दर्शितः पितृकृताः ब्रह्मविवाहसदृशविवाहेन पितृदत्ताः सविवाहपवसंबन्धाः स्थाव्य इति भावः २ ६
नैतावदेव किंतु गुणां तद्विहितकारित्वयानि ब्रह्मादिगुणात् रूपसौंदर्यं तद्गुणां च भूयोधिकं रामस्य प्रीतिवर्धते तस्याश्च हृदये गुणा
हृदयगुणां च भर्ता हि गुणां परिवर्तते ते स्म २७

ॐ.
रावा.
वाटी.
१५६

391

तस्य रामस्योत्तर्गतं हृदयं हृदयमभिप्रायं मैथिली हृदा हृदयेन भूयो धिक् विशेषेण मैथिली जनकात्मजा इषिणी श्रीरिव रूपे दे
वताभिः समासीता आख्याति जानाति अतो ज्ञायते भर्ता तत् हृदयस्य रति १८ श्रीभक्त्या मया स्वीय विषये क्वावत्प्राप्ते क्वाविषया
च समेपि बान्धवः विभुः प्रभुत्वशक्तिमान् अमरेश्वरो विभुः श्रियेव तत्र द्वादशवर्षाणि राक्षसः सह मेतयाः रमयामास य
मात्माना रायाणाम् वशिष्ठेति पाद्ये उक्तं पको न घोरं वर्षस्य विष्णुमित्रेणानयतान् पंचदशवर्षसमाप्तौ विवाह इति बोध्यं १५३

अतर्गतमपि व्यक्तमाख्याति हृदयं हृदा तस्य भूयो विशेषेण मैथिली जनकात्मजा देवताभिः
समारूपे सीता श्रीरिव इषिणी १८ तया सराजधिसुतो भक्त्या मया समयि बानुत्तमराजकन्या
अतो वरामः शुभे मुदान्वितो विभुः श्रिया विसुरिवामरेश्वरः १९ इत्यार्षे रामायणे वाल्मीकीये
मञ्जीराख्याने समसततितमः सर्गः २० रामा विभवं नरदाकृतोः पीला विमोचनं सीता
स्वीकरणं रामगर्वभंगः पुरे स्थितिः १ रामस्य परवालीला वाल्मीकीये प्रकीर्तिताः वाल्मी
कि ऊरुषिणारम्भा परमानन्ददायिनी २ ॥ संसाराणामाप्तम् शुभम् अस्तु सर्वजगताम् २

त्यार्षे वाल्मीकीये समसततितमः सर्गः २० वाल्मीकीये तु सर्वाणाम् कथिता समसमितिः श्लाकानां द्वे सहस्रे च पंचाशच्छतद्वयं १ अयं
कंदः ऊटारस्ते ऊरु रामयणे चितं रावाञ्च जन्मना तातनम्परा राक्षसो वयं २ बाले बालेन कल्पेन कृत्वा संरक्षणे कृतोः सीता अंके
तायेन सरामः पातनः सदा १ वाल्मीकीय रामायणे वाल्मीकीय संस्मृति ॥

१५५

5ms. Ms

294.592

R165

409-Ms.

रामायण नाल्मीकि टीका ॥
गिन पत्रक ॥ ६०४०११ पं० अ० पु०

हं लो

कालकोट १
पत्र १५० ॥